
The Gujarat Printing Press—Ahmedabad.

श्री वीर पित्ताने

१. वेना पथनेने अभावे

આ દુનીઆ વસવા લેવી જ શકેત નહિ
અને જ થી મર્યાદીત થયેલા મનુષ્યની ઉપર,
ઉઠીત વગેરે સજ્જમાત્રમા ગતી શક્ય છે
કેવળ જ નહિ

॥ श्री ॥

॥या पुसतक साधू रामकुमार किर्छे नैय सराई
दं राम कुमार काशु

આત્માર્થી મહાશયેને

એક અપીલ

મદારે ગળું નથી કે આવા પુસ્તકો મદાર ખરે
ઉપાવી વિના રૂપે લેનો દ્યાર કરી જનસમાજમાં
દાસવાચનનો સોખ ઉત્પન્ન કરે તો પણ શીમત સ્વધર્મ
જોને હતો જતાવવા મારે આ જોને મહે ઉપાજો છ.

આવીજ રીતે બીજા સૂત્રોનો સાર પણ પ્રગટ કરવા
ની મદારી ઇચ્છા છે પણ તે કામનું ખર્ચ બહુ બહુ
શીમતોએ ઉપાગી ભેવું જોઈએ છે માત્ર રૂ ૧ એકજ
રૂબરૂ કદાડે તો શી ન બે સૂત્રોનો સાર પ્રગટ કરવાની
તથાનીમા જ ખુ કાઠ આત્માર્થી મદાશયેને આ પહેલાં
મહુડો જોયા પછી ઇચ્છા થાય તો મહે અપી જણાવવા
કૃપા કરી.

પાંચકુવા
અમદાવાદ.

વાલીલાલ મિતીલાલ શાહ
અધિપતિ અસમાર

પ્રસ્તાવના

૪૮ પદ્યોમાં અને ૪૮ પદ્યો સમ્બન્ધી વિચારોમાં આ ૮ કાવ્યના મનુષ્ય એટલા બધા મુગ્ધ રવા છે કે શાસ્ત્રના અનુભવ રૂપી મધુરા વશાચની લેખને (અમ્મક કહી નહિ દોષ એટલી બધી) આવશ્યકતા છે શાસ્ત્રો અનુભવ વળુ રત્ન ઘણ સહે જાની પુત્ર ત્યા મુખકમળ હાથ જાની પુત્રા આપતું માટે વારસામાં ? સત્રા મૂકતા મવા છે તે જુઓ દ્વારા અગર જાની પુરોએ નુયધાં સત્રા પત્ની સમગ્ર રૂપમાં તપ નથી કદાકેશ સ્વાર રૂપી મધોદાસ

આ વળુમનો પહેલા રત્નો નો આ કામમાં આ જુમિત્ય મનુષ્યા માટે જાય છે અવગમ કે એવા કૈવલ્યાની મહાત્માએ વિદ્યમાન ૮ નથી.

બીજો જનો ૭ જાનીએ આપણાં રમનારા સમદ રૂપ ત્વ મુત્રા તે માનથી આપણાં દાવાથી મામાન્ય માણસા દુનૈ જના મી સહે-ત્તે લાભ લઈ સહે એમ નથી કેટલાક તે આપથી વાસે ન દોષને લીધે કેટલાક મુજની કમ્પોઝિશન અને વાચના બધા દરાસો આવ નમ દાવાથી અને કેટલાક પળાં મુત્રા સાંમ્ય જાન વાચના દરા વળન જમ્વાવવા અલગ દાવાથી, આ હાજર પ્રાચીન રીતનો લાભ પળાજ થાત રમખૂમીં વચાવ છે.

અને એટલા ૧ માટે સૂત્રોનું રોહન કરીને ત્વેનો એકદર સાર ફૂકમાં અને સરળ યુજ્જરાતીમાં લખાવાની જરૂર સીધી વધારે છે એ જરૂર પુરી પાડવા માટે જ આ જન સાક્ષમાળા ની યોજના કરવામાં આવી છે આ યોજનાને પ્રોત્સાહ બતાવવા માટે અર્થાત્ ત્વેનો ધણા માણસો લાભ લઈ શકે તે માટે જન સમાચાર ના માહકોને મદારા જર્નેલ એક જન મરત આપવા દસલ્યું અને બીજાએને છેલ્લ નામની કિમને વેચવાનું દસલ્યુ રાખ્યા તરીકે ૭ આર સૂત્રો આ પહેલા મણકામાં ખાત્ર આઠ આનાની નજીવી કિમતમાં આપવામાં આવી છે તેજ આર સૂત્રોની દસ્તાવિજિત પ્રત ખરીદવા ઇચ્છનારે રૂપીઆ દસ કમ્પાડવા પડે છે । અને દસ ખર્ચવા છતાં તે સમજતાં ક્યાંક કેટલાક વર્ષોનો કોમ આપવો પડે છે ।

મુશ્કવા લાખક સર્વ બીજોમાં પડશે નજરે યાત્ર છે કે ૭ યાત્રના મતિ જુન અવધિ મનાપરવ અને કેવળ એવા પાંચ પ્રકાર છે આ પાંચમા જલુ પરમ ઉપકારી યાત્ર તે જુન યાત્ર છે કે જગદનાદિક બીજા યાત્રો પડે જલુવચ્ચ પદ્યોનું સ્વરૂપ આ યાત્ર દ્વારા જ જ્ઞાપ છે આ જુન યાત્રના પ્રનાપે જુનકાળમાં ગીત માદિ અનેક જગા સસાર મયુ વગી ગયા વતમાનકાલે મદ્યનિ દેવ ક્ષેત્રમાં શ્રી મધરાદિક તીર્થકરની વાળી સાક્ષમાળે ધણા જગે તરવાનુ કામ કરી રહ્યા છે અને આનામિક કાલે પદ્યનામાદિક તીર્થકરની વાળી સાક્ષમાળે ધનકાલિ અણુમાર યમુખ અનેક જગા ત મે. આવું પરમ ઉપકારી જુન યાત્ર આ જરૂરદિ ક્ષેત્રમાં વચ્ચ નાશ લાકો અક વા બી ન સાધન હાત્ર સાક્ષમાળે થા વચ્ચે તે પર મનન કરી મનમાં અકા ઉજળ કરશે અને અકા સદિત વર્તન ક મે ન જગા કમ રી વિમુક્ત થશે

મુત જ્ઞાનની કમ્પના એક સુપૂર્ણ અગ જ્ઞાન મનુષ્યના આકાશી કરી શકારી. તેમ માણુમના જૂઠું જૂઠું અંજો વડે મર્વ કિષાઓ ધર્મ રોકે છે અથવા સર્વ કિષાઓનો સમાવેશ મનુષ્ય સરીતમાં થાય છે તેમ સવ જ્ઞાનના-સર્વ દર્શનોનો સમાવેશ મન જ્ઞાન 'માં ધર્મ જ્ઞાન છે. મુત જ્ઞાનની જાર અમ અને જાર ઉપાગ છે. ૭ પંકી જારમુ અમ (દર્શિવાદ) નિચ્છેક મધુ છે.

૧૧ અંજોમાં આચ્છસંમ સુવમદ્યમ દાણામાં સમવાયમ અમવતી જ્ઞાના ઉપાસકદર્શિ અતમ અનુત્તેજવાદ પ્રમખાક રજુ અને વિપાકસન એ સુજોનો સમાવેશ થાય છે.

૧૨ ઉપાગમાં ઉપવાર્ધ રાવવસેળી. — ચામિમમ પમવણા જામુદિપમનિ મદપમનિ મુપમનિ નિરાવગીકા કમ્પવડસીયા, પુરીઆ પુષ્પમુલ્લા અને વન્નીદ્યા એ સુજોનો સમાવેશ થાય છે.

આ ઉપરાંત જ્ઞાનપુરના ત્રણ સજ્જામની જામો મુકવા વામ્ય જાર મુગસુજો છે. ત્યાં નામ દર્શકાચિકા જનસખિવન નદી અને અનુવેગાર એ પ્રખાલે છે. આમાંના ઉચ્ચ સુવમાં મહિત્વાનુવાસ વમો જાર વામાઅ કરીને ત્રણ સ્થાનમાં રજુ જા - ૬૧ તન્ન ૩૫ પદ્મિા મદિગા ત વાનવનો બોધ પળી જારીકા પી અ પાવજા નાવાધી ને પાર્વ કરીત અને ત વજ્જનમય તથા સાવ-અ ને રોડા આપનાઈ સુવ છે.

૬૬ જાર ૮૬ મથ જામો જદ કાવ જાવતાર નિમીવ દ્યા મુતકમ ૭ જ્ઞાનની મમ વજ થાય છે. આમને જ્ઞાનપુરના જન્મ ઉપામનું જ્ઞાન અજાવતુ છે. ૮૬ મથમાં ચોમ્પજામમાં પડતી મુત્તીઓ ૬૭ કરી પવિત્ર થવાના જ્ઞાનના જામુ થા છે.

ઉપર કહેલાં $11+12+14+18=35$ સુત્રો ઉપરાંત જ્ઞાનપુરુષની નાનીની જગ્યાએ મુકવા એજ આવશ્યક સુત્ર છે કે જે વડે મનુષ્ય (Om Om Om Om) અને Om Om Om Om ના રૂપમાં, પોતાથી મનમાં સર્વ પાપોનું પુનરુત્થાન કરી શકે અને જમાવણ કરી તેવા પાપો દર્શન પરી ન થાય એ મઠિ નિશ્ચય બાધી છે. આ આવશ્યક સુત્ર દુરીની જગ્યાએ કલ્પવાનું કારણ એ છે કે આ સુત્રનું શુદ્ધ સમજન તત્ત્વસાર વતનાઝ માળમ જ જલ જમની ઉંચી શીઘ્રભ્રમી મમજાને સાધક બની શકે એવાનાં / મમજા ઉંડાં તાવ સમજવા ત્યાં નિર્મિત દોષ છે.

પરંતુ જ્યાં ૩૩ થી જ નીચે સાચનો અંક ૨ પુરો થતો નથી જ્ઞાન તો આદ્ય પૂર્વ સુધી ૬ એમાં દોષ સ્વરૂપે ૩૩ જ શુદ્ધ દોષિતમાં ૮૩ આવે છે આ ઉપરાંત કેટલાકો બીજા ૧૩ સંખ્યાને માને છે તે જલ જમની તો ખરાં જ પરંતુ કાશ્ય નરે એમાં શુદ્ધ બુદ્ધિ પથોના માળસોએ પોતાની મલિકાવત મુલ્ય ભેગમીંગ (*Interpolations*) કરવાથી તે પ્રમાણ કપ માની શકાય નહિ. હા કાશ્યમજ (પછી તે જલનો દોષ છે તોતરનો દોષ) વાંચવામાં કદી દરકન નથી આવે એટલી જ દરકન છે કે તે અષ્ટદશ માળસુ શુદ્ધ તરીકે મળે કાશ્યને કનુજ શબ્દે ૩૩ સુત્રોના માઝ ૧૫૫૫ પાંચા પદ્ધતિ ભેગમીંગવાળો સૂત્રો કે સંખ્યા વાચ તો કદાપિ બંધા શક્યમાં ખારી અમર ખારી તપ ૭ લેને સાચા બંધન સુધી કાશ્ય ૨૫ નરે મારેજ સુત્રો કહે છે કે ૮ ૩૩ સુત્રો મળે કાશ્ય વારા વમરનાં મનુ છે તે વાંચ્યા પછી મમે ૫૫ કે ૮૮ ૧૨૩ અને ૬ ને મમે વચ્ચે ને સર્વ વાચ ૨૫ જ શક્યમમે.

હરી કગીથી ચંપાવવાની જરૂર છે કે તીર્થઠરાએ પ્રથમ ૭
 ઉપરેસ હરેલા અને ૭ ઉપરેસને મળ્યાં એ સત્ર રૂપમાં મુચેસો
 ને સર્વ શાંત આ ૩૦ કે ૪૫ કે ૮૪માં સમાઈ લેતા નથી. આમાં
 તો અસ માત્ર ૭ પરન્તુ આજના આપણે વામન મનુષ્યો આટલાં
 ૩૦ મુત્ર જણ વાચી કે સાંભળી શકતા નથી નો હળસો શાંતિનું
 રક્ષણ ના આપણાથી થાય / કેવી રીતે ?

મવડ પિતા મદાતીર, પરદા અમળન વિષય પૂર્વે ૪૭
 વર્ષ મુક્તિ વર્ષો એટલે આ ૭ એ વાતને ૨૪૩૬ વા. વર્ષો તે
 વીર પિતાના નિર્વાણ પછી ૯૮ વર્ષો એટલે આજની ૧૪૫૩
 વા. ૧૫૦ લા મુત્રા (કે ૭ તે વખત મુધી ૬ મિ દનાં) અ
 હારમાં મકાવા અઘાલ સખાયા એમ બન્નુ ક શાગ રત્નાય રમરજ
 સહિ પરતી જ્ઞાતી નળી જાણમાંપર અને મયુરમાં રત્નારા લા
 આપણાએ પળા વિદ્યાન સાડ મુનિશાંતેની રમરજ સહિની મદા
 થી રામજ ૬૫ અને પછી મધ્યા મુનિશરોએ એક / માએ એકા
 થમ મુત્રા મા લા લ્હા નરજ સહિમાં એ મન પડયા ત્હા
 પાનરે અમ કગીત જમ પો સખા

આ પછી વખત ત્યાં બીજા પળા મુનિશરોએ પાતપાનાય
 શાવપરમ પ્રમાણે ૩ નો ૧. ૭ને અ નદિ પળા મળ ના
 નામની આગળપ ૧૦ સત્રા પળા મન તની મયુર મનનથી
 સખાયા દના અને ૭મા તીનશન રવનો આજમાં ૧ મોતે જાગર
 રહા ન શા / સખાયામા આ પા નપા આરક મમ તની જુરિનાં
 થિજી મ તા ૧૧૬ મીન મુત્રા ૬૫ વિધામનીય ન ૭૧૬ શા
 નો પળ વિ જ્ઞાન ના મર મી / જ્ઞાન અન અનુભવ આપનારી
 જ નીરે ૭ મન માયા ૧ મળુત પાનાનું ૨ નુ વિધારજનું ૧૦

श्री विपाक सूत्र

प्रथम स्कन्ध—द्वितीय विपाक,
वेमा

अशुभ कर्मना दृष्ट दृष्टी

इति 'अध्याय' समाप्तमा आ वा ॐ

अध्याय १ सु-भूमायुन	अध्याय १ सु-नदीवर्धन
२ सु-गोत्रिय	३ सु-वृत्तर
३ सु-अभयसेन	४ सु-सुरियव
४ सु-चक्र	५ सु-वेवदया
५ सु-दरपति	६ सु-अशु

“ कदाण कम्माण न मोक्स मय्यी ”

“ कर्मा कर्म फेअ या सिवाय भूदो नयी ”

પ્રવેશિકા

કાળજી તે સમજને વિશે (એટલે અવસરિણીના
ચોથા આરતે વિશે) ઘેપાઝ નામે નખરી હતી
(તેનું વર્ણન શ્રી ઉવવાઈ સ્ત્રી જાણુ) ત્યાં
એણીક રાજાનો પુત્ર એણીક રા / કરતો હતો.

તે નખરીની બહાર ઉત્તર અને પૂર્વ દિશાના
વિભાજને વિશે એટલે હજાર કોણમાં નંદનવન સમાન એક ઉદ્યાન
(બાન) હતું. તેમાં પૂર્ણબદ નામે ધણ (ત્યાં) મુંડે મુંડે હતું

કાળ જાણ એક જાણને-એક આશ ને સમજ કહેવાય
છે કાળ કે છે; કલ્પવૃક્ષી કાળ (કે એમાં આપુણ અવરણી રત-કલ
વધેરે પ્રતિદિન વધતું જાય) અવસરિણી કાળ (કે જ્યાં આપુણાદિ
પ્રતિદિન અવર વધતું જાય) અને ના અવસરિણી ને કલ્પવૃક્ષી કાળ
(કે જ્યાં વધે-વધે નહિ) પાલ જાણ અને પાલ ઉત્તરમાં અવસરિણી
જાય છે અને પાલ મહાનિરોધકૃતમાં નો અવસરિણી ના કલ્પવૃક્ષી કાળ
છે; મરણ કે ત્યાં આશ નું વધવતન નથી.

+ એક જાણ જાણને કલ્પવૃક્ષી છે તમા આ જાણ એવું ૧૬
જાણ છે જાણના જે જાણ છે; કલ્પવૃક્ષી જાણ અને ઉત્તર જાણ ઉત્તર
જાણમાં જાણની ના પી છે અને કલ્પવૃક્ષી જાણમાં જાણીસ કલ્પવૃક્ષી કલ્પ છે
જાણના રાજા હેસ આર્થ અને જાણના કાલજીના હેસ જાણની છે એ રાજા
હેસ આર્થ છે તેમાં મુજબ મનમ હેસ છે એમાં જાણવૃક્ષી વનરે ૧ કલ્પ
૧૬ જાણ જાણ છે જાણને જાણ હેસ છે તેમાં જાણ નથી છે અને તેમાં
૫ જાણ જાણ છે

એકદા આ ઉદ્યાનમાં આવતું મુખર્મ સ્વામીજી પાંચસો સાધુના પરિવાર સાથે મુનિયોગ અભિષેક ધરણ કરીને એક ગ્રામથી બીજે ગામ વિકાર કરતા કરતા આવી પહોંચ્યા અને આટલા મા

આર્થ સહ અગ્રિય Record એવો છે જ ને ધર્મગુરુને લગત મુશ્કેલી હોવામાં આર્થ વપરાય છે

* અગ્ર સત કેવા હોય છે તે બા પરથી વિચારવા એવું છે. સસાર પદ્ય તેઓનાં માતાપિતા જ્ઞાનદાન-આભરણ હોય છે (અને સામાન્ય રીતે નીચ માતાપિતા પેટે કુળી પુરોહિત બાળ્યે જ ન હોય) વળી તેઓ સરીરે મન્મથ હોય છે (કારણકે એ સરીરને કર્મ બાધવા સુવ્રમ હોય તેમ સરીર કર્મ ચાલવામાં પણ હુણતન હાજરી રહે) વળી તેઓ સ્વરૂપ વાન પણ હોય છે જ્યાં કેટલાક બદલાઈ જવાના હોયે પોતાને કેવળ જ્ઞાન વધુ જાણથી પૂરવે છે તેવામાં આવી અગ્નિમંત્ર સક્રિય હોવાને સમજાવ નથી બે આ ઉપરથી સર્વજ્ઞ સમજઈ શકાય. એક પ્રજ્ઞાત અગ્નિ દેવકે વળે છે -

The person (man of Cosmos consciousness) has an exceptional physique exceptional beauty of build and carriage exceptionally handsome features exceptional health exceptional sweetness of temper exceptional magnetism. (જાણક — તે માણસની વનુસ્તી અસાધારણ સારી હોય અદેશ અસાધારણ સુંદર હોય બધા અસાધારણ મન્મથ હોય જોવાના આકર્ષણની દળ અસાધારણ આકર્ષણીય હોય સ્વભાવ અસાધારણ નીલાસપાત્ર હોય અને જિનામા કુળક મુજબ-આકર્ષણ સક્રિય પણ અસાધારણ અર્થાત્ સાધારણ રીતે માઈ જવાને ન જોવામાં આવતી હોય

નીને ઉદ્યાનમાં ઉતર્યો આર્ષ મુધર્મ સ્વામી કેવા છે ? ભત્તિ
(એટલે માતાનો પત્ત) અને કુળ (એટલે પિતાનો પક્ષ) બન્ને
થી તેઓ નિર્મળ છે ચાંદ પૂર્વ અને ચાર માનના પારણકાર છે
વચ્ચે ત્વચાસ્ય સમયવત્તા ધણી છે અનુત્તર વિમાનના દેવતાથી
પણ અધિક દાનિવાન છે સીમાન મહાવીર યજુના સિધ્ધ આર્ષ
મુધર્મ સ્વામી આવા પ્રતાપી ગુરુ દત્તા.

તેઓ દ્વિપા નમરી જદારના ઉદ્યાનમાં પધાર્યા છે એવા ખ
બર નમરીમાં કેવાનાં ધણા ધર્મશ્રીઓ થાકે દર્શન અને ઉપદેશ
અવધુતા લાભ સેવા આપ્યા અને અછીત લાભ સર્ધને પોતપો
તાને મેર ૧૫૧

આર્ષ મુધર્મ સ્વામીની સાથે તેમના સિધ્ધ જગુ સ્વામી
દત્તા તેઓ ભત્તિ અને કુળે કરી નિમળ સેવા સાથે સાત દાસ
ઉચ્ચ દત્તા તેઓ અનાન્તરે અર્ધ મુધર્મ સ્વામી બીર ? છે ત્યાં
આવી ત્રણવાર ત્રણિણા દેધ પચાન નમાવી વદના નમજાર કરી
મે દાસ ભેડી અનિનય કહેતા દત્તા- હે ૧ ત્વ ! અમલ અમવાન
મી મહાવીર યજુ ?ઓ મોક્ષવળે તાત થયા તેમજે અગીઆરમું
અન ૭ વિપાક સુત તેના અર્ધ કરી ગીતે પકપેત્રો છે તે
મને ત્થાવવા કૃપાવત થયા ?

આર્ષ મુધર્મ સ્વામી જ્ઞાનના તરંગાવતા દત્તા-વિપાક સુ
તના મે રકષે (ભાગ) છે (૧)કુળ વિપાક અને (૨) મુખ વિપાક
દરેક કષર્મા ૧ — ૧ અધ્યયનોનો સમાવેશ કર્યો છે આ
૨ અધ્યયનો પછી કુળ વિપાકની દસ અધ્યયનો અનુક્રમે નીચે
મુજબ છે

અધ્યયન ૧ લું

મૃગાપુત્ર

કાળ તે સમયને વિશે મૃગામામ (મિથામામ)
નામે નમર હતું ત્યાંના વિજય નામે ક્ષત્રિય
૯ ૧૦ રૂપણાવલ્લભ ૧૫ ૧ જોરી મૃગાજાતી
નામે રાણી હતી તેને પેરે જન્મથી આંધલા
૧ મથી મુજા જન્મથી બહેરે ૧ મથી
ખંડોના લાચપગરદિત તથા વાત-કહાડિક રોમે

કરી સહિત એવો એક પુત્ર જ મ્યો હતો તેનું નામ મૃગાપુત્ર
પાડ્યુ હતું આ જાગકને કોઈ જોઈ નહીં નહિ એકલા મારે જો
થરામ વાખવામાં આવેનો

આ જ નનરીમા એક જન્મથી બિહુક રહેતો હતો કે જેના
મામાના વાગ લખેલા ઠીખરાયવા રહેતા અને મ્યો ઉપર માખીઓ
બહુમન્યાર કરી મુકતી આ રેખના માખુમ લાચમાં લાકડી પકડારી
તેન બેરોધે બિજા મારે દોરી જતા

તે મૃગામામ નગરની બહાર ઉત્તર-પૂર્વના વિભાગને વિશે
 (એટલે ઇસ્લામ કોણમાં) ■ તત્તુનાં રાજા કુબોવડે સુસામિત એવું
 મહાપાદ્ય નામે ઉવાન હતું ત્યાં પણ કાગનું જાનું મુખર્મ નામે
 યમનું દેશ હતું આ ઉવાનમાં ને કાગ તે સમયને વિશે અમલ
 ભગવાન શ્રી મહારાજ પ્રજા સમોમર્મ તેમને વાદવાને લોકો ત્યા
 હતા તે જોઈ વિજયરા ન પણ ચાંદવા નીકળ્યો અને ત્યાં જાતને
 ભગવાનની સેવાભક્તિ કરવા લાગ્યો

પણા લોકોને કાઠાદત્ત સાંભળીને પેસો અથ પુરા પણ પેસા
 દેખતા પુરાની લાકડીવડે રોયનો થકો શ્રી મહારાજ આમીને વાદવા
 લાગ્યો ત્યાં પદોમીને રાખીને ત્રણવાર ત્રણી તરફથી નારજીને
 નહિવળા કરી બહન નમસ્કાર કરી પપુપાસના (સેવા ભક્તિ)
 કરવા લાગ્યો.

અમલ ભગવાન શ્રી મહારાજે વિજયરાજ નથા પ્રાદ્યને
 ધર્મકથા કરમાળા બાદ મા પીતરોતાની જામીને પાછા મળા તે
 સમયે ભગવાનના વડા સિંચ છે બૂનિ (ઐતમ) નામે અલ્લમાર
 કે જેઓ તથ-મુખમે કરી પોતાના આત્માને ભાવતા થકા વિચરતા
 હતા તેઓ પેસા અથ પુરાને નેવાથી જાત થવેલા અરેસો મ
 રાડવા અર્થે રાખીને પૂજવા લાગ્યા તે પૂજ્ય કાઠ શ્રીએ જ
 માથે બાગક જાતે આપના તજવામાં છે .”

પ્રજા કરેલા હતા ન જોતમ એક જિતે મંભજ આ
 મૃગામામમાં વિજય રા ન અને મૃગારેવીનો અમ નન મૃગાપુત્ર નામે

બાળક છે તે જા માંધ છે. વળા તે જન્મથી મુખે બહેરો અને અર્પણ છે તેને હાથ-પગ કુપાગાદિ આકાર ગાત્ર છ વચરપણે નથી. તેને તેની મા બોધસમાં રાખી અન્નજળથી પોષે છે "

શ્રી જોતમ પૂછ્યું છે ભગવન! આજની આઠા તાર તો હું તે મૃગાપુત્રને જોવા જઈ " પ્રભુએ કહ્યું હું દેવતાના વક્ત્રી । તેમ મુખ ઉપર તમ કરો "

આઠા મળવાથી હાર્ત વધ શ્રી જોતમ સ્વામી કર્ધાસમિતિ સાચવના યજ્ઞ નગરની મધ્યમધ્ય વાણી મૃગાદેવીના આવાસમાં ગયા રાણી હાર્ત સુતો । પામી અને જોવી બહેરો પૂજ્ય ! તાર પ્રયોગને આજનું અત્ર પધાર્તું થયું છે । બે આઠા હોય તે જમાવે."

શ્રી જોતમ સ્વામી જોમ્મા હું દેવાનુષિરે । તમારા પુત્રને જોવાને હૈતાવળો અત્ર આયોધું

આ સાંભળી રાણીએ મૃગાપુત્ર પછી અનુક્રમે ત્વેષા આર પુત્રને જન્મવકાર પદસતી શ્રી જોતમને પત્ર લખ્યા અને જોતમને હું પૂજ્ય । આ રજા મારા કુત્રો ।

શ્રી જોતમ કહેતા હતા બહેરો દેવાનુષિરે । તારા આ પુત્રને જોવા હું આ રો નથી પછી તારો વડો કુત્ર મૃગાપુત્ર છે । મારા છ અને જને બાંધસમાં રાખી મુખે છે તેને જોવા હું આ રો હું "

અનવાન જોતમ પ્રત્ય મૃગાવતી દેવી કહેતી હતી

૫૨૫૫૬ ૧૫૫ અનિલસ મારી મ આમો આપને ના મુલે વાન
 દી ? બગાન મિલન તેના દયા મારા ખમાગાય થયો
 ૫૨૫૬ મો મ ૧૫૭ મારી મ ૧૫૮ મેં ઉ મર્વ કોર્ડ લેન છે
 તેવન આ વાન દી નરી મ નવ્યુ

મુલાગુતન અમરો (જનશરો) વખત થયા જાણી રાણી
 બેવી ન ૫૨૫ જગ મજુર કો મ આપને બાગેક રેખાક
 મુ " અમ દરી ના આનપાળીનું પર છે ના આપને ૫૨૬વાનાં
 વલ નરીને રાગા ૧૧ લાકડાની મ નીનો આનપાળી બરીન
 બગાની મારક રોરી ૧ જ લી ન રી રાણી મિલન આમો વામ
 આરી અન મરી ન ૫૨૫ બાગી વાગ વાગમ ૫૨૬
 લમન નમ ૬૫

મે પ્રત્યક્ષ તા જોયાં નથી પરન્તુ ખતીત / આ મનુષ્ય નરક
સરખુ દુખ ભોગવે છે

પછી તઓ ત્યાંથી ચાલી નનગની મધ્યોમધ્ય થઇ જમણ
ભગવાન શ્રી મહાવીર સમક્ષ આવીયા અને ત્રણવાર વદન નમરમર
કરીને જોયેલું સર્વ કહી સભળાવ્યા બાદ પૂછ્યું કે પૂજ્ય ! જે
શ્રુમાધુત પૂર્વ ભરે કોણ હતો ? તેનું શુ નામ અને મોત્ર હતું ? કયા
મામ કે નારમાં તે વસતો હતો ? શા અશુભ વધા કુપાત્ર જાન
દીધો હતો ? શાં માંમાદિક અબલ્ય ભોમવ્યાં હતી ? શાં કુબસનાદિક
દીધાં હતી ? અને કેવી નનનાં ધણા કાળનાં આયરેશાં છવ્વિસાદિ
નાશાં કમોને નિદિ-નિસમ્મ નિ બવાથી તેને આર્વા દુષ્ણ રજ ન
ભોગવવાં પડે છે ? કૃપા કરી આ સવ ખુલાસો કરો.

ભાવાન કહેતા હતા ત કાળ તે સમયને વિષે જાણુપિત્ર
ભરત ધૃતમા શવધારા નામે નમર હતું તે સે દરવાજા હતો
તે સ્થિતિએ કરી ભરપુર અને અધરદિન હતું અનપતિ નામે રાજા
ત્યાં રાજ કરતો હતો તે નનસ્થી અતિ દૂર નહિ તેમ અનિ
નજીક નહિ એટલે અવરે અગ્નિકાણમાં વિજયવર્ધમાન નામે સ્થિ
વત ખા હતું તેના તાબામાં ૫ મામ હતા જેની ઉપજ

દુષ્ણ રજ અવવા નિપાક કેનાં કૃત્યોથી મને ઉત્તેજા સદાજ અસા
સાજા રે કપરના સખો વડે આપ્યા ઉ કુબસન માસાદાર કુપાપ્રાન જે
વનરના નિપાક કે વા દોષ ઉ જે નુજ નહિ જનુ મરના પહેલાં કુમોને
નિદિ પશાતાપ કરી સમ્પરહીવ ન થાથી પતુ બિજ જ કયા નિપાક
(રજ) મોનવવા પડે છે

માનીતા મોદવાના નામને જોતા મહે ઉ

આ ખામી આ મની ખેડનો અધિપતિ જોઈકાઈ રોડા દેતો તે
 ૫ મામ મહિતનું અગ્રેસરપણું તથા ગ્વામીપણું મોઝવતો દેતો તે
 ધણો અધર્મી અને કુકૃત્ય કરવામાં આનંદ માનનારો હતો. માથે
 પાસેથી કર અને ખુનો પાસેથી જમીન બાન ધણો લેતા અને
 તેમાં પણ તિલિનિ વધારો કરતો. તો ન લાગે એક મોઝાને મારતા
 જીવમરનો અને કહતો કે તારી પાસે માફ આ બધું અને
 પસ્તવનું લેલું છે તે દે. એકનો એક મુલ્કો ધણોને ગમે ના
 ખીને ધણોનો ફડ લેતો ચોરને પોતો માખે બાગતો રહેતો જતા
 હોઝાને જુદો પોને જાને પોનો તથા ખીલ પાસ પોજ કરાવતો
 અને અગ્નિઆસ્થી બા કરાવતો આમ હોઝાને અત્યંત દુખ રહ
 નિવત કરી પોતે પૈસો એકઠો કરતા

જણ તે સહાઈ કેવા દેતો ? રાત્રી પુવરાત સેદ સાર્થવાદ
 ધણોના કાજનો નાચ કરતો તથા દસવતો મોટા વિચારનું કાજ
 અને રૂબ (જમી) તથા જ નવળી વાળે નિલુષ કરતો નહિ,
 વિવાદ તથા વધારન વિર સામજ્ય હાં ન સામજ્ય કહતો. ન
 સામજ્ય હાં સામજ્ય કતો. હીકુ અણુહીકુ કતો અને અણુ
 હીકુ હીકુ કહતા બોમ્મુ અણુબોમ્મુ કરતા (તાડનો) અને હીકુ
 અણુ હીકુ કહતો (કરી તાડ) આવી રીતે તીવર રહે અને
 તીવર કમ કરી વર્ણના અણુબ કમ એ / તેનું વિચાર ૭ એવો
 તે સહાઈ યાનાવરખ આદિ કમ બાંધતો વિચરતો દેતો.

એવા એ જોઈકાઈ સહાઈના સરીરમાં એકદા એકાવખતે ૧૬
 રોગ પ્રગટ થયા (૧) શામ-દમ (૨) ઉધરસ (૩) તાવ,

(૪) જાદ (૫) કૃષ્ણને મિત્રે સ્થા (૬) ભગદર (૭) હો
 (મસા) તું કૃષ્ણ (૮) અર્જુન (૯) દરિદ્રાળ (૧) મસ્તક
 સ્થા (૧૧) અર્જુન (૧૨) આજની વેદના (૧૩) માનની
 વેદના (૧૪) જ જ (ખરજ) (૧૫) જળોદર આ (૧) કોડ

આ ૧૬ રોમ પ્રમદ ઘવાથી તેણે કુરુખીઓને કહ્યું — તમે
 તમો અને આપણા આમર્શ બધા બે સ્ત્રી તથા સ્ત્રી તાર સ્ત્રી
 અને ધણી સ્ત્રી ભગતા હોય એવા મોટા ચક્રમાં આમગ ઉભા રહી
 મોટે અવાજે સાદ પાડો કે એકાદના શરીરમાં ૧૬ રોમ નનદ
 થયા છે તેમાંના એકને તથા જે કોઈ વૈષ્ણવોના બહેનો અમર
 વમર બધે રોમનિદાન જાણનારો વૈષ્ણવ અથવા વૈષ્ણવ મહાદેવ
 તો તેને ધણી લક્ષ્મી આપવામાં આવેશે એવી ઉદ્દેશીય ૨-૩
 વાર મોટા અવાજથી કરી પછી ખારી આઠા પાછી સેપિ (અર્થાત્
 કુકમનો અમલ થયેલો મને જણાવી જાઓ)

તેઓએ તેમ કહ્યું

ઉદ્દેશીય સંભળીને ધણી વધી તથા વૈષ્ણવો પોતપોતાનાં
 શ્રોતાં આજન તથા હવાની ઝોળાઓ વગેરે બધને ખમ ની
 વચ્ચાવચ્ચ બધને એકાદના મેર મયા તઓમતિ કોઈ નાડી
 ગુએ છે કોઈ રોમનું નિદાન પ્રજે છે કોઈ તેમનું મર્દન કરાવે
 છે કોઈ એકાદનું વિશ્વપન કરાવે છે પકવેલું થી તથા ઉઘાળા
 વગેરે પાપ છે ઉઘાડી તથા જુઘાળ કરાવે છે પ્રમ દે છે ધણી
 નનનાં આસ્થિમિત્ર તથા વડે રનાન કરાવે છે ગુણને તથા બધે

છે અતીકર્મ કરાવે છે (શુદ્ધ હાથ તેમનો પ્રવેશ કરાવે છે)
 ચામડાની વાદ તેજ વાળી કરી ચુદાનાં મુકે છે નાચ દે છે નસ્તાર
 વડે રસ ખેલે છે ચામડીને કાપે છે માથે ચામડું વીંટી તેજ સીંચી
 અગ્નિએ શેકે છે ધણી જાતના ખાકે ખવરાવે છે રોદિણી વગેરે
 અનેક વન પતિની જાલ તથા ચૂન વગેરે શેકે છે સૂર્ય વગેરે
 તથા પાંદડી શેકે છે ધણી પ્રકારની ઔષધિના જાળથી તથા જીવન
 પ્રકારથી શેકે છે દુધ-જળ બાથ છે દરેક આભંગા તથા અસા
 ગિયો વિગેરે રકાવે છે કરિયાતુ પાથ છે અને ગ્રાણીએ ખવરાવે
 છે ખિયાદિ ધણી રક્ષરનાં આંડ વેમક તથા ઉપચાર કરે છે
 પરંતુ એક પણ રોગ કઠાથી મટયો નહિ આથી વૈદો અતિ ખેદ
 પામી પોતપોતાને ઠંકાણે આમ્યા ગયા

વૈદા અને આરવાગ કરનારા તથા એક વંશ હાવનારા
 માણસા માકીને નિરૂપાય થયા અને એકાદ સોગ રાતની પીડ
 પામ્યા / કર્મ (એટલુંજ નહિ પણ સારીરિક બાધિ સાથે
 રાત્રી તથા અતેજુર (રાણીએ) ના વિગ મુર્ચ્છાભાવ હાવાથી આ
 તખ્તાન તથા રાત્રીખાન બાધા લાગ્યો) (સારીરિક અને માનસિક
 દુઃખ ભોગવતા જોયે) અડીસો વર્તિન પરમ કૃત્રુષ આમુખને
 અને મૃત્યુ પામી—

રતપ્રભા પૃથ્વી (એટલે પહેંકી નરક) માં પેા.

ત્યાં એક સાનરોપમની સિદ્ધિ ભોગવ્યા પછી આંતરા રહિત
 નીકળીને તે જીવ આ મુગ્ધાગમના વિભક્તી તત્ત્વની મુનાદી
 રાણીની કુશીએ પુત્રપત્ને ઉપન્નો ઉપ ત્યાં જાન / માતાના સગીરમાં

ઉજળા વડના પ્રગટ થઇ એટલુંજ નહિ પણ તે દિવસથી રાણી તરફ તબીબ અધીનિ અવતીજ અને અણુગમે બતાવવા લાગ્યા એકા એક સત્રીના પાછલા પ્રદરને વિષે રાણી કુકુ મળગરિકા (એટલે કુકુ બનાં મુખ દુ ખોલે વિચાર) કરતી હતી તે વખતે એને વિચાર થયો કે “અહા! હું કે ? મારા સ્વામીને વલ્લભ હતી વિશ્વાસનું કામ હતી તે / હું આ ગર્ભ મારી કુષ્ઠીએ ઉત્પન્ન થયો છે ત્યારથી સ્વામીને અધિવ અને અપ્રતિજ્ઞાકારી થઈ પડી હું મારે એ ગર્ભ ઔપમ્ય હિંદ કરી સડે પડે જાએ મરે તવો હમાજ કઈ તો ઠીક એમ વિચારી અનેક રહારના ખાર તથા કઠરી અને તુરી વસ્તુઓ ખાધી મનાવેલા પાણી પીધાં, વગરે કરવા છતાં ગર્ભ સકરો પડ્યો મળ્યો મૂક્યો નહિ તેથી મનાવતી કાચાએ તથા ખને કરી એક પામી અને અભિશાપ રહિત થઇ હું મેં કુખે ગર્ભને નિર્વહતી હતી.

આ બાળકને ગભમાં છતાંજ આંક નાડી પોતાના સરીરનાં / વહે છે આંક નાડી સરીરની મદાર રહ છે આંક નાડીથી પર વહે છે અને આંક નાડીથી લોહી વહે છે જે જે કાનને આતરે એ, જે આંખને આંતરે જે જે નાકના આંતરે અને જે જે ધમણીના આંતરે (અપાન રહેશે) તેનાથી વારવાર લોહી પર વહે છે વળા તે બાળકને આમા છતાં નિઃસ્વશ્વાસિ નામે બ્યાધિ ઉપન્ન છે તેથી તે બાળક ? આદાર કરે છે તે તરત / નાસ પામીને પરપણે તથા હિરિત્વને પરિણમે છે તેનો પછી તે આદાર કરે છે.

ગર્ભને તથા માસ રનિપૂજ્ય થયે મુનાવતી રાણીએ એક દિવસે તે બાળકને રમ રો તે તનિ બધ અજોષ્ઠ રહિત અને

ઉદ્દિઓના આધાર માત્ર છે પણ પ્રગટપણે નથી એવા રૂપે જ મ્હો.
આપુ (હાજ વાટવાના નીસાતસ જેવું) રૂપ જોઈને મુખદેવી બીની
અને ત્રાસ પામી ધાવમાતાને બોલાવી કહેવા લાગી કે જાઓ
એ આગકને એમંત ઉકરે નાખો. " તે ધાવમાતાએ મુખદેવીનું
વચન તદ્દત (કમુત) કીધું અને એ વાત વિગ્નપક્ષત્રી રાજ પાસે
જઈને સ્વવિનય નિવે ન કરી. રા ન ઉત્તાવચ્ચે મુખદેવી પાસે આવીને
કહેવા લાગ્યો. આ " તમારો પહેલીવારનો મર્મ છે મરે તેને જક
રે નાખશો તો તમારાં સત્તાન જીવશે નહિ. આરે તેને ઉકરડે નહિ
નાખતાં ભોંજરામાં ઢાનો રાખી અન પાણીથી પેલો તે
વચન મુખદેવીએ તદ્દત કરી જાગકને ભોંજરામાં રાખ્યો. અને તેને
આધાર પાણીથી પેલવા માંડ્યો. આંથી મુખપુત્ર જાગક પૂવજવનના
ધણ સળના સંચિત કર્મ-ફળનું મહા અધ્યાય દુઃખ દોઝવે
છે ત્યાંથી દહીસ વરેનું નિપજું આપુષ્ય બોમરીને કાગસમયે કાગ
કરીને આ જન્મપિતા કારનણેત્રને વિષ વૈતાદ્યવનની મુખે
સિદ્ધતા ફળને વિરે સિદ્ધપણે ઉપજાશે. ત્યાં થઈ પાપ સંચિત
કરીને કાગ સમયે કાગ કરીને આ રાત્રપ્રભાપૂર્ણી એકસે
પદ્મી નરડે ઉઠી એક સામરોપમની સિથિએ ઉપડશે. ત્યાંથી
આંતર્ય રહિત નીકળીને નજી (નોજ અથવા પો) મગે ત્યાંથી
કાગ કરીને બીજી નરડે ત્યાં જન્મ સાનરની સિથિએ ઉપડશે.

અવત ૧૯૩૩ ની જાપગી પ્રતમા ૩૨ વર્ષનું આપુષ્ય જન્મિતું દોષાથી
અમેમિ બીજી પ્રજા જન્મિતી પ્રતો મિલવી તે બધામા ૨૧ વર્ષ દોષાથી અમેમિ
તે પ્રખણે જન્મુ ઉ

ત્યાંથી આત્મ રહિત નીકળીને પક્ષી વિષે ઉપજશે ત્યાંથી કામ
કરીને ત્રીજી નરકે સાત સામરની વિષતિએ ઉપ જશે ત્યાંથી નીકળીને
ચિહ્ન મશે ત્યાંથી મરીને ચોથી નરકે જશે પછી સૂર્ય મશે
પછી પાવ્યમી નરકે જશે પછી સ્ત્રી મશે ત્યાંથી છૂટી નરકે જશે
પછી મનુષ્ય મશે ત્યાંથી સાતમી નરકે જશે ત્યાંથી આંતર
રહિત નીકળીને જળચર પચોદિશ નિર્વચ્ય યોનિ એટલે માછલી,
મચ્છા, મગર, સસુમારારિક જળચરની સાડીમાર લાખ
હસદોડીને વિષે ઉપજશે ત્યાંથી બેકેક યોગિના બેકેક વિષે અનેક
લાખવાર મરીને ત્યાંને લાંબ ઉપજશે ત્યાંથી નીકળીને ચોપદને
વિષ ઉરપરી સૂર્યને વિષે બૂજપરીને વિષે પક્ષીને વિષે
ઓર્ડેદ્રને વિષે તેષદ્રીને વિષે બેષદ્રીને વિષે વનસ્પતિ મહિ
કાવાવૃક્ષને વિષે કાવા વૃક્ષને વિષે વાણુકાય અગ્નિકાય
અપકાય અને દુઝ્મીકાયને વિષે અનેક લાખવાર મરી મરીને
ત્યાંજ ઉપ જશે પછી ત્યાંથી આંતર રહિત નીકળીને સુપ્રતિષ્ઠ નમ
ને વિષે આકપલે ઉપ જશે તે જુવાન મશે એકસ વર્ષનકલુખના
પહેલા મહિને (માવણ માસમાં) ગાઝા મહાનગરના તરની માડી
(ઉપરથી માલાવડે ખણુત) તે ખાણુની બેખડ કુડી પકવાથી
મપાઈ મરણ પામશે ત્યાંથી સુપ્રતિષ્ઠ નમરને વિષે શેઠના કુળને
વિષે પુત્રપલે ઉપજશે તે જુવાનવને સાતમાં કલા છે તેવા ૨૬

જાત ૭૭ — માવણ, યોગ દિન જાત ૧, માલા શાસ્ત્ર વિધિર જાત ૨,
દિવ વસાન વસતજાત ૩, એક અસાદ મીખજાત ૪, માવણ આરને
વપાજાત ૫ અસોદ કલક સરકજાત ૬

આપુ સુખાપે ધમ સાબળા તે દેમે ધારી આજુ થશે પાંચ સદિતિ
 અને ત્રણ ગુપ્તિ ખારણુ કરી જાણ્યમ અને થણા વરસનું આદિ
 પાત્ર આશીરી પડિશી સુખાપિ પાત્રી કાગ સમય કાગ કરીને
 મુખર્મ દેવશોક દેવતાપણે ઉપ ત્રી ત્રાંથી નાંવરા ચદિત દેવતાનું
 સરીર પ્રાંતે મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિર ઉત્તમકૂળ સુમદિવત અને
 દદ તિથાવત અનુગ્રી પડે દહપૈના એવનામે સમકાલી કુવ થશે
 ત્યાં તે બહોલેર કાગા રીખયે પછી દિશ મહ મુક્તિ જશે.

સાર

મૂળ સવના કુળમાં કુમેરો કયા સિવાય માત્ર સાર કહી
 નવા પછી હવ આપણે એ અધ્યયન - પાઠ નો આર નવાસીશું
 “કૃમિનો કાયદો” અથગ કિ ” આ એક સિદ્ધાંતમાં
 જે સ પૂર્ણ વિચાર દશે તે માણસ વદસા-મેરો જર મુખ
 થવાના ન કારણ કે ન સુ કરવારી કે સુ વિચારવાથી સુખ મને
 ઉ અને સુ કરવાથી કે સુ વિચારવારી કુખ મને હ તે બચવર
 કાગકુર્વક નવામે ઉ અને કદાપિ અપોન્ન કરી જેમે અમર
 વિચારી જેમ નો પજુ મનમાં ખેલીન થાય હ વરન્તુ જેઓ ખનની
 મોટી મોટી થતો કરવા છતાં કર્મના અચળ કાવતામાં મમ્બજુ
 મદ્ય રખતા નથી તેઓને મમ્બતિ ન થવું નહીં—નો મોશ તો
 મને ન મારી !

કમ એ કાં નમીન નહીં માણસ જુલજુલ અવામાં
 કરેલા સાચાં કે નામાં કામોનું જરવર એજ કમ ■ જે કાઈ

લેણદાર પોતાનું લેણું ઊઠાનો નથી તેમ સારા કે ખોટા કામો બદલો
 લીધા સિવાય રહેતાં નથી. કેટલાક જ્યોત્સીશ્વરે છે અને રાણ
 ૭માં જ્યોત્સી સો વર્ષે ફરે છે તેમ કેટલાંક કામોનું ફળ સુખ કે
 દુઃખના રૂપમાં જ્યોત્સીશ્વરે મળે છે અને કેટલાંકનું કેટલાંક વર્ષ પછી
 કે ભવે પછી મળે છે કોઈ પણ બનાવ જ્યોત્સીશ્વરો અતિવશિત રીતે
 કે કોઈ દેવની હસ્તે મુજબ બનતો નથી. ૭ કોઈ બને છે તે આ
 જ્ઞાતા કાલના વર ઉપરના મત બવના કે હાજરે ભવે પહેલાંના
 દેવ કાર્ત્ત્વ કે કાર્યોના પરિણામ તરીકે ૮ બને છે. શ્રીમતો આ કા
 વડો સમ ૭ તો ક્રમાદિક આપોઆપ ઊડી દે. મરીમો આ કા
 મદો સમ ૭ ઉતારે તો આર્ત ધ્યાન ઊડી દે. દુઃખ આ કામદાની
 ખુશી પીછાને તો રીઝ ધ્યાન અને ખુનો ઊડી દે. પ્રભ આ કાવ
 દો સમ ૭ તો વાજાની ખુનો (Aparohita) અને કુશ્વરો
 બંધ થાય અને રાજાઓ આ કાવદો સમ ૭ તો બારે કર, ચોરી
 કાળે આમડીના તથાવત કોઈ જાતનો જુલમ કે વશવાત થવા
 શકે ૮ નહિ.

શ્રી વિષાક સુત નું આ પદ્ધતિ અધ્યયન ૭નું સાધુ છે તે
 વુજ આ જમાનાને માટે તો અમૂલ્ય અને ઉપકારી છે. રાજ
 સ્વચ્છાને આમણી ધણી સિખામણુ લેવાની છે. એકાદ રાજા
 નામના રા નએ કર ધણી લીધા લાંચો લીધી લોકોને અનેક રીતે
 મુગીને પોતાના મહેલ સોનાના બનાવ્યા, આચાર્યશ્રીતાને પ્રચાર
 કરી અને એવાં અનેક કુકર્મો કરી એનું ફળ એને કેટલું બધું
 ખરાબ મળ્યું કે માત્ર ૨૫ વર્ષના આયુષ્યમાં કરાપદ્ધતિ પાપોનો
 બદલો પડેલી નરકથી સાતમી નરકમાં જનતા વર્ષ મુખી ભટકીને

વાત્રવે પડ્યો ! અનેક હુ પ્રાણીઓના શરીર ધારણ કરી ચમત્કા
વરણમાં દુ ખ સદર્પા પડ્યાં અને છેવટે સર્ણને પટે બાવીને પણ
મદા દુ ખ ભોમવણુ પડ્યું ! અરે ખુદ માતાએ પણ તે મનના સ
કન-પકન મારે અનેક કાચીસા કરી હતી !

જે સમયનાને આ વાત ઝાનમ ૭વા ત્યામી પાસે હતી સ
અગાવવામાં ત્યા પણ આજ નહતો કે છેઈ શુદ્ધમી રાજને અન્ધો
કિતથી સમગ્રવવાનો દરારો નહતો તે સમયનાના આ શબ્દોપર
હે રા નહો ! હે કાકારો ! હે મીમતો ! જે તમને અચીતજ મદા
મેસતી હોય તો અન્ધાવને છોડે કમના અવ્યગ કાવણમાં વિશ્વાસ
રાખો અને ૭મ અને તેમ ન્યાવને પયે પળે લગ્નુ એટલું દુઃ
ન કમને સાલ્યની દમેશ નહિ નહો આ ? ૭ લક્ષ્મીનો કે સ
ચનો મદા પદાવે હા તે બદુ તા મા વા અગરે પણ પછી
-પછી શુ ? પછી નરક તિથમાદિ માનીએમાં ગાસણપક દુ ખ
અમવા તથાર હા ?

અને એમ પણ કાં ન બન કે નિવ આત પ્યાન કે રોડ પ્યા
નના પન્નિામ તમે આ અવમા ૮ સોગ મદારોમમાં કે કોઈ માદી
આવનિનાં દસાઈ નહિ જાવ્યા !

કોઈ રજવાડા એમ સમ ? કે આપને તદુરમ્તીના નિવમા
તગીને અલીસુ તો મદા ૧મ કપાંથી આવવાના હતા ? પરન્તુ
મરીજ નિશ્ચય તે અદાતનાના પુતળાને અગર નથી કે રાખ્યામ
કુશ યા રાજાઓનો સિરચ્છદ થવાના રાખ્યા હતા ૭વા સુ
પરેલા દેશમાં પણ અન્ધા છે કેટલાક રાજાઓ પર (જાણને ગમી
આન કુ તેમ) નામાગનિા ૮મ અજુપારી રીત બેમી ૮ ૫ ૭ કે

દત્તી દગ્ગર દીનાર (સુવર્ણ મળેાર) નો લાભ લેતી હતી. ચામર-
રથ-પાશખી વગેરે તેને રાગજોળે વણીસમા આપ્યું હતું. ખીછા બણી
મણિકાનું વજરીપણુ ભોજવતી હતી. આવી રીતે આ કામધર્મ
દણા સુખમાં દિવસ નિર્ગમન કરતી હતી.

એજ નમરમાં વળી વિજયમિત્ર નામે ધનાઢપ માર્ગવાદ
(બ્યાપારી) રહેતો હતો તેને મુખડા નામે બી બને ઉદ્ધિવ નામે
મુળક હતો (આ ઉદ્ધિવનું મસ્તિ બન્ને આપવાનું છે)

અમણે અમચાન શી મહાવીર જ્વમી એકલા આ નગરમાં
પધાર્યા રાજ તથા મળ તેમને વાંદી ધનકલા સાંભળી પોતપોતાને
ઢોકાણે ગયા પછી અમચાનના વૃદ્ધ સિન્ધ ઇદ્રવૃત્તિ (ગૌતમ સ્વા
મી) નેજો તેજો હેરમા સહિત છે અને જુ જુનાં પાશ્વનાં કરતા
વિચરે છે તેજો પહેલા પ્રહરમાં ૦ ૩ દ્રુપ (સ્વાધ્યાય-તાનાભ્યાસ)
કરી ખીજ પ્રહરમાં ધ્યાન કરી ત્રીજ પ્રહરે જાગ્યરી માટે નીકળ્યા
હવ તથા નીચ ફળને વિષે બદલ કરતા કરતા નેજો સજમાર્ગપર
આરી પહેલ્યા ભ્યા તેમણે એક આશ્ચર્યજનક દેખાવ નેચો

મહતર ભીંદા સુખ, જરૂરિકર્તાં ચિન્હે કરી સદિત ૫૧
તમે હાથમાં પારણ કરી હાથીએ ચડયા છે તે હાથીએ જાન્યદ્રી
સદિત છે અને નીચે પડ કુલે છે તથા તેમની ઠાઠખાં આબરણ
પહેરાવ્યા છે. વળી નિયામણા અને સતા મૂખવાળા ધોડાઓ ઉપર
મવારો જ નાદિ પારણ કરી ચડયા છે તે ધોડાઓ આબર,
અરિસા સહિત છે અને લગ્નમ ખમ્મી રાખવાથી તેઓના હેડ

હિંમત વધેલા છે. વળી તે સાથે જ તે આશનાઈ સન્ધ છે તેઓએ
 બજાર ની પાં છે ખનુષ્ય ધારણ કરી પશુજી જાંબી છે અને હા
 યર્માં ધણી જાનનાં સમી ધામજી કયા છે એવા ધણા મનુષ્યો
 અને દાથીઓ તથા ધોદા જમરે સમૂહના વચ્ચે એક ચોરને ધેર્યા
 છે તેને પાચ અગ્નિ જાંબી છે તાક-કાન કા-ચાં છે પરસેવે સરીર
 બીનું થયું છે આરવાને માટે દાઢ કરીએ જાંબી છે ચોરને યોગ્ય
 એવાં જલ્મ પદેસજ્યાં છે મગે ચતા કબેરના દુલ્હની માથા પાંશાવી
 છે મોઢે મેલ જૂઠી છે સરીરે મેર આપડો છે એવે નથી તેના
 સરીરનું માંસ તલ તલ ગેદમ છડીને તેને / ખજરાવે છે અને આકોશ
 વચ્ચે કરી તથા સોઢે અને વાંસે કરી માર મારી જલસત પીઘ
 હવ નવે છે (તેને માત્ર આસોઆમ છે છે તે / થુખ છે.) અને
 અનેક નરનારીના સમૂહમાં જ્યાં એ રમ્યા થયું રમ્યા ચાર
 રમ્યા મળના દોષ એવે મોઢ રમ્મને જાંબી રોજ વમઝવનાં એવા
 સન્ધો સબજાવે છે કે “ આ પુરુષ, કોઈ જાનો કે રાજપુ
 ત્રનો અપ ૧૬ કે વાથી દુલ્હનો નથી, પણ પાનના કહેતા
 કેમ કરીનેજ દુલ્હન છે તથા ઉદાસ છે ”

૧૫૨ જમણું દખાવ તેમ થી જોગમ રવામી વિમારવા
 જામલ અદાના આ પુરુષ પર બજના મારાં જામરજી જામો
 ખા નદિ દોષ તથા મજ્યા નદિ નાવ તેની અમુખ કમતાં કા
 તપસ મોમવતો વિચરે છે મે નારજીનાં દુખ પ્રત્યક્ષ તે તો
 નથી પણ મે પુરુષ નિમ્મય નારજી મરખા દુખ જામવ છે. એમ
 મનવીન વામિજામજાને વિષા “ મન્નીમ કુરે અદલ્લ કમ્મ પાનની
 મર્જાતમે મામુલખી જિયા મદલ્લ કરી નમરની મપ્પેમખ વરને

નથી ઉચ્ચ મ્હોં / કરી સકાય તદિ દેહલાકને જળપ્રથમ કે પ
સ્તીકપ કે જ્વલામુખી પર્વતનો વાસ સહનો પડે છે દેહલાકને
બેસાકમાં કાંઈ મી / અણધારી રીતે દાખલ થઈને રીનાવે છે એ
સર્વ કર્મના ફાવેલ છે અને તેન બારકાવવા કોઈ સમય નથી.

કર્મના કાવણ નું સ્વસ્થ સમ નવતારા પ્રુદ મકાવીર પ્રભુ
પણ એ કાવણની મુગાધમાથી છટકી સકયા નહતા તેમના મ
નમાં પણ મોખલકોએ ખીલા મોકયા દતા એ શુ કર્મના કાવણ
નો અમલ નહતો ?

માટે હે મનુષ્ય જાણવ ! શાન્ત થા વિચારશીલ થા કર્મના
અમલ કાવણ માં દર મહાવત થા । મને તેવી લાલચ આપ
પતારા કુકર્મને પણ ઊડી દે. મને તેવા અધનક દેખાતા પણ સ
ત્તમને (તેના શુભ વિપાકની ખાતરી રાખીને) નિદ્રપણે આચર
ને આને જે ? હુ જુએ છે કે ભોમવે છે તે સર્વ જ્ઞાતામન્ય તારા
કૃતોનું પરિણામ હશે તો તાર માનને કે આને નેને તું કહે છે
અને વિચારે છે તે સર્વનું મથામોમ જગ તારે ભોમવવાનું / છે માટે
એક હાથે લેવું કોય તો—

બીજા હાથે અપ.

એક હાથે લણવું કોય તો—

બીજા હાથે વાવ.

એક આંખે ચમત્કારી જ્ઞાન જોવું કોય તો—

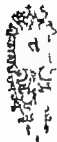
બીજા આંખે સમ્યક્ દષ્ટિ કર
સારી સાદી વાતો કરનારા ધર્મશાસ્ત્રો જોઈ મ નથી—

પણ અમલ અનિયત્રીત કાવણની ઉચ્ચારણ છે.

અધ્યયન ૨ જી

—૪૩૪—

ઉમ્મિયકુમાર

કાગ ને સમયને વિષ વાણિ ન્યામ નામે નમર
હતું તે જાણિવત જન અવરહિત હતું તેના ઇચ્છાન
કાળમા દુનિષ્ઠાસ નામ જવાન હતું ન્યા મુખર્મ
નામે થસતું દેહ હતું નમરના સ તનું નામ મિત્ર
હતું અને તેની રાજીનું નામ કીદરી હતું

આ નમરમાં કામધવન નામે અંજિકા રહેલી

હતી ૮ પાસ રાનિઓએ સ રજુ રૂપવતી પુરતી ૭૦ તથા
કીની ૧૪ કળાની તળુકાર ૨૪ વિલપના મુખને વિષ રમજુ કરતી
૩૧ રનિના મુખને ભોમવતી ૩૦ પુરતી ઉપચારને વિષે પારમન
નરે અમને નમન કરી રહે એવી ૧૮ દેહની બાદ તળુકારી
જુગાર મનું ધર એવા મુદર પાસાક મારજુ કરનારી મીન-ગ્રાન-
૧૪ થર્મ કુલગ દાથીના તેની ચામ જાતી દસથામાં ગી નેમ
વિકારી તથા જાનપત્રે મોહર વમનો વરી વિધાસને વિષ કુલ
જના રસવનારી જાકમ્બવ દારન વિષ કુલગના પરાવનારી મનોદર
મન-૧૬ સમન મુખ-કમગ સમાન દાષ અને દામજા તેવા ૫૫
વાળી અને નારીએલામાં કુલગ હતી તેના ઘેર આ પત્ર બાંધી

હતી હજાર દીનાર (સુવર્ણ મહોર) નો સાબ લેતી હતી. ચામર-
રથ-પાલખી વગેરે તેને રાજાએ બક્ષીમુગ્યા આપ્યું હતું બીજી બધી
અણિકાનું ઉપરીપણ્ણુ ભોંઝવતી હતી. આવી રીતે આ કમખવળ
ધણી મુખમાં દિવસ નિર્ભયન કરતી હતી.

એ ૪ નગરમાં વળી વિજયનગર નામે ધનાઢય સાથવાહ
(વ્યાપારી) રહેતો હતો તેને મુબદ્દા નામે બી અને ઉઝિય નામે
ભાગક હતો (આ ઉઝિયનું ચરિત્ર અત્રે આપવાનું છે)

અમલુ અમવાન શ્રી મહાવીર સ્વમી એકલા આ નગરમાં
પધાર્યો રાજા તથા મંજા તેમને વહી ધનકથા સાંભળી મોતપોતાને
ઠેકાણે મથા પછી અમવાનના વૃદ્ધ સિખ્ષ હૃદયુતિ (ગૌતમ સ્વા
મી) નેઓ તેઓ લેશ્યા સહિત છે અને હનુ હનુનાં પાસણું કરતા
વિચરે છે તેઓ પહેલા પ્રદરમાં સુ દ્વાર (સ્વાધ્યાય-તાનાબ્યાસ)
કરી બીજા પ્રદરમાં ધ્યાન કરી ત્રીજા પ્રદરે જોયરી માટે નીકળ્યા
હૈય તથા નીચ કુળને વિને જાઈન કરતા કરતા તેઓ સ ભાર્ગવર
આવી પહોંચ્યા અર્થ તેમણે એક આશ્રમનનક દેખાવ નેચો.

નકતર બીટેલા મુબદ્દા પ્રધાનિકનાં ચિન્હો કરી સહિત પવ
નઓ હાથમાં ધારણુ કરી હાથીએ ચડ્યા છે તે હાથીઓ અ બાફી
સહિત છે અને નીચ ૫૪ ગુમે છે તથા તેમની ઠાઠમાં આબરણુ
પહેરાબ્યા છે. વળી બિયાગણા અને સતા મુખવાળા ધોધઓ ઉપર
સવરો ખ જાદિ ધારણુ કરી ચડ્યા છે. તે ધોધઓ ચામર
અરિસ્ટ સહિત છે અને લગમ જેમી રાખવાથી તેઓના ઠોઠ

જિવ્ય થયેલા છે વળી તે સાથે પત્રે આલનાઈ સૈન્ધ ॥ તેઓએ
મકાન બાંધ્યાં છે ધનુષ્ય ધારણ કરી પશુછ ગાંધી છે અને હા
મર્મ પશુ નતનાં સર્વો ધારણ કર્યાં છે એવા પશુ મનુષ્યો
અને હાથીઓ તથા ધોડા વગેરે સમૂહના વચ્ચે એક ચોરને લેશે
છે તેને પાંચ અંગ્રે બાંધ્યો છે તાક-કાન કાઝાં છે પરસેવે શરીર
ભીનું થયું છે મારવાને માટે હાથ કડીએ બાંધ્યા છે ચોરને મોઝ
એવાં વજ્ર પહેરાવ્યાં છે અગ્નિ સત્તા કલેરના કુલની માળા પહેરાવી
છે મોઢે મેલ જૂઠી છે શરીરે જે ચોપડ્યો છે એવે વેશે તેના
શરીરનું માંસ તથ તથ ૭૬૫ છેડેને તેને ૮ ખવરાવે છે અને આકોશ
વચ્ચે કરી તથા શોટે અને વાંસે કરી માર મારી અલત પીડા
ઉપજાવે છે (તેને માત્ર આસોઆસ લે છે તે ૮ મુખ છે) અને
અનેક નરનારીના સમૂહમાં જ્યાં બે રત્ના તથા રત્ના માર
રત્ના મળતા હોય એવે મોટે રસ્તે બેખર્ક હોય વનડાવતાં એવા
સબ્બો સજાવા છે કે ॥ અથ પુરન, કોઈ શબ્દને કે શબ્દ
ત્રને અપશબ્દ કરવાથી દુષ્કાર નથી, પણ પોતાના કહેલા
કર્મે કરીનેજ દુષ્કાર ॥ તથા ઉદાય છે । ॥

ઉપર પ્રમાણે દેખાવ એક શ્રી ગોવિન્દ સ્વામી વિચારવા
હાયા ॥ અહાહા ॥ આ કુરુપ રૂપ બવનાં માતાં આચરણ અથવા
આં નદિ હોય તથા ઢાળ્યાં નદિ હોય, તેથી અશુભ કર્મનાં ફળ
રત્ન મોગવના વિચરે છે મ નારકીના કુળ રત્ન તો દીર્ઘ
નથી પણ એ પુર નિશ્ચય નારકી ચરના કુળ બોમલે છે. એમ
ચીતરીને વાહિન્યગાને વિષે ઉચ-નીચ કુળ અટલ કસ્ટાં પોતાની
મર્મોએ સામુદાયી મિત્રા મદલ કરી નમસ્તી મધ્યોમધ્ય થઈને

અર્થ ભગવાન મહાવીર ખીરા ? છે ત્યાં આત્મા આવીને આદાર
 રેખાડી તેમને વાંદી નમસ્કાર કરી કહેતા હતા " હે ભગવન્ !
 આપની આગળ જવાથી હું નમસ્કાર નિર્ણય ગોચરી માટે ગયો હતો
 ત્યાં એક પાપી પુરુષને નરકના સરખી વેદના ભોગવતો દોડા (એમ
 કહી દોડ્યા બન્યાવ કહી સમજાવ્યો) છે ભગવન્ ! એ પુરુષ પૂર્વ
 ભવે કૈલસ હતો ! અને શાં પાપ કથા હતી કે આત્મ આગળ હું ખ
 ભોગવતો વિચરે છે ! "

અમલુ ભગવાન મહાવીર હરમાવતા હતા ગોપાલ ! સ્વામી-
 તે કાળ તે સમયને વિષે આ જ જુદીપના ભસ્ત્રોત્તરને વિ
 હુધીજાપુર (હસ્તીનાપુર) નામે નગર હતું તે ઋષિએ કરી સદિ
 ત હતું ત્યાં મુનિ નામે થ વ હતો ત તેમ પર્વતમાં હોમવત
 મહિમામગ તથા મિત્ર મોટા તથા દેવમાં મુખ્યેક મોટા તેમ સર્વ
 થ નમાં મોટા હતો તે હુધીજાપુર નગરના મધ્ય ભાગને વિષે
 એક મોટા મો-શાળનો મ પ દત્તા ? અનેક શાંખના સદિત અને
 તથા હાથક દત્તા તેમાં તે નગરની પ્રખ્યાતતા અથવા નમસ્કારાત્મક
 પશુ શાં કે આવા આજ્ઞા જગદ ભેસો પાદા નિર્ભયજનુ પાદ
 આગે આદ્ય મુનિ રહેતા હતા તે હુધીજાપુરને વિષે પદ્માપી અને
 નાનારા કામમાં આનંદ માનનારો એવો જીમ નામે કે માદી રહેતો
 હતો તન ઉ પજા નામે સ્ત્રી હતી તે એકદા મમજની થઈ તેના
 સ્વામીની ને જળ માસે અને ગદશાક ઉપ-યો કે જે પુત્રાની
 માન્યતા આવી મનોરથ પરિપૂર્ણ થતા દસી તેનો મનુષ્યમવ પ્રમાણ

૭—જ્યાં કે જાણે વગરના આ (ફક્ત આવવાનાં ફક્ત) તથા
સ્તન અને બગદ વગરના રક્ષે કાન આંખ, નાક ઇત્યાદિ દોઢ
જગા હોઈગતી ચરકતી આમડી વગરના માંસના સાળા કરી તેનેતમ
તણને તથા અમિથી સોઢીને, લવણ, મરચુ વગરે મટાશા નાખીને
દાઢ આથે બેગરીને એવી રીતેના ૭ બોરાક ખાતી ડોહવો પરિપૂર્ણ
કસ્ટી વિગરે છે તે ખાતણે ધન્ય છે અને અને અધન્ય છે કે જેથી
કરી મારેા મનોરથ સફળ થતો નથી.

આથા વિચારથી તે ઉપ્પશા સ્ત્રી મનોરથિ પૂજા નહિ થવા
થી અને ભોળા નહિ કરવાથી સરીરે મુકાષ મહા તે દુઃખ વચ્ચે,
મધમાળા અર્ચકાર અણુભોગવતી સ્ત્રીખાપેશા દુઃખની આગાના
ગેરી નિસ્તેજ અને પાડાંની જની. એકલા નીચુ મૂખ કરી મનમાં
સકરપવિકસ્ય કરતી આગાથાન રોડધ્યાન ખાતી ઉદાસ થઈને
બેડી છે તેવે સમયે તેનો ચિત્તિ સ્ત્રીમ તથા આંખો તે પોતાની
સ્ત્રીનિ ચિતાગુર દેખીને બોલ્યો. " તમે શેઠાગુર થઈ શકા માટે વિ
કસ્ય કરોછો ? સ્ત્રીએ પોતાને વપ જેવા ડોહવો કહ્યો ત્યારે સ્ત્રીમ
કુઠમ્બાદી બોલ્યો. " તમે એ જાગતની ચિતા કરશો નહિ. કુ તમારી
દુઃખ પરિપૂર્ણ કરીશ. " એવાં મધુર વચ્ચેા સંભળી ઉપ્પશા
સતોષ થઈ.

દને સ્ત્રીમકુમારી મધ્વરાજિના સમયે એટલા જગતર પદે
રીને દાધમાં દધિયાર મરીને પોતાના પર્યા નીકળ્યે તેને દુધીણા
પુર નમરના મધોમધ્ય થઈને ત્યાં આગાનાં મુખ છે ત્યાં આ
ચીન તાપા જગદ વગરના આમથા એ જમની વચ્ચેની ચરકતી

આમડી અગાં આમળની લટકતી આમડી તથા અંગેવાંમ છેને તેનું માંસ ભઈને બંધ પોતાનું ધર છ ત્યાં આવીને પોતાની અંતે આપું. તે અંતે તે માંસના સોળા કરીને હાથ સાથે ભેળવીને જમતી થઈ પોતાનો ડોહથો પૂરો કરે. એમ પોતાના અંતે સુએ પારણ કરતાં નવ આસ પૂરા થાય એક દિવસે તેણે જાગકને જન્મ આપે. તે જાગકનો જ મ થતાં / તે મોઝ મોઝ સબ્બે ચીસ પાડી અરહાર સબ્બે રડયો તેના બજારી સબ્બે સીં ભળી તે આમનાં આથો વજેરે પશુઓએ ત્રાસ બમ અને હાથેમ પામી સમજી દિશ્યોમાં દોહ્યોડ કરી મૂકી. તેથી તે જાગકનાં માતાપિતાએ (માથો વજેરે ત્રાસ થયો) તે પુત્રનું બેત્રાસી જો. એવું નામ પાડ્યું પછી તે જાગક મુલાત થયે તેના પિતા મત્યુ પામ્યો સમયે સમજીએ તનો અગ્નિ સરકાર કરે. પછી એક દિવસે મુતડ શબ્દે તે બેત્રાસીઆ કુધ્યાવીને આડિયાપણે સ્થાના ઠાસણે તે સમ આગીઆ માંહ અગ્નિમર તથા અધર્મી અન્યાય કરવામાં આવે. માનદ માનનાર હોય.

તે બેત્રાસીઓ જાગક દિન તિલિન મધ્યરાત્રિને સમયે એ કથા બજાર પડરી. હાથમાં સબ્બે પારણ કરી પોતાના થતી ની જીને બંધ મોસાગા છે ત્યાં આવીને આથ તથા જગદ વજેરેનાં અધિવામ છેડીને તે માંસ બેઠી પોતાના થેર આવી તેના સોળા પ્રમુખ કરી હાથ સાથે ખાનો થડો વિચરે છે એવી રીતે તિવકમ અને અશુભ પરિણામ એ / તેનું વિચાર છે એથો તે ઘાત્રાસીઓ મજા પાપ સમીત કરીને પાંચસો વર્તનું આગુપ્ત મોત

બીને આર્તધ્યાન-સાધ્યાને કાળ કરીને બીજી નરકે વૃત્તુલી તણ
 સામગ્રી સિદ્ધિએ નારકીપણે ઉપન્યો ત્યાથી નીકળીને ઉપર લ
 ખેલા વાબ્હિન્યમામમાં મિલ્લમિત્ર નામના સાર્થવાદની મુખના
 નામની સ્ત્રી મૃત્યુવત્તા હતી (મુએમાં બાળક જન્મતી હતી) તેને
 પેટે પુત્રપણે ઉપન્યો નવમાસ પરિપૂર્ણ થયે તેનો જ મ થયે
 જ મતાં વાંત ૮ ઉકરડે નખાવીને પાછો ધેર આપ્યો. પછી તનો
 જ મ મદોત્સવ કર્યો ત્રી ૭ દિવસે જ -સૂર્યાં દર્શન કરાવી છઠ્ઠીની
 તગરીકા બાબી સત્કારપૂર્વક ફુંગીઓને ત્યાડી બારમે દિવસે
 તે બાળકનું મુળનિષ્પન્ન નામ (ઉકરડે નખાવ્યો હતો તે ઉપરથી)
 ઉચ્છિદ્ય કુમાર પા મુ

હવે ન બાળક પાંચ ધાવ માતાઓએ મોટા બાપ છે તેના
 નામ-૧ કોરવાઈ એટલે દૂધ ખવડાવનારી, ૨ મજ્જણવાઈ એટલે
 મ્નાનાદિક કરાવનારી ૩ મજ્જણવાઈ એટલે જન્મ બાબરજી પહેરા
 વનારી ૪ કિલ્લામણવાઈ એટલે રમત કરાવનારી, ૫ ભક્ષવાઈ
 એટલે ખોળે બેસાડનારી ૬ કાપિ બનાવી એ રીતે પાંચ ધાવ મા
 તાઓથી દરેકનાની પેટે બાધાન-વિધન રહિત ૭મ મ વક દસ ૫
 વતની મુદાદિકને વિને મુખે મુખે વધે છે તેમ આ બાળક આંખી
 મુખે મુખે દરિ પામતો હતો

એક દિવસે વિ ત્રમિત્ર સાધવાદ ચાર પ્રકારનાં કરીઆપ્તો
 બગી (૭માં ૧ ગણિમંથ એટલે મળી શકાય તેવાં એટલે શ્રી-
 રાગ વચરે ૨ ઘટિમંથ એટલે તોળીને અપાવ ને ઝોળ પી વચરે,
 ૩ મેગ્ગથ એટલે ગ ૭ બગીને અપાવ તે જન્માદિક અને ૪ પા

રિષ્ટેશ્વરેષ્વર એટલે પરીક્ષા માં તે/ રત્નાદિક) લવણ સમુદ્ર માંહે વઢાણે ચડી જતાં ત વઢાણુ ભાગવાથી લક્ષ્મી સદિત સર્વ વસ્તુ રૂપી ગર્ભ અને તે ધર્મના સરણુ રહિત ચતુ પામ્યો તેની શાપણુ સુવચન કોટવાળ કુકુબીક સેઈ સાર્વવાલ નગેરના ઘેર રહી ચતુના સમાચાર સાંભળી તેની બી મોટા મોઢે કરી પીઠ પામતી એવેલી અવકાશની પેઠે મૂર્તે આઠ ધરણીએ દળા પડી તે બે પડીએ આવ્યેત થઈ પ્રાણી થણા મિત તથા રાતિનનો તથા પોતાના પરિવાર સદિત રહન કરતી આકૃષ્ટ કરતી આમીની ચતુક્રિયા કરી ત્યારપછી કંઠલાએક દિવસે તે મુખના બી પણુ પોતાના બરણાસ્તુ કુખ ધરતી ચતુ પામી

ક્રિષ્ણ કુમારનાં આતાપિત્ય ચતુ પામ્યાં એટલ તે નગરના કોટવાએ તેને તેના ધરમાંથી જલાઈ કાઢીને તે ધર ખી નને આપ્તુ એટલે તે વાણિજ્યઆમના વિને બે રસ્તા ત્રણ સ્ત્રા ચાર રસ્તા તે વિને જુમરીઆના ખજાને વિને વેશ્યાના ધરને વિને કલાલના ધરને વિને રહેવા લાગ્યો અને નિરકુશ થવાથી પોતાની મરજી પ્રમાણે આલી ઘરડીઓ જુમરીઓ વેશ્યાનેા ચારી અને બિઝિચારી થયો અને કમખજન મણિકા આધે સજામ થવાથી તેમાંથી ભોમ એ મવતો વિચરવા લાગ્યો તે દરમ્યાનમાં મિતરાળએ પોતાની સીંદરી રણુને ગુજ સ્થાનકે ગુજરાત લલમ થવાથી તેનાથી ભોમ ભોમની નહિ રહવાથી, તે ક્રિષ્ણ કુમારને કમખજન મણિકાના ધરમાંથી તિફ કાર કરી કાઢ્યો અને મણિકાને પોતાના અતપુરમાં તાખી પોતે તેનાથી કમખોમ ભોમવવા લાગ્યો ક્રિષ્ણ કુમાર

હનપ્વળના ધરમાંથી કરાવાથી મર્જા પામ્યો અને વિલાસકા મવા
થી અન્ય ઠેકણે શાન્તિ નહિ પામવાથી (નેજ મજિકામાં તેનું મન
રહેલું છે અને તેને / બોમવવાની દૃષ્ટિ છે તેથી) તેને મળવા
મારે શામ તેનો જિ વેળા જોવા શામ્યો

એક દિવસના સમયે શામ જોઈ ઉજિય કુમાર કામધ્વ ન મ
ખિહના ધરમાં પ્રવેશ કરી તેનાથી વિામ મુખ ભોગવે છે ત /
અવસરે મિત્રતા 1 આન કરી સર્વ અસહાર પહેરી, પછા મનુષ
ના વૃદ્ધ સાથે જ્યાં કામધ્વળનું ધર છે ત્યાં આવ્યો આવીને અદર
પ્રવેશ કરીને જુએ છે તો તે ઉજિય કુમારને મજિકા સાથે ભોમ
ભોનવતો દીદેહ કેમતાં વાંતજ કોષાતુર થમ તજુ મકુની મરાપી
તેને મેવક જાસે પકડાથી મૂળી રીંજવુ, કાણીના પ્રદારથી આત્ર ભમ
કરાવી, પાત્ર અમથી જાણી મારવાની આતા કીધી. લે ગૌતમ !
તે આત્રાવડે એ ઉજિય ભાગક પૂવભવતા પાપના અશુભ કર્મના
વડે આ સિદ્ધાને ભોમવ છે

ગૌતમમ્બાથી કહે. " ? અમવન ! એ ઉજિય ભાગક ત્યાંથી
ભાગ કરીને ક્યાં જશે ? "

કામવાન કહેતા હતા તે ઉજિય ભાગક પચીસ વર્તિનું આ
પુખ્ત ભોનવીને આ / દિવસના ત્રીજા ભાગને વિશે મળાએ પરાઆથી
ભાગ કરીને પહેલી મલત્રજા નરકન વિશે નારહીપણે ઉપત્યો
ત્યાંથી આંતરાસક્તિ નીકળીને આ જુદિપના કારણેત્રને વિશે
પેતાદય પર્વતના મૂળે વાદશપણે ઉપત્યો. તે ત્યાં રીંવનાવમ્બાએ
ભોમને વિષે મિત્ર થવાથી પાપકમ સમીપ કરી ભાગ કરીને આ

જા પુત્રીપતા જાસ્તક્ષેત્રમાં ઈ પૂર નગરને વિષે મહિમના કુળમાં
 પુત્રપણે ઉપજશે. ત્યાં તેનાં માતાપિતા તન્મ જાતી નપુંસક કરશે
 અને નપુંસકના એલાકર્મ શીખવશે. તથા તેનાં માતાપિતા જ્યારે
 દિવસ તેનું પ્રિયસેન નપુંસક એવું નામ પાડશે. તે પુવાન થયે
 ઇશ્વર નગરમાં રા ન મુવરાજ સેનાપતિ આદિને બધા રહારે વિષા
 મત્ર વશીકરણ આદિધિષેન કિવા ચરેરેથી વસ્ત્ર કરી તેઓનું
 ધન દલ્તો ઘસે એવા મનુષ્યો સુબધી ભોમ ભોમવત્રો થઈ વિ
 ચરશે ત્યાં પાપકર્મના સમુદાય ઉપાદિને ૧૨૧ વર્ષનું આયુષ્ય ભો
 નરીને કાળના સમયે કાત્ર કરીને આ સ્લનના દરીની પહેલી
 નરક તારકીપણે ઉપજશે. ત્યાંથી નીકળીને યા તથા નકુળ
 (નોળ) થશે એમ સંસાર માંથી બમશે. એમ મુખપૂત્ર (મો
 રીઆ) નો અધિકાર કલો છે તેમજ પૃથ્વી આદિકને વિષે ઉપ
 જશે. ત્યાંથી અનય રહિત નીકળીને આ જ પુત્રીપતા જાસ્તક્ષેત્રને
 વિષે જ પાનગરીએ પાડો થશે ત્યાં એકદા મિત્ર પુરુષો ભેળા થયે
 તને હનિત્વથી મુકવશે (મારશે). મરીને તેજ જ પાનમરીમ્
 માંદ શેડના કુળને વિષે પુત્રપણે ઉપજશે. ત્યાં જુવાન થયે તે
 સાન્નમ્ય કલો છે તેવા સાધુ પાસેથી કેવળા પાપો ધર્મ પામી
 માધુ થશે ત્યાંથી આવુ ન પૂર્ણ કરી મુધર્મ નામે દેવશોક કેવપણે
 ઉપજશે. સાધી પદ્મલા અધ્યયન કલો છે તેમજ સર્વ દુખનો અંત
 કરી મોક્ષને વિષે જો.

સાર

પહેલા અધ્યયનમાં લક્ષ્મી અને સત્તાના દુરૂપયોગના ક વા
વિષાદનું વસ્તુ ન આપ્યા પછી આ બીજા અધ્યયનમાં સુવચન અને
વિષયાસક્તિના કડવા વિષાદનો ખ્યાલ આપે છે ઉદરગ્રામ કે દા
મત્તા તે કુમાર કે તેનું એ જન્મણ ઉપસ્થી / ઉઝીય કુમાર એવું નામ
પડ્યું હતું તે કામજનન ગણિકાના મોહમાં લીન થવાથી આ ભોલ
તેમજ પરભોક્ષી કેવી રીતે ત્રાસદાયક દુન્યો પામ્યો તેનો આ અ
ધ્યયન અનુભવી બીજાર આપ છે તેમ / દિશા અને માસાદારના
વિષાદ કેવા દોષ છે તેનું મિત્ર જન્મ આનંદન આ અધ્યયનમાં
આગેપમુ છે વિચારની સગા થાપી પ્રજા છે અને એ જગ્યા સારી
વધારે બીજાથી છે એ બધા પરનું નુંદર જણાવવા પાસમાં ક્યા
જગ્યા મનુષ્ય જાંબવા સરીરથી કદાચ આગને આગ ન ફરી સ
કાય ત્યાં જન્મ મનથી તો ફરતો જ અને મન પુરુષ તો સરીને
જરૂર ૫ મોઢ પળ દો વીજ

અધ્યયન ૩ જી

—૪૭૦૯૬—

અમગ્ગસેન ચોર

કાળ તે સમયને વિષે પુરીમતાલ નામ એક
કાલિવત નગર હતું. તે નમસ્થી ઉત્તર અને પૂર્વ
દિશાની વચ્ચેના ઇલાન ઢાલુમાં અમોહકસી (અમો
હસેન) નામે ઉધાન હતું. તે ઉધાનમાં અમોહ
કસી નામે ખડતું સ્થાનક હતું. તે પુરીમતાલ નમ
સને વિષ મહાનલ નામે શબ્દ હતો. તે નમસ્થી

ઉત્તર અને પૂર્વ દિશાની વચ્ચેના ઇલાન ઢાલુમાં દેવને અતિ એક
સાલાટી એવ નામે યૌરપણી એટલે ચોરનું ગામ હતું. તે પર્વત
પ્રાચીને હરી સદિન છે અને વધ નળનો મદ કરતો. આંદર વિદ્યો
છે તેને હસ્તી ખર્ષ છે તેથી માંથી સુવ્રભ અને બહાર દુર્લભ છે
એટલે બહાર પાણી હોવાથી બહારનો માણસ અંદર પેંથી સહે તેમ
નથી. તેમાં નીકળવાને ધણું અપહાર (હાંડી) છે. તેમાંથી તણીત્ર
માણસને / પચ્ચા નીકળવા દે છે અને રાને (બી નને) નદિ. એ
સાલાટી ચારપત્રીને વિષ વિજ્ય એવે નામ આરન્ય સેનાપતિ તસે
■ તે અમર્મી છે અને ધણા શવને મારવ કરીને થોડી ખરડ્યા
દાવ રહે છે તેનું શુરવીરપણું અને દરખણું ધણા નામે વિસ્તર્યું છે

તે અકામ કરવામાં આદસિક અને ખ મ વાપરવામાં અતુર છે. ખંચસો
ચોરનું અધિપતિપણ કરે છે પરમીથી લપટ છે શોમની અડ
હોડીને એ પરની સપિ છેડીને જીત ફેડીને ખાતર પાડીને ધન
એ છે વળા ખીજા માણસા એા હાથ નામિકા છેવાં દોષ તેઓને
આજા કરી સાથે રાખે છે

તે વિજયચોર પુરિમતાલ નમરથી ઈશાન ઠાણમાં જનપદ
નામે દેશ છે તેનાં ધણા ગામ અને નમરમાં માણસોની ખાત ક
રતો ગાયને મદી લાવતો મદીવાનને મદી લાવતો રત્તે જતા
સાથને લટતો મરમાંડી ખાતર પાડતો, લોહીને ઝવરદિત કરતો
ખીવસજનો માર મારતો સ્થાનક રહિત કરતો અને ધન-ધાન્ય
રહિત કરતો ઘેઠો વિચરે છે અને મહાનથ રા ને વારવાર દ્રવ્ય
માંથી ભાગ દેતો રહે છે એ વિજયચોર સેનાપતિને ખ દમિરિ નામે
જી છે તે પાંચ હદિએ કરી મરિત છે તે વિજયચોરનો પુત્ર
અને ખ દસિરિનો અગળત (અમથી જપનેલો) અમમસેન નામે
કુમાર છે તે પણ પાંચ ઈની સક્તિ છે

ત કાળ તે અમચને વિજ અમવાન મહાવીર પુરીમનાથ નમર
પદાયા તેમને વાદવાને રાજા તથા પ્રણ નીકળી યાવત મનકથા
મંજગી સજ પાછાં વજાં પછી અમજ અમવાન મહાવીરના વડ
સિધ્ધ જાતમ અમવાનની આશા માગી ગામ મદિ એચરીએ મધા
ન્યા તેમજે રા આમમાં નીચે ડમાજે દેખાવ જોયો.

એક પુરતે એ નાથે નાંધાને ધણા હાથી ધોણ અને હમિ
જારનથ માણસની વચ્ચે રાજાના આકર પહેલા અકુપ્ત એસાડિને

આહ પિત્રાહ કાકાને તેની સગદા મારી, તેઓ તરફથી અને દયા
 નયન સંધે કરતા છતાં તેઓના શરીરના માંસના કાકણી સરખા
 કડકા કરી તેને ખવરાવે છે અને તેનું લોહી પાણીને બદલે પાપ
 છે. બીજા ચક્રે આહ કાકાને તેની સગદા મારીને તેનું માંસ
 ખવરાવે છે ત્રીજા ચક્રે આહ વડા પિત્રાહ કાકાને મારીને તેનું
 માંસ ખવરાવે છે ચોથા ચક્રે આહ વડી કાકાઓ ને મારી
 તેનું માંસ ખવરાવે છે પાંચમા ચક્રે આહ પોતાના બેટા છૂંક
 ચક્રે આહ વડાઓ સાતમા ચક્રે આહ તમામ આઠમા ચક્રે
 આહ બેટી નવમા ચક્રે આહ બેગીના બેટા દશમા ચક્રે
 આહ બેટીની બેટી અગ્રીયારમા ચક્રે આહ દોહિત્રી (બેગીની
 બેગી) ના ધણી બારમા ચક્રે આહ દોહિત્રી (બેટીના બેટા)
 ની વડુ તરમા ચક્રે આહ દુબા બોહમા ચક્રે આહ દોહ
 (બાપની બહેનો) પંદરમા ચક્રે આહ માસીના ધણી (માસા)
 સોળમા ચક્રે આહ માસી સત્તરમા ચક્રે આહ મામા અને
 અઠારમા ચક્રે બાકી રહેલા મિત્ર સહ નતિ જેમિયા દાસ-દાસી
 માતા-પિતાને મારીને તેના કાકણી સરખા માંસના કડકા કરી ખ
 વરાવે છે અને તેઓનું લોહી પાણી બદલે પાપ છે

ઉપર રમાણે કેવાવ નેઈ શી ગોસામ સ્વામી જમવાન મદાવીર
 પામ બાવી કહેતા હતા કે હું આપની આશા મારીને
 પુત્રીમતાય નમરિને રિપે જોયગીએ જમો હતો ત્યાં ઉપર રમાણે
 કેવાવ નેઈ (એમ કહી ઉપરની કહીકત કહી મળગાવી) તે પુરુષ
 હવે બર ઠાણુ હતા અને શાં પાનિક કર્યા હતા કે આપાં અગ્રાધ

સુવત્રાચુએ ખુલાસો કર્યો તે કાળ ન સમજને વિ
 આ જન્મદિપના સ્વરત્વેનમાં પુગીમતાત્ત નામે વાદિવન ન
 નર દનું ત્યાં ઉદ્ધાન નામે મોટા રાજ દત્તા ત્યાં નિમવ નામ
 એક વાદિવન આ વાલિયો (હરનો વધાર કરનાર) દત્તો ન આ
 ધર્મો દત્તો વળી બીજાનું જુદું ક્ષય આનંદ પામતો દત્ત નહે મળ્યા
 હતાન આતપાખી તથા દામ આપી મનુરીઆ રાખ્યા છે તમે
 દીન તમે ભીન આદ્યને કાવળી તથા વાંસના મોટા રાપણ તથા
 નાની રાપણીઓ લઈને પુરિમવાથ નનરની સમિત આર દિવા તથા
 ચિદિયાન વિગ પખાં કામદાનાં હર પુડનાં હર પા રીના હર
 રીતાડીના હર જગદાનાં હર દશ (મોસ્લી) નાં હર, કોકડીનાં
 હર અને જાણે બીજા પખાં જગમગ જગમર ખમર (આકાશમાં
 આસનાર) દત્તારીનાં હર મેદને મોટા તથા નાના વાસના રાપ
 સામા બરીને વ્યા નિ ૧૫ આકાશિયો હ ત્યાં આવીને તેને આ
 પના તે લઈને આકાશિયો સર્વને મનુગીના દામ આપતો વળી તે
 હરને તાવદાને વિગ મોટી હરદને વિગ નાંખી અન્ધીવ મેકનો
 તથાઈકે કરી તગનો તથા આગા કરીને અન્ધાઈકે મેકને તથા
 તેજાઈક તગને ચ ત્યાં દુધાન મંડી નના વધારે આકાશીકા કરતો
 અને પાન પખાં ન હર તથા સાગા આવતો એવાં કમ કરીને નિ
 ૧૩ અનિ પાડું જાપ વર્ષાનન એક ન નર વરસનું વૃક્ષ આગુખ
 આમરીને કાગને મમપ કાગ કરીને બીજા નરકે જુદી સાન સામરો
 પમના વિનિય નારણીયને વૃષ-વા ત્યાંથી આવતા મં નનાકગીને
 ૧૪ ૧ થી સ્ત્રી ૧૬ થી આગળીને વિગ વિજય નાર મનાવતિની

ખંદસિરિ આર્થોની કૃપને વિરે પુરપણે ઉપન્થો ખંદસિરિને એકદમ
તથા માસ પ્રતિપદ્યે થયે એવો ગદ્યો (મનારથ) ઉપન્થો છે.—

ધન્ય છે તેની માતાપિતાને કે જે સ્ત્રી ધણા મિત્ર ગેરીઆ
મજન વેવાલીઓ દાસ દાસી હંભાદિની સ્ત્રીઓ સાથે તથા
જ્ઞનેશ ચોરની સ્ત્રીઓ સાથે પરિવરી થઈ રતાન કરી સર્વ
અસહ્ય પ્રવેગીન જનપાણી આદીમ માદીમ મધ્યસ્થિ સહિત
આતી થઈ વિચરે છે અને જન્માપણી પુરના લગ્નસમી પુરપત્ની
આભરણુ વસ્ત્ર અને દરિયારથી સજ્જ થઈ ઉપાધ્ય પૂર્વ
પ્રાંધે લઈ ભાથામાં તીર નાખી પશુછ સહિત ધનુષ્ય ખાંધી જ
પાંચે થઈ જાય છે તેમ સમુદ્ર મળ્યા કરે તમ મળ્યા કરી અને
સમુદ્રી લગતી પટે ઉતાવળી મતિ કરતી અને સાલ્વાદથી ચારણ
વિને સર્વ રિચાને વિર નેતી થઈ ચાલીને ડોહ્યો પૂર્ણ કરે. મારો
એના ડોહ્યો મ્હારે પુરો થશે ? એમ વિચારતી કુરચ લાગી એકદમ
વિત્ત્ય ચોરે તેને આર્તધ્વાન ખાતી તથા પૂછ્યું : “ તમે શા માટે
આતધ્વાન ખાઓ છો ? સ્ત્રીએ કહ્યું “ મારા મનને તથા માસ
થવાથી થવલ આતધ્વાન ખાઉં છું તે સાંભળીને વિત્ત્ય ચોરે કહ્યું

“ તેમ મુખ ઉપર તમ કરા તમારો ખોલ હું પુરો કરીશ ” એ
વચન સાંભળીને તે સ્ત્રી દર સતાર પામી પછી ધણા મિત્ર યાતિયા
પ્રમુખની સ્ત્રીઓ તથા સ્ત્રીઓ ચારની સ્ત્રીઓ સાથે પરિવરી થઈ
રતાન કરીને આભરણુ પહેરીને ચાર પ્રકારનો આદાર મલ સાથે
ખાતી થઈ વિચરવા લાગી. પછી પુરનો વડ કરીને પુરનાં આ
અગમ્ય વસ્ત્ર અને દરિયાર ચડીને ટી ની ખુલ થઈ થઈ ગેદ્યો

પૂરો કરવા લાગી. એવી રીતે ડાહ્યો સપુરુષ થવાથી મનને મુખે
 મુખે ધરી સખી વિચરે છે નવમાસ પૂરા થયે આગક જન્મે તનો
 દસ દિવસ મૂંઝી જન્મમદાત્સવ કરી અગીયારમે દિવસ સમાં જ
 બધીન જન્મદીને ઉપર રખાણે ડાહ્યો ઉપન્યો માટ તેનું નામ અ
 બમસેણુ કુમાર પાડ્યું. તે પાંચ માનાએ કરી મોટા થવા લાગ્યા.
 ઉમ્મરલાયક થયે તેને વ્યાઠ કન્યા પરણાવી વ્યાઠ ઘાત દીધી. કુમાર
 હવે મુખ બોજવવા લાગ્યો. એવામાં વિજય ચાર મજાધનને પામ્યો તેથી
 તેથી અબમસેણુ કુમારે પાંચસા ચાર સાધે લાકીક મૃત્યુ ક્રિયા કરી
 પછી અબમસેણુ ચારના સેનાપતિ થયા ત મદ્ય અધર્મી પાડી થયો.
 મદ્યમજ રાજાના માથમાંથી માથ થઈ વહેંચી લેતો જન પદ
 દેશના લોકોને ધણા નકાળે દુખ દેતો. ન જનપદ દેશના શાક ધણું
 દુખ સદન નહિ થવાથી નાલોમાંથી ભેગા થઈ એક માંડ બરણું
 લઈ પુરિમનાથ નગરે આવી મદ્યમજ રાજાના આમન મૂકી બે દાસ
 તેડી કહેવા લાગ્યા “ હ સ્વામિનિ સાચાદવી ચારપક્ષીના સેનાપતિ
 અબમસેણુ ચાર અમારા ધણા આમન લોકોને મારે છે તથા ધન
 રહિત કરે છે મારે હ સ્વામિનિ આપનું શરણુ ઇચ્છીએ છીએ

જનપદ દેશના લોકોની અર / સાંભળીને મદ્યમજ રાજા કો
 ધાવમાન થઈ સપની પડે કુમવાણ કરી કપાળે મણુ લાંટીઆ
 મદ્યતી હા સેનાપતિને તેજવીને કહવા લાગ્યા “ નમ નમ્યા
 સાચાદવી ચારપક્ષીન વિષ્ણુમા-મુદા અને અબમસેણુ નારને કુ-
 પતો પકડીને મન આણી આપ પછી હ સેનાપતિ રાજાને
 દુકમ માર્યે મદ્યતી જાગર પડી દલિવાર બાંધી સવાને દલિવાર

સદિત પણ સુન્ધ જાણત નાજનો મંદોમાંથી કાઢાવે
 સુન્ધો કરાવતો પુરિમતાજ નજરની મધોનધ્ય મધને શાલાટવી
 તરફ માથે આ દડાકત અમમસેણ ચોર સનાપતિના સેની
 આર પુત્ર શાલાટવી ચોરપટ્ટીએ જાણ અમમસેન ચોરસેનાપતિને
 બે હાથ તેડી નિવહન કરી તે દેશે પારીને અમમસેણ ચોરસ
 નાપતિ પાતાના પાંચસો ચોરને તેડાવીને કહેવા લાગ્યા પુરિમ
 તાજ નજરના મદાળજ રાખતો સેનાપતિ કહક લેખને આપણી
 ચોરપટ્ટીને સ્તે આજ છે આપણે તને અહીં આવતાં પદસાંગ
 લડીને પાછો જાગવા છે " તે વાત પાંચસો ચોરોએ કમુજ સખી
 ત્યાર પછી અમમસેણ ચોરસેનાપતિએ ચાર પ્રકારનો આદાર
 નીપ નજરાબો અને પાંચસો ચોર સાથે સ્નાન કરી, વિષ યાગવા
 નિમિત્ત યાજ્ઞિન લેઈ બાજુ મડપને વિષે આવી, અમાદિક દાર
 સાથે ત્રી સ્વચ્છ પાણીએ ઝળું કરી મૂખ પવિત્ર કીધા પછી
 સખગાંને સધાને બકાર પહેરી હથીબાર બહી વાજત વાળતે
 પાછા પહેરે સખા સમથે શાલાટવી ચોરપટ્ટીની નીકળીને
 અંત વિમમ માર્ગ એટલે કહકને પેશુ બુસેજ છે એવી ત્યોએ
 પર્વતની વચ્ચે અટવીને વિષ રહી કડસેનાપતિની વાટ જોતા મેંદ
 તેવાનાં કડ મનાપતિ ત્યાં આ પો એટલે સામસામા બનેએ જ
 મામ કીધા તમા અમમસેન ચોરે કડ સેનાપતિને સામ દાર
 પમાડીને તેના બરકરને દસ દિસમાં નસાવી મકમુ કડસેનાપતિ
 ના પામી મનોબળ કાચબળ અને પરાક્રમ રદિત થઈ પુરિમતાજ
 નજરે આવી મ નમ રાખને બે હાથ જોડીને કહેવા લાગ્યા '

સ્વામિના ધ્યમ મસેજુ ચોરને મદા વિગમ મદ છે તેણે કરીને તે અતિશય ધોડાના બજે કરી દસ્તીના બજે કરી સુખદના બજે કરી, રચના બજે કરી ચાર રકારની સૈન્યાના બજે કરીને ૫ ૧ સકાષ તેમ તથા પશુ જો તેને ચાર બેદે એટલે ગોઠા વચન વડે ધનાદિક વડે વિશ્વાસ વડે અને અવરના માણસન ધનાદિક દેખ દોડને કરીને ઉપાધ યોજીએ તો વચ્ચ ધાવ એમ છે ગ્રાટે તેને મદા અથની (બહુ મલી) ઉત્તમ પુરપને ચોગ્ય એવી વસ્તુનું વારવાર બેદણ મોઢી વિશ્વાસ બેસાડીએ તો પકડાય

ઉપરનો તકે ખાનખાં લંછ એકદમ મદાજલ્લ રા નમે પુરિમ લાલ નમલે વિ। એક મોટી લાંબી પદાળી ફૂગ્યાર રાગ્ય કરાવી તેને અનેક અથ છે અને તે જોયા લાલક છે પછી તે રા નમે પુરિમનાલ નમસે વિ। ઘણુ મેલુ નહિ કલ્યાદિક જાવતુ દ્વ દીન સુધી પ્રમોદના આત્મજનો પડો વ ત્ય નો પછી કાદુનિક પુરને લડાવીને રા નમે કમું કે. “હે દેવાનુશિષા તમે જાઓ લાલવી ચોરગમ ધ્યમ મસેજુ ચોરમેનાર્ષતિને બે લાલ જોડીને કદો કેન્દે દેવાનુશિષ પુરિમનાલ નમરે મદાજલ્લ રા નમે દ્વ દિવસનો મરોત્સવ માં થો છે ગાટે લમને ચાર રકારનો આદાર દ્વલ, કપડાં અથકાર અર્ધી આપી આપીએ કે તમે ત્યાં પધાર શો। તે કાદુનિક પુરને બે લાલ જોડીને મદાજલ્લ રાજની આઠા રમાજુ કીધી અને પુરિમનાલ નમસ્થી નીકળીને અતિ ઉપાવજો નહિ પથને સ્થાનકે જામો વસનો તમજુ થીડા મણી, વાગુ આદિક કરનો જ્યા ચોરપત્રી છે ત્યા આવીને ધ્યમ

મમળ્ય ચોસ્સેનાપતિને દાઘ નેડીને બાજુ વિજય કહી વધારીને ઉપર રખાએ કમ્બુ ને સ્થાનગીને અમમસેળ ચોસ્સેનાપતિએ તે પુરખ કમ્બુ “અમે પુરિમતાલ નમરે આવીયુ એમ કહીને તે પુરને વસ્ત્ર તાંત્રુધારિક સંકારે કરી પાએ ગયો.

દરે તે અમમસેળ ચાર ધણા મિત્ર ભાતિ પરિવાર સદિત સ્થાન કરીને સવ અલકાર પદરીન શાલાટી ચોરપટ્ટીથી નીકળીને પુરિમતાલ નમરને વિશે અંત મદાનલ થ ન છે ત્યાં આવીને એ દાઘ નેડીને બોલ્યો: ‘જય હો સ્વદેશ ! વિજય હો પ્રદેશ !’ એવું વચને કરી વધારીને બારે પાપનું બેઠનું મકાનું તે બદલ મદાનલ ગણએ મિત્રમુખ અને નેતે સંકાર સંભાન દેખે ફાલામક શાગને વિશે અલકારો આવાસ ઉતરવાને દાધા અને તન મીરપાલ દેખ પુસી કાપે. પછી કાકુનિક પુરને બોલાવીને ચાર રકારનો આકાર મધ કુલ અલકાર કુલચરશાગએ મોકલાવી અપ્પા તાર પછી અમમસેળ ચોસ્સેનાપતિ ધણા મિત્ર ભાતિ સાથે આન કરી મન આમરણ, કપડાં પદરી ચાર રકારનો આકાર મધ માધે જાતો સુખ બોમવવા લાગ્યો એકલ મદાનલ થ ન એ કાકુનિક પુરને તેડીને કમ્બુ કે-“હે વાનુશિવ ! તમે જાએ પુરિમતાલ નમરના દરવા નના હાર બંધ કરો અને અમમસેળ ચોસ્સેનાપતિને જાતો પકડીને અને આણી આપે. એ કુલમ મુળ કાકુનિક પુરને પુરિમતાલ નમરના દરવા ન બંધ કરી અમમસેળ ચોર સેનાપતિને જાતો બાંધીને મદાનલ શાગને આણી આપે. સારપછી રાત્રે અમમસેળ આસને ઉપર રખાએ બાંધી

મારવાની આગા દીધી. જોતમ િ ધ્યમનએણ ચોરએનાપતિ
પૂર્વે કીધેણં પણા કાળનાં પાપકમના ફગની સિમા કપર પ્રમાણે
બોમવના વિચરે છે.

જોતમ કહે. હ બમવર ! હે પુન્ય ! એ ચોરએનાપતિ
કાળને અવસરે કાગ કરીને ક્યાં જસે ?

સૂરજ નથા ધ્યમનએણ ચોરએનાપતિ સત્તારીસ વર્ષનું ઉત્કૃષ્ટ
આયુષ્ય ભોનવીને આજ દિવસના ઉગ્તા ત્રીજા બામને વિષે સગાએ
પરોવ્યાધી કાગ કરીને પહેલી રાતરાખા નરકને વિષે ઉત્કૃષ્ટી સ્થિ
તિએ નારજીપણે ક્ષય થયે ત્યાંથી આતત્ત રહિત નીકળીને સમાપ્ત
તની પેરે સસારમાંથી પૃથ્વીને વિષે બમરો. ત્યાંથી નીકળીને વાણા
રસી નમગીને વિષે મુખરજણે ક્ષય થયે ત્યાં સુરસે પાળનાશ તને
છવની મારમે ત્યાંથી વાળારસી નમરીમાં મહાના ફગને વિષે પુત્ર
પણે ક્ષય થયે. ત્યાંથી બાગબાવથી મુકાયા બાદ ગેમ સમાપ્તને સ્થિ
લીધી તેમ સિમા લેઈ આઠ કનનો અત કરી મુક્તિ જસે.

સાર

હિમા અને ચોરીનું રંગ ફેરુ મથે એ ના અધ્યયનપરથી
અજ સમજ શકાશે.

અધ્યયન ૪ થુ

સગઢં (નકટ)* કુમાર

હાજ તે મુખને વિષ સીદાજી નામે નમરી હતી
 ૭ કદિવત અને અવગણત હતી નમરીથી હાજ
 નકાળમાં દેવરમણ નામે જવાન હતું તેમાં અમોહ
 નામે મમનું જીવું આનંદ હતું તે નમરીના રાત્રી
 નામ મહત્ત્વ હતું તેને આમનેદો બાજુ અને પુરમાં
 કસગ અંગે મુસેન નામે પ્રધાન હતો.

આ નમરીમાં મુદર્સના નામે ગણિત સ્વેતી હતી તેમ / અતિ
 કદિવત મુખ નામે સાથ વાદ વસતો હતો. આ સાર્થવાદને લા
 નામની સ્ત્રી અને સગડ અથવા ચક્ર નામે પુત્ર હતો.

એકદમ અમળ ભગવાન શ્રી મહાવીર સ્વામી આ નમરીમાં
 પદાથા ધર્મકથા સંભળીને પ્રવચ્ચ પાછી ગર્ભ ત્વારણાદ શ્રી
 નીનમકદિ મોરે રાત્રામે આઆ અથ તેમજ એક વિચિત્ર
 દેખાવ તેથી

પણા હાથી થાણ અને પુરની મધ્યમાં એક સ્ત્રી અને પુર

જો બાંધ્યા છે સ્ત્રીની પાછળ પુરુષને બાંધ્યો છે અને તમોનાં
નાક કાન કાપ્યાં છે અને તેઓ એવા સ્થૂંદ કરે છે કે “ અમિ
અમારા પાપે હજી હાથે છીએ ” ॥

ઉપર પ્રમાણે દેખાવ લેઈ મૌતમ સ્વામી શ્રી મદાચીર સ્વામી
પાસ જતી સવિનય પૂછ્યા દયા હં મનવન્તી એ સ્ત્રી પુરુષ પૂરબને
કોણુ હતી અને શા પાપ કરે કરી આવી વિદ્યા બામન છે ?”

બમવાન કહેવા દયા-ને કાગ તે સમજત વિં આ જ જુ
લિપના ભરતસુવત વિવ ઇમશ્વર નામે નમર હતું ત્વા સિદ્ધિગી
નામ મેરા રા ન હતા ત્વં ઇન્દ્રિય નામે આરજી (કસાઇ)
રદ છે ન સક્રિયત, અધર્મો છે અને પારકાનું જુ, કરી રા-
માવ છે તને જાકરી મોઢાં આર રોજ જગદ માવ બસ
સુવર સિદ્ધ ચિત્તા વિષાગ દરિયુ સસથાં માર દેશ પાડ ॥
ત્યાદિ તનવ ના સા માન્ય સમુદાય દબર દ તરના સમુદાય અને
સાખ સાખના સમુદાય વિનાય કરવા વાસ્તે વાડમાં ધાડી રાખ્યા
છે જગી બી ન પુરતન વળુ મરુ (મજૂરી) આ ધી પાડા વમેરે ન
તરોન તમોના વાડામા રખાયાં છે તમજ જાકરી વમેરે તનવ
રોને પાતાન ધરમો રાખ્યા છે જગી બી ન પુરતા વળુ જાકરી વા
ડા વમેરે મારીને નેના મામના છરી વડે કહડા કરીને ને ઇન્દ્રિય
આરજીને વચામી આ છે એ રમાયુ ને આરજી ડાલીનું માંમ
પાડા વમેરે આમ કલાખા તાડેને અનાસમો મેરોને તથા નેના
નાગ્ય કરીને રા નવર્તન રિવ વચી આગ્રચિત્ત કરે છે એવાં વ
આ પાપ કરે ઉર-ને ॥ ઇન્દ્રિય નામ આરજી માન્યા વર્તનું ઉ

વતા વિચરશે. ત્યાર પછી તે સમ કુમાર કુડ્યાદી જાદુવાનો હોતો
 જાગ્રિહાર કરી વિચરશે અને અતિ પાપ ઉપાઈને કાળને સમયે કાત્ર
 કરીને રત્નરમ્યા નામની પહેલી તરફને વિ. નારકીપણે ઉપજશે,
 આવત્ મુઆપૂતની પરે સમારની નાંદે જામશે સાંધી આંતરા સંહિત
 નીકળાને વાણારસી નમરીને વિષે માહજાપણે જમ ઈશે. ત્યાં આ
 છીએ માર્યો મોકો તે / નમરીને વિષે સંકના કુળે પુત્રપણે ઉપજશે
 ત્યાં સમન્તિ પામી આસ્તિ લેઈને સુખમ દેવસેઈ દેવત્વ મળે
 મદાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે મુક્તિ ઈશે.

સાર

અભિચારણુ રાજ આ લોક તેમજ પરલોકમાં જેનું મત્ર છે તેનો
 આત્માર આપવા માટે આ અધ્યયન કરેવામાં આવ્યું જણાવે છે. આ
 અધ્યયનમાંથી એક વસ્તુ તથા એ ઈડી આવે છે કે માર્ગસંનું મન
 ૭ વસ્તુની તિમ ઈચ્છા કરે છે તે વસ્તુ તેને મત્ર છે જુરી ઈચ્છામાં
 તત્કાલ રહેવાથી અધ્યયનમાં આ ઉપમ મળેલી તે વસ્તુ પાછળથી
 સ્વચ્છે પશુ મત્રી રહે છે અને ઈચ્છા કરનાર આ રમણે પાપ કર્મની
 પર પરામારમ થા કરે છે આ / કારણથી યાજ્ઞકારો કહે છે કે એક
 જુરા કૃત્ય કરતાં પશુ જુરી ઈચ્છા (જાને તેમાં પશુ તિમ જુરી ઈચ્છા)
 થી મહા અતીને આવ્યું એક માણસ એક મુદ્દ કૃત્ય કરીને પછી
 મનને તે રસ્તેથી દ શખ ત્રાપાપરપરા આગળ ચાલતી નથી

જમાન સર્જની પેરે સુસવાડ કરના કપાળની ત્રણ બીંદીઓ મદારી
 ને તને પાતાના માણસો પાસે પકડાવીને ગડા-પાકુએ કરી (હીને
 મધે તેની ઝીને) ખૂબ માર મરાવ્યાં. અને મદમદ રાગ પાસે આ
 રીત બે દાઢ બેડીન શરિયાદ હતી કે "હે સ્વામિનું! સન? મારા
 અત્પુરના અવરાધ કીસ હ એ વચન સાંભળી મદમદ રા
 નએ સુસેત રખાને કમું હ દેવાનુરિય તમારી હમ્મ
 રખાલે સુનડ કુમારને સિસ્યા કરે ના પ્રમાણે રાગની આગ
 થવાથી સુન કુમારને અને મુર્દના મજીદાને કપર કલા રખાલે
 ભાંધીને મારવાની આગ દીધી હે મોનમ એ સુમડ કુમાર પૂર્વે
 કીધેલાં બધા દાગનો નાશ કર્જની સિસ્યા કપર રખાલે ભાગવે છે.
 મોનમ હદ હે ભવમનું! એ સુમ કુમાર ત્યાંથી કાગ કરીન
 હ્યાં રહે!

સર્જત રખા કહેના હવા સુન કુમાર સગવડ વડિનું ક કુખ
 આગુધ્ય બેમડીને આગ કિસના ત્રી વ બાને એક મોરી બાદાની
 તળી અગ્નિવર્ણ સરખી સી આકારની રતિમાને આસિમન કચર
 થાથી કમન સમય કાગ કરીને રાગરખા પૂરીન વિને નારકીપલે
 કપ /સે. ત્યાંથી આતરા રહિત નીકળાન રા /સેડી નક્કીન વિવ
 મ રાગના કુગને વિ. મુમસપલે કપ /સે. આરમે કિસ પુતનું નામ
 સુમડ અને પુતીનું નામ મુર્દના પાડમે. સુમ બાગક વુચાન થયે
 રખત થસે અને મુર્દના પલુ વુચાન થયે રપ બાવપત્રાએ પરિપૂર્ણ
 થસે. મુર્દના કુમારિકાનું અવાન રપ નેર્ધ સુમ. કુમાર તેનાથી
 મહિત મપ તેની ન (પાતાની બહેન) સાથે મનુ પ મનથી બેમ બામ

તે પાપનો વણ વધતો નથી પરંતુ એક માણસ એક પાપ કરી રહી ન ઠગી સહજા છતાં મનમાં તે પાપ (ઇશ્વર કૃપે) ચિન્તામાં કરે નો તે ઇશ્વરિય વસ્તુ, નિમ્ન ઇશ્વરને લીધે વહેલી મોડી તેન મજબાની અને નેનાથી પાપ કમ વધ્યા કરવાનું એક ખરાબ કૃત્યથી એક / પાપ ઉપાર્જન થાય છે ત્યારે એક ખરાબ કૃત્યની તિમ્મ ઇશ્વરથી પાપની પરપરા ચાલે છે સહજ કુમારે અનિશ્ચયમાં ચિત્ત સમ્યુ અને એ ઓને મોમવવાની તિમ્મ ઇશ્વર કરી નો મરીને નારહીત થઈ નરક દશા મોમના પાપી તેજ બીજા આઈ તરીકે જન્મી જંદેનથી વિરાપ મોમ મોમના છે અને આ રમુજે પાપ પરપરા વધતોજ મરો માર્ગસ કે કાંઈએ એમ ન સમ તું કે આપને કુવાશ રહીએ અથવા પરસ્પરિ એવા પ્રતની આપા લઈએ અથવા પરસ્પરિયાગનો નિષમ લઈએ તેથી આપને ત્વ છુટ્યા સૌથી મોટું પાપ માનસિક છે, મનમાં વિશ્વ-શ્રમિચારના સહજ ચારેવારે થવા પામતા હાથ તો તથી પાતું કરવાનું

શીખમિત્રી આ જનાવના જુદાસી આ પ્રમાણ કરે સહજ લીધ કે હાને પરિગાને મરીને શ્રેત લોકમાં ગયા ત્યારે વિષય મુજ અને મુજ છાતી ક જના કરા કરનો પ્રક્રમ સરીરથી મુદતના પામીજ બહનો અને તપીને ખીજવે સ્થાને શ્રેત મોવવાની પ્રવચ્ચ એનો અપી તે અ વ ત હ ખી નોય વતી પાને નેજીની નજીરમાં જ જગા રામ સરીર પાનાને ન દોપાથી નેજીનો મ્પમ કરવાને તલ અગજ છે તેમજેલ જોગ પતોજા શ્રેત જામનો નારહીતું હુ જ અપી જાનેજ વધારે કો યો અપી જતની નરક રા મોવતી અને મનુષ્ય તરીકે જ મ જીવે આવા અવ શીખમિત્રી કરે

ક્રમાએ પવ્વે આક કડી નેને અગ્નિદાદ દેધ મોટી તરિક્કે કડી
 તેની મૂલ્ય કિયા કડી. પછી ઉદાસનને સંન્યાસિનેક થયેલ. ઉદાસન
 ક્રમારને સંન્યાસ મગવાથી મનકુરે બૃહસ્પતિદેવ પુરોહિત પદિ પામ્યા
 અને ઉદાસનના અત.પુરને વિ. વખતને વખત જવા લાગ્યેલ
 એકદા પદાવતી દેવી સાથે આસુકત થયો થકો તેનાથી ઉદાર મોન
 બોમવ છે એવું સમયે ઉદાસન સંન્યાસ કરી વજ્રાશ્વ મરપદેરી
 ત્યાં આગ્યેલ બૃહસ્પતિદેવને બોમ બોમવતો દેખીને સ્ત્રી રીક્ષ
 ચલાવીને મીસમીઆપમાન થઈ સપ્તી પેરે સુમુચાદ્ય કરતો કથાગની
 તબુ છીડીએ ચલાવીને તેને પેતાના માળસે પાસે પકડાવીને ઉપર
 પ્રભાએ મારવાની ચિતા કીધી. તે જાનમ. એ બૃહસ્પતિદેવ
 પુરોહિત ૫૫ કીધેલો પખા મગના માંડા ફગ માત્ર બોનવ છે
 જાનમ કદ. ન બમવન. એ બૃહસ્પતિદેવ પુરોહિત
 ત્યાંથી કાગ કરીને ત્યાં જતો.

અર્ધગ પ્રજુ વધા. — બૃહસ્પતિદેવ પુરોહિત ચોસક વાનું વરમ
 ૩૫૬. આબુખ બોમરીને આગે દિવસના બીજે જામ થો. વાકના
 સગાએ પડેખા થકી કાગને સમયે કાગ કરીને રત્નરબા નામની
 પત્ની નરે જતો ચાવન મસાર મહી મુખપુત્રની જે પુત્રીઆદિને
 વિગ જામશે. ત્યાંથી નીકળીને લક્ષ્મીનામપુરને વિ. મુખપુત્રે ઉપજતો.
 ત્યાં વાપરી રી દજાવા થકો એ / લક્ષ્મીબાપુર નમરને વિગ થોના
 ફો પુત્રપણે ૧૫ / ૬૮ ત્યાં સમકિત પામી ચારિત્ર થઈ મુખમ કરપે
 રેવના થઈ મહાવિદ્ય સગને વિગ મિત્રો (મુક્તિ પામશે).

સાર

દિમા અને અગ્નિદાદનું જગ સમ તવના આ અગ્નિદાદને માર
 પાયા જ છે

ગાંધીજી સુખ તથા પ્રાપ્ત નીલકળાં. જાવત્ ગાંધી બ્રમહ્યા સાંભળી
 સર્વ પાછાં વળ્યા તે સમયે અમજુ અમવાન અદ્યતીર દેવના વડા
 દિવ્ય જોતમ નામે અવ્યુતાર, પ્રોત્તરીએ જતા રાજાનાં ચારાને
 વિષ આ પા ત્યાં તેમજે પૂર્વવત્ પળા દાવી યોગ્ય અને અને મ
 નુષ્ણના સમૂહ વ એ નીચે પ્રમાણે દેખાવ જોયો—

એક પુત્રો રા નવા પુરુષાએ એક લોહના અગ્નિ સમાન
 ખૂન રૂબુ કરેલા સિદ્ધામન ઉપર બેસા થો છે અને અંકે જાણના
 હ્રમમયા ગાંધીને. કષ્ટનો અને સીમાનો. રૂબુ રસ તથા ચૂનાદિક
 મિષ ઉપજુ પાનુ બરીને તથા આર મદિત રૂબુને જાણીને રાજ્યા
 મિષક નિમિત્ત તેના સદીર ઉપર મીચિ છે તથા અદ્યતીરે અને
 નવકરે જાણના દાર ખૂન તથા અગ્નિ સમાન કરીને રા
 રાત્રી સાવસીમ મરીને તેને પડેગ્યા હ તથા બાધે મુમદ પળ
 મોલનો ખૂન રૂબુ કરીને પડેગ્યા હ

૧૫૨ જમાનુ આમવશારક દેખાવ જોઈ મી જાનન ચામી
 અદે ૧ ૬૫મ થયે મી અ તરીર પામે આસી મય જાન નિવેદન
 કરી પડ્યા જાગ્યા ૮ ૫૭૪ અ પુરુષ ૫૨ થાં પાનિક રૂબા
 હો ૩ ૭૫૦ તે નવા આવા નામી રૂબુ જોમરે છે ૧

મર્જા રૂબુ રૂબુ રૂબુ ૧ માનમ આ રૂબુ પિયા બ
 સુષ્ટેવને રિા સિદ્ધપુર ન.મ એક અદિવત નવક નુ તેનો સિ
 દરપ નમે રાજ દને તને શુ રૂબુને રિષ્ટા કરનાર રૂબુ ૫૨ નામે
 મોરપાગ દને ૮ પડાવાથી અર નામ રૂબુ રૂબુ આનર
 ખાનનામે દને તનુ મુનેચમેને રિષ્ટા કરનાર રૂબુ રૂબુ અદિવત

આ પ્રમાણે રાખ્યા હતાં—પણી મોઢાની કુડીઓ પૈકી કેટલીકમાં તાંબાનો કિચ્કુ રસ કેટલીકમાં તરવાનો કિચ્કુ રસ કેટલીકમાં સમિા નો કિચ્કુ રસ અને કેટલીકમાં ચૂર્ણાદિક મિશ્ર કિચ્કુ પાણી ટકોટક બરી રાખ્યાં હતાં તથા ધણુ મારીના ધણ અને માટલીઓ પૈકી કેટલાંક વામણોમાં અજનો મૂત્ર કેટલાકમાં કાપીનાં મૂત્ર કેટલાંકમાં ઉંટનાં મૂત્ર કેટલાંકમાં ગાયનાં મૂત્ર કેટલાંકમાં બકરીનાં મૂત્ર અને કેટલાંકમાં બેસનાં મૂત્ર ટકોટક બરી રાખ્યાં હતાં તથા કાચ ધનનાં બખત (બેડીઓ) લાકડાની હોડા અને સાંકળોના દમણ કરી રાખ્યા હતા તથા જળવાંસની લાના વેત્રની લાના આંબલીની કાંબ આમ ધાની નાડી અને મુઝના કોશ્ઠાના દમણ કરી રાખ્યા હતા તથા નાના મોઢા પશ્ચર નડી લાકડી મોઢા મુન્જળ અને મોઝરીઓના દમણ કરી રાખ્યા હતા તથા અતિ પાવળી અને મળ્યુત રસ ટ્રીઓ મૂત્ર સહિત પાગની રાસડીઓના દમણ કરી રાખ્યા હતા તથા ધણુ ખડગ કરવન છરી વગેરેના દમણ કરી રાખ્યા હતા તથા મોઢાના ખીણા ચાંમુની તિજ્જુ ખીલીઓ અને વીછીના આંક ઠાના આકારે આમડાના કોરડાના દમણ કરી રાખ્યા હતા તથા સોયા વગેરે ધમ દેવાના કવિધારના દમણ કરી રાખ્યા હતા તથા સુપ્તિ વગેરે લગ્ન નાના હરપણા કુહાડા નખ હેઠવાની નરેણી ધમતી નાની સળી વગેરેના દમણ કરી રાખ્યા હતા તે વડે દુર્બોધન કોટવાળ મોરનો પરચી લખક ને માંજેઠાને રાખતો અપરાધ કરનારને બાગધાતકને વિશ્વાસપાતીને, શુભારીઓને અને ધર્મ પુરુષ વગેરેને નીચે પ્રમાણે લિખ્યા કરતો હતો—

૧. જ્યારેને જીભ પૂર ત પામુ પદ્ધતીને જીભને પર ચિત્ત તથા

ત્રીને થોડ રહે મૂળ રહાતીને કોઈને ઉચ્ચ માણુ, કોઈને ઉચ્ચ તરુનું કોઈને
ઉચ્ચ સીમુ અને કોઈને ચૂર્ણાદિક ધાત્રેણું ઉચ્ચ પાણી અને કોઈને ખાર
સદિત ઉચ્ચ તેજ પાવ છે. તથા કોઈને મોઝાનું મૂળ, કોઈને દાંધીનું
મૂળ કોઈને ઉચ્ચ મૂળ વચેરેનાં મૂળ પાવ છે. તથા કેટલાએકને ઉચ્ચ
નાખીને તેના ઉપર બાઝ મૂકીને તથા ખાર ઉચ્ચતરીને રીઝા કરે છે
તથા કેટલાએકને દાંધ દાંધકડીઓ અને પત્રે બેડીઓ પહેરવે છે
તથા સાકાની દોડમાં પગ પસાવે છે કેટલાએકનાં અમ સુકાઓ
બેગા કરીને તેને સાકા વડે બાંધે છે કોઈના દાંધ ઉનાવે છે
કોઈના અગ્રિપાંખ વિદારે છે કેટલાએકને વાંસની છડી વચેરેથી
મસાવે છે કેટલાએકને ચિત્ત સુવાડીને છતી ઉપર પરચરની પાટ
મકારીને તે ઉપર સાકા મૂકાતીને તેના ઉપર માવુસ મસાવે છે
કેટલાએકને સુખની ચમડી વ મસાવે છે કેટલાએકના દાંધ પગ

જાણી કૃષા ખાંદી ઉપા માથે સરકાતી જલાર કરે છે કેટલાએકને
સમ્પત્તી ખારવડે મસાવે છે કેટલાએકને કિંચે સાર તથા ચોપડી ખાર
મસાવે છે કેટલાએકને કપાળા ધુરી, કોણી મુઝા, પમના તળાં
વિચેરેનાં કામના ખીજા તથા વાંસની સગીઓ પસાવે છે કેટલા
એકને દાંધ પગની આમગીએ ભાદની સોષ બેંધને સમ્પત્તિ વડે પ્રદે
પીને મોમરાદિક કરીને કુલાવે છે પછી ને સુચી સદિત આમગીએ
મનિ ખજારી ખાદી વદના ઉપજવે છે કેટલાએકના નેળી વ તખ
ઉપર છે તથા હસદિ વ અમ કપાવે છે ૮ ૬

ઉપર પ્રમાણે દુર્યોધન મોટાનાજ થઈ શકે કર્મ કરીને તે વડે
 અનિષ્ઠાઈ પણ ઉપાદ્યનિ એકત્રીસસો વર્તિનું પરમ ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય
 મેળવીને કાળને સમયે કાળ કરીને છૂટી નરકે વીસ સાનરોજમની
 સ્થિતિએ નારકીપણે ઉપન્યો. ત્યાંથી આંતર સંહિત નીકળીને ઉપ-
 રી અયુસ નમરીને વિને શ્રીદામ રાજની બહેનથી રાણીની
 કૃપાને વિને પુત્રપણે ઉપન્યો. ત્યાર પછી બહેનથીએ નવ માસ રતિ
 પૂર્ણ થયે બાળકને જન્મ આપ્યો. તેનું માનવિત્તાએ બાર દિવસ
 વિશ્વા પછી ન દીધેલું (ન દીવદન) એવું નામ પાડ્યું તે ન દી-
 શેલું બાળક ખંભ ધાવ માતાએ વધવા લાગ્યો અનુક્રમે બાલ્યાસ્થ
 મુકાઈ યૌવનપણે પામ્યો મુવરાજ હોવાથી પિતાની પછી પોતાને
 સભ્ય મળવાનો દક્ષ છતાં એક દિવસ સંજ્ઞને વિને તથા અત
 પુરને વિને મૂર્છિત થયો મડો એવી વાચના કરવા લાગ્યો કે જો
 શ્રીદામ રા નને છત્રીવધી સંહિત કરી તો એ રાજ્યશક્તી હું મોગ
 હું એમ વિચારી શ્રીદામ રાજને મારવાનો સમય અને સ્થિતિ એ
 જવા લાગ્યો તેણે સ્થિતિ દ નમને મેલ્યાઓ અને કશું ટું સળંગ
 સર્વ સ્થાનકે તથા અતપુરમાં અલકાર તથા નાકકર્મ કરવા માટે
 નથ છ તો તેમને અલકાર તથા ક્ષોર કર્મ કરતાં ડોકને વિને
 ડોર નેસારી માર તો હું તને અડધું રાજ્ય આપીશ. અને આપણે
 બને જણ સાથે રાજ્યશક્તીના ઉદાર મોગ મોમનીયું નાક
 એ વાત કમ રાણી પરન્તુ પાછળથી તેને એવો વિચાર ઉત્પન્ન
 થયો કે-જો આ વાત શ્રીદામરાજ નહુશે તો મને મુકા દાલે
 મારશે. એમ વિચારી શ્રીદામરા ન પાસે એકાંતમાં આવી બે લાખ

તેડી ગુમત્તને ક'વા માગ્યા " દે સ્વામિન ન દોમોલુ કુમાર
સાગ્યને વિ નહિત થયા થકો આપને કવનાં મારીને પોને સબ્બ
કરવાની દમ્બ સખ હ શ્રીરામ ગળ ઉપરની વાત સાંભળીને
તેજ પારીને શીઘ્ર રીસ ચઢાવી મિસનિસામમાન થઈને ન દોમોલુ
કુમારને અનરા કુપ પાસ પહોંચીને " પાપમ ! તમે દમખા જેમ
અંચી મીનનાં શિખા કરાવે છ

શ્રીરામ કહ દ પલ્લ ? ન દોમોલુ કુમાર ત્યાંની મરીન
ત્યાં જો ? "

સુખ જ કમુ કવનાં દવા " ન દોમોલુ કુમાર માઠ વરનું વેલકુદ
આપુ ન મામરીને કાગને સુખ કાગ કરીને ગ્લરબા નામની
પોલી નરકને વિ નારકીપને ઉપ તો ચાલત મસાર વિષ મૃગા
પુત્રના પેરે અમશે ત્યાંથી નીકળીને દમ્બીના પુરને જિંને અલ્પપત્ર
કેવ તો ત્થ આછીગર આર્ષા થકો તે નમરને વિષ મોઠના ફગન
વિ આપ પામી ગુરમ કપ દેવના થકન અણિરેદ સ્થ ચરમ
અવ પામી મુક્તિ ત્યાંને પોમ્બ તો ઉપલે કવગી કવદિ સ્વ
સ્વ નલગી આપાપઆદી કર્મથી મુક્તી કમ સખ કવ થકે
સાંનમન તો

સાર

એક તોલ ઈચ્છી, અને જાણેલી પરંપરામાં માલમને
 પ્રસરી જાય છે એ અમારું કંઈવાચક સિદ્ધાંત જ્યારે સ્વામ્યાથી
 સમ નવવા મારે જ્યાં અધ્યયન કદવાયું હોય એમ મને છે નહીં
 એને શ્રદ્ધા મેળવવાની નિમ્ન ક્ષમ્યાથી પિતાનું પદ પૂનઃ ક્ષમ્યું એના
 બદલામાં જીવતાં જીવત નરક ૭૦ પીડા જામશે અને પિતા-પુત્રના
 જીવ વચ્ચે સંતુષ્ટાનો સમન્વય આપી શકે.

આ અધ્યયન જગી રાત્રીએ અને અમલદારને થઈ
 નોંધાયેલ છે મનના આદા અધ્યવસાય કરીને કસલી સિદ્ધાંતો
 સિદ્ધાંત અમલ કરતાં સિદ્ધાંત કરનારને મારે થઈ જ્યાં ઉત્પન્ન કરેલ

અધ્યયન ૭ મું

उत्तरदत्त

●●●●●●●

三三三三三

● ● ● ● ● ●

五、

三三三

કલીક નામે નનરના શાશનું નામ સિદ્ધરથ
દનું એ નમરમા સામરથ નામે એક સાથ
વાદ રદતો દન્ય જને પોતાનીન્ન મહત નામ
ની શીયી ઉજરથ નામે પુત્ર થયા દનેઃ આ
નનરીન્ન બદાર વખુસ નામે કથાન હતું ૭૨
ઉજરથ નામે પાશનું શાનક હતું

એકા આ જિવાનમાં શ્રી મનસીર મ્વામી સધાયા ધર્મકથા
મહ રસા બાદ શ્રી ગૌતમ અજુઆર મમ્બરી માટે નમરમા પૂવ
દરવાજેથી દવસ કરીને જતા ત્યા ત્યા તેમજે એક વિચિત્ર
પુરને લેખા

તે પુણ્ય આ ૮ કોડ ૮૫૫૨ બમહર ૮૨મ બમ મા ૮
સદિત છે દાષ ૫મ સુદ ૧લી જાનગીઓ સદી તર્ક છે કાન
નારે રમી અને ૫૨ વડ છે તેમાથી કી ૮૫૫૨ છે મુખ ૮ કી સદિત
મખ ૮ ૮૫૫૨ ૫૨ થાલી નીકળે છે તથા ૮૫૫૨ ૫૨ છે મુખમા ૮

સાત પડે છે કાન નાસિકા વારવાર મળે છે ઉસદીમાં પડતા કવ
 વિષા સોદીના કવચિયા હૃમિના કવસિયા નીકળે છે કસેવકારી અને
 બી નને કરણા ત્રણને એવાં દીનતાનાં વચનો રેતો મરો મોઢે છે
 માખીનાં ઘડ બળબળ કરતા તેની પુટે તથા છે 'દુઝી દોડી
 સરપુ માધુ છે એટલે માધાના દસ મોઢાળ વિખવા છે મલું દા
 ઠલું વલ પલેયું છે અને દાસમાં આદારના અર્થે આજેકું સરાવડું
 (અવલિખું) અને પાવુનિયા અર્થે આજેસો થોડે સેધ માખી જા
 વાને ઘેર ઘેર બને છે એવી રીતે આદરવિકા કરતો મનુષ્ય ગોત્રમ
 સ્વામીએ દોઢો દેખાતો પોતે નીચ ઉચ ફોળે અટલ કરતા મધાસેઅ
 આદાર સેધને પાડચોસઠ નનસ્થી નીકળીને જ્યાં અમશન મદ્યવીર
 બીરા ? છે ત્યાં આવીને તેમને આદાર દેખાડીને તેમની આગા સેધ
 તેમ સુપ બીજામાં સરસપણે પેસે તેમ જગ્યા માલથી તમણા આજે
 અને તમણા માલથી ઘણા ગાંઠે અલ્પ મચારનાં (મમસમ્યા વિના)
 આદાર કર્વેન સગરબેદે મયમ અને આરબેદે તપ કરી આત્માને
 ભાવના મઠા વિચરે છે

પછી ગોત્રમ સ્વામીએ બીજા જુના પાસે પહેલે પ્રદર ૩ દ્રાવ
 કરીને તથા બી ૮ નદર ખ્યાન કરીને પુરની આગા માખીને
 આચરી નિમિત્ત પા સીમ નમરના કલિજી કિશાના દસ્તાને પ્રવેશ
 કીધો ત્યાં પછુ પૂર્વોક્ત પુરદ બીખ મામનો દોઢો ત્યારપછી ત્રીજા

સાધુએ આદાર દેવી રીતે કરવાનો છે તે જ્યાં જમમાં સેધે । માત્ર
 પેરને આ ૪ આપવાનું છે નહિ કે સ્વાદ કરવાનો.

છૂંતા પાસે એજ નારના પશ્ચિમના દરવાજે પ્રવેશ કરતા જવું
એ / પુરને દીકો તથા ચોથા છૂંતા પાસે ઉત્તર દિશાના દરવાજે
પ્રવેશ કરતાં પશ્ચિમ એ / પુરને બીજા મામનો દીકો આ રમણે
આભરણકારક દેખાવ તેજ જોખમ ગ્રામી માં મદારીર સ્વામી પાસે
આવી કહેવા જાણ્યા ન બગવત્ । એ કૃષ્ણના પાછો બવ
દરમાવશે ।

શ્રી સુક્રમ વચ્ચે તે કાગ તે મુમયને વિદ્યા આજ્ઞા જુહીપત્ર
ભરત ક્ષેત્રને વિદ્યા વિદ્યાપુર નામે નગર હતું ત્યાં કનકરથ નામે
સક્રિય નગર હતો તેને જનવતરી નામે વન હતો તે આજ
વિધિ વૈદ્યક્રમજનો નમુ હતો ૧ જાગકના રોનનો નમુ, ૨ કમ
સચ્ચકનો ૩ નમુ (આજ્ઞા દાન વનરતા ગેમ સુગીર) મદા વામાં
કુશળ) ૪ દક્ષિણરથ મા કવચમા કુશળ ૫ કવર અનિમા
સદિ કાપાતા રોનનો ૬ નમુ ૫ માપ વીંછી જમરેનાં ગ્રેફ કુશર
ચાના કુશળ ૬ જૂન-પિછાઆદિના રોન મા ૭ વામા કુશળ ૮ રમા
જવું વિધિ (જવું નારના જમા કુશળ ૮ વાજકસ્ત્ર (વીષ વંદ્ય
રવા જમા કુશળ જમી તેનો દાવ અમૂન મમાન મુખાપ એ દગ
વા હતો (નરત અ રામ પાર તેણે હતો) આવા મનુષ્ય જનનતરી
નર વિદ્યાપુર નગરો વિષ કનકરથ ચાળતી રાણીઓ જુવરાગ
રસન મંતાપનિ માર્ચવા મનાય અનાય જાત્ય જ બિખારી
અમય જન્મ જ રનાર એ મયના ન એગખી સકાળ એવા રોનો
ની બિધિ મા કરેનો થા તેઓમાના ફેરજાએકને મચ્છું માંમ આ
ચાના ઉપરેશ દેવો તથા ફેરજાકને કામજાનું નાવનું મમગ્મચ્છું

જાક મદિહુ એક પણ ન પામી. (અબ્બુ નદિ.) ન માત્ર ઠાઠ નવ
 કમનાં સાગરવત સાથવાદને પૂછીને અનિ વખતે દુઃખ વચ્ચે મધે
 માગ્ય અમ્મદાર મદીને વળી ઝીઝો સાથે ઉંચરદન વસતુ પાનક
 ત્થ તેને મદા મોત્ય પુષ્પની અમ્યા કરીત પન લામીને પામના
 હૈ એવા વિચાર કરીત નુપાદય થયે પાનના પનિની અમ્યા
 માનીને ઉપર વખાળે પ નની મામમી થતન વળીઅક મિત્રાદિહુ
 ઝીઝો સાથે પ નાના થારી નીકળીને પાશ્ચીમ નમત્તી મધ્યા
 મધ્ય થતન ત્યાં પુ ઉરમી થાવડી હ ત્યા અપારી વ્યારીત નર્મ ગ્તાન
 મળત કરી પવિત થઇ ઉંચરદન વસતુ પાનક વ્યારી તેની રનિ
 માને પ્રજ્ઞમ કરી નરે પુષ્પગીવ પુષ્પ પાળીવ ન્તાન કરા
 રીને મુંદાગા વચ્ચે લુછીત ઝેરદ વચ્ચે પન્યારી રજ વ ન મધે
 અગાદિ મારી પુષ્પ ઉવળી વચ્ચે જાલી વ ૧ પુલ્લ વગિને હૈવ
 યાની અમ્યા દેવાનુવિષ ૧ હું મ અવધા રૂપી પામીત ના
 નમાની પ ન પાના કરીત નવા અનાદારમાં ૬ ૧ થાવરીત અ
 વખાનુ હી ૧ દિલાપી અપારી લગી ૧ દિલાપી ૧ ૧ ૫ર મ

પછી ૫ર હૈદથા મનરવત વચ્ચે હૈર હૈર નરરપી અગમ
 રદિત નીકળીત અ નનરના આપની ૫ પુવવનુ ૫-૫૮

અગમ મમતે વખ મામ ૫રે જુ થવ નનરવત આપ ન અ
 થા મેરમે ૫-૫૮ ૧ મ ૫ ૭ ન જગમ્મી માન ન ૧ ૮૫
 હીત ૫ મરજ હીનુ નેરવ અગમરદિહ મ્મ રદારન અ
 દાર નીવ નીતે પ જાતિ ન ન વ નિવરિની અમને માવ

સેધને પાડવીસ નવરની મધોમધ્ય નીકળી ન પુ કરવી પાવનીમાં
 પેઠી રતા ૫ ૮૮ કરી માંમણીક નિમિત્ત ચાર રકારનો આદાર
 દાર-માંસ સાથે ખાતી વિચરે છે એમ વિચારીને સુરોડમ થયે
 આમરદત્ત સાઈવાદની આશા માંચીને મિત્રાદિની બધી સ્ત્રીઓ માથે
 ઉંચરદત્ત યજ્ઞના રચાને ૮૪ તેની પૂજા અર્ચા કરી ચાર રકારનો
 આદાર દાર માંસ સાથે ખાઈ ગદગ્ધ પરિણ્ણ દીધા એ રમાબ્ધ
 ગર્ભને કુળે કુળે ધરી રખતા નવ માસ પરિપૂર્ણ થયે પુત્રનો
 ૮ મ થયો ૮૮ની મિત્રિ (મહાત્મ્ય દિપાદિ) દીધી પછી
 ઉંચરદત્ત યજ્ઞની પૂજાથકી એ પુત્ર ઉત્પન્ન થયો એમ માનીત તેનું
 ઉંચરદત્ત નામ પા મું

ઉંચરદત્ત જાળક પાંચ ધાવે વધવા લાગ્યા ત્યાર પછી આમ
 રદત્ત સાઈવાદ મુમુક્ષુમાંથી હુમવાથી મરણ પામ્યા તથા યજ્ઞના
 પલ્લ મરણ પામી એટલે રાજ્યએ ઉંચરદત્તને તેના ધરમાંથી બહાર
 કાઢ્યા પછી એકલા નનાવે તેના શરીરને વિશે સાથે ૮ ઉપર પ્ર
 માણે તમે નેચાં તેવા અમામ તદિ એવા સોળ રોમ પ્રત્યક્ થયા

અમ માની અવા સબ્દ છે નહિ કે ક્ષિત દેહાઈ. આકાશથી સમગ્ર
 વાતુ છે કે જગત્તિ પુત્ર વડે અપી સકતા નથી, તતો પુરનાં સંબોધ કર્મ
 ના પ્રત્યષે મને કે કે અથ ઉ નથી વજ્ઞનાં જેવળ અને પૂજાની વાત દરેક
 અભ્યવતમાં અવર છે પાતુ અવ મૂર્તી કે તેન જેવળ કે પ વાત નામ નિશ્ચય
 જનુ મવર્ગ નથી કિ પરથી સમગ્ર સકારે કે અનોમા મૂર્તીપૂજા એ વજન
 દનીલ નહિ

તે સાતમ ઉંમરના બાળક પરિભવના નગરા કમ કરવે કરી
આપે રાજ બાનવ છે

ગીતન કદ તે બાનવ ઉંમરના બાળક ત્યાંથી કાઢ
કરીને માં જાયે । ૫

બાનવના કાળના દવા ઉંમરના બાળક બાનવના વચ્ચે
પામ ઉત્કૃષ્ટ અમુચ બોમરીને કાળને મમલ કાળ કરીને રાજા
દી અદલ પગેથી નરકે નામદીને ઉપ રી પડી મુખાત્રી
પર મનાર નાગી બમરે પછી પધીબાપુર નમરને વિષ કહાવન
ઉપ રી ત્યાંથી દુધાબાપુર નમરને વિષ મોના કાળને વિષ ઉપ
આપે પામી મુખમ કાપ રવા થા અદાવિદે મર મીત્રી
(નકિલ પાનમે)

સાર

વચોના વચ થી મુદાવીરો આ જપરેણ પળે બામ વર્યા મા
 રે / કસમથા દોષ એમ મબને હ. આપ ના આત્મજની સોમ
 તથી આ / અનાથ થની જની પ્રત્યક્ત મેવામાં આવે છે કા
 લીપર આપકિ એટલે માહજનું તથા કાપ અને આમીના કરીને અપગા
 યકરો—રે વૈયો પજુ આપવા લાગ્યા છે રીરીરો ઉપચોત તો
 હી તાને માલનાં થાય છે આ અપવિત્ર યીત્તે કે જેથી દિસાને પરિણા
 મે / અને છે તે મનુષ્યના સગીરમાં ત્યથી તેની જુદીને જાદ કહે
 છે તથા આ યાત્રિક સંકિત કરી ખીલવા હતી નથી આટલા મારે તો
 દમજુ દમજુ વિશાળતા અનાથ કહેવાના લોકોમાં કેટલાક આવ
 આ નાઆએ એવી મ ગીઓ લાખી છે કે જેમાં માત્ર વા સ્ત્રી
 દ કે રહાના આપાદારના ત્યાગ કરે તેમને હેતુથી વન્ય મેમ્મ
 નખુવામાં આવે છે અને ત્યાર પછી કમેકમે જીત અને પડેલા
 વનમાં ક મહ કરવામાં આવે છે જ્યાં મુખી સગીર અપવિત્ર યી
 તથી જોધાય છે ત્યાં મુખી જુદી કરી પવિત્ર થઈ રહે નહિ એ
 મિદ્ધન વિશાળતા લોકો જગતર મમ ત્યા લાગ્યા ત્યારે આપણા
 આવ મજુઓ કયા નિમિત્ત એ આદારનો સ્વાદ કરતાં શીખ્યા છે /
 અને આ લાગ્યા પછી મજુની કે મજુ પાતર ખાવા લાગ્યા
 હા તેવાઓએ જે મનકાનુ દુખ કાળુવાર કમ્પનામાં ઉત્પરવા
 મુખ કરવી

અન્યથન ૮ મુ.

સોરિયદત્ત માછી

૧૩ ૧ સોમ્બ ડીપુર નનરમા આરિયન નામે ૧૧ વસના દત્તા
અનરની જ ૧૨ સોરીયન નામે ૩૫૧૧
૨૨ - વિ. સો. ૧ નામ ૫૫૬ દત્તા.

૧ નનરમા દત્તાન રાખ્યા માછી (મન્ડીમાર) ના
૫૧ (મ ૧૧૫) દત્તા જ્યા સમુદ્રન નામ પીયર (મન્ડીમાર) ૧
વસના ના નન સમુદ્રના નામ પીયર આરિયન નામે ૧૫
૫૫૬ દત્તા

અહીં પી મન્ડીમાર રાખ્યા સમામયા ૧૫૫૫૫૧ નમને વડી
૨૨૫ પી ૧૧૫ ૧ ૧૧૫ નમના ૧૨ સિ ૧ ૧૧૫ ના ૧ સુ
૧૨ સોમ્બિયુર નનરને વિર ૧ ૧૧૫ નીપુર ૧૧૫ ૧૫૫૫ ૧
૧ ૧ ૧૧૫ ૧ ૧૧૫ ૧ ૧૧૫ ૧ ૧૧૫ ૧ ૧૧૫ ૧ ૧૧૫ ૧ ૧૧૫ ૧
૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫
૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫
૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫
૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫ ૧૧૫

બોલે છે જે ઉધીમાં વારવાર પર-ચાલી અને કૃમિના ઠવડિયા
નામે છે આવે દેખાવ તેહ ગૌતમ સ્વામી શ્રી મહાવીર સ્વા -
પાસે આતી સરિનય પૂજવા લાગ્યા. ઢે બમનનું ! એ પુરનો પા
છતા બન શુ દરો ?

જનવાન ઉવાચ તે કાળ તે પ્રમથને વિદે, આ જમુદિપના
જનમથતને વિષ નદીપુર નામે નગર હતું ત્યા મિત્ર રાજા અને
તેનો સિરિય એવે નામે રસોઇઓ હતા તે મહા પાપી અને દુષ્ટ
કનચ્ચ કરવામાં આનંદ માનનો હતો. તમ માછલાં પક નાર ધણા
માછી અને વામરી તથા કરચ્છાદિક આવા અને તેનરાદિક પખીને
પકડનાર ખાદહીને પગાર આપીને તથા બાંધત આટે નોકર રા
ખતા હ તમો તિ રતિ દિન ધણાં નાનાં માછલાં બહરી બંસ
પાકા તેનર મોર આદિ ધણાં રાખીએને છવ રદિન કરીને આપી
આન હ અને ધણા તેનર મોર આદિ પખીએને પાંજરામાં પૂરી
સાત હ વગી ધણા લોકે તેનર મોર આદિ પખીએની પાંજા
છવના ખેચી નાખીને તેને નેનાથી આપે છે ત્યાર પછી એ સી
રીએ નામે રસોઇઓ ધણા ત્રગચર ષગચર અને બેચગ (વખી)-
ના માસના કાનસ્ખીએ કરી સ્ત્રમ ક ઠા કરીને તેને તમે તગ્ગને
તથા છાત્ર આમચી આપિયા આટે રસે તથા દ્રાવ કાક દાકમના
રમે સરકાગીને તથા માછલાના રમે કરી મરિન તેવાદિકે સરકાગીને
જદિ રાકા માંમ નીવચ્છાવીને તથા પખા રાખીએના માંમનો રમ
નીવ તરીને મિત્ર રાજાનો મો ૮૧ રથન મો ૮૨ વેગાએ વ્યાજગ
મુ ૩૩ અને સાત પખુ નેગી જનનું માંમ મુ ૧૬ જીને તગ્ગને મેદીને

મગદિક સાથે જાનો વિચરે છે આ રમાણે આદા કરુદ કરીને
તેનીસસા વરસનું પરમ ઉદ્ધ આનુષ્ઠ બામીને કાગને સમયે કાગ
કરીને છડી નરકે ઉપન્ના ત્યારી નીકળીર ઉપર કહેલા અમુ
જા મગીમરની સનુ દગા બાધીની કુખ પુત્રપનુ ઉપન્ના

સમુદાય માયા મનવરૂપ તાનાથી તેનું પુત્રરાત્રિ અવ
મનના આરાત્રી પડ આરિયણમે પત્રની પૂજા અથવા કોઈક દલી
અરે તેનું નામ આરિયણ થા પુ તે બાગક થાત્ર માય વધવા ત્ર
એક અનુક્રમ બાભ્યાવવાથી મુકાઈ પુણવરવા પાન્યા અને વિજ્ઞાનની
રાત્રિ થઈ તાર પછી ત્રે પિત્ર સમુદાય કાગ મનને પદમવાથી
પણા રવજન મિત્ર માય રોઈ મુ કુકાવ કીતું પછી પાત્રે આછી
ના મ નર એક અરેવાન થ વિગરવા લા થા તેજે પણા
પાણુમાન પત્ર અપીને તથા બાન થાજીના સા? નોદર સમ્પા
તથા દિન રત્રિદિન અક કાદની દોગિયાં બેધીને મોટી નદિનાં પ
મીન પણા મચ્છા તગાદિક વડ પડ થ તથા કદ મધ્ય અમીને
પણા રકારે આ રજી પુત્રિઓ વ? તથા પણા રકારની જન્ય
અરે જ રો વ? તથામ તજના નાના મોટાં આઠમાં વક્રિને દોગ
જગી નદિના કાઠ અછી તેથી ખગીએ કસીને ત કે તથા તાવડે
સુધાવા રેવ પ ન તેના સુધા કી અમિમાં ગોઠી સમ્પામે જન્ય

આપણે આજે મોરિયાન મ વડે મધ્યના મધ્યક તળી
મેલી બહાર કાઢી ગઈ મર નો મોટો વજનના જેવો પુત્રો
રહો નેતી જેવો જેવો પુત્રો મન કુલે ક મારી નેતીને કોઈ

આમા "તમ મોઢા જલને વિને મોટે સળે નિર્ધાર પાડી એમ કહ્યા
કે—સોસ્થિદત્ત માછીને મનુજનો કોણે નળે ચાપ્યો જ તે ને કાઠ
વેર કે વેધનો પુત્ર કાઠસી તો તેને ધણી લક્ષ્મી આપવામા આવ
કે. એ રમાજી કુકુનિક પુર નિર્ધોષ પા પા તમી ધણી વેધો
વનરે તે સમગીન કોણે કાન્વાન આપ્યા અને ઉપાતિક બુદ્ધિ
(અણુની અણુસાંભળી અણુવગી ઘટાની બુદ્ધિ) એ કસી ઇલાજ
ક્યા તથા આરોગ્ય વગેરે ધણી પાયાં જણુ મોમ કોણે કાઠવાન
સમર્થ થયા નહિ. તથા તમામ વયો શરીર પાન ઘટાત ધેર નવા
કે ગોપતમ ! ઉપર રમાજી સોસ્થિદત્ત માછી કોઠાની અમાધ વેદના
એ કપિર સદિન પુત્ર જન્મના ધણુ કાળનાં મારાં કમનાં રાગ મા
નવના થકા વિચરે જ

ગોપતમ કહ " ? બનવન્ ! એ આરિવદન માછી ત્યાંથી
કાળ કીન ક્યાં તમે ?

બનવાન કહ " હ ગોપતમ ! તે માછી સત્તર વસ્ત્રનું પગ
કુટુંબ આપુલ્ય બામીને કાળને સમયે કાળ કરીન રત્નવમા રૂપી
એટલે પદ્મી નરકે ઉપચર્યો પછી અસાર મોઢી મુખપુવતી રો
મનસે પછી દુર્ધાણાપુર નમરને વિષ મ્લછજાપણે ઉપચર્યો. લાંબી
મરી મેઠના કાળને વિષ ઉપત્તિ ત્યાં નોપ પામી મુખર્થકર્યે દેવતા
થઈને મહાવિદેહને વિષ ત્રિવરે (મુક્તિ પામકે)

સાર

દિસાનું રૂપ સમજવનારા વ્યા અધ્યયનનો સર આમા છે.

હો. તે મહાએન રાજાનો પુત્ર અને શાસ્ત્રી રાણીનો અગમન
 સિદ્ધએન તામે કુમાર હોય તે આત્મ રૂપેન અન મુવરાજ હોય.
 તેને તેના માતાપિતાએ એકદા રમ્યાને આનિ કામ પામ્યો મહા
 શીખરમધ કરી આપી એકે દિવસ મોટા રાજાની સામાદેરી પ્રમુખ પ
 કામ્યો પરજાવી અને પાંચમા ઠેડી સાનેયા પાંચસો હાથી ઇત્યા
 દિ પાંચસો પાંચસો સુવવસ્તુઓ દીધી. પછી સિદ્ધએન કુમાર સામા
 દેરી પ્રમુખ પાંચસો રાણીઓથી મહેલ ઉપર પાંચ નકારે વિરમ
 મુખ બામને છ ત્યાં પછી એકદા રમ્યાને તેને પિતા મહાસન
 રાજા સુતુ પામ્યો તરું મુતુ હાથ કરી પાને મુવરાજ હોવાથી
 માહિયનિ થયો

હવે સિદ્ધસન રાજા પાંચસો રાણીઓ પૈકી એક સામાદેરી
 રાણી ઉપર મહિન થયો હાવાથી તેનો રમ્યાકર કરે છ બીજાકર રાણી
 ન આદર તરું અનુમોદે નહિ વચનાદિકે પણ સતોષે નહિ તેથી માહીની
 ચારમા નવાણું રાણીઓએ તથા તમાની માવમાતાઓએ એવો વિચાર
 કરીયા કે સામાદેરીને વિલે રયોએ અમિને રયોન વથા સમને
 પાત્ર કરોત છતીન નથી સહિત કરતી અવા નિશ્ચય કરી ચારવાનો
 કામ અન અવમર બાંતી મકી સવ રાણીઓ વિચરે છે એ વાત
 સામાદેરીના નજરના આવાથી અવમીન થાવ વર્ષે રાખનું થર છ
 ત્યા આવીન આર્તધ્યાન કરે । જાની

સિદ્ધસન રાજા સામાદેરીને કાષના થરે પેડી રખી ત્યાં આ
 વી નન આગધ્યાન કરતી તમ કહેવા લાગ્યો. તમે સા માદે
 આર્ત થાત પામ્યો કે । સામાદેરી કહે. હ ન્યામિન । ખારી

આરસો નવાલું થોભે તથા તેઓની ખાનાઓ તમે મારાથી મો
 રિન થયા હો એમ નબ્બી અને મારવા મારે છિ જેની થઈ વિચર
 છ માર તેમ બમથી ડગીને આનધ્યાન ધ્યાઈ છુ સિદ્ધમેન
 બોભે. તમે આનધ્યાન દરથી નહિ. તમાગ સરીરને
 ઈન્દ્રિય ન થાય તેથી જદોબસન કરીશ. " એવા મોઢા વચ્ચે તને સ
 તોડીન ત્યાંથી નીકળીને કુડનિક પૂરતે તેડવીને ઈશ્યું " તમે ન
 ઓ મુનિષ્ઠ નમસ્તી જદાર એક મોગી ધણા થાબથા સદિન
 તેવા મોઢા કુદમારસાગા કરતા અને તે પ્રમાણે કરી મારી આગ
 મને પાછી સોંપે " આરેસકારી પુરાણે દશ તેડી વચન આ
 મગી તદન સ્ત્રી મુપ્તિષ્ઠ નમસ્તી જદાર પશ્ચિમ દિશાને વિષ્ણુએ એક
 મોરી અને ધણા થાબથા સદિન તેવા થાબક કુદમારસાગા કરીને
 સિદ્ધમેન ૧૮ પાસે આવીને આગ પાછી સોંપી.

ત્યાર પછી એકઠા ગ્લાવ સિદ્ધમેન રાત્રીએ પોતાની આરસો
 નવાલું ગણીએ અને તેની થાવ આતાઓને આમવીને ઉપર દંડથી
 કુદમાર સાગાએ કનાગે આ નવા નવા અનિષ્ઠાનું વખ ફુલ મ
 પ્રમાણ આગ કાગ અને માર રહારના અલનાદિક કુડનિક પૂરત
 પાસે ત્યાં માકથા નવા ત્યાં તેઓ વજાબુતન મછ માર રહારના
 અલનાદિક કાગ સાથે ખાતી થઈ જતીલખક નાદો કરી આતી પ્ર
 મેદે વર્તતી વિચરે જ આવા કાગના મખમલો સિદ્ધમેન ૨૧ નમે
 અર્ધશત્રિને સમયે ધણા દુરપાને સાથે લખને કુદમારસાગાએ
 આવીને તેનાં નમામ દાર (ખરી-ખાસજી) નામ કરાવીને તને આ
 તરથી અગ્નિ દીપ્તિ તેથી મારસા નવાલું ગણીએ તથા તેઓની

આરસો નખાવું ધાજમાનાઓ અતલત પી યી આકલ કરની જગી
મૃત્યુ પામી.

સિદ્ધસેન સજ્જ ઉપર પ્રભાણે કમ કરવાથી અતલત પાપ ક-
ષાક્રને માત્રીસસો વરસનું પરમ ઉત્કૃષ્ટ આપુષ્ય મોનરીને કાળન
સમયે કાળ કરીને છૂટી નરકે ઉત્કૃષ્ટી બાવીશ સાનરોપમની સ્થિ
તિએ ઉપત્તે ત્યાંથી અતલત રહિત નીકળીને ઉપર કહેલા રોડીક
નમરને નિરે કવ નામે આર્ષવાદની કન્દથી બાવાની કૃપે પુત્રીપણે
ઉપત્તે ત્યાર પછી કન્દથીને નવમે માસે અતલત રૂપવત પુત્રી
જન્મી તેનું સગાં ઝેંઢીને જમાડી દેવદત્તા એનું નામ પાડ્યું તે
કન્દ્યાપાત્ર ધાવે કરી વધવા કાગી અનુક્રમે બાલ્યાવસ્થા મુકાર્ષ
યુવાવસ્થા નામ થતાં રૂપ અને લાવણ્ય કરી અનિરોધાવમાન થઈ.

દેવદત્ત કુમારિકા એકલ યસ્તાવે સ્નાન કરી સજ્જમાર પહેરી
પણી દાસીઓ માથે સોનાના તાર ખચેલી હડીએ રમતી હતી તે
અવસરે વેસમણ્ણસ રાજ સ્નાન કરી સજ્જમાર પહેરી વિષ્ણુભિ
ષ્ઠ મો' મેશ્ઠી પણા પુરુષા માથે પરીવર્ષા થકો અમને કિદા
કરાવવા જતાં હતા અન્નપતિના ધર સમીપ આવ્યા ત્યાં દેવદત્તાને
સોનાની હડીએ રમતી દેખી તેના રૂપ અને લાવણ્ય કરી વિસ્મય
થયો અને આદેશકારી પુરુષને તે કન્દ્યાનું નામ પૂછ્યું તે પૂરુષ ક
હેવા લાગ્યો " હં સ્વામિન્ ! ત હતા સાજવાદની ખેરી અને કન્દ
થીની અમ નત દેવદત્તા નામે કુમારિકા છ. " ત્યાર પછી વેસમ
ણ્ણસ રાજ અન્ન ખેંચારીને ધેર આવ્યો અને અતલતર પુરુષને તે
દાસીને કહેવા લાગ્યો " તમે જાણે હતા સાર્ષવાદની કુત્રી
કન્દથીને આપણા પુત્રનની યુવરાજ માટે આર્ષપણે માત્રો "

અન્નતર પુઠા રાગનું વચન તદ્દન કરી હત આશવાહના ઘેર જઈ
 દેવતા પુર્તિ પુસનદી મુવરા ને આશાખ્યે વરવા માગી. હત
 સાર્થવાદે તે મા ૧ પુસીયા ક્યુષ કીપું અરથ ને વાત અન્નતર
 ૫૧ વેસમખુલ્ય ગ નન આવી વિદિત કરી.

હન સાર્થવાદ અકદા રમ્તાવ સુખ મુદ્દર્ત એહ દેવતા
 પુર્તિ સ્નાન દસરી કીમતી ક્યાપસ્ય પહરાતી સહજ પુરવ ઉપાદ
 એરી સિમ્ધિઠા (પાશખી) ઉપર બેસાડીને પલા મિત તથા યાતિજનને
 સાથેસેહત સર્વ પ્રકારના વાઇતવમ ભના રાદિ તમાનમરની મખ્યા
 મખ્ય થકને ત્યાં વેસમખુલ્ય રાગનું ધર હ ત્યાં આવીને તેમને બ
 દાથ લેડીને દેવતા કુમારિઠા આપી. ત્યાર પછી વેસમખુલ્ય રાગ
 એ બળા દા સગીત આર પ્રકારના આદાર નીપગવીતિ મિત યાતિ
 કુલ સમન્ આમતીને ત્યાડી પુસનદી કુમાર અને દેવતા
 કુમારિઠાને માના, કપાના કગમ કી માન કરાવી પાદ બેસાડી
 સન્ન રસગન માન્ય વચ્ચ પહરાતી માદા આ બરથી સર્વ વાઇતવ
 વાલ્ત વાલ્મિકદખુ કરાનુ. પછી પુસનદી કુમાર દેવતા કુમારિઠા
 સાથે બ્રહ્મસુબદ તારક પ તે જડે આવત નુખ બોમવત્ત વિચરવા લાગ્યા.

ત્યાર પછી વેસમખુલ્ય રાગ એકદા રમ્તાવે કાગન ત્રાપ થવાથી
 તની મનુ કિયા કરી પુસનદી ગાદીએ બેઠા અને પોતાની માતા
 મીરેડીને બન્ન થયેલ દિન તિદિન ચીરેચીને જમે પડીને રાતપાક
 એદમપાક તેજ સરીરે મર્દન કરાવી મુગધમધ પાણીએ સ્નાન
 રાતી તેને બાજન જમાડીને પછી પોને સ્નાન કરી જમી મનુખ
 સનથી પ્રધાન બામ બામવતે વિચરે છે ત્યાર પછી એકદા પ્ર
 સ્થાવ દેવતા દેડીને રાતિના બે જમા કુલ બ્રહ્મચરિઠા બ્રહ્મતાં એવે
 અખતસ. ૧૮૧નો કે પુસનદી રાગ મીરેડી માતાને બન્ન થયે હ

તથા મીરસીને જીવનમ્પ રદિત કહ્યો સુખ ઉપજે એમ વિચારી
નેને મારવાનો લાગ જોતી નિમર છે.

એકલ પ્રજાને ઈરિદાને સ્નાન કરી શરૂ પાને એકાંત રૂપ
ગર્ભ સ્થાને નિર નિ । વચ પાલી રખા દેવતા ત્યા આપી અને પાતે
કોઈ માણસને નહિ જોવાથી એક ભાવનો કંઈ ખૂન જમિમાં તપાસી
કમુદ્ય હા ત્યા કરી તેને સાખુઆથી પકડીને ઈરિદાના મુખ
અંજમાં પ્રિય પા તેથી તે મોઢ મોઢે સખદ આરગીને મુખ પામી
નોત આરુદ સખદ સંખગાન તેની ઘસી ત્યાં આરગીને મુખ છતો
દેવતાને નામની રાખી અને ઈરિદાને મુખ પામેથી જોઈ પડે
રોષ કરી તે દેવતા પમનની રાખને ચિહિત કરી પાપાની માતાનું મુખ
રીને મરખ મપસું સંખગા પુસનની પડે સંકાગુર મક કાલી મંચ
ગમની ગમની પડ આજરે જો પડવા પડી એક મુખ આંતરે
ગમ મક પડાં મનુષ્ય મારી આજર કરવા ઈરિદા માતાની
મનુષ્ય કરી પડી પડા કોઈ પમાન મક દેવતાને અન્ય પુત્ર
પાસ પડગીને ગર રખાને જાંથી મારતાની અગા રાખી દે
સાનમ દેવતા રેડી પુત્ર અવર્ધ પડા કાળનાં નાનાં કમ રરવા
થી ગર રખાને નનાં મારાં રગ એમ પડે

માનમ કદે હે ભમવનુ દેવનાભાંથી શાગ કરિને કથા તો
ભમવાન મોખા દેવના એ તિ વરમનું રસમ કનુ
આવુ જ ન મસીઃ માગન મપવ શાગ કરિને વનવંશ પૂરી મિલ
વ થી નરો ના જ સી નીકળી વનરવની પાડે નરોમાં વિવાહી
મંદિર તો જ સી મગવાને નીકળી મેજ નગરમાં માના કુળન વિર
જ કાવુ રસમ કનુ રસમ કનુ રસમ કનુ રસમ કનુ

અધ્યયન ૧૦ મું.

અંજુ

*** તેજ કાગ, તે સમયને વિને વર્ધમાન નામે નગર હતું ત્યાં
*** વિ ત્વદમાન નામે ઉચ્ચાન, માનમદ્ વક્ત્ર અને
*** વિશ્વમિત્ર નામે જાન હતો ત્યાં ધનદેવ નામે
ધનાદય સાથવાદ હતો તે પ્રિયમુ બ્રાહ્મ નામ અને અમૂનામે
અશામ રૂપવતી પુત્રી હતી તે સમયને વિઃ ભગવાન મહારીઃ પ્રભો
પ્રભો-રાજા પાંચી ધર્મકથા સાંભળી પાછી વજા ત્યારપછી તેમના વા
સિદ્ધ પાત્રમ પૂર્વવત્ર મોચરીએ અટકાવ કરતા વિ ત્વમિત્ર રાજ્યના
ધનની અમોઘવાડીની સમીપે આજ્યા ત્યાં એક સ્ત્રી કાલીમાંસના
સાથ થઈ દુર્બલ કે કડીમૂત થયેલી મુધાએ બાપેલી હતી અમડી
કોની ગયેલી આજુ વસ્ત્ર અને બીની સાગી પ રેલી કમ્બકારી
દયામણી અને નગર્માં વચને કુઠ્ઠાદ કરતી એવી યોને કેળીને મી
નામને મી બાવાન પામે આ રીને પૂર્વવત્ર તેનો પાછથા અવ પડ્યો

ભગવાન બોલ્યા તે કાગ તે સમયને વિઃ આ જુદિપત્ર
ભરતપ્રવને વિઃ હૈંદુર નામે નગર હતું ત્યાં હ રત મા ન રાજ
કન્યા હતો તે નગરમા મુ ગીથી નામે ગણિત રાની હતી તે

નથી શીરેવીને છત્રીતખ રહિત કહીતો સુખ ઉપજે " એમ વિચારી
તેને મારવાનો શાગ જોતી નિચરે છે

એકા પ્રસ્તાવે શીરેવીને સ્નાન કરી હાર પાને એકાંત સ્થ
ળમાં સખાને વિષ નિહાવણ પડવી દેખી દેવદાસ ત્યાં આવી અને પાસે
કોઈ માણસને તકિ જોવાથી એક ભોલોનો હડખૂન અમિમાં તપાસી
કસુડાના કુચ જોઈ કરી તેને સાણુઆથી પકળીને શીરેવીના મુઠ
અમમાં પ્રેક્ષેણો તેથી તે મોટે મોટે સજ્જે આરવીને મૃત્યુ પામી
તેનો આર ૧૮ સજ્જ સંભળીને તેની હાસી ત્યાં આવીને જુએ છે તો
દેવદાસને નાસવી દીધી અને શીરેવીને મૃત્યુ પામેલી જોઈ મલો
સાક કરી તે દહીં કાત પૂસનદી રાગને ચિહિત કરી. સાતની માતાનું મુઠ
રીત મરણ થયેલું સંભળી પૂસનદી મલો સાકાતુર થઈ કાપેલી મપક
દક્ષની ડાળની પેઠા ભોમપરે લગી પડેલો પછી એક મુકુલ આનરે
સ્વસ્થ થઈ મલો મનુષ્યો સાથે આકૃષ્ટ કરતા શીરેવી માતાની
મૃત્યુ દિશા કરી પછી મલો કોધાપમાન થઈ દેવદાસને અન્ન પુરવ
પાસે પકડવીને ઉપર આણે બાંધી મારવાની અગા દીધી છે
ગાતમ ! દેવદાસ દેવી પૂજાવર્માં થણા કાગળો નકારો કમ કરવા
થી ઉપર આણે તેના માઠા જાગ ભોમરે છે

ગાતમ કહે છે ભાગવત ! દેવદાસ ત્યાંથી કાગ કરીને કમ્પા તો
ભાગવત ભોમ્પા દેવદાસ એથી નરમનું પરમ કૃપા
આપુખ્ય ભોમ્પીને કાગળ સમયે કાગ કરીને ફલપ્રભા પૂરી એટલે
પડવી નરકે જશે ત્યાંથી નીકળી નરસપતી વાઉ તેકમાં ઉપ તો ત્યાં
મીડીમારથી બાંધી મરાવાને લીને મરી એજ નમરમાં સેતા કુળને વિષ
ઉપજી ભોમ પામી સુત્રમ કપ્પે દેવતા થઈ મહાવિજે છે
મુક્તિ પામશે

માં ઉપગમ્ય. ત્યાંથી આનંદ રહિત નીલગ્રીને સર્જનોભર નનરનાં મોર
 ધમે ત્યાં સ્ત્રીમાતૃથી દબાઈ નેજ નગમ્યાં સોઠના ઘેર પુત્રપત્ને
 ઉપાસે. અર્દા સાધુ સમીપે ધમ પાતી દિક્ષા લેઈ મુધર્નકાપે દેવના
 મધ મદ્યવિદેહકેતને વિરે (મુખપૂતની માગક) મુક્તિ પામશે.

સાર

“મોગ રોગ મય એવુ બનુ કરીનું વામ્ય એવડા સત્વચાણુ
 જ એમ આ પત્ની નતમ્મ માખીન યાચ છે પુત્રીથી અથવા પુત્રી
 થી નામની નસિદા વિતમ્મોગમ્યાં રાત્રી રહેતી અને એમાંજ સવ
 પુખ્તો આનંદ માનતી તા તના કલ નરીકે એજ મુખ ॥ જ્યા
 એનેમદા દુખનુ કારણ થઈ પરી “એવી જાનનુ પાપ તેવીજ
 જાનનુ ફળ ” એ તેજાની ખુશી હ ‘ એવુ વૃક્ષ તેવા
 ફળ ’ એમ આપણુ દમેલ મોલીએ હીએ પણ મેલુ નામે સામે
 કનતલીનરી પાપાગરુ કરતી વખતે જે જાવના મુખ આનંદ તે
 પાપાચરણુ કરીએ હીએ તેજ જાવના દુખ રજ નરીકે અવસ્થ
 મળવાના છે એવુ નો આપને યુગ્મ પણ મનુ નથી.

મળ્યા તમને રથાન સિદ્ધ સંનાયક પુરોહિત પ્રમુખને મુલાકાતના
 આગ્રહ વરપ કરીને તેનાથી મનુષ્ય સંબંધી પ્રધાન બોમ બાગવતી
 દત્તી અથવા પાપ કર્મ કરીને પાત્તીસયો વર્તિતું પરમ ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય
 બાગવતીને કાળનંત્ર અમલ કાળ કરીને છૂટી નરકન વિશે બાગવત સામગ્રી
 પામતી સ્થિતિએ નારીયજે ઉપની ત્યાંથી નીકળીને ઉપરના વર્તમાન પુર
 નગરને ત્રિપે ધનદવ સાર્થવાદની પ્રિયમુ નામે બાગવતી કેળવે
 વિષ પુત્રીયજે ઉપની નવમે માસે નેતો નમ વ્યા પછી તેનું અમ્મ
 અનુ નામ પાડ્યું (એટલે મર્વ કેવલતાની રેડે તથાનું)

અકલ્પ નિર્ગત વિ ત્વ રા નએ અમ્મ પાસાવવા બતાં એમ
 વસમજુલ રામને કેવલતા દીડી તેમ તેજે અમ્મ કન્યા દીડી
 તેનાથી પોત પાછિમદલ્ય કીધું અને તેનાથી બોમ બોમવવા બાગવો
 એકલ અમ્મને સુભરથને મળા મેન પ્રમદ અથા અલ્પ નગરે
 આમડ વસડ કીધાં પશુ ત મેમ મદા વા કાષ્ટ અમલ થવું નહિ
 તથા અમ્મ દેવી મળા રામની વડનામી અમ્મના અલ્પ દુભલ બતી
 ક્યામલ્યાં વચન બોલતી વિશ્વાસ કરતી શરે છે હ આતમ ! અમ્મ
 દેવી મર્વ અવનો અલ્પ કાળનો નહારો કર્ન કરવાથી ઉપર પ્રમાણે
 નના માડાં હજી લાગત હ.

માતમ દલ્લે હે અમલન અમ્મદેવી ત્યાંથી કાળ કરીને ક્યાં તો
 થી સરલ ઉવાચ. હે મીનમ ! અમ્મદેવી ૮ વર્તિતું પરમ
 ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય બાગવતીને કાળ કરીને પહેલી તરફ ઉપજીતો પછી

માં ઉપ ત્યો. ત્યોથા બ્બાનરા રવિન નીકળીને સર્વનોબદ નનરમાં મોર
 ઘમે ત્યો ઝીટીમારથી હળાક નેજ નનરમાં યોહના ઘેર પુત્રખતે
 ઉપગયો. બ્બદા સાધુ સમીપે ધન પામી કિસા બેઈ મુધમ કપે દેવતા
 ધધ મદ્યવિદેહ્યેતને વિરે (મુગાનુવની માગક) મુક્તિ પામમે.

સાર

“માગ રોગ મય એવુ બનુદરીનું વામ્ય બેવડાસત્વવાળુ
 હ એમ બ્બા પત્ની નતમ સામીન ધાય છે પુત્રીથી અથવા પુત્રી
 થી નામની મળિકા વિલ્લભોગમાં રાચી રહેતી અને એમાંજ સ્વ
 સુખનો મામર માનતી ના તના કસ તરીકે એ / મુખની જામ્યા
 એનેમદા દુઃખનુ કારણ થક પડી “એવી જાતનુ પાપ તેવીજ
 જાતનુ દુઃખ ” એ બેવાની ખુમી છે ‘ એવુ વૃક્ષ તેવા
 દુઃખ ’ એમ આપણુ દમેલ બોલીએ છીએ પણ કાલુ જાણે સામે
 કમનસીબથી પાપામચ્છ કરતી વખતે જે જાતના મુખ ખાતર તે
 પાપામચ્છ કરીએ છીએ તેજ જાતના દુઃખ રજ તરીકે અવચ્છ
 મળવાનાં છે એવુ નો આપણે યદ્યપ્પ પણ થતુ નથી.

શ્રી

વિપાક સૂત્ર.

—૧૩૬—

દ્વિતીય સ્કંધ સુખવિપાક,

લેખા

સુખ આપનારાં કર્મોનો અધિકાર

૧૦ અધ્યયનથી સુખજીવવામાં આવ્યો છે.

અધ્યયન ૧ સુ-મુખાદૃ	અધ્યયન ૬ ૬-પતપતિ
" ૨ સુ-અનરી	૭ મુ-મ ભક્ષ
૩ સુ-મુ ૧૧	૮ મુ-અનરી
૪ મુ-મુશમય	૯ મુ-મદય
" ૫ મુ-અનદાસ	૧૦ મુ-પરત

પ્રવેશિકા

મળ તે સમયને વિષે રાજ્યજી નમરે બુદ્ધીથી
 નામે ઉવાને માન્યુધમ સ્વામી સમોસવા તેમને
 જ જુસ્વામી સેવા-મુક્તિ-વિનય કરી પૂછવા આ
 આ હ પૂછવે । અમલ્ય નમવાન મહારીર
 જેઓ મુક્તિ પામ્યા તેઓએ મા વિધાક મુવત્
 'દુઃખ વિધાક' નામના પહેલા રકષતા પરેણા અર્થ આપે
 મને કહ્યા હવે 'શુભ વિધાક' નામના બીજા રકષતા અર્થ
 મને કૃપા કરીને કહે ।

આથ શુધમ સ્વામી ને અરજ સીકારીને નીચે અમલે
 કરમાવતા હવા

અધ્યયન પહેલુ

મુવાહુકુપાર

કાગ તે સુમયને વિઠે હુસ્તિસીપ નામે કલિવત
નમર દનું તેની બદાર ઇસાન ફેળમાં પુષ્પકર
નામેલપાન ફૂલમાથ વન અને મિથ નામે વમનું
પદ્માવનનન દનાં તે નમરને વિપ અદિનસત્રુ રાગ
દનો તેને આસિળી દેડી રમુખ હ નર આઘેનું અ

વચુર દનું એકલા આસિળી પદ્માવનને મધ્યસત્રિને વિને અવ ન માંદી
સિદ્ધ દીકો નવ માસ પુરા થયે પૂજનો જ મ થયા નતાં મિથ કમા
મી પદે વલ્લભ મલોત્સવ કરી તેનું મુગાદુકમાર નામ થાડમ
પુચાવત્થાએ તેને પુ પચુથા રમુખ વાપસો થ રાગ્યાએ પરવાની પામ
મે સુવળદાન દીધાં અને પાંચમે મનેશ રહેણ આઠ આપ્યા તેમા
ત્તી મુગાદુ કમાર પામ વિત્ત મુખ મોનવથા વાળે

ત કાગ તે સુમયને વિઠે અમવાન બદારીર જવરનાં પુષ્પ
કર ઉધાને રથાથા તેમને પ્રાણ વથા રાગ કુસ્મીકની પદે વાંસી
પાડાં વાંસી મુગાદુ કમાર પણ વાંસીની રે રથે બેસી વાંસી

પદ્માવતન વિ સમુત રાગ દે વમનુ આયતન બાંહે પર
આપાસ રેવક બદી એવાનુ વિ દે કે વાંસી રેવક નામ રેવક
રેમર અવ છે પણ અને રેવકનુ નામ રેવક બાંધે આરુ નથી

નીચેથી તે ધમ માંભણી સાચો જાણી શી મદારીર સમીપ પાંચ
અનુવન અને સાત ચિત્તાવન એ ગાર રહારે સુદસનો પૂર્વ અ
નીકાર કરી પાછો વળ્યા ત્યાર પછી શી સાતમ સ્વામી સુભાદ
ક્રમાસ્તું ૩૫ દેખીને આશ્ચર્ય પામી શી મદારીર દેવન પૂજ્યા હવે
હે પૂજ્ય ! સુભાદક્રમાર અનુવન ૩૫ જાદિ બી મુખ યા પુન્ય વડે
પામ્યા છે ?

સમવાન વણા તે કાગ તે સમજો વિશે જાણિપના વસ-
તમેજને વિશે હસ્તિનાગપુર નામે જાદિવત નગર હતું ત્યાં સુમુખ
નામે માણપતિ વસ્યો હતો તે નગરના સુદસનવત કુશાને ધર્મથી
નામે સ્થીવર પાંચસો સાધુ સાથે વિચરતા હતા તેમના વડા
સિધ્ધ મુદ્ધ નામે અજુઆર તે ત્યુ લેખ્યા સ્થિત નાસમાસુખમજ
તપ કરી વિચરતા હતા ત એકલા માસખમજના પારણે સાતમ
સ્વામીની પડે ગુરની આજ્ઞા માનીને હસ્તિનાગપુર નગરને વિશે જ-
હલુ કરતા ઉપર કહેલા સુમુખ નામે માણપતિના ઘરને વિષ આ-
બ્યા તેમને આવવા દેખીને સુમુખ માણપતિએ હાં સતોપ પાસે
મેમવાના આમનથી વડીને સાત આઠ પચસાં મામા જાહને વાંધી
નગરકાર કરીત આર રહારેનો નિહોત આઘાર નિહરણુ મુઠે રાત્રી
લાજ્યા તેથી માગ્યાર કાઢી યાનેવાની પ્રાંચ રહરના દુહનીબને
જાહની રાત્રિ ધર્મ નથા આકાસે રહીને દેવતાએ દુહની વગાડીને
મોઢ દાન ઘીપુ, ડેથી ધન્યા લોકો કહેવા સાચા કે સુમુખ માણ-
પતિને ધન્ય છે કે જેણે સાધુને દાન ઘીપુ તેથી ધનની રાત્રિ મા
સુમુખ માણપતિ ધર્મ વર્ધનું આપુણ બોગરીને કાળને સમને કાગ
કરીને ઉપર કહેલા હસ્તિનાગપુર નગરને વિષ જાદિનઘનુ રાહની
માસ્ત્રી દેખીને કાગે ગુરવણે લપન્યો. (જેનું સુભાદ ક્રમાર નામ
પા ચામા આવ્યું.) એન ઉપર પ્રમાણે જાહનું

દન મુખ્ય કુમારે આપક જવાથી નવનરવના ભણુ થઈ
 આપુ-આપીને નિરોધ આદારાદિક પ્રતિષ્ઠાભના થઈ વિચરે છે અને
 આમ આરણ્ય પુત્ર અને આભાવારણના દિવસે પોતિસાગ્રને
 વિષે જઈ પુછ વડીનીની-જપુનીતિની જાગ્રિકા જાગ્રીને પ્રબનો
 મધારો જાગ્રીને જોગીને આપુમજન તથા યની પાલક મન કરતા
 વિચરે જ એ જ મન રાગિને સમયે થઈ નગરિકા જામના તે
 મન એવો વિચાર ઉપનો કે જ્યાં જમવાન અદ્યતીર વિચર છે
 તે જમ નનર પુર પાનને થય છે તેમની થામે દિશા સેનારને
 પન્ન છે આપકવર્તુ આગીકાર કરનારને થય છે આન તેમનો થમે
 જોઈ આમનનારને પન્ન છે જો તેઓ આવે પધારે નો કું તેમની
 થામ દિશા થઈ

૧૫૨ પ્રમાણ મુખ્ય કુમારનો વિચાર જાળીને જમવાન મ
 દાદીર આમાનુષામ વિચરતા ૧૫૨ના દુર્ગતિગી (નનર) પુ પાઠ
 ૧૫૨ને વિષ પધારા ૧૫૨ના નાદા તથા થામ જાદી જાઠા વન્ન
 મુખ્ય કુમાર જળ મોદા આ જરે વાંદી જામ વન્ન પાળે એવ
 કુમારની પદ માન વિનાને જાગીને શી મ ઠીરે સમી દિશા જાળ
 કદી જા સનિતિએ સ્વિગ્ધા સામ્ય પદી આ ઠીર જામ જાળીને
 થામ છે આપારિક તરને વિષ પોતાના આ માને આપના થળ
 જા મામ્યાન્ય ૫૫૫ પાળીને એક મામ્યાની નામજળા કદી આ જામ
 નો અજમજા ઠી પોતાના દોડ નમદ કીને નિ ઇમીરક જામ
 માને આજ મમાપિ જામો જાગને સમયે જામ મીને મુખ્ય દેવપાદ
 દેવપાદને ૧૫૨ના નાદી અનગ સનિત દનાનું આપુન પદ કરીને
 મનુષ્યપદ પામી માદ થામ પાળ જાનું ચારિત્ર માળીને આપોતી

પરિહાસીને સમાપિ પામી કાળને મુખને કાળ કરીને સતતદુઃખરે
 દેવસોફે દેવતાપણે ઉપજાવી. ત્યાંથી અસીને મનુષ્યબવ પામીને ૨૧
 આં શ્રેષ્ઠ પાળીને ક્રમ દેવસોફે દેવતા થઈ વળી મનુષ્યબવ પામી
 મહામુક દેવસોફે દેવતા થઈ મનુષ્ય બવ પામીને આરણ્ય દેવસોફે
 દેવતા થઈ મનુષ્ય બવ પામી સર્વાધિકારે દેવતા થઈ. ત્યાંથી આ
 ત્રણ રહિત નીકળીને અઘાપિદેદ છેત્રે મોટા બવલાગીઆનાં પુત્રને
 વિગે સિદ્ધી.

સાર

પવિત્ર મુનિને ઘન દેવાનું જા એ મનુષ્ય કે બ્રહ્મા જ મર્મ
 કીમ મુકી મુદર કરીને અને પર્મમવળીને પ્રસન્નમન્યા આ રમણે
 મુક્તિનું પમથીઉ પ્રાપ્ત કરાવનાર તે મુક્તદાનજી હતું.

૬ કે તીવ્ર ક્રમ અવરુપ રહીશૂન થાય છે તે નિવમ
 નુસાર મુક્તિને ૭ બમવાનનાં રમણની ક્રમ આ થઈ દત્તી તે પછી
 રહીશૂન થવાનો રમણ મળે. બમવાને તેની તે ક્રમ જાનથી ન
 જીન તે તરફ વિચાર કરા એમ ૮ દરેક મુમ ક્રમ આરે મરે
 મર્મ આત તીન દેવ છે તરી તેને રહીશૂન થવાના પ્રસન્ન અને
 નમવડ વડલા મોટા કર મળેજી રહે છે.

પમમવળ કરવાયે કાળ એ છે તેથી પમકિશની ક્રમ
 થાય ન નામ પમ-પમ આવા પોધાર કરવાયા કાંઈ પમવડ
 નહીં હિસા જાન પછી મુક્તિ મુનિ રમણનાં ન પડતાં તથા અને
 જા થાય પા જ મળ્યા રહ્યા તેથી દેવતાપણું અને મનુષ્યપણું
 પ. ૫ અને અને મુક્તિ આરિકારી ન-વા.

અધ્યયન ૨ શુ - ભદ્રનદી

૪૭૪૮૮

ઉમમપુર નગર પાસે ઉચાન ખેતી થતી હતા ત્યાં રાત
સરખી પડ્યાની, ભદ્રનદી કુમારો સીદાની રમુખ પ કન્યાઓ
પરજાતિ બમચન જણાવ તેમની મમ રાધાવક પમ અગ્રીકાર કરે
જર્મલવ અ રમાજી — મદાવિરદ હવન વિષ પુરુષિની
નમરી વિ રકમારે જુગતાર સિરખાન તીરકર પ્રનિયમ્ય તે રી
મનુષ્યનુ આપુ પ જોધી અદો ઉત્તર મેર ગુનાર કુમારની પ
વપત્ર પાવત્ર મદાવિરદ હવ મુક્તિ કરે

અધ્યયન ૩ શુ -- સુભાત કુમાર

૪૭૪૮૮

વીરપુર નગર મધ્યે પાન સીમન્દ વિષ રાત્રી સી
રેડી મુન કુમારે રજપી પ્રમુખ પાવત્ર કન્યાઓ પરજાતિ પા
વત્ર રજલવ ઉદ્ધાર નગર મદાવિરદ અવધનિ પુરુષાન અપ
કરે વિષમન મનુષ્ય જાપુ પ જોધી અદો પત્ર પાવત્ર
મદાવિરદ મોડો

અધ્યયન ૪ શુ -- સુવામવ કુમાર

૪૭૪૮૮

વિષમન નગર નરનગર પાસે અ રાધા પાવત્ર

સા ન કૃષ્ણાદેવી, સુવાસવ કુમારને ભા । રમુખ પાંચમી કન્યાઓ
પરજ્ઞાદેવી પાસે પૂર્વભરે કોમળી નમી ધનપાત્ર રાજા વેશમજ
મહા અણુ ૥૨ને પ્રતિષ્ઠાઓ અહીં પાસે મુજિ સિદ્ધ થવે

અધ્યયન ૫ મુ--જિનહાસ

સોમવિહા નમી નીલાસોમ ઉવાત, સુધાસ પસ, અગ્નિ
હન સા ન મુદ્ધાદેવી મરપદ કુમાર તેને આરહણા બી જિ
નહાસ પુત્ર તીર્થકર સમોસર્વા જિનહાસના પૂર્વ ભવ કલો આ
રખાએ —મઝિવિહા નમી મેરપદ રાજા મુરખ અણુઆરને પ્ર
તિષ્ઠાઓ પાસે મુજિ વધા

અધ્યયન ૬ હુ—ધનપતિ યુવરાજ

કનકપુર નમર, ચૈતયાક ઉવાત, વીરમ, રજ, મિવજ
રાજા સુખકારેવી વેશમજ કુમા યુવરા / મીરેવી રમુખ પાંચમી
કન્યાઓ પરજ્ઞાદેવી તીર્થકર સમોસર્વા ધનપતિ યુવરા ૭ પુત્રને પૂર્વ
ભવ પામે અલિપયા નમી, મિત્ર સા ન સેશ્વરવિજય / અણુ
નારને પ્રતિષ્ઠા આ પાસે મુજિ વધા

અધ્યયન ૭ મુ - મહાબળ કુમાર

મહાપુર નગર રત્નાશોક ઉવાન, રત્નાપાસ યમ વસ રાજ
મુખારેલી મહાબળ કુમાર, રત્નાવલી પ્રમુખ પાંચસો કન્યાઓ
પરજારી પૂર્વભવે આણીઅર નગર નાગરવ નાથપતિ, ઇંદ્રપુર
અજમારને પ્રતિષ્ઠાઓ. ચાવત મેહસન વર્ષા

અધ્યયન ૮ મુ - મદ્રનદી કુમાર

મુખેા નગર દેવરમજી ઉવાન લીરસન યમ અચુત સજ
તત્તવલી રાણી લા નદી કુમારને મીરેલી પ્રમુખ પાંચસો કન્યાઓ
પરજારી પૂર્વભવે મહાપો નગર, ધર્મપો નાથપતિ ધર્મસિદ્ધ
અજમારને પ્રતિષ્ઠાઓ. ચાવત સિદ્ધપદ મજી

અધ્યયન ૯ મુ - મહાયદ્ર કુમાર

ચા નગરી પજમાર ઉવાન પૂર્વમદ્ર યમ રત્નાપાસ
રત્નાવલી રેલી મહાયદ્ર કુમાર ગુરરાજી સીકના પ્રમુખ પાંચસો ક
ન્યા પરજારી પૂર્વની પેરે નિમિચ્છા નગરી, જિનસત્રુ રા ન ધ
ર્મસિદ્ધિ અજમારને પ્રતિષ્ઠાઓ. ચાવત સિદ્ધ મથા.

અધ્યયન ૧૦ મુ-વરહત્તકુમાર

સોએજ નમર ઉત્તરકુર ઉવાન પાસામિયે બધુ મિતનરી
 યાળ શીકતાદેવી વરહત્ત કુમાર વીરસેના નમુખ પાંચસો ઠન્ધ
 પરજ્ઞાતી વીરકર સુમેસર્પા આવઠોયે ધર્મ આદર્ષો પૂર્વભરે શા
 તદુવાર નમર, વિમલ ચાકન યાળ તેજુ ધમ્મચિ અલ્પમારે પ્રવિ
 લાખ્યે, મનુષ્યનું આપુધ્ય બાંધી અહીં ઉપ-પા સેર સર્વ સુપાકુળી
 પેર પેરવને વિને મિતભ્યું પૂર્વવત્ દિક્ષા લીધી, દેવલોકે અસ્તે
 પન્ને દેવલોકે ૩-૫-૩-૨૧ દેવલોકે પાવત્ત સુવાર્ણ સિંહ દેવતા
 બધે, ત્યાંથી અપીને મહાવિરોહ યેત્ર પૂર્વની પેર સિંહસે

વિનાકમનના બન્ને સ્કંધ સમાપ્ત

શ્રી

ઉપાસક દર્શાંગ સૂત્ર.

(જે ન શાસ્ત્રનુ ૭ સુ અમ)

જેમા,

ધર્મની ઉપાસના કરનારા ડશ આવકોનો
ઇતિહાસ આપવામા આવ્યો છે.

૧ આનંદ	૬ કુદ્યોગિષા
૨ કામદેવ.	૭ માત્રાજ
૩ મુક્ત્યોગિષા.	૮ મહાજનક
૪ સુદેવ.	૯ નરણીપિષા.
૫ બ્રહ્મચરિ	૧૦ સેતીજીપિષા

(આ ૧ અરિતો આવક નું કર્તવ્ય સમજાવે છે અને
દશ્ય અથવા મહા મીખવે છે)

“ત્યાં ધર્મ છે ત્યાં સઘળું છે ”

પ્રવેશિકા.

તે કાળ તે સમયને વિષે (એટલે આસપિંડીના યોગ
આગળે વિષે) થાપાનામે નમરી હતી (તેનું વર્ણન
ઉપરથી સ્તરી નવું) તે નમરીની બહાર હોય
કેળુમાં નદનવન સમાન વણાન હતું તેમાં પુર્વ
જા નામે જમનું દેડ હતું આ વણાનમાં થી મહ
વીર પ્રમુખા સિંધ આર્ષ સુધર્મ સ્વામી પધાર્યો
તેમને વણ નમરકાર કરી (તેમના સિંધ) થી જુલુ સ્વામી
હોય હવા " હે પુત્ર ! મમજી નમચાન થી મદાવીર સ્વામી
કે ૭ મોક્ષને થાપા છે તેઓથીએ સાતમુ જામ ૭ ઉપાસક દર્શન
મહા તેના અર્ષ કેડી રીને પર ના જા તે કૃપા કરીને દરમખલો ? "

આર્ષ સુધર્મ જામી તે અસ્ત સ્વીકારીને થી ઉપાસક દર્શન
સુખની દર્શ જામ આ નમજે દરમખલો હવા

અધ્યયન ૧ છુ

આનંદ ગાથાપતિ

વા

ચિન્મયગ્રામ નામે નગર, કે અર્થાં જિતસત્તુ નામે શ ૧
સજ કરતો હતો ત્યાં એક બચ્ચો ધનાઢય આનંદ
નામે ગાથાપતિ (મુદ્ધ) વસતો હતો તે એકજા
સમદિવાન હતો કે આર ઠાડી મુવજી જમીનમાં ઘ
ટેજા રાખતો, આર ઠાડી મુવજીથી અપાર કરતો બને
આર ઠાડી મુવજી ધરવાખરામાં રાજી રાખતો.

તેને ત્યાં ૧ અધ્યયન એક ગ્રામ એવાં ૪ તે
ગ્રામ હતું.

(આદ્યો શ્રીમત અને હવદયાપ્રતિપાદ્ય ભેદા ઉપરાંત)
આનંદ ગાથાપતિ (એવો કહેવો હતો કે) સજપુરના સાર્થવાદો
કુદંબીઓ ધરનાં માણસો વચ્ચે તેની મજાદ મુખ જાળવનાં તેમજ
અવકાશની જાળવનાં પણ પૂજા. વજા તે કુદંબીને વિશે સ્થળ
સમાન હતું.

* સદ્ગુહસ્થની શાવજી કેવી દોષ તે આ પાસી એવાનું કે તે પેસા
પાસ દોષ એકાદ નહિ પણ બેરોનો પ્રતિપાદ્ય દોષ વજા પશ્ચર અને
સાવે દોષ સરને પજવાના કેમજા તરીકે બજાતો દોષ. અને કુદંબીઓમાં
ધર્મિજન પાવજ દોષ તે તેને જાળવે શરે મજા કરીને નિજાને, માત્ર

આનંદની પત્ની શીશનદા પણ અતિ રૂપવતી અને ૩૩
વર્ષના થઈ ૬૪ કલામાં ગરીબ હતી. સ્ત્રી-પુરુષ એક જોડે અને પણ
રેમથી આનંદ હતો.

વાણિ ત્યાંમાંની બહાર જ્યાં કોણમાં દુતિપદ્મસ નામે ઉદ્યાન
હતું અને કોશામ નામે સમિતેષ હતો ત્યાં આનંદના પછા
મિત્રો આવતો સુખથીએ વ્યાપારીઓ પસિતો અને ઘસો
વસના હતા તે સેકો પણ સરિવત હતો.

એકદા અમલુ અમવાન જો મહારીર દુતિપદ્મસ ઉદ્યાનમાં
પધાયા ઉવચ્છ સુતમાં ગેરી ગીને કુસ્ત્રીક રાત્ર વાંદવા નીકળ્યા
તેરી રીને જા વખતે છત્રકુ રાત્ર વાંદવા નીકળ્યા. એ વાત
આનંદ ગાથાપતિના જાણવામાં આવતા તેને વિચારુ કે અમવાનને
વાંદવાનું મહા રૂગ છે માર કું પણ બઈ એરો સકસ થતા
પ્રત કરી નૂ પ પધાએ અને આગ/પાગ એવા કલમ વઆમુરુ
પહેરીને પોતાના પેરથી નીકળીને સંકેરત નામે રસના કુલની

પોતાનું પેદ કરીને ભિત ને કાંઈ સદ્ગુણરૂપ મહેવાવ નહિ કુલ જોએને
પોયે જામ સોમેને મુસલાદ આપે - કે અમેર જાવ આદિ બનવશેને પણ
પાવે પોયે (આમજા વખતમાં રીક સાદુમર જોગુજ મદ્યવત્ય અવાન
દબલ ગાયે રાખતા) તેથી રસ કસ એ વખતમાં થયો હતો આને રસ-
કસનું મુખ સાધન તથા એ સ તેની દિસા પધ્ધિ વચાથી રસ-નસ થઈ
તાં અને સેકો દુલગ અને જમીન નીરસ થઈ ગયું.)

‘સમિતેષ’ = સહેર નજીકનું મિશન કે જ્યાં સોમ રમત
વખત મારે જતા હોય (આ અને પણ અમવાન કાંઈક રૂપમાં બિ રુખ
વપસના છે.)

માગા સદિન છત્રમાયે ધરીને ધણા મનુષ્યાના સમુદાય નામે પત્રમાગા
 ચાલીને વાસિગત્યમાન નમસ્તી મખોમખ ચાલી ત્યાં દુલીપશ્ચાસ
 વનને વિશે ભમવાન મદારીર નિરા / છ ત્યા આ-ચા અને તેમને
 તથા વાર વખણા પાસાથી રક્ષિયા કરી ગાંધી નમસ્કાર કરી ત્યા
 ખોા મમલુ ભમવાન મદારી આનંદ આશાપતિ તથા પ્રવચને
 મમલુ કથા કહી તે સંભળી રાજા તથા સ ન પાછા વળ્યા આ
 નંદ આશાપતિ ધમ સંભળીને સમ્પક પ્રકારે વિચારી, હાથે ધરી,
 હર્ષ-સતોષ પામ્યા અને ભમવાન મદારીર પ્રત્યે સવિનય કહેવા
 લામ્યા દંભવન / એ સિદ્ધાન્ત રવચન સાચુ અને સદેહસંદેહ
 છે માટે તેમને રમ્યું છે. દે દેવતાના વજ્રમ / ધણા નરાહસર તથા
 મહાવીર કો વીર શેઠ, સેનાપતિ સાર્વજનિક વગેરે એ મુદ્ધમાવાસ
 ડોડી આપની ખાસ સધુપત્તી લીધું દશે તેઓને ધન્ય છે / પણ દું
 તેમ કરવા સમર્થ નથી માટે મુદ્ધમાવાસે સ્ત્રીઆપની સમીપે પામ્ય
 અનુવન અને સાત શિક્ષામન એ રીતિ આવકના ધર્મરૂપ બાર વન
 તથા ભાવાન કે ન દેવતાના વજ્રમ / મમ મુખ કેપ /
 વન કહે / પણ ધમના કામમા વિશ્વજન ન કરેલા. ” વહી
 આનંદ આશાપતિએ નીચે રખાવુ બાર ૪ વન માં મદારીર સમીપ
 અમીસર કપો :—

પ્રથમ એ પ્રકારના — ૧ નાનાર ધન અને આનુનાર ધમ આનાર
 પ્રથમ (મુદ્ધ પના) આવકના અને આનુનાર ધન સાધુના (ત્યાનીના)
 નાહસરમાન તથા મુવરાજ તથા રજામાથી માટે નિહામદારીઆ
 ૧૫ નીકમુદ્ધના પ્રખી. સેનાપતિ-વરદારના રૂપરી. સાર્વજનિકમાવના
 મમાવનાર
 પાંચ અનુવન ચળુ મુખવન અને આર શિક્ષામન

પહેલું મત.

સ્પૃશ્ય મસૃહી જીવની હિંસા કરવાનાં પ્રત્યાખ્યાન અવગણ્ય
પરમખાણુ એટલે નથી. —અવગણ્ય મુખી—ને કશું
અને મલુ ચોખ ચીં

બીજું મત.

સ્પૃશ્ય અર્થાત્ એટલું જુદું બોધવાનાં પરમખાણુ—અવગણ્ય
મુખી—ને કશું અને મલુ ચોખયો.

ત્રીજું મત.

સ્પૃશ્ય અર્થાત્ જાન લેવાનાં (એટલે કે અણુતીથી ચીંજ લેવાનાં
અવગણ્ય એવી કરવાનાં) પરમખાણુ—ને કશું અને મલુ ચોખયો.

૧. સ્પૃશ્ય એટલે શિયા શિયા ૨. મસૃહી જીવ એટલે હાલવા ચાલવા
છતો. ૩. ચોખ મલુ છે. જાન જમન અને કાચા કાંઈ પાપનો નથી
મલુ ચોખથી કરી તેનો જાન નિ કે મનથી પાપ કરે નહિ. જમનથી કરે
નહિ તમજા કાચાથી કરે નહિ. એવી પ્રતિજ્ઞા લીધી.

કશું કશવું અને કશવેને જાણીતરું અર્થાત્ ૧૬. અણુતી ને મણુને
કશું કશું છે. મલુ કશવુંથી કાંઈ જાણી નથી કરવા એટલે જાણી નિ
કે નિ જાણતું પાપ થોડું મનુ નહિ. જોખ પાણે કશવું નહિ અને કાંઈ
કશું દોષ તો તે કાંઈ જાણ છે એમ ખુશી થવું નહિ.

મન-જમન-જાણ એ મલુ ચોખે કરી જાણ કરે નહિ. એવા નિ
જમને મણુ કશી નિ નિવમ કરી. કોઈવાર છે (૧) નિ મણુ ચોખે
કરી જાણ કરાડું નહિ. એવા નિવમન જીવ મલુ કોરીથી નિવમ કરી.
કોઈવાર છે. (નિ નિ મણી જ કોરી કરે.) તથા (૨) નિ મણુ ચોખે
કરી જોખને જાણ કરવાં હું જાણુ નહિ અને ચીંજ મલુ કોરી કોઈ છે.
(એ મણુ મણી નવ કોરી જા.)

શ્રીકૃષ્ણ પ્રત.

પાતાની જીવી સતોના પ્રતની મર્યાદા કે એક સિવાન દા
આપો સિવાય જીવ શ્રીકૃષ્ણની મૈત્રુત સેવનાની પદ્ધતિમાં.

પાશ્વર્ય પ્રત.

પરિમલનું પરિમાણ કરે. (૧) મીનું ધડકુ તથા અણુ ધડકુ
તેનું પરિમાણ—આર દિશ્વની કોડી થન ભોજનમાં હરેકું આર દિ
શ્વની કોડી બ્યા? આપેકું, આર દિશ્વ કોડીનો બરજાજરો એ
સિવાય આદી સવ દિશ્વ સુવણ (સોના રથ)ની વિધિનાં પદ્ધ
તિમાં. (૨) શ્રીકૃષ્ણના જનવરનું પરિમાણ—દસ હજાર ગાયેનું એક
મ / અથવા ગાયુગ એનાં આર ગાયુગ ઉપરાંત બીજા પદ્ધતિનાં પદ્ધ
તિમાં. (૩) એવ વધુ એકલે ઉપાડી અને દાંડી જમીનનું પરિ
માણ—સંમતો હજારાજીવરાંત જમીનનાં પદ્ધતિમાં. (૧) નીચત
નો એક હજ અથવા આદી આદ પાંચમો હરે ૧૦૫ આદ થાય

સવત ૧૮૪૫ ની સાલની પ્રતના રજામાં આ પ્રમાણે લખ્યું
છે—વિવતલ એકલે નિવતન કહીએ. મરજ દેખ પ્રસિદ્ધ જુમિદાન
પરિમાણ વિશેષ તે પ્રકારે એકલે તે નિવતન. સો હજ પ્રકારે એકલે
એક હજ. એ પ્રમાણે પાશ્વર્ય દસ એકલી જુમિદાન હજવણ પરિમાણ
અણુમાં તથા (બીજે અણ) દસ હાથે કરીને એક વાસ થાય વીસ વાસ
કરીને એક નિવતન થાય સો નિવતને કરી એક હજ. એવી પાંચરી હજ
એકલી જુમિદાનો પરિમાણ અણુમાં. (આ મહત્ત્વ પ્રમાણે એક હજના
૧ હાથ થાય અને ૮ હાથના એક આદ એ દિશ્વને એક હજના
૧૫ આદ થાય અને પાંચરી હજના ૧૨૫ આદ થાય.)

૫.) (૨) ગાદીમાં અને વડામંત્રી પરિભ્રમણ-નૃણુ, કાદ તથા અન્ય /
 સાવવાને ખરે ૫ ગાદીમાં મોઢામાં તે સિવાયનાં પચ્ચમાણુ (૫)
 સુમુદમાં વડાણુ આસ તેનું પરિભ્રમણ—દેશાંતર ત્યાં સાર મોડા
 વડાણુ સાથે આસ એવાં આર નાનાં દોડીમાં સિવાય બાકીનાં
 પચ્ચમાણુ એક કરણુ ને નણુ પોતે કરી એકલે મન વચન અને
 કાષાએ કરી પાંચમા વતનાં પચ્ચમાણુ.

કુલ મંત્ર

આ વતમાં આરે વિશાળ ગાદીનું પરિભ્રમણ કરવાનું છે. તે
 પાંચમા વતમાં ખેલ વચ્ચેનું પરિભ્રમણ કરેલું છે તે ઉપરથી સમ-
 ન્ય છે પરંતુ સ્વ પામાં તેના પ્રુવાસો નથી.

સાતમું મંત્ર.

દરેક મોતવવામાં આવે એવી વસ્તુનું પરિભ્રમણ અથવા
 મર્ચાણ (૧) ઉચ્છિન્નવિદ—મંથ ગાદી કહેતાં સતી કાદી એક તે
 સિવાય બાકીનાં સરીર લુકવાના વસ્ત્રનાં પચ્ચમાણુ (૨) દાનલુચિક—
 દેશમંથના દાનલુચિકામાં સિવાય બાકીનાં જરૂરનાં દાનલુચનાં પચ્ચ-
 માણુ. (૩) કુલવિક—કુલિયા સંદેહ ખીરની પેરે મધુર એવાં ખીર
 આનંદનાં સિલ્લમ અન્ય રાગનાં પચ્ચમાણુ. (૪) સ્વમ અલુચિક—સગ
 પાક અને સહઅપાક તેલ સિવાય બાકીનાં સરીરે યોગવાનાં તેમનાં
 પચ્ચમાણુ. (૫) ઉચ્છલુચિક—ગોપુત્રમણ મંથપુત્ર મુખે દર્શન
 જુલુ તે સિવાય બાકીનાં સરીરે યોગવાની પીડીનાં પચ્ચમાણુ. (૬)
 અન્નલુચિક—આદ મો. ૧ પાળીના પગ ઉપરનાં અન્નલુચના પાળીનાં

પચ્ચખાણુ. (૭) વૃથાવિદ—કયાનના ને વચ્ચ સિવાય ખાકીના
 વચ્ચનાં પચ્ચખાણુ. (૮) વિભવજીવિદ—અમર, કસર ચક્રાદિ સિ
 વાય વિશ્વવન વિધિના પચ્ચખાણુ. (૯) પુરુષવિદ—કાળાં કમળ
 ગળવતી દુધની આગાનો ટાં ર અથવા માલનીયા દુધની માળા સિ
 વાય ખાકીનાં સર્વ દુધનાં પચ્ચખાણુ. (૧૦) આભરણવિદ—કાનનાં
 એક ખોટા કુળ તથા દાઢની મુઠિયા સિવાય ખાકીનાં ધરેણાનાં
 પચ્ચખાણુ. (૧૧) કુચવિ —અમર ગુરક પુષ્પરક્ષની ડાઘ, ઝીઝા
 છત્ર વનરે સિવાય ખાકીનાં ધવનાં પચ્ચખાણુ. (૧૨) પૈત્રવિદ—
 મન વચ્ચે ની રાજ અથવા નદુધની રાખ ત સિવાય પીચાની વચ્ચુનાં
 પચ્ચખાણુ. (૧૩) ભાખણવિદ—અં બધા ધમર તથા આ ન સિ
 વાય ખાકીનાં પ્રકાશનાં પચ્ચખાણુ. (૧૪) ઈસુવિદ—કદમસાલી
 (એવેન અણાના આકારે ધાન્ય) તે સિવાયનાં સાસા ધાન્યનાં પચ્ચ
 ખાણુ. (૧૫) મૃગવિદ—મનની ઘગ અ રની ઘગ ને સિવાય કઠો
 જના પચ્ચખાણુ. (૧૬) કુત્રવિદ—સરદાગુમાં એક કુ કરેશુ નાશનું
 થી તે સિવાય ખાકીનાં થીનાં પચ્ચખાણુ. (૧૭) આત્રવિદ—આં
 બોજિયાં અગ્રવિધાની રત્નો, ચક્રોતી જાણવી મ, રી સિવાય
 ખાકીનાં લીચાનગીયા પચ્ચખાણુ. (૧૮) આરુચિ — મધુર વચ્ચુ,
 મધુર સાદણું તથા પાલક નામ નાદુર સિવાય ખાકીનાં મવાના
 પચ્ચખાણુ. (૧૯) જનજીવિ —સર્વે આદિ, મુન આદિ તાગના
 વાં પુ યા વચ્ચે સિવાય ખાકીનાં પચ્ચખાણુ. (૨૦) પાણુવિદ—
 આશાલી પ પુ થાની ન સિવાય અ ર પાણુના પચ્ચખાણુ. (૨૧)
 મુજદમનિ —અજમી, લગાત કાંડ કાંડ આ નતવડાગ એ

ધર્મ મુનષે સદિત નભોળ (કાથા મુના સામે) સિવાય માણીના
પ્રતિપાસના પચ્ચમાશુક

આશ્રમ મત

ધર્મ અર્થ અને કામ એ ત્રણમાંનું એક પણ કામ ન થાયછતાં
કામનું નત અનર્થક કહે છે. તેના આર પ્રકાર (૧) આતમધ્યાન
૧. આતમધ્યાન ધરવાથી અંદરે મનમાં ઉદ્ભવ કરવાથી તથા રોક
૨. ધરવાથી એકલ કાષ્ઠની માફી ચીતવણ કરવાથી (૨) વિકલ્પ
૧. તથા તલ થી વચરેનાં વાસણ ઉપાર્જી રાખવાનો પ્રમાદ કર
થી (૩) દિશા થાય અર્થે રાખનો સમક કરવાથી તથા આપ
થી અને (૪) વાપ કર્મની ઉપરેક કરવાથી એ આર પ્રકારે અ
ર્થક પ્રતિપાસના પચ્ચમાશુક

નવમુ સામાધિકમત, વસમુ વિજ્ઞાનસિકમત, અચ્ચારમુ
૥ ત્યમન અને આરમુ અતિવિધિવિભાગમત.

(આ નવ મત અગ્રીકાર કરવાની વિધિ સ્ત્રમાં બનેલી નથી
૧૨૮ નીમે અતિચાલી આચારવકુ વિધિમાં તેના અનિચાર આપેલા
૩ ત ઉપરથી સમ નથ છે)

દશે મનવાન અદાવીર આનંદ શ્રવક પ્રતિ આવકે બાલુવા
૧૫ અમદરવા ન નેહમે એવા મોટા અનિચાર કહે છે. —

જન્મદેશ માલની પાસના કોષાલ ૭ તે રેજી કરના ૧૧ આ
૧૨૫ માણીના ૫ સુવચા દેશવેશાનથી ૧૨ વાકન વિદ ૩૩ વાકનિવિદ
૪ સુવચનિદ ૨૫ સમિતવિદ ૨૧ દુષ્કવિદ એ પાંચ પ્રતિકમલુની
૧૫૫માથી એ રેજા.

૧મમ સમગ્રીતના અતિચાર—૧ છન વચનને વિ। સઠા
તપ્પી દાવ. ૨ અન્ન મતની છપ્પા કરી દાવ. ૩ ખમ કરતીના જગના
સરિદ તપ્પા દાવ. ૪ પાખડી મતની રજસા કરી દાવ. ૫ પાખડી
મતને પરિચય * કાપી દાવ દવ બાર મતના અતિચારકદ છે.—

(૧) મહેસા મતના અતિચાર—૧ માર્ગ મસ છવને
બાંધે દાવ. ૨ ભાકીએ કરી માર્યા દાવ. ૩ અમોખાંમ છર્વા દાવ. ૪
મર્વાંસા ઉપરન બાર ભવો દાવ. ૫ ભાત પાણીની અતરણ પાડી દાવ.

(૨) બીજા મતના અતિચાર—૧ કોઠન માનકો ૫૦
એનું વચન કમ્પુ દાવ. ૨ કોઠની ખની વાત પ્રમદ કરી દાવ. ૩
પોતાની બીના મમ બી ન માર્ગે નસાવ્યા દાવ. ૪ કોઠને બૂકો
ઉપરેશ રીપો દાવ. ૫ ખોરા મજબબ નનામ્યા દાવ

(૩) ત્રીજા મતના અતિચાર—૧ ચેરીની વનુ લીધી દાવ
૨ આરન મદદ કરી દાવ. ૩ રાજ્ય નિરૂદ થાવુ ચારી કરી દાવ.
(સતની નિરૂદ વચાર કીચા દાવ.) ૪ ખાસ તોષ માવ રાજ્ય
દાવ. ૫ સારી વનુ નનાની નારી વનુ આપી દાવ. અમર ભગ
ચેગ કરી આપી દાવ.

(૪) ચોથા મતના અતિચાર—૧૫ શેઠ મગની એકમે

પીપલ પાણી નાખુ દાવ તમજ માવા દનુમ્બાન દત્તાવિની
માનના કરી દાવ તે.

* આ મતના પહેલા ને અતિચારના અર્થ વિષે બિલ્લ બિલ્લ મત
છે ૫૫ ખડી રીને રજ દેવચ્છેશ મરની નાની કમરની. પરિગદિય=
પાશ્વિમદનુ કરેથી ચેરે પારેથી અપરિગદિય પાશ્વિમદનુ કવા ૫૫૫
ની મિરો અમ વાવ છે

તાની ઉમરની પોતાની પરણેલ સ્ત્રીથી મમત હાપું દોષ. ૨ વમર પચ્છેલી સ્ત્રીથી મમત હાપું દોષ. ૩ કોઈ પણ જાતની કમળી-કાંઈથી દોષ. ૪ અન્યના વિચાર કરતી રીયા દોષ. ૫ કામ ભોમને વિશે નિત્ર ધમ્મા સખી દોષ.

(૫) પાવમા મતના અતિથાર—૧ ઉપાત્રી તથા રાંધી પત્નીની મર્ષા. ૨ યોગત્રી દોષ. ૩ સાનું રપું મપાદ્ય ઉપસંત તાપ્પુ દોષ. ૪ નાણું તથા ધાન્ય મર્ષાદ્ય ઉપસંત સાપ્પુ દોષ. ૫ વેપારી તથા આરપમાં રાણી મર્ષાદ્ય ઉપસંત સાપ્પા દોષ. ૬ પરજા ખસતી વસ્તુ મર્ષાદ્ય ઉપસંત સાપ્પી દોષ.

(૬) છૂટા મતના અતિથાર—૧ ઉચી દિવાની મપાદ્ય યોગત્રી દોષ. ૨ નીચી દિવાની મપાદ્ય યોગત્રી દોષ. ૩ રીછી (વચ્ચી) દિવાની મર્ષાદ્ય યોગત્રી દોષ. ૪ ભેડ દિશા પદ્મકીન ખીછ દિશા વધારી દોષ. ૫ સંદેહ પડવા છતાં આમજા જવાકું દોષ.

(૭) સાવમા મતના અતિથાર—૧ સચત વસ્તુ મર્ષા રાધી વધારે ખાધી દોષ. ૨ સચેત વસ્તુ સાધે કચેલી વસ્તુ ખાધી દોષ. ૩ ધોડી પઠવેલી વસ્તુ જેમાં ઇવન્ય પ્રદેશ રહી મપા દોષ. ૪ ની વસ્તુ ખાધી દોષ. ૫ અડધાં ઉધીઓ વમરે પકડીને ખાપું દોષ. ૬ ખાવાનું ધોડું અને નાંખી દેવાનું ધણું એવી વસ્તુ ખાધી દોષ. ૭ જે આ મતમાં પદર કમને આવવાનાં કામ એટલે વેપાર કે ન માવકે ભણવા પણ આદરવા ન ભોલભે તે કહ જા—૧ અગ્નિ સળગાવવાનો વેપાર. ૨ વન હેઠલવાનો વેપાર. ૩ માથું આદિ વેચવાના વેપાર. ૪ અથવા સ્ત્રી કરીને વસ્તુ વચવી. અળી દાર વડે

રેનો સ્રોત કરવા , ૪ ના ૧ બગલ જમેરે રાખી આ, આવનો
 વેપાર ૫૨નીનાં પેદ ફો વાના વપાર ૬ દામી આદિના દાનનો વ
 પાર ૭ જનનજોના વાગનો વેપાર ૮ મદિરાદિકનો વેપાર ૯ આ
 આદિ રમવાની વસ્તુનો વેપાર ૧ ઝેરી વસ્તુનો વેપાર ૧૧ ધાણી
 વમેરેનો વેપાર ૧૨ બગલ વમેરેના અવધવ છેદવાનો વેપાર ૧૩ આ
 વાના જમાવવાનો વેપાર ૧૪ મુરોવર, ફુલ વગવા સોસાવવાનો
 વેપાર ૧૫ દોસલ છાંય પાળાને વેચવાનો વેપાર.

(૮) આકાશ યતના અતિથાર-૧ કલ્પ (કામ)
 થી ઝેરી વાનો કરી દોષ ૨ કુચેરા કરી દોષ ૩ મેરિ મીઠું
 મેલ્લી જાળગી આદી રીને વગાડુ દોષ ૪ અધિકરજો સુત્રોગ
 મેગ પો દોષ ૫ એકવાર ભોગવવાની વસ્તુ વારવાર ભોગવી દોષ

(૯) નવમા યતના અતિથાર-૧ યત માફ રવતામ્બુ
 દોષ ૨ વચન માફ રવતામ્બુ દોષ ૩ કાચા આદી રવતામ્બુ દોષ
 ૪ મામણિક કાપિયું હવા તે કીડું છે કે નહિ તેની ખજર રાખી
 ન દોષ ૫ મામણિકા વચન પૂરો થયા મિચવ વાવું તેમ.

(૧૦) દસમ યતના અતિથાર-૧ દરની મલત કાપી
 ખ નેની બ રી કરી મચાવી દોષ ૨ મલત વપસન આદર આદિ
 માથે વસ્તુ મોઢની અમર મચાવી તેમ ૩ આદર કરીને બીજને
 ૪ કપસંનથી આપા પે તેમ ૪ પોનાનું મચવ જતાડીને મુમલની
 માને એકા થ તેમ ૫ મલત કપસંન કાંકરા નાંખી માને મો
 ચાખ્ય તેમ.

(૧૧) અગિયારમ યતના અતિથાર- પાદ, ૧થ

રીને તપાસી જોઈ ન હોય અથવા માત્ર રીતે જોઈ હોય ૨ થા
પધારીને પુ ન્યાં ન હોય અથવા માત્ર રીતે પુ ન્યાં હોય ૩ થુ
નીતિ તથા વધીનીતિ જવાની જગ્યાને તપાસી જોઈ ન હોય ૪ થા
માત્ર રીતે જોઈ હોય (૪) તેમ જગ્યાને પુછ ન હોય અથવા
માત્ર રીતે પુછ હોય ૫ પોતપોતાં પ્રમાણ ધીરા હોય અથવા કિંમ
પાળી ન હોય

(૧૨) બારમા વતના અતિચાર—૧ સચેત વસ્તુ મુજી
વહોરાનું હોય ૨ અચેત વસ્તુએ કરી સચેત વસ્તુ સાંજી વહોરા
વ્યુ હોય ૩ વખત થઈ જાયથી બમણી મરેથી વસ્તુ વહોરાતી હોય
૪ પોતે કુમરો જ્યાં જીભને વહોરાવવાનું હતું હેય ૫ જાન હોય
અથવા કોઈ હોય

(૧૩) હવે મરજીની અત્યે શાધારો કરવાનો તેના અતિ
ચાર—૧ આ લોકમાં સુખ પામવાની ઇચ્છા કોઈ હોય ૨ પરતો
કર્મ દેવતા જવાની ઇચ્છા કોઈ હોય ૩ છત્રવાની ઇચ્છા કોઈ
હોય ૪ અવળા ઉપ ત્યાથી મરવાની ઇચ્છા કોઈ હોય ૫ મનુષ્ય
તથા દેવતાના કામ ભાગની ઇચ્છા કોઈ હોય

એ રીતે આનંદ આપવાનું બમણું બમવાનું મૂલિસ્ત્રી પાસે
જાર નવ રૂપ આવકનો ધર્મ અચીકાર કરીને તેમને ચંદી નમરકાર
કરીને કહેતા હતા. તે બમવાના આ તરીકે માટે અનુષ્ઠા તીર્થના
તપસી તથા અન્ય તીર્થના મિયાતી દેવતા તથા સાકુપકુ ન
પાળી તેવા અશિષ્ટતાના સાધુ એકાદાને ગોંડા નમરકાર કરવા
કતપે નહિ નેમોતી મેવા બાનિ પશુ કૃ નહિ પાસે જડ નહિ

૪થમ બોધું નદિ બોધાનું નદિ અણુબોધા રો બોધું નદિ એકવાર
 બોધાનું નદિ બારવાર બોધાનું નદિ તમેને અ ન પાણી મેવા
 મુખવામ આપુ અણાનું નદિ. તેમાં એટલો આમાર કે-૧ રાગના
 આદેશે ૨ જન સમુદાયના આદેશે ૩ ભેદ જગતના પરસ્પરપદે
 ૪ દેવતાના પરસ્પરપદે ૫ માનવિતા તથા મુરના ઉપસર્મના કામે ૬
 અદરી તથા કુમળને લીરે એ ૭ કસબને લીરે એટલાં વાનાં કરવા
 પડે તેા સમકીત નથ નદિ. વચ્ચે મારે સાધુને વાંદવા નમસ્કાર કરવા
 તેમની સેવા બળિ કરી, પ્રાપ્તક નિર્દોષ આહાર પાણી મેવા મુખ
 વાસ વજ પાત કાંજગ પાદ પાટલા રથાનક સચારે આસડવેડ
 આપવા કમપ. આ રમાને ત્રત અગ્રીકાર કરીને બમચાન મદારીરને
 ત્રણ વાર વાંદી નમસ્કાર કરીને કુતીપણસ વનથી નીકળીને બ્યાં
 વામિજ્જમામ નમર અને બ્યાં પોતાનું પર છે ત્યાં આરીને પો
 તાની શીશાનદા બાચાને સપગા વાત નીવેદન કરી અને કથું " હ
 દેવાનુમિતે । તમે અમણ બમચાન મદારીર પાસે જાને તેમને વાંદી
 નમસ્કાર કરી આવિશ ધન અગ્રીકાર કરો.

ઉપરનું વચન માનગા શીશાનદા હા સનિષ્ઠ પામી કુકુબીક
 તથા સવક કુરુપાને સાથે મેળને ઉત્તાવજ આમે એવો પ્રપુકરણ રથ
 તેડાળીને તેની અહર બેગીને બમચાન મદારીરને વાંદવા નીકળવા
 બમચાન મદારીરે શીશાનદા પ્રતે મોડી યાતા સમજ પનકથા કરી
 તે સાંખતી ગી ધનદાએ આનંદ આપાપનિની પેડે બારબારપ માનિ ।
 ધન અગ્રીકાર કરી પછી ૭ દિગ્ગએથી અણ્યાં દન્યાં ને દિગ્ગાથી
 પેર મથા

એકદા ઐતમ સ્વામી ભગવાન મહાવીર સ્વામીને વાંદી નમ
સ્કાર કરી પૂજતા હતા. હે ભગવન ! આનંદ આશ્વપતિ આપની
પાસે દિક્ષા મહત્વ કરશે ? ભગવાન કહે “ હે ઐતમ ! આનંદ
આશ્વપતિ દિક્ષા લેના સમર્થ નથી.

આનંદ આશ્વપતિ આવક થયો તથા શીશાનદા ભાર્યો પણ
આવિકા થઈ તે બંને છત્ર આછત્ર અને નવ તલવંતા બાજુ થઈ
સાધુ-સુશીલોને દાન દેતાં વિચરે છે તથા પોતપોતા ઉપવાસ આશ
બ્રહ્મ વગરે તપ દેતાં વીચરે છે એ રીતે યૌદ્ધ વર્ષ પૂર્ત થઈ
પદરમે વર્ષે એકદા અર્ધ રાત્રિને સુખે આનંદ આશ્વપતિએ ધર્મ-
ભારિકા ભગવાન અધ્યવસાય ઉત્પન્ન થયે સર્વ શેઠ સેનપતિ મિત્ર
શાસ્ત્રી તત્ત્વજ્ઞેને બેઠાથી તેઓને જાણી પાતાના વડા પુત્રને ધરતો
બાર સાંધે. પછી વડા પુત્રને પૂજીને હૈયામ સન્નિવેશને વિષે
પોપથસાગ્ર તથા સધુનીતિ અને વડીનીતિની શ્રુતિ વડીલેલીને પો
વવસાગ્રામમાં ભનો સવારો પાથરીને તે ઉપર બેઠી પોસથ કર્યો
તથા ધ્રુમના સવારાને વિષે બેસીને આવકની ૧૧ પડિમા કર્ય

પહેલી પ્રતિમા ૧ માસની તેમાં સમર્પિત સુત્ર પાશ્વર્જીની ૩
પ્રતિમા ૨ માસની તેમાં જન રૂદા સત્તર્જીની ૩ પ્રતિમા ૩ માસની સા
મારિક પ્રતિમા યાજ્ઞી પ્રતિમા ૪ માસની પોપથ પ્રતિમા (પાજ્ઞી સાથે)
પાથમી પ્રતિમા ૫ માસની હર્ષિસ્તન પ્રતિમા ૬ પ્રતિમા ૭ માસની
જલમવની સ્વામી પ્રતિમા ૮ માસની સમિત આચાર વજવાની આદ્ય
પ્રતિમા માસની આરમ વજવાની. નવમી પ્રતિમા ૯ માસની નુત્ત
પ્રેમાવજન રસમી પ્રતિમા ૧ માસની કલિષા આદાર વર્જન. અભિવારમી
પ્રતિમા ૧૧ માસની, મન્નક મુદી રમેદસ્તુ મહી પતિ નરિ પમુ પતિ
સરીપો થઈ રે સર્વ મળીને પંચ વર્ષે ને ૭ માસે પૂર્ણ પાથ.

ધમન અમિકાર કયા તેમ પહેલી પ્રતિમા ૧ મામની બીજી પ્રતિમા
૨ મામની એ ત્રીજી અનુક્રમે અમીચારમી પદિમા ૧૧ મામની
આરાધન કરતા વિચરવા લાગ્યા.

દુષ્ટર તથા કર્તા સરીકે શુદ્ધ અને દુર્ભજ મનુ તેથી એકદમ
વસ્ત્રાને અપરાધીને સમયે ધમ નમરિકા ગત્યા એવે અધ્યવસાય
ઉપન્યા કે આરા સરીરને વિંડી ચીર્ષ ભજ, પરકમ હતી મનુ
છે તા માસ ધર્માચાર્ય થી મદાગીર ગ્વામીપધારે તે તેમની સમીપે
નખાતે સંકલ્પા કરી ચાર નકારે આદાર ત્યામ કરે એવી
નિર્મળ સ્ત્રેષ્ઠાએ અધ્યવર્તા જ્ઞાનાવર્ણ્ય કમતાં પ જ દુર ચર્પા અને
નિર્મળ અવધિજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું તેથી પૂર દિશાએ સવલુ સ
મુ ને વિવ પ થો ન ત્રીજી અનુક્રમે દેવે, એમ ૮ દક્ષિણ દિશા તથા
પશ્ચિમ દિશાને નિમે દેવે એનજ ઉત્તર દિશાને વિંડી મુદ્દમવત
પર્વત, વૈષ્ણવ નામે પવત દેવ ઉચી દિશાએ પહેલું મુખન દેવશોક
પવત દેવે નીચે પાસે (અધિશોક) સનમજા પહેલી પૂજીતો બ્રાહ્મ
મુખ નરકાવાસ દેવે તેની આસપાસ ૬ નર વાળી સ્થિતિ કે.

પછી અમલુ અમવાન મદાગીર રજામી પધાર્યા તેમના પ્રથમ
સિધ્ધ હિં મુનિ (ગૌતમ) નામ મહાપત્ર, ૭ મોડા તજરી આત
દાપ ઉચા અમવાસ નામે સદાશુ અને વજ્રાત્મનાત્મ નામ
સમવલુના ખજી, સોનાની પરે શોભાવમાન કમળ સરીજા મારવલુ
સરીર ઉપરથી રામ હાડપો છે નેમનુત્તરજા મોચી રાખી છે કોષ
અદકાર માયા અને શોભા છત્યા છે બનિ કુજ ગુદ છે છૂછૂનાં
પારણાં કરતા ચિત્તે છે નેમજે છૂના પામ્પુને દિવસ પન્ન પન્નરે

સજ્જન અને જીવે પહોરે ખ્યાન કરી ત્રીઠ પહોરે ભગવાન મદ્ય-
 વીરની આશા આશીને દુતીપદાસ ઉનાનથી નીકળીને વાલિખમમાં
 નમરને વિષ એમરીએ મળા. ત્યાં ઉપ નીચ પેર નરજી કરી સામુ
 દની મિશ્રા લઈ પાછા વળતાં કોરામ નામે સમિરેલ પાસે થઈને
 જતાં પશુ ભાકેનો છેલાદય સખ્દ સાંભળ્યો. કે. "આનંદ માથા
 પતિ એ પાપવશ્યાગને વિષે સહેદજી હાથી છે એવું સાંભળીને
 જોવમ સ્વામી પોપવશ્યાગને વિષે જ્યાં આનંદ આવક સુતા છે
 ત્યાં મળ જોવમ સ્વામીને આપતા દેખી આનંદ આવક દરે સતોપ
 પામી વાદી નમરકાર કરી કહેવા લાગ્યા. "હે પૂજ્ય! મુદરથાસે
 વસતાં જ્યાં આવકને અવધિયાન ઉપજી જાકે કે કેમ?" જોવમ કહે
 હા આવકાં ઉપ? આનંદ કહે. "હા સ્વામિન! મુજી અવ
 ધિયાન ઉપજી જાકે તેથી પૂરે દિવાએ સરજી સમુદને વિષે ૫
 પાળન રેખુ પુ. અને નીચ સામુમુખ નરકાવાસ રેખુ પુ." જોવમ
 કહે એવડ મોડ અવધિયાન ઉપ? નદિ ખારે તમે આજ રથા
 નક મખ આશ્રમે નિમ્નમીદુકક ભો. "આનંદ કહે હા પૂજ્ય!
 સામી વાતનું આશાવજી હોય નદિ ખારે આપજી આ સ્થાનકે મિ
 અમીદુકક ભા. પછી જોવમ સ્વામીને સહા કૃપા થઈ તેથી
 ત્યાંથી ઉતારજા નીકળીને ભગજી ભગવાન મદ્યવીર પાસે આવીને
 નમને જ્ઞાન પાળી દેખાડી તોડી નમરકાર કરી કહેવા લાગ્યા. "હે
 ભગવાન! આનંદ આવક આશાવજી જાકે કે કેમ? ભગવાન કહે.
 હા આતમ! આનંદ આવકનું કહેવું ખરું છે ખારે તમે તેમ કે
 કાસે જાકે આશાવા અને અવધિન જાકે આનંદ આવકને ખમારે. "

જોનામ સ્વામી શ્રી મદદારીર સ્વામીનું જ્ઞાન તદત કડી આનંદ
પાસ આવી આશોપજી સ્થલ તેમને જાણવતા દશ

આનંદ આવક વીસ વડ સુધી આવકપણું પાણીને આવકની
૧૧ પડિયા ઈર્ષાને મરજીની બલ્ય રમામની સહદખા (સવારો)
કરીને, પાનાના આ મા નિર્જગ કરી ૬ ૬૮ બલ પાખીના બલ
સજી ઉદી કરીને આશાઈ પડીકમી સમાધી સતોર પાતી કાગત
અવસરે કાગ કરી પદસા મુખમ નામે દેવશાકે મુખમનસ નામ
મારા વિમાનથી ઉતાર અને પૂર્વની જગ્ય હસાન હાલે અમરજામ
એવે નામ વિમાનન વિગ આર પમોપમની રિધનિઅ દેવનાપણે ઉપજશે

૨ જોતમ કહે. " દે અમચનું આનંદ આવક ન્યાયી આપુજ
લખ કરીને કયાં જશે ?

અમચાન કહે. " દે જોતમ ન્યાયી આપીને મદદારોદ સંચને
વિગ દ્રાપજમાની પો કમ અપાવી મોક્ષ વરશે. "

૧ જેવ સખાવ શીશ્વરજીનાં દુરિનિદુરો પદાવન અપા અં
હયો ? અપા વિરોદ જેવ મિરોદ આમાની તે દસા કે અપાં વિરોદિતજી
અનુમચાઈ દોષઃ અપાં સુદુષ નાં પજી યાંન સરીરો મવ કાતાં દોષ
મે કિંતિમાંથી નીચા કાનીમાં ડરચાવત દોષજ નાં અમરજો ને આ
પાનિત દાદ દોષ છે તે આપા અનુમચા પાનતા પામતા અમચ ન
અમચ કહાનો અદનો રૂપ્ય ભૂમિત (પિગ્ગ) આમ કરે બદ આ
પુવાસી અધારી અમચનિ અનુચાર યો જુવ મારે મિચ્છા મેં દુજીત.
ચા મિ. રાદ.

સાર

આવકની જાર મત સમ નવવા માટે આ અધ્યયન ચોલવક સુભરે છે. યોદી સાહચીયગો માણુપ પશુ અદરી તકે એઈ એ બનો છે એમ ૧૨ મોઃ મુવશુ મદોરોતા માણીક આનક માથ પનિત આ અધ્યયન પરથી સહજ સમજ થકાસે.

આનક આવક દ્રવ્યમ તો જન ધર્મથી અભરપો દનો પર નુ શી મદાવીર પ્રધુની મુશાકત પદેશાં પૂર્વ બરોતા અનુભવો થી સુખસું સુખરનું તે જીવ રપી કોવ કંચી તજતા પાકોતે માટે તા તેવાર થયું હતું. પણ બચતા અનુભવોથી તે જીવ સહકારી થયો હતો એ તો શી મદાવીરની મુશાકત પદેશાં આનકજીવે ૭ વર્ષન અપાણું ૭ તે વર્ષન ઉપરથી ૮ સમભવ ૫ તે પ્રભો સદાકે લેવા ચોગ્ય કુંજ તથા મરીએને પોતારો અને મનીર હતો. કુંકમાં તે માગાનુસારી હતો અને જમવાનતા દર્શન અને ઉપદેશ ૧૩ તેને આત્મા પાલીક થતાં તે 'આવક' નામે જારવન અઘીકાર કયા અને પછી ૧૧ પદિમા અદરી અને ઉવરે કાચને તાન ચોસીયવવા આત્મપતંગ કોમર્ષ રપી મધારે કયા આમ ઉત્તિકમમાં તે જીવ અદાસજ મરો મતલબ કે કુવ તપાર થવશુ હતું તો જાવેતર જમદી અને જમી ઉત્તમ થયું. માટે સીમી વધારે થકા સાકોને માગાનુસારી બતાવવા તરફ આપવાની જરૂર તરફ ઉપદેશનું થકા ખચાવુ નેઈએ ૭

આનકજીવ આદેશોં બનોમાં આવકની મુખ્ય કરણીનો સ

આવેલ મધ ૧૫ છ. નારે એ વતે વધારે ગરબાપૂજક મમત્તવ
 નામં અભાવતા પુનઃ વાંચનાની સલાહ આ પુસ્તકના વાંચનારને
 આપવાનું આ કનઘ માનું હું વધારે વાચનાનું આપથી ન જો
 તેવાએ આરે એ વાંચનાને અનુસસ્તી ૧૫ પર આર વતેને આર
 નિમ્બો ના રૂપમાં મોડાયા છે ૭ નીચે મુજબ છે. દરમિધ પન
 ને આજુએ નિમ્બો પુણીયા ગિરારે અને શાવનાની સુધે
 પાગી સકમે

દરદોજ ધારવાના નિયમો

૧ નિયમ ૬૩ થુ કે —

(૧) આજના દિવસમાં આશથી જનમે ત્યાં મુખી જૂનરણ
 પાણી મર કીને માથ મરખા નખી ઈગિદાપૂર્વક કોઈ કી
 માશથી ૬૫ ન પામે એવી કાગજ સખીલ અને અવરના અવર
 નેરકાગજથી કીને મદાર ન મદ ૧૫ એ વળ કમમાં રાખીલ.

(૨) આજના દિવસમાં આશથી જનમે ત્યાં મુખી કો
 જનનું કોને નકાશન લાગ એનું અસાધ્ય વડીલ નદિ નદી—
 ખ સી અને જરનિશ તથા આલી મ પાં એ વતે ૭૬૫ અને
 પાસનો દુષપોત વપો નજુલ એ મુપગા સમાધી ૬૨ રદેવાની
 કાગજ સખીલ

(૩) આજના દિવસમાં આશથી જનમે ત્યાં મુખી કો ની
 એવી કીલ નદિ દસાખના પતની સ્વજ કીલ નદિ આપારમાં
 ૧૫ કીલ નદિ

(૪) આજના દિવસમાં મારાથી બનશે ત્યાં સુધી વિષય
 વૃત્તિને અકૃતમા સંખીલ મ્હારી પોતાની ધર્મપત્ની સિવાય બી
 ઇ દરેક બી પ્રથમ જનિની માવથી નેપથ (ઓએ કહેવું કે
 મ્હારા પાતાના પતિ સિવાય બીજા દરેક પુરુષ તથા મધુમાવથી
 નેપથ) અને છૂટવાળા પાત્રને પણ વિત્તપ્રાપ્તિનો પદાર ન માનવું
 હદમાં રહીને બ્યવહાર સાચીલ મારું મન વિગત સંબંધી વિચા
 રોથી મુક્ત સંખીલ મારી આંખિને વિગતરહિત પદાર્થો તરફ જગ્ય
 જગ્યને જોનાં અસાચીલ મારી છબને અચ્છીર સંબોધ્યાર કરતાં
 પકડી સંખીલ

(૫) આજના દિવસમાં મારાથી બનશે ત્યાં સુધી પરિ
 મલમા સુખ્ય મલમા સ્વભાવ ઉપર અકૃત સંખીલ સ્વાધર અને
 મમ પરિમલ ૭ મારી પાસે છે તે વપસલ નવો રૂ () બી
 કિમતથી વધુ આજના દિવસમાં પ્રાપ્ત થાય તો તે પર મમત્વ ન
 સંખીલ ૬ બી છબને મુક્તરીતે સ્થાવ કરવામાં અને જાનની ભક્તિ
 કરવામાં અર્થ નાંખીલ

(૬) આજના દિવસમાં મારાથી બનશે ત્યાં સુધી ()
 નામ ૬ ઉપરના પરમાર્થના કામ સિવાય બરહીલ નહિ

(૭) આજના દિવસમાં મારાથી બનશે ત્યાં સુધી ઉપ
 મા ૧ અને પરિભોજના પદાર્થો ૭મ બનશે તેમ જોઈ ભોમરીલ
 વસ્ત્ર પરિભોજની વસ્તુઓ અને ખાનપાનાદિ ઉપભોજની વસ્તુઓ
 એ વસ્તુઓની ૭મ મન તમ થોડી મજ્જાની મારા છરીરને ગરજ
 પડે એમ કહીજો એમ જરૂર વધારે તેમ આત્માને જગમાદ વધારે

અને પેલાનું વિચારવાની દુરસદ ઘોડી એવું સમજી તેમ જનશે તેમ આજ્ઞા-પ્રિય-પહેરવા-મર્દન કરવા-સવા બનેરે કામમાં વપરાતી ઓળે પેજી ઘોડીજ ઓળિયી ચઢતી ઘડતી હું મારી દબોમાં સારો આત્મસંયમી નિષ્ક્રમીત અને મિત્રાદારી બનીશ.

(૮) આજ્ઞા દિવસમાં મારાથી જનશે ત્યાં મુખી, અર્થે વગરના આજ્ઞા મન-વચન-કાયાને રજાતીયે નહિ મારું આત્મતત્ત્વ આડી અવગતી અટપટા મ પુષ્પો મિત્રાઓ કૃતકો અને દુષ્કર્મોને લટાવા છડત નહિ ઉપબોધ-પરિભોગની ઓળે મારું મુખી તપલું રાખવાથી અવધ્યાન (કેળવું મુદ્દા ઇચ્છવાનું ધ્યાન) આજ્ઞાથી આત્મકથન કરવાથી આત્મ વ્યવસ્થા નષ્ટ છે તે માટે રાખીને મન-વચન-કાયાના યોગને તેમ જ કાંઈકે દેવા પહેલાં હું મારું સાવચેત રહીશ.

(૯) આજ્ઞા દિવસમાં મારાથી જનશે ત્યાં મુખી મિત્રાનું સુખનોજપલું સાચવી રાખીશ અને આજ્ઞા દિવસ એવું સુખનોજપલું સાચવવાનું ન બને તો છવટા ૮૮ મીનીટનો કે તેથી વધુ ઓછ વખત “ મિત્રાનું સુખનોજપલું ” ના મહાવરા મારું મુદ્દા કહીશ. એ વ્યવસ્થા કાલકાળ વખતમાં સામાનિક જન મન-વચન-કાયાથી પણ કર્મ કરતું નહિ-કરાવતું નહિ અને કરતાને અનુભવતું નહિ એવા ૪ ભાગ પેજી ૭૪માં ભાગ મારાથી પગાપ તેવા દશે તેમ જાણ ભાગથી (સમજીને) આદરીશ.

(૧૦) આજ્ઞા દિવસમાં મારાથી જનશે ત્યાં મુખી () મારાથી વધારે દુરની જગ્યાથી ઉપબોધ પરિભોગનીવસ્તુ મારાથી

નદિ અમર એટલે ફરતી આવેલી વસ્તુ વાપરીશ નહિ. (જા. મન
અથવા નિયમ અવેશભક્તિનું છે હિંદુસ્તાન બહારથી વસ્તુ મળા
વીશ નદિ અમર કોઈએ મળાનેલી હશે તે વાપરીશ નહિ એવો
નિયમ લેવાથી જા. મન મલું સાફ થાયું મળ્યું.)

(૧૧) આજના દિવસમાં મારાથી મનસે ત્યાં સુધી જાણ
અને અધ્યાત્મિકતા વડે મારા અધ્યાત્મને પોરીશ અને વર્ષમાં ()
દિવસ પોષણ મલ આપીશ કે જે વર્ષમાં ૨૪ કલાક તરત નિ
ર્દોષ જીવન મુ નરવાનું લેવાથી આત્મા પાતાની ઉત્ક્રાન્તિ સમર્પી
વિચાર કરવાની દુરસદ અને સમજદ પામે છે

(૧૨) આજના દિવસમાં મારાથી મનસે ત્યાં સુધી ખાત્ર
દાન અને મુખાત્રદાન છંદ અને એ રીતે મારું મોખાત્રદાન કરવું
તાલ કરીશ. મરીમ કુળી પ્રાણીઓને દાન ઉપદેશક વર્તે દાન,
ત્યાગી મહાત્માન દાન એમ ખાત્ર અને મુખાત્ર દાન લેવાનો પ્રસન્ન
માધીશ અને પ્રસન્ન આખે ઉત્ક્રાન્તિ દાન લઈશ.

* * * આ દરેક નિયમમાં મે " મારાથી મનસે ત્યાં સુધી"
એવા શબ્દો વાપર્યા છે પરંતુ નિયમમાં એવી કોઈ શીષ્ય નથી કે
૭૬ પાણી તે ન મળી શકે. ખાત્ર મારા મારા કેપર-અસ નિયમ
ઉપર નહિ આધાર છે મારું મારા વિષયને દદ મનાવીશ અને
મોક્ષ મેલ અને કર્તુ વખારે એ નિયમને લક્ષમાં રાખીને કરવા
આ નિયમે હું સુસ્તવજે જગીશ મહા અને હિંદુસ્તાન સાગર જેવા
શી વીર પ્રભુનું મિત્ર મને એવું સુસ્તવજ આપનાર થાઓ !

આ જાગ નિગમો મુચ્ચયા પડી દર્શ આપજ આનંદની
મામર્ષી નીકળ્યા પીગ નૂતનો ચિત્તાર કીએ.

આનંદ ૭૫ થિ આજ થો ૧૪ ૧૩. પાનાના અપ
અને અપાન અપાનાને તેમજ આનંદ ૭૫ મમ ૧૩ને આદર
આ દોષ મનદાન કે તે તેમજ પાનાના દ-કીવ ૧૩ મુખે આદર
દાગી તરી ન મળના મળી થા મિત્ર તરીકે મળુનો અને તેમજના
મળુના મુખ આદર મિત્ર કરનો દેક મળુપના દગર છ કે પો
નાની આને પનગ્રાન આજુ અને નના આત્માના દહાર આદર ન
નની મમર દગી આપવી.

[illegible]

બનવાનને. કાચ તે તુમો! જેવાના વાં મિત્ર નૈનામ
મુખે જુને પામિ કરમાય " તું જ દમખુજ જા અને
આનંદ પામી જમાય " જવાને મોડા ખડાજી અમરો! તે પ
મિત્રપત્ર પામી જા. ત્યાં આજ આજ આજે. જવાના માર્ગે
તે પામતું હીજવતું તે આશરખુજવું તેજી આજ પામતે

પ્રેમભક્તો દાખરો દલી અંબગાવી સુમાવવાની દગલ પાડતાં સીમે
તો કેવું સાફ ?

અરે આશ્ચર્ય તો જુઓ ! સમવાનના વડેરા સાધુને ? દાન
વર્ષોની ક્ષિતિ છતાં (તે વખત સુધીમાં) ન કંપન્યુ બેતું બલકિ
ગાન શુદ્ધસ્વ આનંદછને કંપન્યુ ! આ ? સાધુઓ અમે તેણ
જિતમ માવક (માણ સાધુ) દસ્તાં પણ પોને જિતમ છે એવો
દાવો કરે છે તેઓ આનું સ્વસ્વ પોતાના મનમાં જ વિચારવા કૃપા
કરૂં ને પલ્લો આવ મુશ્કેલી.

શ્રી આનંદછનું મરિત વળી પણ એક સત્યપર પ્રકાશ નામ
છ તેમજે નિજમ લીધો હતો કે “ સાધુપત્નું ન પાળના હોય એવા,
અરિહંતાના સાધુને પણ કું નમસ્કાર કરીશ નહિ તેમની સેવા
મરિત કરીશ નહિ, (સાધુ તમીને) વત્ર-અમ-મગ વગેરે પ્રતિ
દાખીશ નહિ. આ નિજમ લેનાર મજબૂત બમવાનના મુખ્ત આવક
જ છે અને એ લગીક્ત નોખનાર સામ્રાજ્ય ખરેખર મુનવીજ મ
દા મા છે એવી મદ્ય આગળના ? ? તોને હોય તેમને કું તેજ
શીતસમ પ્રજુત નામધો-પર્ષુ ખું કે તેઓ ? ? સાધુઓને વદન કરે
છ તે સરની લાપકાતનો તેમને મરિતિ વિષાર કરો છે ! મુ ખજ
સાદુ ખરા સાધુ છે ? તે લગીક્તની આ વાતપર લધ આપવામાં
આવ તો જાનપત્ની નિમજ જસમાં નિમજુ થયેલો સપ્રમ્ય કરે
આપિઆપ કરે મધ જાવ.

વ્રતોના રક્ષણ માટે કુંચીઓ

કામદેવજીના અધ્યવનમાં આવકના વ્રતો (નિષ્કર્ષ) નો અધિકાર કહેવા દોવાથી એ દરેક અધ્યવન કરનાં માવક વર્તેને વધારે વધ મોટી વસ્તુ છે. આ વ્રતોનાં પુનઃ એ ઉપરથી / ચોળવમાં છે. આ વ્રતો એ / માણસનું જીવન છે. આટે તે વ્રતોનો ફુલ આગ આપ્યા પછી હરે એ વ્રતો લાગે કદી રીતે તેમનું રક્ષણ કરવું એ સજવમાં જોડો કુંચીઓ નાપરી જાવડી જાવડી નીચે (મારા પોતાના સંદોર્ભ નહિ કે સાચાના તરફુમા રૂપે) એ રૂંદ જવું છું —

૧ સમકિત રત્ન સાચવવા માટે કુંચીઓ.

(૧) અપરિવેશ-ખન-ગ્રાને માનવાય એમક માણસને મુખી રીતે અવશ્ય દાંઝ અમ કાર જોઈને નું નિષ્કાલ તરફ લપડવા માટે પડેલાં વિચાર? કે તે માણસ મુખ પામે છે તે તેના દેવ-ખન-ગ્રાના પ્રત્યે નહિ પણ પૂજા ભવની પોતાનીજ કરવડીનું જાગે જોયે છે. તે જાણતો અચાક રહેશે એટલે પછી નિષ્કાલ વનું કડનું જાગે પણ તે / જોયવડી અને ચમત્કાર તો પવડી વખતે મનની નિર્જીક સંકલિતો રમાય દોષ છે અને દેરલીક વખતે માનના જૂઠ્યા દેવનાનું કલ્પ દોષ છે તેને ખન સાથે કમી સજા નથી.

(૨) બસત પમખા વધારે પામખુમ થતી જોઈ તે ઉપર મોહી ૫ વાનું મન થાય તે પહેલાં નિચારજો કે.—નહી માથને જોપની જરૂર છે એવાને જોપની જરૂર નથી સાચો પમ નો પામખુમ વગરનો—જાત વહેતી પાણીને મોરો જમી ખેંચી જતારી નદી જોવા હાય છે.

૨ પહેલાં વતના રક્ષણ ખરે કુખાઓ.

(૧) પલ્લુ અને રીડા તને અધિય છે તો બીજા પ્રાણીને ને કેમ દિય હાથ થકે ?

(૨) ત્હારી જરૂર જેટલી આગમુધા હજારો છેવનો સહાર થાય તે તારો પલ્લુ એવો વખત કેમ નહિ આવે કે આવે તું પલ્લુ એવી ૮ રીતે ઉદાઘડ-મેદાઘડ ? નિર્ભય જીતને પલ્લુ લાન મારવાથી ૫ રીતે પામે છે તો આ છેવો ૧૨ લીધા સિવાય કેમ રહેશે ?

(૩) ખંદને મનુષ્યને તથા નરકના પ્રાણને ઇવનું એક સરખું હાથું છે.

(૪) આરબ-સમારબથી તું કદી ધરાયો નથી. અને એના વતપેજ બરકત્તુ પડે છે. હવે કાસ્તુની મોખ થઈ ત્યારે તે તે કા રખ રાગવા કાઠક તમ નગીસ થા ?

૩ બીજા વતના રક્ષણ ખરે કુખાઓ.

(૧) તેમ તું જુદું જોયે તેમ સર્વ જળ જુદું જોયે તો દિવાનો બચકાર કેમ આવે ?

(૨) માણસની પરીક્ષા તેની છલા છે. જામમાં એર જાન જામમાં અમૃત છે મી તીર્થકર પ્રમુખા ઉપદેશ વખતે દુધ વરસ તાં કહેવાય છે

(૩) જેનું મ્હાડે લગ્નમ નથી તેનો વિશ્વાસ કોણ કરે ?

(૪) સાચું વચન અને શુદ્ધ સિયગ એને પાળનારને વચન સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે એ જાતને મહે સુધરેલા કહેવાતા લોકો ન માનતા હોય પણ તે અમરે અમર સત્યકથન છે

(૫) જુદી મજેશું માન કે પૈસા લાંબો કાગ ટકી રહેજ નહિ સ્વપ્ની ખીમે ખીમે મ્હડવું તેજ સદિમુદામત છે.

(૬) પાશ્વ રૂપિયાની ખરીદની ચીજ તારે સાત રૂપિયે વેચી દોષ તો તેમ કરવાના જે રસ્તા છે.—(૧) “ સોનન દુવક મને એ ચીજ સાત સાત રૂપિયે પડી છે પણ ખપત ન દોષથી (અમર તમારા જેવા માદકને પાછા ન લાય તેથી) આદરે આ પરી પડે છે ” એમ કહીને સાત રૂપિયા ઉપભવવા અમર (૨) મને તો મને તેટલ પડી ■ પણ સાતથી એકાદ આપવાનું પાછવે તેમ નથી ” અથવા તો “ આવી ચીજની ખપત એકી જગથી પાંચની પગારના સાત લીધા સિવાય વધાર પાછવે નહિ એવી તનનું કાંઈ કંઈવું જાન રહેતે પતિબુદ્ધિ તો એક સરખું / (૩૦ નો લાભ) થશે. પણ પાંચી રીત પકડનાર દુશ્મનદારનો વિશ્વાસ કરી ત્યાંથી દરી તે માદક તેને ત્યાં કરી વસે નહિ.

(૭) એકી સાચી પરીવા જુદા જુદાને / લખવા અમર કોઈની વાપણ એકજગ પહેલાં જાદ રાખે કે એ જુદો મારે મરકાર

૧ અને દેડ બંને સિદ્ધા કર્યા તેવારજી જ ઉપરાત નવા જો
પેલા વેલુ સહુ આવતા જ મમા આપતું પડી તે તે બા

(૪) ગ્રીષ્મ મતના રક્ષણ માટે કૃત્રીઓ.

(૧) જ્યારે માખી સખનારો માણસ સરકારનો મુન્દેબર જ

(૨) એક માલ જતાવી બીજો આવનારો મમે તો આવક

દોષ કે એક દોષ તેમાં કરી બિનભેદ નથી એવા લાંબા ધમને
જાતને અને દેશને લાગે છે.

(૩) " મારીનો લાંબા કરી સીક ચા નહિ. " અતે જા

ખરી ખાખ. " એસી મા જીવિમાં મેં પાલીને રહે "

(૪) દુસ્મનના છુપા દુતની મારક ખાટ રસને આવજો પંસો

તારી વીલેશીમાં પેસી તેમના સર્વ નાણાને લઈને છટકી જવા
ખાટ / આવે છે.

૪ શ્રેષ્ઠા મતના રક્ષણ માટે કૃત્રીઓ.

(૧) નવ વા વિશુદ્ધ સિદ્ધાના અંગે વચન સિદ્ધિ એ

કષણજે રહેલી છે.

(૨) મુક્તિવાસમાં રહેજો મનુષ્ય પસ્તીથી શારીરિક કે મા

નમિક સરોમ તબન ત? અને સ્વચ્છીમાં નિયમિતપણે સ્વચ્છી થઈ
તે તે આવ સાધુજી જ એકજ નરસીધા ધર્મ તથા દેહના આ
શુભ ૧૫ જ

(૩) મનવતી બીની સામત પાંચમા માસથી જન્મતા પ્રકરો

તમા પાસેથી ખમસાસ્ત્ર સજાઈ આવે છે

(૪) એક વખતના સમાનમથી અસંખ્ય શ્રવાની દિસા થાય છે એ જાતની યોધકોએ ખાતરી કરી છે તે ઉપરાંત આ પક્ષ ત્વ નથી જાણવું કે જે વીચર દ તમે શ્રવ અમણ કરાવનાર કેમના નાશ કરવાનો છે તે રીત થતી ખાતરી મળના કુમારવુ ન કાગ્યને ઉ. જા રત્ન કે કયા સરખુ છે ?

(૫) મારીરના વ્યભિચાર કરતાં મનને વ્યભિચાર કાઢી આણે દોષિત નથી. અને નમણુ પા તાર શરીરને દોષી નાખનાર નીતિને બદલ કરનાર અને ધમને ધમીલી પા તાર આ માનસિક વ્યભિચાર ન સખગો દુમુલ્લે અને સત્યાનામની પાત્રીનું મૂલ્ય છે.

(૬) કેઈ અનુષ્ઠાન મુદ્દીનું રાત્રન દોષ સુધારી નવજન્મના પાંચન કે કેલ પુણ્યનનો ધણે તમે માનસિક વ્યભિચારના આ । માં દોષવા તેધારી કહે ત્યાં તું વિચારો કે —

(અ) આ આ અનતા પાલણી અને અસંખ્ય ભવિ વ્યના જ મા સાથે સંકળાયેલો છે તના પાલણી / માની ખેલ પરવા અને અમણા આજે મારે મુદ્દી મગવવા કાઠક દેવમ કુરવાનું છે કે / અનુષ્ઠાન દુગ આગળ નદિયામ આજ તદ્દમ / મુલ્ય પછી પક્ષ ભાગવવાનાં છે.

(બ) વિષય એ એકજ મુજ આ દુનિયામાં નરી પક્ષ ન અનુષ્ઠાન લવાનો ખજ કરે નો મરતના રેખાએ વૈતમ અમણનાં પ તમે સ પુરવાનો સમાગમ અને દુ ખીન માર મેમ / મજા મેલી છે તદ્દનો લાખમો આજ પક્ષ વિષય સુખમા નથી ન વળી વિષય વિષા ગેરલી તાર મ્યમ છે તેરસીજ પાર મુજ છે વધારે

ઉપલાં સુખો કામમ રહે છે વિષય સુખ ગેરલી નેરલી વખત
 સંવામાં આને છે તેરલી હરેક વખત હવે પછી તે સુખ ભોગવવાની
 સક્તિ ધરતી નવ છે અર્થાત્ અવિધ્વના સ્થાનના ભોગે વર્તમાનનું
 કિમ્મિત સુખ મળે છે ત્યારે ઉપલાં સુખો તેમ જોમ ભોગવાય છે
 તેમ તેમ અવિધ્વનાં તે ભોગવવાની સક્તિ વધતી નવ છે

(ક) તું નભરમાં નવ છે ત્યારે નરસોરઠા વખતથી વધારે
 વાર મેસવું તને મળે છે ?

(ક) ભોમવિદ્યાસ મે ન સુ ત્યારે કુલ કર્તવ્ય ! ત્યાર
 પડ તરતનાં કુલ તરતનાં સ્થિતિ તરતનાં સ્પર્શે તરતનાં સ્વપ્ન
 તરતનાં કાંઈ કર્તવ્યો ત્યારે કરવાનાં છે કે નહિ ! અને જો છે તો
 ભોમવિદ્યાસમાં અપણુ કરેલું મન તે નધાં કર્તવ્યોની સેવામાં કાંઈ
 દિરસો કેવી રીતે આપી શકે ?

* * * ત્યારે ત્યારે તને અચોક્ષ પાત્રમાં કે અચોક્ષ
 વખતે વિત્ત વિહાર કૃત્યન થાય ત્યારે ત્યારે મ ત્વાર્થથી આ
 તથી કહાડી આ વાતો વાંચી તે પર મનન કર ?

૬ પાત્રમાં તથા સ્થાનમાં મતના રક્ષણ મે રે કુચ્ચીએ

(૧) દેવતાઈ શિદિ ભોમવવા છતાં તું ધરાયો નહિ તો હવે
 સુ ધરાવના હનો ? માટે સતોત્ર જોમ પરમ સુખ છે જોમ સુમન

(૨) દુનિયામાં વિવિધ પ્રકારના ભોગેપભોગેના પદર્થ છે
 તે નધા ના તને કાંઈ મળવાનાં નથી તેમ ન તે નધાની તને
 તર પજુ નથી તો તર ઉપરના અને ત્યારી સક્તિ મદારના
 પદ્ધતોની નધી કરે તો તને સુ નુંકાન છે ?

૮. છઠ્ઠા તથા કસમા વતના રક્ષણુ આટે કુચ્ચીઆ.

(૧) ૭ ગ્રામ વસ્તુ નહિ તેની વાત શી કરતી ?

(૨) સર્વ દિશામાં ભટકતા સરીરને તથા મનને સ્થિર કરી અતર્કિતામાં મ્હાલવાનો પ્રસંગ જાગ્યસાળી યાજ્ઞિને જ મળે છે.

૯. સાતમા વતના રક્ષણુ આટે કુચ્ચીઆ.

(૧) આર્ત-રીક ધ્યાનથી કાંઈ વળતું નથી પણ સરીર શુભ થાય તે ખર્ચ કોઈ વખતે હાય થાય કોઈ વખતે મન / ઉપર થોડી મ્હડી નય અને તેથી મૃત્યુ થાય.

(૨) જેમાં ત્યારે ઉપાય નથી તે આટે નાદક વિતા શ્યા સાર કરતી ? સક્તિ હોય તે જાગડી સુધાર. ન સક્તિ હોય તે શાંત બેસી રહે.

(૩) કોઈની પાંચ પાછળ નિહા કરવાથી આડી આવશ્યી અને કાવચાં કરવાથી તું જ હલકો પડે છે. ખાડો ખોદે તે પડે છે.

(૪) ૭ ગ્રામ્યસેને તું ખેડેા ઉપદેશ કરે છે તે સર્વથી થતાં દુઃખ જ્યેમાં ત્યારે જાગ છે ત્હેમલે કરેલાં જાખો કિન્હો તને ધર બેાં મળશે.

૧૦. નવમા વત આટે કુચ્ચીઆ.

(૧) ધ્યાનમાં ૭ ધ્યાનદ છે તે બીજી કલામાં નથી. મોઝુની વાનગી એ / છે.

(૨) જોગ જાનારો જાણુસ મોનાંતો જોગ યુદ્ધને જોગ જાણતું મન કરે તે તથા સામાયિકમાં બેઠેલો જાણુસ સંસારસ્થવ-દારમાં સિત જોડે તે જાન્ને એક સરખા યજ્ઞા (૧) છે.

૧૦ અમિયારમા વતના રક્ષણ મારે કુચીઓ,

(૧) મોક્ષને રહો મુનીવત ત્વેની વાનગી પોતે

(૨) ચોવીસ કલાક નાજ વ્યવહારની અમલમાં મોજા ખાતો

તેમાંથી જમીને ખાવા-પીવા-લગવા આદિ સર્વ જાણનાંથી
મુક્ત થકને અતર્કિમાં લીન થવાને— અત્યનોપદ્યો દાખ તે
નથે છે ત ખરેખર આજ્ઞાસાળીપુરુષ છે

(૩) બાજ કિયાથી અમરપેલું ચિત્ર અતર્યવશથી રાંત અન
વધારે સાર તથા વધારે ટથામાં કામ કરવા સમર્થ થાય છે

૧૧ બારમા વતના રક્ષણ મારે કુચીઓ,

(૧) દુનિયામાં લપકારી પુરજને ઘન રેલું એ મોરા લાખ
કારણ છે

(૨) કાનમાં અણતી વસુ રણઘટા નથી પણ ઘન બનાસ્તી
રાગન્ય અને દેવારના આવ એજ રણઘટા છે

૧ સંધારના રક્ષણ મારે કુચીઓ,

(૧) કું દવ બીજ વાગાએ બહુ પું ન્દાગી આ મુસારીનો
નજ અનુભવ મને બીજ મુસારીમાં સંધિ સ્વ દોરશે.

(૨) આ તરીર મ્દાઈ આકુની પર છે તે ખાલી કરત્ય વચ
ત તના માફ મારે છાકવા નેહજ તે બહે ત્વે કે
મા —દસક થાવ તથી આ તને યુ લાગ વગને ૭ પરમાથ
તનુથી નહ તેમાં વામ કર્યાં ત અમુક અમે પાર પાદીન કર મારે
વાન મરખાવ મુસારી આખજ મગ્યવવા નેહ એ

(૩) મુમાકુદી દરમ્યાન જાનમાં યુ જનનું અને આખરે જાન
પ જતી તુ એજ આ મ્દારી મુસારીનો અણવ છે

અધ્યયન ૨ જુ

સુધાવક કામદેવ

કાળ, તે સમયને વિષય થઈ નામે નમરી હતી તે
નમરીમાં પલ્લવ નામે ચંદ્ર (દેવ) હતું

હવેનું નામે રાગ અર્ધ રા / રસ્તો હતો.
આ નમરીમાં એક ધનાઢ્ય ગ્રામ્યપતિ જન્મ્યો હતો,
તેનું નામ કામદેવ હતું તેના પરમાં છ દેવી સુવલ્લ મહાર દેવી
હતી, બીજી છ દેવીથી તે ત્યાર રસ્તો અને છ દેવી રેલી કિચ-
વનો પર્યાયરો હતો. વપરાંન હવે દમર ગ્રામ્યનું એક એવા છ
ગ્રામ્યનો તે માલીક હતો.

કામદેવની ધનપત્ની લાડા પત્ની રૂપવંતી અને પંચ ઉન્નિ
ચોમે કરી સહિત હતી.

એકા બગીચાન મહાવીર આવી પલ્લવ ચિત્તન વિષય થઈ
તેમને વાંદવા (૭મ આનંદ આવક મથા હતા તેમ) કામદેવ જન્મ
મથા અને બગીચાને વાંદી-નમદાર કરી કર્મકથા ગ્રામ્યના ગાદ
આનંદની પેરે આવક ધમ અગીકાર કર્યો અને પછી પેર આતીન
પરનો કામદાર વધા જુને મોખો.

(નાથ બોલે કન્યા પછી જાતર બોલે કુતારવાના કામી એવા કામદેવ આવક સ્ત્રી, વડો પુત્ર અને મિત્ર વચ્ચેરેને પૂછીને, પોપપ સ્ત્રીમાં આવીને સ્થાનકની ખાફા પોપપ કરવા લાગ્યા અને સ્થાનક ૧૧ પદિમાં અંગીકર કરી.

એકા પોપિતવધા બેઠેલા કામદેવને વધીત કરવાના હિંદુધર્મી એક મિત્રાદિ દેવતાએ જુદા જુદા તથા રૂપ કરી પચા પચા વૃષભ દીધા (પરંતુ તે કસોટી તેમણે સમજાવે પસાર કરી.)

૨૪મ તો દેવતાએ એક મદ્યમ્પર પિત્તાગ્રપવિકુર્મી કૃષ્ણ પાડેલા સુડલા ગેરુ તેનું માથુ હતું તે પર, હાંમરનાં ફોનત તથા દબની અગ્રી સરખા તિલ અને યગાક્ષા પીળા રમવા વાગે હા પાડી બરવાના મોરા યોગાની ઠીલ સરપુ નીલાદ (સદાદ૧) હતું

* કુ પાડ ખોલાં જિ કપસરે લાગવાથી બા સખ કરે ક માથનું બજા કપસ હતું એવું બોલે સખાત થવ છે તેવું કે અભેને સુખસોદ છે નવું સખ માથથી સુવરેદ થાવનું હોી છો છે જાણી રહિ બહુ રૂપ બજવા બીજા કામ પાપ ભજવાથી કિવાન બચેલ્યા *Materialization* છે છે સ્વભાવથી સુખસોદ થાવના દરેક માત્ર અગ્રી રહિ ઉપજાવપ થાવી છો છે એમ કા નવું થોલાવિધામાં બાજવ વધેલા મુખે પાનુ તેમ હોી છો છે. તેવાક કમ્પ અભેત ખોલેલા તિલકમળા અમ્બલ મેલ થા બીજા રૂપમાં રહાવ કામ. મરિ પિરિય ૧૬ પરી છે, બજા પાનુ કામલા બા થાકાત વખતમાં પાનુ એવા-સાવજવાન છે. બીજા કામ કપર તેવાક દલાકા રેવ કમ્પ કસોટી પહોવાન મજાત મુખેના પાન પા. મરિ બજા ૧૬ પાનુ છે છે જાણી કીર્તિમિલિ લગતર દરેક મદ્યમ્પરે થાવી. અમ્બલે બજા થાવ છે

ખીસેમ્મલીની પુછી તેની આખની પાપજી હતી. ૭ વારવાર
 ૧૨૬ની આ ગુમખી આખની આંખના ડેગા વિહાર મુદિત અને
 નિદ્રામખા દવા માન મુખ ૭ વાર દવા. મોઢાની નાસિકા તેની
 તેની નાસિકા હતી તેની ચૂસાના મુઠાલુના આકારે એ નમોદરા
 દનાં પાડના પુછા મરખી તેની મુંઝ શોખી પીગી અને ડગમખી
 હતી ઉડના દોઢ તેના દોઢ શોખી અને મખ ના દવા. માતાના
 મુખ ૭ વાર દવા દવા મુખ ૭ વાર પરાળી તેની દમ હતી. દગના
 દવા તેની દગમખી હતી. પી બરવાના કુશાના આર્થશામ તેના
 તથા મુમ વખના કીન ગ્રામ દવા. મોટા નમસ્ત્રા કમ સમખ તેનું
 દમ હતું મોટી ખેડીના આકાર તેના એ દમ દવા. પંથરની નિમ્મ
 મરખી તેના દમની એ દમેગાએ હતી. પંથરની નિસાનરા મરખી
 તેના દમની આંખગાએ હતી. છીપ સરખા તેના નમ દવા.
 વદાવના મદ મુખના તેના એ સ્તન દવા. ધેડના મુરખા સરખ તેનું
 પદ હતું જળી પાપાની વરનાગ મરખી તેની નાખી હતી. ચિઠાના
 આકારે સ' હતું તેનું મુલખાન હતું. કમરખી બેસી થુલુ ધીવી
 દાવ નમ આકારે તેના એ દમ દવા. મોટી ખેડીના આકારે તેની
 એ મારગા હતી. આખના નામે ગુખના મરખી તેની શીંગી હતી.
 આતાના બેસખના આકાર તેના એ પમ દવા. ગાપના દેડના આકાર
 વ હતી મળી જપાનું દીમખુ હતું ના પાગુ કરીન દમ નદાર
 દરીન નીચારે આકારી હતી. સહીડની આગ તથા દેડની આકાર
 પ'મી હતી. માન આમરખ તરીકે નોગીપાને શખે. દત્તે આખનું
 દગમસ્ત્રા ડીપ દવા. આપ આનિ શમખુ પિઠામ્મ ૧૫ તામેડા

જાડો જાડો અરણ્ય દાસ્ય કરતો નાના પ્રકારના પત્થરથી રોમ
સમે સહિત થોડા એક એકી નીચોતણ (કનજ) સરખી જાડામાં
જાડે આગસીનાં ડુસ સરખી તરવાર લાથમાં લપાડી મહીને કામદેવ
આવકે જ્યાં પોતો કર્યો છે ત્યાં આખો. આવીને અતિ કોપાવ્યાન
સ્વપથી સુઅવાદા મારતો મોટા કપડે કહેવા લાગ્યો: “જે કામદેવ
આવકે! અપાવિત મરણના વાંચનાર! બુદ્ધ પરીવરના પછી! બુદ્ધ
લોકાવત! હિંદી શિક્ષક-ગુનમના / મેલા! લલ્લ મોહા શ્રેષ્ઠ
અન કાર્તિ રહિત! જે તું પોપથ નદિ જામે તો તારાં આ તરવાર
કરી ખડોજ કાઢા કરી નાખીશ તેથી તું અતિ પીડા પામી
આર્તધ્યાન અને શિક્ષાને કરી જામશે મરણ પામીશ.”

જે રાત્રે મેવાર-નણવાર મહી, પણ એથી કામદેવ આવકે
કાં પછુ બીન્યા નદિ, મામ પામ્યા નદિ, કન્યા નદિ તે તો અવુ
નામ્યા રહી ધર્મધ્યાનમાં દહ જાન્યા.

કામદેવ આવકને ધર્મધ્યાનથી નદિ ચૂસ્યા જાણી અતિ કોપાવ
યાન થઈ કપડે તણ લીંગો આવી, કામદેવનાં સરીરનાં તરવારે

આ વધુન જાતેજાતે, મનપ્રસાદ, વાંચવા બંધ છે મનપ્રસાદ સરિષ્ઠ
ક કાંડ કરવા જતા આર્તધ્યાન કે શિક્ષા નદિ પાસે પાંચેપાંચે ન જવા
સ્વા જાન થઈ ની કોપી જાન જોઈ પાંચેપાંચે જાવશે. મોટના મોટાવાન થઈ
જીવન કોપમાં જાવશે કોવા જવા તે મોટાવા જાન કિસ્કિસ નામક પાંચેપાંચે
નુકલ નાખશે કોવ છે તો તેની પાંચેપાંચે જાવવા થઈ મહાસ પસાર થઈ છે
તો ન રીન થઈ જાન છે તે કિસ્કિસ છે ત્રણ થઈ અને જાવશે પર જે થઈ
ધ્યાન રીન કિસ્કિસ મુખવાળી મુખવાળ થઈ જાવશે જાવશે કે સુખ રીન જાવશે
જાવશે ન થઈ નથી આ લાજ સર્વ લાજથી જાવ અને જાવશે નથી

હરી જડિય કુદા કયા તેથી કામરેવને જાલવજામન અસલ
પરિસદ કલ્પન થયો પણ તે તેમજે શુદ્ધ પરિણામે-અમભાવે સુદન
કયો. મનના અધિવસાવન નિમ્મ માત્ર પણ અથા દીધા નહિ.

પોતાના આ અખનરો નિષ્ક્રમ ગયો જોઈ રેવ પીણાચુ રપ
દાંતિ દાધીનું રપ વિફળું એ દાધીનું રપ હતું હતું ?

આર પમ, મુદ, પૂઠ ભુમધાન એ આત જગ પત્નીએ આપ્યાં
ઉ અમગથી ઉચ્ચ મુકસી પરે પાછમથી નીચા જહરીના સરખી
ધાંબી કમ અભુષિતિય તેનું લાગુ પેટ અમગીના પ્રલ જેવા પોળા
દગુલરે આનાની ખગા જોડેલી છે પનુષ્પની પરે મુદનો અમભાન
પ્રસિ વળ્યા છે કાચના સુરખા નખ તથા પમ છે

એવા અપકર વળે મયો-અત દાધીનારપ નપની પેરે । ન ન
રનો મન અન પવનના પમે વ્યા પોષિણગાના જિા કામરેવ છે
વા આરી કોવા લાગ્યા “અરે કામરેવ ! તે નું મન નહિ આમીલ
તે તન નુદ હડી પકી પોષિણગાની જદાર થમ જલ આકારો
વા પાવોલ અન માસ નિમ્બ મુગા સુરખા દગુલરે વત નિત
। ઉપભારીલ અન નીન નાખી પત્નીન જિને જુલુવાર રનદોબોલ
। તું અત્તન પીત્ર પમી જાગધ્યાન અન રીદધ્યાન કરી અકાન
। પમીલ ”

પરતુ કામરેવ અપકર દપા નહિ તેથી તે દપ એ ચાર-વળ
ઉપર રમજે કપું જ્યા કામરેવના મનના અધિવસાવ તરા જમ
પ નહિ તેથી દવનાએ કોણપમાન થા જાલ નેત્ર કરી કામરેવન
। પકી આ અકામી ઉલ્લખો અન મુમગ સુરખા નિમ્બ દત

એ પાંચે ઝીંડી, પછી ધણીએ નાખી, ત્રણવાર ખમર? રમીએ
આથી કામરેબને ઉઠાણી (તિવ) પંદા વખતે, ૭ તેણે સમભાવ
સંભાળ કરી મનના અધિવસાવ ત્યાં પળુ ઇચ દાખ નહિ.

આ બીજા અમલત પળુ નિપજ ત્યાંથી દેવ પેપપણ્ય
બહાર જઈ કાર્યાંક સપનું રૂપ વિહાર્ય એ સપનું રૂપ મનું હતું!

તેનામાં ત્રણવિગ તથા હાલિવિગ છે સરીર મોટું અને મધ્ય
સરખું અત્યંત મજા છે આખો મધ્યમના હમણ સમ પ્રમણિ અને
લાંબી સરખી ચાલી છે હવજજર કસી મધ્ય એ એ વારવાર
બહાર કાઢ છે જીન્ય એટલા ૭૦ જે લાંબી છે અંતના ૭૦ થી
અન મોટી ૫૦ સદિગ ૭૦ જેણે છે તે ૭૦ વિસ્તીર્ણ કરી હોય
તેની બધ સહે છે ખાંધે મળી છે એવું અમલત હમણું સપનું રૂપ
વિહારિ કુદારની ખમણની પેરે ખમણજર અન કર્યો અકર
શય ખાસજ કરીને પાંચપણ્યને વિરે અર્થ કામરવ આવક છે ત્યાં
અંતરિન કદવા લાગ્યો "અરે કામરેવ! મે તું આ વત નહિ આગીર
તે તાસ સરીર ઉપર પુરિ સમને હું અગીર અને યેમને વિરે તર
વીંટલા દેહ અને અકર વિલ્લી અરપુર દાસને કરીને તાસ દેમાન
વિરે રૂપ દેહ ત્યાં તું મહા તિવ પંદા એમની, અર્તપ્યાન અન
દાંદપ્યાન કરી અમને મરણુ પામીર." આ વખતે એવાર ત્રણવાર
કલા પળુ પળુ કામરેવ આવક જરા પળુ રૂપ નહિ તથા મોંધાપણ
અન કામરેવ આવકના સરીરના પમિન અમે સરપુર અંતરે મોં
વિ. તળુ વીંટલા દાખા અને વિહાર્ય નિપ બારી દાસને કરી ઉર
વિપ રૂપ દાખા તેથી કામરેવ આવકને સપણ સરીર અતિ ઉજા

નેન્ના બાપી, તેપણુ પોતે ધમથી ચળ્યા નહિ અને વેદના શુદ્ધ પરિણામે સુદન કરી.

ઉપર પ્રમાણે ત્રણ પરસિદ્ધ દીવા છતાં પણ કામદેવ આવક ધમથી ચળ્યા નહિ. તેથી દેવતાએ નિષ્ણાચ અર્થ પ્રાપ્તું રૂપ ઊડીને એક મોટું રધાન દેવાય વિષુદ્ધ અને પચવણાં વચ્ચે પડેરી, ઘેરે અધારમુદે દ્યૌ નાખી કાને કુડગ માથે મુગ્ધ, કુચરીના ધમકાર કરના અને ક્ષોભિત ઉદોત્ત કરતો બાપીને આકાશ મામેં રહી કામ દેવને કહેવા લાગ્યા. “અરો કામદેવ! ધન્ય છ તમને! તમે પુન્યવત કીર્તિવત અને મુખ આચરણુવત છો. હું દેવાનુવિષ! એક વિષ્ણુ શાફે ચાવણી હજાર આધાનિક દેવતા અને અન્ય દેવ-દેવીઓના પરિચાર વચ્ચે સિદ્ધામને બેઠા. અકા કશું હતું કે આજના મુમજમાં જ બુદ્ધિના ક્ષતિએમને વિષ આ પાનમરીએ કામદેવ આવક પોપથ ચાળાએ પોપથ કરી બેઠા છ તેમને કોઈ દેવ, હાનવ અમુરકુચાર, મધરે બનર સક્ષમ કાનર, કંપિપુર! જનરે ચળાવવા સમજ નથી. એ શાફેના વચ્ચે ઉપર અને નીચે નહિ આવવાથી હું તમને ચળાવવા બાપી હતો. રરણ ૭ રમાણે શાફે જળાણુ કરી તેવા / તમે દરરણામી છે ત ચાત મેં રલક્ષ આવી દીધી. તેથી હું દેવાનુવિષ! હું તમને ખમાવું છું ના! અપસંધ ખમ ને, દવથી એ રમાણે નહિ કહે. એમ કહી મળવાર પને પગે એ દાઢ બેગી, વારવાર વદન કરી દેવતા ૭ દિશાથી બાપીઓ હતા તે દિશાએ ગયો.

પછી કામદેવ આવકે ઉપસર્ગ સમ્યો બાળી કાઠમુન ખરો. એવામાં અમણુ બાગવાન શી મદારીર દેવ પીઠ હજાર સાધુના પા

મંદિરે સુખથી જીવેલા જીવસુખ સદન કીધા તો તમે જ્યુ તેણે
જીવસુખ સદન કરવા સક્તિમાન થાઓ.” તે આજી સવ આધુ-આ-
ધીએ પ્રમાણુ કીધી. પછી કામરેવ આવક અતિ દુઃખથી ભરણ
તેને થઈ નમસ્કાર કરી ગિરિયાથી નવા દ્યા તે ગિરિયાથી પાછા મથા.

કામરેવ આવક થયા છટુ આધુઆદિક તપ કરી વીસ વ. સુધી
આવકપાત્કુ પગાને આવકની ૧૨ પડિયા દરસીન મરણુને અતે એક
મસની મુંઝદળુ (સચારા) કરીન પોતાને આત્મા નિમગ કરી ૬
૬૬ બન પાણીને અનુમળુ હેદીન આગાવી પડીકમી, સમપિ-મું
તે ૧ પામી કાગને અવમુદે કાગ કરી પૃથ્થ મુખન દવસાક મુખમ-
નમસક તામ મોદા વિમાનથી દયાન પ્રજે અદ્વિષ્ણાન વિમાનન વિ
અર પમ્પાવમની ગિરિયાએ દેવનાથને કપ તો.

જોગમ પુજ્ય “ભમવન! કામરેવ આવક ત્યાંથી આપુપ પૂક
કરીન આ તો ૧”

ભમવન જવામ “જોગમ! કામરેવ આવક ત્યાંથી અવીન
મ અવિરેદ ક્ષેત્રન વિ દમ ખપાવી મોસ તો.”

આં

કામરેવ આવમનું આ અરિત અવિષ્ણામ સાએકાને પન -
પાનની ખુની મમળવવાને આસવ દટિ આમગ કપ્યા દુષ એન
મમન છે મનુષ્ય મોમ જમને મિત્તામાં મમલવ થાવ છે એ જમન

તે આર્ષધ્યાન માં હો એમ કહેવાય છે બીજી વખતે તે ઇશ્વર
મુખે જોયો દોષ છે કાષ્ટ્યુ અગુમ્યિતવ છે એ વખતે તે “રીડ
ધ્યાન માં હો એમ કહેવાય છે અને મેઘ વખતે આત્મા સમીપી
વિચરમાં દોષ છે જડ-ચેતની બિન્નતાનો ખ્યાલ કરવામાં મન
દોષ છે એવ વખતે તે “ધનધ્યાન” કે “શુદ્ધ ધ્યાન” માં હો એમ
કહેવાય છે

આર્યધ્યાન કે રીડધ્યાનમાં જ્યારે માણસ મન જોયો દોષ છે
તે વખતે તે એવા તો એક તાર જઈ જાય છે કે આસપાસ શું જાને
છે તેની તન ખમર જણ નથી થોડી. રીડધ્યાનમાં જોયો માણસ
ચેતની પ્રિયતાને કે વીક્ષન તરવારની તલ્લર કરવા દેતી જાય છે
ત વખતે તેને લાભાભાવનું કશું જ્ઞાન સ્વેનું નથી મોટી ચિત્તાવ
ધૂળી મર્યાદા માણસને જીવ-તરસ લાગતી નથી એટલું જ તરિ જણ
જિત ખાતી દુઃખ જવાનું જાણ નસનતાવેક ન કામ તે કરે છે
આમ દુધ્યાનમાં લીન જપેલા નુખને તો એ ધ્યાન વનર બીજું
જા નહતું જ નથી. જણ જાને ધ્યાનમાં લાગેલા માણસો પેટી
થોડાન / એવી લાગતી લાગે છે જ્ય મીનીડ મહિમા સ્વેનું તો
મારા જન દુઃખી જાણે પાસ મીનીડમાં આમ ફાંપા ખરી તજી, આ
કરી (અને જ્યાં કરે કે વહેમ કે કમુખ્યુજાતું હ ત્યાં મહા નથી
ત્યાં જ્ઞાન નથી) - જ્યા સ્વી મનુષ્ય ધનધ્યાનમાં અડોલ જતી
જાતો નથી. જ્યારે અડોલ દલ્લ જાત જાય છે ત્યારે / જ્ઞાન કે
મજે હ દુખને સ્પર્ક અડોલ દલ્લન મર્ક જાતો નથી દેવનો ડોષ
એને અસર કરી શકતો નથી.

પોતપ મત છે એ પૂર્વધ્યાન નો એક ઉત્તમ તકર છે
આ માને પોતપ—નૃમ કરવા માટે ભવાયથો શાકમ એ પોતપ મત છે
એ મનમાં સરીખી ૭૦ વિષુદ્ધ ઊગી દેવાની છે તેમ સરીગની શાકી
દરદાર ખજુ ઊગી દેવાની છે સરીરના વિચારમાં ૧ વર્ષના ૩૬૫
દિવસના ૨૪ કલાકની આઠ મીનીટ સુધી જે મન યોગ્યરૂપે રહેતું હતું
તે મનને એટલા વખત સુધી શરીરને બાંહે શરીરના શાક સજાથી
વિચારમાં મગ્ન કરવાના એ દહનો માત્ર છે એ પોતપ મનમાં
શાકવજુ—મહાબામના ચમ ચામવા કે સંભાગવા એજ આત્માન
જાણવાનું કામ નજાવ નો પછી યોગ્યરૂપે પરકામ કે જામનજાલ
કરનાગના પોતપ વિષ તેા કરવાનું ૮ થી ૧

૫થી ૮ છે કે આરી તદુરનીવાળા માણસે ખજુદર મગીને આ
થવા આઠ આઠ દિવસે તદન આહા ગુણન તથા એ સુદીસમામત્રી
અર્થ અને તદુરનીવા રસખુ માટે જન્મવા યાગ છે જજુ તદ દર મગીને
કે ૬૦ આધવાગીએ એક પોતપ થતો દાવ તેા માણસો સ્વદ નેમલ
મુગ્ધ નમ તકરના મધન લાખ લખ સહે પોતપમાં ૬૨ ત્યાન પગા
ના ૧૫વાસુધી સરીરમાં બેઠા થવથા મેલ જગી જાવ છે આન સરીગ
નિમગ્ન નન છે (આ ૬૨ તદુરની માણસ માટેજ રહેલું બીમાર
કે નમ્મ માણસન માટે માટે આ અભિવાય દરમીન નથી) વસ્તુ
૮ દિવસ ૩ ૩ દિવસ સુધી આ પ્રવચના વચામ મવેલા વિચારો
આન વિચારજગ આ મવ એક દિવસના એકાદમેવન પી એકમ થવાથી
મનમગી રહેવા થાને છે અને મનમગ એ ૮ આત્મજગ છે

જોઈએ એક જગ્યાએ પણ માણસોએ પોષધ કરે એ તે સુખ કહી-
 શકાય તેવું કામ થયું એમ આત્માને આત્મીક વિચારથી પોતા
 ના કામને અવકાશ કેવી રીતે મળે તે ધ્યયનમાં જનનમાં કરે છે આવક
 પોતાના પરમ / પોતાના જાણે એવો રાખતો તેની દ્વારા અવ-
 નિત કિન્નર સરખાવી પણ નહિ જમડવા દેવાની કાળજી રાખતી.

આ માને પોતા મારે તે પોષધ વન અદ્યપ ને પોષવને
 પોષવાનું પણ કામ છે જોઈએ ખોરાક વગર કોઈ શરીર કે સુખ
 શક્ય નથી. આત્મા પણ ખોરાક માન છે પોષિતવત પણ ખોરાક
 માન છે તેને ખોરાક આવના છે બાર આવના પછી દરેક જોઈ
 આવનામાં કિંતરી પડવાથી એક / આવનામાં આખા વિશ્વ આત્મા જન્મ
 તે તેની ખબર પડે નહિ. પણ આવના ત્યારે થાય છે એ વસ્તુ
 સુખથી વાંચેલું કે સામયેલું જ્ઞાન પોતાના મનમાં દ્વાર દોષ
 રક્ષા નુ પાસેથી કે પુનઃકેમથી કોઈક જ્ઞાન મેળવવું જોઈએ અને
 તે જ્ઞાન પર મનન કરવાથી આવના બાવી કહેવાય. મારે પ્રથમ
 જ્ઞાન મેળવવાનો જન્મ કરવો પછી મેળવેલા જ્ઞાનના આવના મન
 કિંતરી પડવાના અપ કરવો, પછી આવના રૂપે ખોરાક વડે પોષિતને
 મનમુગ્ધ કરવો અને પોષિતવડે આત્માને પોષવા બાવી રીત ક્રમસર
 અન્નાગ્રા માણસ દેવના મારથી કે સાક્ષથી નહિ, તે કોઈ વિશ્વ
 આવના કે વત કોઈ નહિ અને એ તત્ત્વીયવસ્તુ એ / જ્ઞાન છે
 એજ મોક્ષની વાત છે.

અધ્યયન ૩ જી

મુલશીપિયા ગાથાપતિ

કાળ ને ક્રમકને વિષે વાણીઓ નામે નમરીમાં । જ્યાં
જ્યાં રાત રાત્રી કરતો હતો એ નમરીમાં મુલશીપિયા
નામે એક ગાથાપતિ વસતો હતો । તે મહા દુર્જની
મામા નામે પત્ની હતી । આ ગાથાપતિ જાણે ૮ કોડી
મુલ્ય આપમાં હાટેલા છે ૮ કોડીથી વધારા જે છે આનંદ ૮ કોડી
ધરણ્યમયના રાજ્યા છે ઉપરાંત આઠ ચોટાળતો તે ખાલી છે

એકલા જમવાન મહાવીર ગામી કોઈક વનમાં પંચાયા, જ્યાં
તમન વાદવા મુલશીપિયા નવો. વહન-નમસ્કાર કરી, ઉપેક્ષામય
કરી આનંદ આવકની માફક આવક ધર્મે અગ્રીકાર કરી, ચેર
આવીત, વધા મુલને માર્યા સોપી પોતે ધર્મભવ છાંડી શુ નસતા
હતા. સ્ત્રી-પુત્રાને મહાન પોષકસાગમાં પોષક કરતા તેમ ૮ અગ્રી
આગ પશિયા અગ્રીકાર કરીને વિચલ્યા હતા

આવક એક દિવસ પોષક કરીને બેઠા છે એવામાં મધ્ય
રાત્રીને ક્રમકે એક દેવતા કમળ સરખી વજળી અને વીજળી સરખી
મગની તરવાર હાથમાં લઈ આવકના મનુષ્ય આવીને કહેવા લાગ્યો
“ કે મુલશીપિયા આવક । આપમાં મનુષ્ય વાંછવાર ! જુદા પથ

વના ધરણી ! સૂઝ સમજાવતા ! લીણી શાસ્ત્ર-પુનઃનવા જ મેલા !
 લજ્જા-શોભા-વૈષ-કાંતિ રહીત ! જો તું બા તત નહિ જાએ તો
 તારા વડા પુત્રને તારા ધરમાંથી કાઢીને બા તરવારે કરી તારી સખી
 જ કાપીશ અને તેના માંસના તણુ સળા કરી કદાઈને તથા તેનું
 લોહી માંસ તારા શરીરે બંદીશ તેથી તું મદ્ય તિથ વેદના બામરી
 આત્મે ધ્યાન તથા શૈલધ્યાને કરી આત્મે પરણુ જમીશ."

૧૨-નુ મુલસૂદ્ધિપિયા હર્ષો નહિ અને ધર્મધ્યાનથી ચ્છીવ થયો નહિ,
 ૧ નેષ્ટદેવતા ક્રોધાવમાન થયો. તેણે પછી આવકના વડા પુત્રને ધરથી
 કાઢીને પિતાની સન્મુખ મપી તેના તણુ મુગા કરી, તેને કદાઈના
 તણુ તેનું લોહીમાંસ મુલસૂદ્ધિપિયાના શરીરે બંદીશ આપી જો કે આવ
 અને નિમ વેદના પ્રગટ થઈ ખરી પણ તે હર્ષો નહિ ત્રાસ જાન્યા નહિ
 તથા ધર્મથી ચ્છા નહિ અને અજ્ઞાનેશ્વર રહી ધર્મધ્યાન માં મસ
 રણ. તેથી દેવતાએ મુલસૂદ્ધિપિયા આવકના વડા દીકરાને ઉપર પ્રમાણ
 મારી તેના મુગા કરી તેનું લોહી માંસ બંદીશનું એકવાર મેવાર અને
 ત્રણવાર હર્ષો તો પણ આવક નહિ કરવાથી ઉપર પ્રમાણે તેના મન
 અજ્ઞાન છેકરને મારી તેના તણુ સળા કરી તેને તથા તનું લોહી માંસ
 બંદીશ તો પણ મુલસૂદ્ધિપિયા આવક હર્ષો નહિ તથા ધર્મથી ચ્છા
 નહિ તેથી ત્રીજાવાર તેના તણુ દીકરાને ઉપર પ્રમાણે મારવાનું તણુ
 વાર હર્ષો તથા એક ઉપર પ્રમાણ મારી તેના તણુ સળા કરી તેનું
 લોહી માંસ બંદીશ તો પણ મુલસૂદ્ધિપિયા આવક ન્યા નહિ તથા ધર્મથી
 ચ્છા નહિ તેથી દેવતાએ તેની માતા કદાને તેના સન્મુખ મારી
 તેના તણુ મગા કરી તથા તેનું લોહીમાંસ બંદીશનું હર્ષો તેથી પણ

મુલબિપિયા માવઠા થા નદિ. એમ બીજવાર કહ્યું તો પણ થા નદિ
 અને ત્રીજવાર કહ્યું એટલે મુલબિપિયાએ મનમાં વિચાર્યું કે-“ આ
 પુરુષ મહા આત્મવૈશુદ્ધિનો ધણી છે તેણે મારા ત્રણે દીકરાને માથા
 વગી મારી માથા ના દેવગુરુ સમ્મન, મનમાં પ્રતિષ્ઠાસન કરવા
 અને મહાકલ વહી અને ઉઠેરવાર નાનું પણ મારા મુખ આમળા મારવાનું
 કદ છે. માતાન આગી આપ્યા આમળા કપાની જેવી એ મારું મૂટ
 ઉઘીત જણાય નહિ. મારે એ દા પુત્રપત્ન કું પકડું. ” અથા વિચાર
 કરી મન, વચન અને ક્રિયાએ કરી ઉઠવા અને જેવા દેવને પક વા
 નાથ છે તેણે તે દેવના આકાશ મુખે ઉત્તર્યો (અથા) અને મુલ-
 બિપિયાએ સાંભળ્યા પછીને મારે આદે ક્રિયાદશ દર્શિત. તે સાંભળીને
 બા. સાંભળાદિની તેની પાસ આવીને પૂછવા લાગી. “ અદ્ય બેટા!
 દવણ તો મારે આદે ક્રિયાદશ કેમ દર્શિત? ” મુલબિપિયા કહું “ હે
 માતાજી! જાણે હાઈ પુત્રપત્ન મારા ઉપર દાખો થશે એક મોટી કમ-
 ગત્ય દુઃખમુરખી ઉઠણ અને વી જી સમાન આક્રમી તરવાર દાખમાં
 છેલ્લે મારી સન્મુખ આવીને ક્રેવા લાગ્યા કે હે મુલબિપિયા!
 જો તું આ મન નહિ બાગીશ તો તારા વડા દીકરાને તારા ત્રણ
 આમળા માથા આ તરવારે કરી મારીશ અને તેના ત્રણ મળા કરી
 તને ક્રાકમ્મ નાળી, તેનું લાદી મોંસ તારા સરીરે હાંટીશ. એ પ્રમાણે
 એકવાર બેવાર, અને ત્રણવાર કહ્યા જ્યાં પણ કું ક્યો નહિ, ત્યાં
 માસ વડા દીકરાને ઉપર રાખણે મારી તેનું લાદી મોંસ માસ ક્રીડ
 ઉપર હાંટ્યુ નો પણ કું ક્યો નહિ તેથી માસ ક્રમ્મ દીકરાને તથા
 બધુ દીકરાને ઉપર રાખણે મારવાનું ત્રણવાર કહ્યું તથા તેમને

મારીને તેમનું થોડી માંસ મારા શરીરે ઝાંટ્યું તે જણું હું કે તેને નહિ તથા ધનથી અધો નહિ જણું હું કે મારાં પરમપૂજ્ય માતૃથી તમને ઉપર નજરે મારવાનું હતું, તમે એવાર મેવાર સદન કીધું જણું ત્રીજવાર મારાથી સદન નહિ થવાથી હું તે દુઃખ પુરબો જાણવા મરો તે તે આકાશી વૃત્તિઓ (અર્થે) અને હું ધાંમલાને જાણી રહ્યો અને કાચાદહ કીધો."

સદા મોલીટ "મેલ ! તારા જણે પુત્રો દયાત છે તેને કાઈ સમ્યો આણી રહે નહિ તથા મારી રહે નહિ કાઈ દેવતા તને ઉપસર્જે દેવા આપ્યો હતો તેણે તારાં મત પચ્ચઆણુ તપ, નિવમ, સામાયક પાપક એ સર્વે જન કીધાં મારે એજ ઠેકાણે મન, જ્ઞાન અને કાચાદહ કરી આપ્યો પ્રાપ્તિ થ."

શુભશિષ્યા મારો જ્ઞાન માતાનું કહેવું કમૂલ કરીને તેજ ઠેકાણે જ્ઞાતાનીને પ્રાપ્તિ થીધું

શુભશિષ્યા મારો જ્ઞાનરજની પેરે ૧૧ પ્રતિમા આરી તથા કામદેવજની પેરે અણુઅણુ કરી સુધર્મ દેવશોકે સૌધર્મીવત સક એવે નામે મોટા વિમાનની પાસે ઉઠાવે કાણે અણુઅણુ એવે નામે વિમાનને કિં માર પચ્ચાપમની સ્થિતિએ દેવતાજણે ઉપચા. લાંબી અગી મહાપિદેહ થતે મોટા જાણે

સાર

કામદેવતા અરિવમાં આપણે એક અતિ દહ તન્મક્તાવાળા જીવન-સુખાધિનું ચિત્ર જોઈ મળા છે જે ત મક્તા આજ્ઞા સકરે

કેમ કમ્પ્યુટર પણ ચાલે આવી શકે નહિ. મુલબ્ધિપિયાના મરિ
તમા આજને એવા / પવિત્ર પુરુષનું મિત્ર નેહએ હીએ પરન્તુ તેમાં
કામદેવ ૭૨થી તન્મયતાની દાનરી નથી. મુલબ્ધિપિયા તો ધર્મેની
અગ્રેષ્ઠ મિત્રિ કરતા માતાના પ્રેમ તરફ વધારે દગ્ગી પડ્યો. અજ્ઞાત
માનુષ્યોના પશ્ચિમ પ્રશ્નનીય બાબત છે તેમજ પિતૃબદ્ધિ ■ તેમજ
કુટુંબચાલક છે તેમ / ત્વદેશબદ્ધિ છે તેમ / દરેકેક પરાપક્ષ
રત્ન કમ છે પરન્તુ એક બાબતમાં એ તરફાર મુખ્ય નહિ તેમ એક
બાબતમાં સાગી રહેલા મનુષ્યમાં બીજો વિચાર (મને તેવા કલ્પ પણ)
નવેથી શકે નહિ. અને જા રવશે તો તે બાબત અગ્રેષ્ઠ-પૂર્વ કહેવાય
નહિ તે ત મનુષ્ય કહેવાય નહિ.

મુલબ્ધિપિયાએ કમોડીના દાર આપી તો પણ બી? વિવેક
બાહ્યએ તો જીવતા / નેવામાં આવ્યા (૭ એમ મુખ્ય છે કે
કમોડી માનસિક સદ્ધિમાં લેવાય છે નહિ કે મુખ્ય સદ્ધિમાં) અને
માતાએ તેને કમોડી વખતે ૬૬ રહેવાની સિખામણ આપી ત્યારે તે
એકવસ્ત્રની દારથી નાસીપાસ ન થતા એ / તપાસ પાછળ મહા
રથે અને અખરે મહાવિદેહ છેતમાં વિદરશન પ્રધુના મરણ

My own imagination explain the terms મહાવિદેહ, ક્ષેત્ર,
વિદરશન & સીમંધર in this way. સીમંધર જારણિ રૂપિ સીમંધર
સીમંધર is he who hold the સીમંધર or boundary (i.e. Protector
of the Faith whose responsibility is enormous & is) incon-
ceivable. ક્ષેત્ર does not mean *physical* place, it means *spiritual* or
plane. મહાવિદેહ ક્ષેત્ર means that plane or *spiritual* of life in which
a man can exist independent of physical body or *material*

કમળની બાજી પામ્યો અને અતે મોક્ષ પામ્યો. આ ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે જગત્તો અને નાસીપાસીઓ દ્વારા જ અનુભવ થાય છે અને કલ્પાન્તિ (evolution) નો માર્ગ મોખ્ખો થતો દર્શાય છે. આટલું પડી જ્યારે એવી રહેલું નહિ પણ 'સો' એ તે જ છે એ દેહાન્તી પાદ રાખીને ફરી દ્યાર થવું.

કર્તૃ. A Sadhu or a Saint can by means of અધ્યાત્મ શક્તિ that સ્થિતિસ્થ સ્વામી or the ધીરજ (Protector of the Faith) who cannot live in this land but who dwells in અદ્વિતિય ક્ષેત્ર i.e. the plane where there is perpetual અત્યંત દુર of joy or અનંદ. Now what is this શક્તિ? It is that power of concentration or ક્ષેત્ર which enables a man to quit the physical garb and to ત્રાણ સંગી.

વિહરમાજ (Present Participle Adj of વિ with હ) means sportung ailing. The High Souls in અદ્વિતિય plane do actually move in air or subtile matter and move from one place to another as if sportung. They being full in knowledge feel અનંદ even in ailing, hence their વિહાર is equivalent to sportung.

This is what my imagination tells me unaided by any teacher either ભગવાન or ગુરુજી. It may be faulty. But I am sure I am if it is fault when I believe that behind what is preached by Jain Sutra there is hidden a treasure of mystic knowledge which when a man knows he will no longer care much for the words of Sutras but will persistently try to grasp the *sense* hidden under those simple words.

અધ્યયન ૪ થુ

સુરાદેવ ગાથાપતિ

હાગ તે સમજને જિં, વાણ્ણરસી નામે નમરી હતી
જ્યાં જીવજનુ નામે રા ન રાજ્ય કરતો હતો. તે
નમરીમાં સુરાદેવ નામે એક ગાથાપતિ વસતો હતો
જેન ૭ મેડી સુવર્ણ (ચોનણ) મોંજમા ઘડેલા છે
૭ મેડી સુવર્ણનો વેપાર કરે છે અને ૭ મેડી સુ-

વર્ણનો વસ્ત્રાવરો છે ઉપરાંત રસ હ નર ગ્રાપોનું એક ચોકુળ એવા
ચોકુળ છે (એટલે આ હજાર ગ્રાપો છે) તેને ધમ્મા નામે પત્ની
તી, તે મહામુખવત અને પાંચ ઈંદ્રિયે કરી સદિત હતી.

એકદા જાનવાન મહાવીર ગામી કોટક વનને જિં પંચમા
રેખન વાદ્ય તેમ આનંદ આવક ગયા હતા તેમ સુરાદેવ ગાથાપતિ
જુ મયા. જન જાનવાનને વાંટી નમસ્કાર કરી, ધર્મે આજ્ઞા, અધ-
નહતી પેરે આવક ધન અગ્રીકાર કરી પેર ગ્રાપોને પાંચ આદિ
ધનકિયા કરવા સામ્યા

એકદા સુરાદેવ આવક પાંચસાળામાં પોત્તપ કરીને બેઠા ૭
તેજામાં અર્ધા રાત્રિન સુમરે એક દેવતા, કમળ સરખી ઉત્તળા અને
તી લગી સુમાન મગહતી તરવાર લાજમાં મહીને નેમના મમલ આપીને

કહેવા લાગ્યો. “અહો સુરાદેવ માવકા! અગારિત મરણના પાં
 નરા! જુઝ પર્યાયના ધર્મી! જુઝ વ્યાખ્યાનતા દીક્ષી શ્રાવણપુત્ર
 નન્મેલા! સન્ન, શાન્તા પેદ અને દાસિ રહિત! તે તું આ
 નદિ આમીસ તો તારા વડપુત્રને તારા પેરથી લાવીને આ વર
 કરી તારા મૂખ આમગ મારીસ અને તેના માંસના પાંચ મળા :
 દ્વાર્ધિમાં તળી તેનું શોદી માંસ તારા શરીરે ધ્વંસીસ તેથી તું
 તિવવદના બોગરી આનધ્યાન અને શૈલધ્યાને કરી મરણ પામીસ
 જોમ કલા છાં પશુ સુરાદેવ માવકા ડર્ષા નદિ તથા ધર્મથી આ
 નદિ તેથી દેવતાએ એ પ્રભાલે બીજવાર ત્રીજવાર કહ્યું તો
 સુરાદેવ માવકા ડર્ષા નદિ તેથી દેવતાએ મહા કોષાખ્યાન કર્મ :
 સદેવના વડા પુત્રને તેના પેરથી આણીને તના મૂખ આમગ મ
 તના પાંચ મળા કરી તેને દ્વાર્ધિમાં તળી તેનું શોદી માંસ તેના શ્વ
 અંધ્યુ તેથી સુરાદેવ માવકા મહા તિવ વેદના રમર મહા
 બીન્ધ નદિ ત્રાસ પામ્યા નદિ તથા ધર્મથી અમ્યા નદિ અને
 જુઓભા સ્ત્રી ધનધ્યાન કરવા લાગ્યા તેથી દેવતાએ સુરાદેવ મા
 કના વચ્ચ પુત્રને તથા લપુ પુત્રને ઉપર પ્રભાલે મારી તેના પાંચ પ
 મળા કરી તને દ્વાર્ધિમાં તળી તેનું શોદી માંસ અંધવાનું એકવા
 બેવાર અને ત્રીજવાર કહ્યું તથા ઉપર તે પ્રભાલે તેના મૂખ આમ
 તના વચ્ચ પુત્રને તથા લપુ પુત્રને મારી તના પાંચ પાંચ મળા
 તેનું શોદીમાંસ અંધ્યુ તોપણ સુરાદેવ માવકા ડર્ષા નદિ તથા ધર્મ
 અમ્યા નદિ.

ચોથીવાર દેવે કહ્યું અહો સુરાદેવ માવકા! તે તું *

સ્તન નદિ જાતીલ તે તારા સરીરમાં ૧ ગ્રામ, ૨ ઠાસ (૩૫ગ્રમ),
 ૩ ઘડ (મગનરા) ૪ ચપર (ત્રણ), ૫ કૂખજળ ૬ જમદર, ૭
 દેરસ ૮ અણખ ૯ દમિદુષ (નેત્રપીડ) ૧ ગુણજળ ૧૧ કબ્બ
 જળ, ૧૨ ઉદર વરના ૧૩ લીંગાળ ૧૪ ખસ ૧૫ મળક જળ,
 ૧૬ કોટ એ સાગ ૧૭ એક માથે ૧૮ મર કરીલ નેથી નું મદા નિવરે
 રના ભેમરી અધામે મરજી પામીલ. એરી રીને એકવાર મેવાર
 નને ત્રીજવાર કપું અંદર મુસદ્દા માવડે મનમાં વિચલુ કે નરો।
 આ પુરા મદા જનારે મુદિના પળી છે તેલે માસ તલે દિકરાને
 જાણીને માત મૂળ આમળ આગીને તેનું જાતીમાંસ તળી મારા સરીર
 માંથી એરજથી જમ ન કરતા ગ્રાસ સરીરમાં મોગ રોગ આપથી
 નર કરવાનું. ૧૭ તે એ મેષ નદિ માટે એ દુધ પુરાન દુ
 પાડું. એણ વિચાર કરી તેને ગ્રાસ ત્રણ છે એરમ દરજા આદાસે
 ૧ જાત (નથા) ૨ મુસદ્દા જામળા પકીન મોટે મારે કોમદસ
 દોષ ૩ મામળીન નની ત્રી ધના તેની પામ આરીન કંવા દાની.
 “દમજા માલ માદ મેસાદસ કમ દોષી” મુસદ્દા કરું નરો
 ૧૮ પુરા માસ ૧૯ કોષાપજાન જા એક ત્રી ત્રી સમન મગજી
 તમ્બર દાવના ૨૦ ગ્રાસ મૂળ આમળ આરીને ૨૧ જાલો
 ૨૨ દે મુસદ્દા ૨૩ નું આ મન નદિ જાન તે જનામે તારા જમ
 પીકરાન તારા મૂળ આમળ આ. મી આ નરવારે કરી આતી તેના પામ
 મળા દરો નને ૨૪ જા તળી તેનું જાતીમાંસ તારા સરીરે ધંડીલ.
 એમ જમવાર કપું તથા ઉદર ન રનાને કપુ તોજળું દુ પો નદિ
 ૨૫ આધીચાર મગ સરીરમાં મોગ રોગ આપથી પ્રમદ કરવાનું

જુના વાઝનાર! જો તું આ મન નહિ બાંધીશ તો તારા ત્રણે દીક-
 રાને તારા પેરની લાવીને તારા મૂખ આમળ આ તરવારે કરી મારીશ.”
 (શુદ્ધપિપાની પેરે ચૂર્ને હડીત ત્રણી પશુ એટલું વિશેષ કે
 બંધે જુના સાત સાત માંમના શ્યા સમજવા) એ આણે કહી
 અનુક્રમ તેના ત્રણે દીકરાને તેના મૂખ આમળ લાવી તેના સાતસાત
 શ્યા કરી તેને કાઢીને તળા તેનું લોહીમાંસ કાઢ્યું તોપણ શુદ્ધ-
 રાજ માવક મનથી જગ્યા નહિ, તેથી ચોખીયાર દેને કહ્યું “અરે!
 શુદ્ધરાજ માવક! જો તું આ મન નહિ બાંધીશ તો તારું તમામ
 કન્ય એટલે ૭ કોડી દીરણ બોળમાં ઘરેલા છે ૭ કોડી આ? હરે
 છે અને ૭ કોડી દીરણનો પરચખરો છે તે સર્વ લાવીને આશ્વલિખ
 નમરીને વિને રક્ષામાં રહેવિશ વેરી નાંખીશ તથા તું આર્તખ્યાન
 અને રોદખ્યાને કરી આશ્વે મરણ પામીશ.” એમ એકવાર, બેવાર
 અને ત્રણવાર કહ્યું એટલે શુદ્ધરાજ માવકે મનમાં વિચ્યું “અરે!
 આ પુર! મહા અનાય જુદિનો પશુ છે તેને માસ ત્રણે દીકરાને
 મારા મૂખ આમળ મારી તેનું લોહીમાંસ કાઢ્યામાં તળા માસ કરીર
 કાઢ્યું વળા મોરી તમામ જોડિ આશ્વલિખ નમરીમાં વેરી નાંખ-
 વાનું કહે છે તે એ કિય નહિ જોરે એ દુહ પુરપને કું પામું.”
 એમ વિચારી તેને ત્રણવા જાણ છે તો દેખા આમલ વતપત્તે અને
 શુદ્ધરાજે જામળ પાકીને મોરે મારે મહાદેવ કીધા. તે સાંભળીને
 તેની પત્ની બ, થા તેની પામે આવી કહેવા લાગી. “દમજા તમે મેલા
 સાર પ્રગાદવ જન કીધા.” શુદ્ધરાજ કહે. “તમે પ્રાપ્ત પુરપમાસ
 મૂખ આમળ મારા ત્રણે દીકરાને મારી તેનું લોહીમાંસ કાઢ્યામાં તળા

મારા સરીરે છંદપુ (સર્વ હજીક્ત મુસાદવની પરી બાણી) વળી
મારી તમામ શક્તિ આધારિત નમરમા વેરી નાખવાનું હતું, તેથી
દુ એ દુપ પુષ્પને ઝાલવા ગયો તો તે આધારી ગયો અને દુ આ
શ્રમણને વશગી રહ્યો.”

બદુલા કહે “આપણા ત્રણે પુત્રો હયાત છે તમન કોઈ
દેવતા ઉપસન દેવા આવ્યો હતો, તેણે તમારાં ધન પચખાણુ બગ
હીધાં મારે એ / ડેહાણે મન, વચન અને કાયાએ કરી આશ્રીની
પ્રાપ્તિ લેવા.”

આવડે તે / ડેહાણે આશ્રીને પ્રાપ્તિ લીધું

મુલશનક આવડે અણુસનું કરી મુધને દેવલોકને વિરે આ
લુપ્તિ વિશ્વનને વિષ ઉપચા સાં ચાર પચ્છાપમની સ્થિતિ બાજી
મદ્યાવિદેહ ક્ષેત્રે બાજીની મોક્ષ થયો.

સાર

બાજી પોતપોતાના આદર્શ પાછી થા ત્યારના વિચરમાં ગ્રાહ્ય
આત્મરતે બદુલા ગેરી ધર્મજ સુપત્ની મથે તો કેવું સાર ક કે ગેરી
જૂથ બાજી પ્રાપ્તિ લેવસતી રહે અને હૃદયમાં બાજી રહે.

અધ્યયન F હું

કુ ડોલિયા ગાથાપત્રિ

તે
નુ
પ્ર

મળ તે સમજને વિષ્ણુ પીથપુર નામે નમરી હતી
આં છત્રચતુ નામે રાજા રાજ્ય કરતો હતો તે
નમરીમાં કુ ડોલિયા નામે ગાથાપત્રિ વસતો હતો
અને ૭ ઠોડી સુવર્ણ ભોજમાં રાટલા હતા, ૭ ઠોડી
સુવર્ણનો વેપાર કરતો હતો અને ૭ ઠોડી સુવર્ણના

ધરણામયે હતો તથા ૬૪ દળાર ગાથાનું એક ગોળુન એવા ૭ ગોળુન
હતા તેને પુષ્પા નામે સ્ત્રી હતી.

એકા મનસુખમજાન મહાવીર સદર્શનવન નામે કિલ્લાને પંચાયા
તેમન વાંદણ તેમ આનંદ આવક મળા હતા તેમ કુ ડોલિયા ગાથા-
પત્રિ જન્મ ગયા ત્યાં મનજાનને વાંદી નામનાર કરી ધર્મશા સ્થાપના,
આનંદની પડે આર વત મીઠીકાર કરી ને દિશાથી મળા હતા તે
દિશાથી ઘેર આવ્યા અને સાધુ-માધ્વીન આદાર પાળી રતિશામળ
તથા ધર્મક્રિયા કરતા વિચરતા સાન્યા

એકા દિવસના પાછલા પહેલારને વિષે કુ ડોલિયા માવડ
તાં અશોક નામે વાંદી હતી ત્યાં આવીને પૃથ્વીસિંહ નામે ૪૬
ઉપર પાતાની નામોજિ મુદ્રિત અને ઉત્તરીય વત્ત એ ને વસ્તુ

મકોન, ભમણ ભગવાન (શ્રી મહાવીર સ્વામી સમીપે (જે આવક ધર્મ
 પેને અગ્રીકાર દીધો છે તે મનનું) સ્થાપતિક મત લેઈ બેઠા તે
 વખત એક દેવતા અસતીને નામક્રિયા મુકિત અને ઉત્તરીય વસ્ત્ર પૃથ્વી
 સિદ્ધાન્ત ઉપરથી લેઈને બુધરો વનાડ્યો આદ્યો ઉભો રહી કહેવા
 લાગ્યો. હું કુ કાશિયા આવકાં. યોગાગ્રા નામે મખલીપુત્રના ધર્મર્થ
 કથાનાદિક ક્રિયા તપ, સયમ, અસ્તિ જગ, પરાક્રમ, વીર વિના
 હમ જપ છે અને મોક્ષ ત્યાજ છે એમ કહ્યું છે અને ભમણ ભગ-
 વાન મહાવીરના ધર્મમાં કથાનાદિક ક્રિયા તપ, સયમ, વસક્રમ
 ક્રિયા વિના મોક્ષ ન જવાય એમ કહ્યું છે તો એ યોગાગ્રા નામે
 મખલીપુત્રના ધર્મ બધા છે તે તું અગ્રીકાર કર. અને મહાવીરનો
 ધર્મ ખરો છે એમ નજુ. ” કુ-પ્રસિદ્ધ આવકાં દેવતાનું કહેવું સાંભ-
 ળીને એમ કહેવા લાગ્યો. “અગ્ર દેવ! તું કહ્યું છે યોગાગ્રા મખ-
 લીપુત્રના ધર્મ ક્રિયા તપ સયમ ક્રિયાદિ વિના મોક્ષ જવાય તેવો
 અને બધા છે અને ભમણ ભગવાન મહાવીરનો ધર્મ ૭ દયાનો અને
 બળ, વીર, પુરુષાકાર સદિત છે તે ખરો છે તો અદો દેવ
 નુનિય! તું અગ્રી દેવની પદ્મિ જાણે ૩૫ અને સુખ એ સપત્ત
 કથાનાદિક ક્રિયા તપ, સયમ, જગ પરાક્રમ વિના પામ્યો કે શી
 રીતે? અને દનખાના ૭ ઇલા કથાનાદિક ક્રિયા તપ વગર કેટલા
 નથી નામો મોક્ષ ત્યાજ કે કેમ?”

એ નમણું કુ પ્રસિદ્ધ આવકાં કહેવું સાંભળી દેવ લડા પામ્યો
 અને પાછા ઉત્તર દેહ ન લાગ્યો અને અજુબોમ્બા રહી લીધેલી મુકિત

• એમ પદ્મનું નામ કહેવું છે કથાની.

અને કિતરીય વસ્ત્ર બન્ને પાછા પૃથ્વીસિવાપદ* ઉપર મઠી જે દિશાથી
આવ્યો હતો તે દિશાથી પાછો ગયો.

તે કાળ તે સમયને વિાં મમલુ બમવાન મહાવીર ગ્વામી
જ્યાંયા તે વાત સાંભળી હતી મતિય પામી, તેમ કામદેવ માવક
વાદવા ગયો હતો તેમ કુ ડોહિયો વાદવા ગયો. ખમલયા થઈ રહ્યા
આદ મમલુ બમવાન મહાવીર સ્વામી કુ ડોહિયોવાનું કંટાળા હવા
“અરો કુ મેસિક માવકા દામ પાછલા પચેરને વિરે તુ અસીકયા
હીમાં સામાવિક સેઈ મોહો હતો તે વખતે એક દેશના તારી સગીય
પ્રમદ થયો અને તારી નામાંકિત મુદ્રિકા અને કિતરીય વસ્ત્ર બધ પાછા
મૂકી પાછો ગયો એ વાત સામી” કુ મેસિકે કહે “હા મહાસજા
સામી” બમવાન મહાવીર કહે “ધન્ય છે તુમને! તું કામદેવ આવ
હતી પેરે ધમમ્મ આદમ રહો.” ત્યાર પછી બમવાન મહાવીરે ધમ્મ
સાધુ-સાધ્વીને એલાવીને ક્યુ “અરો આપો! કુ ડોહિયો માવક
મુદવાસમાં હતાં તેને અન્નનીર્થી અન્ન લાસનનો દેવ પ્રભ પૂજતાં દગરી
ન રહ્યો ત્યારે તમો કે ગેઓ હાલમાંનીયા ભલુકાર છો તેમજે તો
અન્નનીર્થિની કટ્ટી રોકે એવા મનુ ઉચ્ચિત છે” મર્વ સાધુ
સાધ્વીએ તે વાત વહતઃ (પ્રજાણ) કીધી તે વિનય કરી પ્રવસા કીધી
તે સાંભળી કુ ડોહિયો હતી સતિય પામી, બમવાન મહાવીરને યત્ન
સિધ્ધા રોઈ વાંદી-નમસ્કાર કરી જે દિશાથી આવ્યો હતો તે દિશાથી
પેર ગયો અને મમલુ બમવાન મહાવીર અન્નપાત્રમાં વિહાર કરી
વિમર્યા લાગ્યા.

* સસુવ વવવવ (= તે સસુ) એ] માવપીયા વાલ મનુ દેવ.

કુ ઠોડીવિશે આવક ૧૪ વર્ષ પવન સીધવત આદિ તન પાત્રી,
 ૧૬૨મા વાતા મધ્યમાં કામદેવ આવકની પેર પાતાના વણ પુત્રને
 પરતો શર સોપી, પોત્તણગાને વિશે આવકની ૧૧ રતિમા મહી
 વિમરના સાચો જન પણા અણુસણુ કરી મુખમ દેવશાકને વિશે અ
 રણુધ્વજ વિમરને દેવતા થયો ત્યાં શર પત્થોપમનું આશુખ દૂર કરી
 અદાવિદેહ ક્ષેત્રે આવી મોક્ષ તો.

અધ્યયન ૭ મું

સદાસપુત્ર

તે મળ તે સમખને વિને પોણાસપુર નામે નગર હતું. જ્યાં સદાસપુત્ર નામે ઉપાન હતું તે પોણાસપુર નગરમાં છત્તરુ નામે સગ્ન સભ્ય રહેતો હતો. ત્યાં સદાસપુત્ર એવે નામે કુબજાર (કુબાર) વસતો હતો તે સદાસપુત્ર ખન યોગાગ્રા નામે મળવીપુત્રના ઉપાસક હતો. તે યોગાગ્રાનું મળમાં રવિજી હાથ તે ધર્મમાં તેની હાડકાડની મીલતો. રમીએલી હતી અને તે ધર્મ સિવાય બાકીના ધર્મને અનર્થ ગણતો હતો. તને એક દેવી સુવર્ણ જોખમ રહેલા હતી એક દોડી સુવર્ણનો વખર કરતો હતો અને એક દેવી સુવર્ણનો પરવાખરો હતો. તથા એક મ / યોગાગ્રા એટલે જાણ હતો જાયો હતો. તેને અગ્નિનિત્રા નામે ખી હતી. વચી તેને પોણાસપુર નગર બહાર પ દુકાનો હતી. તે પશુ માણસોને નાકર સખી જાડવા કુડમાં પગ કળાસા મારમાં ખી-તેલ ખરચનાં કામ વચેરે પશુ વાસણો કરાવતો હતો અને પોતાની દુકાનને વિને તથા શાળાગર રેખર કરતો હતો.

એક વેળે યોગાગ્રાને આવક સદાસપુત્ર, વિપ્રના જાણ પડે. ૨૦ વિને અસાધ્યનીમાં યોગાગ્રાના પનની અમિતિ લેઈ મેડો હતો.

નેશમાં તેની મુખીય એક દેવતા પ્રમદ થયો અને આકારો જાણ રહી,
 ધુપરી વખાડતો વચ્ચાબૂજણ પડેલાં થઈ કહવા લાગ્યો. "હે દેવાનુપિય
 આવકા! અહીં કાશ રખાને એક મદ્ય પુરૂં. આપમેં જાનકાનન્દ
 ધસ્તુદાર તથા જળ કાળના જાણુ, અસ્તિત્વનિર્ણય, સુખ દશની
 ત્રીશોકવાદી સુખ દેવતા-મનુષ્ય-અસુસદિકને અર્ચનિક, ૧. તનિક વદ-
 નિક અને સર્વને ત્રિવિધે કી વાંછા યોગ્ય એવા તે બમવાનન નું
 વાંદીન ત્રિકરણ યોગે સુખ હસ્તે વળી નેઆધીને પદીઆસં પીદ
 દેવમ સમ્યા મુઘારો તથા વચ્ચ પાર્વે કરીને નિમત્રણ હમ્મે " અ
 રખાજે જળ ચાર કદી દેવતા ૭ દિશાથી આપ્યો દત્ત ને દિશાથી
 પાછો ગયો

બી ૭ દિવસે રખાને મમળ બમવાન શીમલાવીર ચરમ નીરકર
 જમ્યાપા તેમન ૧૦ પ્રકાર વાંછા મન થાવન વાંદી પદુપસન્ય કરી
 તે જાન સાશાપુત્ર સામગી મનગ્ય વિશ્વયુ કે, મોસાશકન આપ્ય
 અને નિમત્ર મમળ બમવાન શી મલાવીર વિચરે ૭ મારે લગ્નનાં -
 જાડ. દેવ હમ્મે દત્ત નારે તેમને તમી વાદ મેવા હૈ એમ વિશ્વમી
 શુભ થઈ પ્રધાન વચ્ચ પરી જણા આજ્ઞાના મુઘારને નીકાગીન
 પોશાગપુર નજરની મળેમળ્ય થઈને અપા સદમ્યાનવન નામે જ્યા
 નમાં બમવાન મલાવીર વિચરના દત્ત ત્યા વ્યાપીન તેમન મળુચાર
 રાસિખા દત્ત પાદી, નખકાર કરી પદુપમન્ય કરી ચાર પાની
 મમળ બમવાન મલાવીર સાશાપુત્ર તથા નાર રાગ આમળ ધમ-
 કથા કીધા જાણ સાશાપુત્રને હમ્મે " ૭ સાશાપુત્ર! કાશ પાછા
 પડારે અહીંક વાદીય વિમળ્ય થઈ એક રજા તાગી મનીષ પ્રમદ

મરે અને આશ્વત્થ મામેં કિયો રહી કહેવા લાગ્યો કે મહા રામાને
મહાપુરુષ આવશે તેની સેવા બકિત કરશે એ વાત સાચી !”
સાશ્વત્થ કહે “હા, સ્વામિના સાચી.” પછી સાશ્વત્થને દેવતા
કહેવા મુળજી મનસુ મનવાન મહાવીરને વાંદી નમસ્કાર કરી કહ્યું
હે મનવના મારે પૌષ્પાસુપુર નગર ખ્વાર પ કુશારનાં દાર
ઉ ત્યાં તમે જાદીશ્વરે, પીઠ રાવન, રાવણ સચાથે ઉપકરણ,
મૌલ્ય ? તેછએ તે સેવા વિચરે.” એ રામાણે કહેવાથી મનસુ
મનવાન મહાવીર સાશ્વત્થનાં પ દારથી પછા નાશુક એવણીક
જાદીઆર પીઠ, રાવન રાવણ સચાથે ઉપકરણ, આજમ સુખ
સહ વિચરેલા હવા

એકદા સાશ્વત્થપુત્રને મારીનાં કાચે વાસણો દુકાનની બહાર
નડકે સુકવેલા દેખીને મનસુ મનવાને પૂછ્યું “અરે, સાશ્વત્થ !
એ મારીનાં વાસણ કેમ થયાં ?” સાશ્વત્થ કહે “હે પૂત્ર ! એ
જેઠલાં મારી હતી તેને પાણી સાથે બીં ની રાખી નાની મેંચરી
વો એકત્ર કરી એક પીંડ કીધા. પછી ચાક ઉપર ચારી ફેરવી દાઢ
વડ રેવો તેછએ તથા ઘાટ બનાવ્યો.” મનસુ મનવાન કહ્યું “અરે
સાશ્વત્થ ! એ મારી મારીનાં વાસણ ઉત્થાન, જળ વીર ચપલ
સન્દે પુરુષાકાર પરાક્રમ કીધા વગરે થયાં ?” સાશ્વત્થ કહે
“હે મનવના ! ઉત્થાન, જળ વીરે પુરુષાકાર, પરાક્રમ કાંઈ ઉજ નહિ
સરે આવ નિત્ય છે ”

ત્યાર પછી મનસુ મનવાન મહાવીર સ્વામી સાશ્વત્થ મત્તે
અહતા હવા. “અરે, સાશ્વત્થ આવકા તારાં કાચે અથવા પૂર્કા

મારીનાં વામણ કાઠ પુરુષ તારા દેખતાં જામે તથા ચોરે તથા તારી
અમિતિત્રા જાણે સાથે સસારનાં વિષય મુખ જોખવે તે તેને તું
થી સિદ્ધ કરે ?” સદાશયુજ કહે “હે ભગવાન ! હું તે પુરુષને
આકોશ વચન કરું જાંબું, મારું નથા કવિત્વથી રહિત કરું ” ભગ-
વાન કહે “ હે સદાશયુજ તું કહે છે કે કલ્યાણાદિક ક્રિયા પરાક્રમ
નથી અને મત્ર જાત નિત્ય છે તો તારા ઉપર ક્યાલે મુન્દો કર-
વારન તું ઉપર ક્યાલે સિદ્ધ કરે એ સર્વ નત્યક્ષ જોવું એ બહુ ? ”
એટલે સદાશયુજ જાતક પ્રતિજ્ઞાધ પામ્યો અને જનલુ ભગવાનને
વાદી નમસ્કાર કરી બોલ્યો “ ભગવાન ! હું હમ્મું હું જાંબું હું
વધારી જાસું સાંભળ્યો ન ધન મધ્યો ”

ત્યાર પછી જનલુ ભગવાને પ્રજ્ઞા વચ્ચે મોટી ધર્મદેવતા દીધી
તે સાંભળી હા સતો ૧ જામી આનંદ આવડતી ૫ ત્યાર વન અમી-
કાર કરી ભગવાનને વાંદી નમસ્કાર કરી, પોતાના પુર નવરની મધ્યે
મધ્ય જાતન સદાશયુજ પોતાને ઘેર આવ્યો અને પાત્રની પત્ની
અમિતિત્રાને ભગવાન મહાવીરને વારણ લગાવી આગ્રહ કરી.

સ્વામીની આજ્ઞા કમુલ કરી અમિતિત્રા આવત કરી, મુમુક્ષી
વન્ધાશુલ્ક પહેરી અધાર દેવતા ધામીએ સાથે રહે બેસી ભગવાન-
ને વાંદવા ગા ત્યા ભગવાનથી અનિ વચ્ચા નહિ તથા અનિ નહ-
કમાં નહિ એવી રીતે ઉભી રહી ભગવાનન સવિનય વાદી નમ કાર
કરી ધર્મદેવતા સાંભળી, હા સતો ૧ જામી, આવડતા ત્યાર વન અમી-
કાર કરી રહે બેસી, ૭ ક્રિયાથી મર્મ હળી તે દિશાથી જાણી થર
આવી. ત્યાર પછી ભગવાન મહાવીર સ્વામી અન્વદ્ય રત્નાયે સુદ
આગ વનથી નીકળીને જનજલ દેવ, પુર, નગર, મામ વિદ્યાર કમળ હવા.

હવે મ ખલીપુત્ર યોસાએ સુદાસપુત્રને મદાવીર પાસે જારજા
જામીકાર કરાવું આંખળાને નિશ્ચય કે હું સુદાસપુત્ર પાસે જાઉં
મોરો હોયો ખર્ચે ફરીથી જામીકાર કરાવું એમ વિચારી સમ સમુ-
દાય ભેળે જ્યાં પાંચાસપુર નમરખાં પોતાનું સાપુઆનક છે ત્યાં
જાવ્યો અને પોતાની વજાપાઝાદિ ઉપકરણ આનકમાં મૂકી કે-
લાએક સાધી ભેળે જ્યાં સુદાસપુત્ર આવક છે ત્યાં જાવ્યો. એસ-
લાને જાવનો દેખીને સુદાસપુત્રે જાદરસન્મન હાથું નહિ, સાથુ જણ-
તોયું નહિ અને મોન રહ્યો. તે વારે યોસાએ, જાદર સન્મન ન
મળ્યુ જાણી તેની તરફથી પીઠ રહ્યુ, સખા સમારો બીજાપાદિ
ચાચવાની બાબતે મનજુ મનવાન મદાવીરના મુણુનીવન કરતો વધે
કહેવા લાગ્યો. “અહો સુદાસપુત્ર આવકા! આંહી પૂરે એક પદાત્મા
પુત્રપ જન્મ્યા હતા!” સુદાસપુત્ર કહે “મનજુ મનવાન મદાવીર
પદા માલજુ પુરવત ને લા ખરે?” યોસાએ કહે “તેઓ ઉપ-
ચાન, ફરેન અને ચાલિના પછી છે એમ કહ ના પૂછનિક છે અને
અને વાચા ચોન છે મારે મદામોપ, મદાચાર્ણવાહ, મદાપર્મ-
કથાના કહેનાર અને મદાનિર્વામિકાનું જમણુ મનવાન મદાવીર
છે સુદાસપુત્ર કહે “કેવી રીતે?” યોસાએ કહે “અરો તેવાન
રિષા સમાર ૧૫ જાદરીન તિને ધણુ ત્રાસવા-નામના છવેને ચાવડી
સખ્યા મારે મદામોપ તથા સમાર ૧૫ જાદરીને તિા ધણુ છવ,

મૂજ પામ્યા મદા માલજુ સખ ઉ તેના જર્વે કેલ છવને દન્યો નહિ
અને જાવેસ જાવર.

વિરામ વિરમે વદાનુ પચાવનાર.

દેસકે જીવના બપથી નામતા-વાસના તેમને ધન ગ્રામે સખે અને
 નેચણુપ વધાવે થાશે મારે મહાસાર્થવાદ * તથા મસારમંદી
 જીમ્મતિ જમણુ કરનાર સાંભળે એવી ધનકથા કહેનાર મારે મહાધર્મ
 કથાના કહેનાર અને સસારરૂપ સચુદ્ધમાં રૂપતા જીવને તારનાર
 એટલે ખર્ચેપ નાવે કરી માણ મતિ આપનાર મારે મહા નિ-
 ર્વામિક " સ્વાલપુત્ર કહે " દે દેવાનુરિષા ! આજ ધન્યાધર્મ એજ
 વિજ્ઞાતર્થત અને સમથ છે તો તમે એમની સાથે વા વિવાદ કરશો
 નહિ." એસાએ કહે " જ્યો સ્વાલપુત્ર ! જેમ દેવ બ્રહ્મવત, કણ્ઠ-
 વત અને પુષ્પાન આવી વચનો પુરુષ સુકર, કુકરે વીતર વગેરે નન-
 વચને તેઓના હાથથી પમથી પૂછથી પીછથી, સીંધથી અને કાનથી
 વ્યાં જ્યાંથી જાશે ત્યાં ત્યાંથી તેઓ છુટવા સમથ નહિ એટલે નાથી
 રોકે નહિ તેમ જમણુ બમવાન મહાવીર એ ? પ્રથમ પૂછે તને ઉચર
 દેવા કું જસમર્થે તેથી વિવાદ કરી શકુ નહિ." સ્વાલપુત્ર કહે " દે
 દેવાનુરિષા ! તમે આજ ધનગુરુ બમવાન મહાવીર સ્વામીનું મુજુકીયન
 કીપુ તે મારે (ધર્મમાટે નહિ) કું તમને પાલીઆકું, પીર, રૂઢનકું
 સખા સચારે તેણે કરી નિમગણુ કરુંધું મારે મારી કુબાસની
 રૂઢનેથી ઉપર પ્રમાણે વસ્તુઓ જેવા વિચરે અને ઉપસપદા બેદન
 ત્યાં મુખે વસે." એ રમણે કહાથી બાસામે મજલીપુત્ર સ્વાલ-
 પુત્રની દુઃખાનેથી ઉપર પ્રમાણે વસ્તુઓ લેતો વિચરવા બામે પર
 સ્વાલપુત્ર એસાવાના અનુકૂળ વચને કરી, વિનંતિએ કરી જસમર્થ

* સ્વાલવાદ—અનુકૂળને કમરે જાણી, શા.

૬ જકર—પાલી (Board Table)

જાન્ય નદિ થોમ પામ્યા નદિ તથા લગાર માત્ર રામ જાન્ય નદિ
તેથી ખેડાએ જાણીને પોતાસપુત્ર નરસી નીકળીને જાન્ય નદિ
વિદ્યાર કરવા જાવ્યા.

સુદાસપુત્ર આવકને પશુ સીધાદિકે જન પામતાં ૧૪ વા પુત્ર
અથા પછી પદરમા વપની મધ્યમાં એક દિકસે મધ્યરત્રિને સમયે પે-
પપસાગામાં ધમની પ્રગમિ થઈ ખેડા કે નેરામાં એક ગેવ દાસમા
કમળ સમ્પત્ત તરવાર થઈ સમીપ આરી મુલસીપિયાની પેઠે જઈયા
જાવ્યો તથા ઉપસન દેવા જાવ્યો. એટલું વિશેષ કે એકે પુત્રના નવ
નવ માંસના સજા કર્યા અને વડા પુત્રને, વચ્ચ પુત્રને લપુ પુત્રને
મારી તનું સોદીમાંસ સરીરે ખંડ્યું. પશુ સુદાસપુત્ર ધમની જગ્યા
નહિ ત્યાં દેવતા એથી વાર કંઈયા જાવ્યો. "હ સુદાસપુત્ર" એ
તું આ વત નહિ જામીશ તો તારી અગ્નિનિવા સ્ત્રીને તારા પુત્ર
આજના જાતીન ઉપર પ્રભાસે મારી તેના સજા કરી તેનું જાદીમાંસ
તારા સગીરે ખંડીશ તેથી તું અણધ્યાન આત શીડધ્યાન કરી ખરી
દુરતિ પામીશ. એ વચ્ચે એકવાર, બેવાર અને ત્રીસવાર કમ્પ
અંદસે મુલસીપિયાની પડ સુદાસપુત્રને સકમ્પ ઉપજ્યા. તેથી દેવને
જાણવા નવ કે તો તે આજસે જાવ્યો અને, સુદાસપુત્ર માંમલાને
જામી રહે. આદાથી સમયે અધિકાર મુલસીપિયાની પેઠે તણવા
એટલું વિશેષ કે તે મરી આજુ-બપ એવે નામે વિમાન દેવતાજને
ઉપજ્યા ત્યાંની મદાનિદલસેત્ર આવી ખેડા નસે.

અધ્યયન ૮ મું

મહાશતક

કાળ, તે સુમધન વિશે રાજમંત્રી નામે નમરી હતી ત્યાં
ગુણશીલ એવં નામે કૈવલ હતું ત રા ત્યહી નમરીમા
એણીક નામે શાળ સ્વયં કરતો હતો. ત્યાં મહાસનક
નામે ગ્રામપતિ વસતો હતો. તેને આઠ કોડી મુવર્ણ
બોધમા દરિયા હતા આઠ કોડી મુવર્ણનો વંશાર કરતો હતો અને
આઠ કોડી મુવર્ણનો પરચાળયો હતો. તથા દસદત્તર ગણેનું એક
નકુલ એમાં આઠ ગોકુળ હતાં. તેન દેવની વચ્ચે તેર સ્ત્રીઓ હતી.
તેમાં રેવતીન પોતાના પિપરથી આપેલી આઠ દીરણની કોળી અને
આઠ નકુળ ત / હતાં. તે સિવાય ગાદીની ગાર સ્ત્રીઓમાંની
રેવતી પોતાના પિપરથી આપેલી આઠ દીરણની કોળી અને આઠ
તથા એકુલ હતા.

તે કાળ તે સુમધને વિશે, જામળુ જમવાન મહાતીર ગ્રામી
પ્રજાપાલ તેમને નાંદણ ગાર ત્યાં મર્તિ તેમ આનંદ આપક થઈવા
મથો હતો તેમ મહાસનક જન્મ ગાદયા મથો. ત્યાં જમવાનને પાદી
નમસ્કાર કરી આનંદની પેર આવકજમ અંગીકાર કર્યો. તેમ એટલું
વિશેષ કે આઠ દીગળી કોળી ગ્રામન પ્રદિન અને આઠ ત / મકુલ

એકાદા તથા રેવતી પ્રમુખ તેર બારી સિવાય સર્વ મધુન વિધિએ
ત્યાગ કર્યો.

એકાદા રેવતી આઠાપત્તીને મધ્યરાત્રિને સમયે એવે અધ્યવસાય
(વિચાર) ઉપર્યો કે આરે બાર સાંધો છે તેથી હું મહાહતપ્રથી
મુખ સમઘી ઉદાર બોમ બોમની શક્તી નથી મારે એ બાર સા
એને અતિ પ્રયોગ કરીને, હથિયાર કરીને કે વિને કરી છવથી સહિત
હૈં અને એ બાર સાંધોની બાર હીસ્તુ દેડી તથા બાર મલ મો
કુળ લેઈ મુને વિચાર એમ ચીંતીને તે સાંધોને મારવા પ્રયત્ન
અવસર હળવિત એમંત સ્થળ વચેરે બેતી વિચરે છે ત્યારબાદ
દેવેક વિષે એકાદ મળગ અને લામ બેઈ પેતાની બાર સાંધો
મધ્યેથી બન સમે કરી મારી અને બે વિષ દેઈ મારી અને તે બારે
સાંધોની બાર હીસ્તુદેડી તથા મલમોકુળ પેતે લીલાં અને મલ
હતપ્રથી મુને વિષય મુખ બોમવતી વિચરવા લાગી. તથા મલ
પ્રકારે અંસવા જગાડિ કરી તેને તેજમાં લાગી મદિરા સાથે ખાતી
વિચરવા લાગી. ત્યારબાદ દેવેક વિષે રા ત્વહી નમરીમાં એજીક
રાત્રએ અમારનો (છપાદિયા ન કરવાનો) રહેશે પોતાનો. તેથી
રેવતી આઠાપત્તી પોતાના વિષયથી (પોતાને મજેલો બોધવમાંથી)
હરોજ પ્રયત્ને નામને બાહરમાં મમારી તને મારી તેના અંસવા જગા
જગાડિ કરી ખાતી વિચરવા લાગી.

હવે મહાહતપ્રકાર આપક મ્યાદ વીં પપત સીધાદિક મત પાળીને
પદરમે વા વા મુને બસનો બાર સોંપીને પોતપોતાનાને વિં આપક
ની અનિયત નિતિયા લેઈ વિચરવા લાગ્યા ત્યાર બાદ એકાદ સમયે

મવ મોંસ માન્યરી દેવતી મદામદો મત મહા ક્રિયાડે મધે, માયાના
 વગ છય મૂઢી મોહ પમાડે એવા સાગ સજ્જાર મહા પોષણના
 ન વિન મદામદાક આવહની પાસે આવીને, અભોષાન દેખાતી સ્ત્રીના
 દાવ આવ મંગા કરતી, કહેવા છાત્રી "અરો મદામદાક આવકા
 આ જ ધમનું કામ આ જ પુન્યનું કામ, આ જ સ્વર્નનું કામ, આ જ
 ધમની વામજ આહંસા મની તમે મારી સધાન મસારનાં મુખ બે
 મન્ય નથી એ સાફ નહિ" એમ એક વાર બે વાર, તલુ વાર કલા
 કલા મદામદાક આવકે તેના સામું બેસુ નહિ, આ ૨ સ કાર દર્શા
 નહિ અને નાન રહી ધર્મધ્યાનને જિને વિચરણ છાત્રા તેની દેવતી
 માત્રીને આમલુદમત્તી થઈ ૭ દિશાથી આવેલી હતી તે દિશાથી પાછી
 પોતાન ધેર ગઈ

મદામદાક આવક નાવહની અનિવાર તિના મૂત્રવિધિએ જાગ-
 ત્વ વિચરણ છાત્રા તેથી સરીર છુદારની ખવન બપા વજરની ધમલુ
 મરજુ નિમાસ થયુ એકદા પ્રમત્તવ મધ્ય શત્રિને મનને ધન નમ-
 રિસ નમન થઈ તેમને એવો અધ્યવસાય ઉપન્યે કે ૭મ આનદ
 આવક અત અનુભાએ મધારો કીચો અને પરિમદ મનસ્ તથા
 આર તકારનાં આદાર પાણી તળાં તમ દુ પલુ કાલ તખાને કો
 એમ વિચારી તે પ્રમાણે ધમધ્યાનને જિન વિચરતાં થઈ શુભ ધ્યાન
 અને શુભ પરિણામે કમળો કાપ કરી અવધિયાન ઉપન્યું તેથી પૂત
 તથા કમિલુ દિશાએ કાવજુ સયુ સંધી દ નર ચો તનું છેત દમવા
 છાત્રા પમિત તથા ઉત્તર દિશાએ મુદ્ધદેમવત તથા વાપર ખવત

અને નીચે રત્નપ્રભા નામની પહેલી નરકનો લોહાશુચુર નામે પાશડે
દેખવા લાગ્યા તે પાશડાની ચોરાસી હજાર વાની સ્થિતિ છે

અન્યથા યસ્તાવે એકલા સમયે દેવતા આશાપત્ની ઉપરની પેંડે
પેાત્થણાણાને વિષે મહાહતક આવતી પાસે જાતને એક વાર બે વાર
ત્રણ વાર પ્રથમની પેંડે મોઢક વચ્ચેના કંઈવા લાગી તેથી મહાહતક
આવતો હોવ ઉપન્યે અને અવધિયાને કરી જોઈ કહ્યું કે “નર
અપ્રાર્થિત મરણની વાંચનાર દેવતા। તું જરૂર સાત અદ્વૈરાત્રિની
અદર અશ્વસ રોમથી પીગાળો આત્મ્યાન તથા રોદધ્યાને કરી દુષ્
પ્રમતી અસુમ્મધિ પસ્થિયામે મરીન રત્નપ્રભા નામની પહેલી નરકનો
વિષે લોહાશુચુર નામે પાશડે ચોરાસી હજાર વર્તણ આશુખ્યે નારકી
પહે ઉપજીય” એવાં વચન સાંભળી દેવતા ત્રાસ પામતી નહી અને
હળવ હળવે ધેર આવી ત્યાર બાદ તે સાત અદ્વૈરાત્રિમાં અશ્વસ
રોમ ઉપ ત્રે કરી આત્મ્યાન અને રોદધ્યાને કરી કળા કરી એજ
રત્નપ્રભા નરકના લોહાશુચુર નામે પાશડે ચોરાસી હજાર વર્તણ આશુખ્યે
નારકીપદે ઉપજી

તે કળા તે મમળને વિા મમળ મમળાન મહાવીર સ્વામી
સમ્પ્રસન્ન તેમને બાર યાજ ગાંડવા મહા આવત મર્મદેહના સાંભળી
પાડી ગઈ ત્યાર પછી મમળ મમળાને ગૌતમ સ્વામીને કહ્યું “હે
ગૌતમ! આ રાત્રીની નમરીને વિષે આશ અતિવાસી (સિખ)
મહાહતક નામે આવક છે નેલે પેાત્થણાણાને વિષે તેથી મરણ મમ
લની સમભવ કરીને ધમધ્યાને વિચરણ થઈ તેની દેવતા નામની
બીએ મહામોહક વચ્ચેના કંઈવાથી હોપાવમાન થઈ અવધિયાને કરી

એઈ કશું કે દે રેવતી ગાથાવળી! નું આત્મ અંકુશત્રિભું અમમ
 પાત કપલે કરી મરી રત્નરત્ના નરકમાં ઉપજી છે જોતમ!
 અમલોપમક આવકને છડી સંજેનનાને વિશે અહિંસાના સાચી વાત
 છતાં પણ અમનોગ અન કોર વચ્ચ કહેવાં કષ્ટે નહિ મારે તમે
 વળે મદાસનક આવકને કહે કે એ / સ્થાનકે આગેવો, નિંદો
 વધાવો જ નાશકિન કો " એ રમણે કહેવાથી શી જોતમ આમીએ
 ના તુલ્યી નનરીની મધ્યામધ્ય ચક્રન પોતપરણાના વિન લ્યાં મદા-
 સનક આવક છે ત્યાં આવી ઉપર રમણે કશું મદાસન આવકે જોતમ
 સ્વામીનું વચન નહત (કમુલ) કરી તે / સ્થાનકે આગેવી પશ્ચિ-
 મી, નાશકિન લીધું પછી જોતમ આમી ત્યાંથી નીકળીને અમમ
 અમવાન મદાસીર પામે આવી તેમને વાદી, નમસ્કાર કરી મૂળર
 બંદે સુધમ અન બાર બે નપ કરતા વિચરવા લાગ્યા ત્યારનાં
 અમલુ અમવાન મદાસીર સ્વામી અન્નદા જનપ દેશમાંથી વિદ્યાર
 કરી વિચરતા હતા.

મદાસનક આવક પછી શીશ્યા વન માંને ગીત જા પપત
 આજકનો હમ પાળીને, આવકની આગાર પ્રતિભા પર્ણિને એક મુમુની
 સંજેનતા કરીન પોતાનો આત્મા સોડીને, સાકબન આધારતાં અ-
 ભુલજ કરીન, પાપ આગેવી, અમાધિવત અઈ કાળ માસે કાળ કરીન
 મુખમ દેવચોકના અઘણુવનમક વિમાનને વિષ આર પમોષમની
 ઘિનિએ દેવતાપત્રે કષ્ટ-મો. ત્યાંથી મદાવિદેહ શ્રેષ્ઠ ઉપજ મોમ્મ તા.

મધ્યયને ૯ મુ

ન દનીપિય

હાજ તે સમયને જિણે સાવરથી નામે નજરી હતી, ત્યાં કોણેક નામે વન હતું એ સાવરથી નજરીને જિણે છત્રચતુ નામે રાજ્ય કરતો હતો ત્યાં ન દનીપિય નામે આચાર્યતિ વસતો હતો. તેને આર કોડી સુવર્ણ ભોજમાં ઘરેલા હતા અને કોડી સુવર્ણ ખૂના વેપાર કરતો હતો અને આર કોડી સુવર્ણનો પરવાનગો હતો તથા આર ભોજ એટલે આવીશ હજાર નાણે હતી તેન અમિની નામે આચાર્ય હતી.

તે હાજ તે સમયને જિણે અમલુ અમવાન મદારીર ગ્વામી સમજાયા (પર્યાય) તેમને વાંદવા નાર નલા મહિ ન દનીપિય આચાર્યતિ પણ વાંદવા મળે. ત્યાં અમવાનની દેવના સંમગ્ન આનક આવકની પેડે આવકનાં નાર વન અમીકાર કરી પાછે વળે. મકલ પણ પાછી વળે ત્યાર બાદ અમલુ અમવાન મદારીર ગ્વામી નાજ દેવમાદી વિદ્યાર કરી વિચરતા હતા.

ન દનીપિય આચાર્યતિ, આવકપણું અમીકાર કરી છત્રચત્ર અમવાન વિચરતા હતા અને ક્યાં વર્ષ પર્વેત પણાં સીદમતાદિ પાગી પદરમે વૈ પોતાના વડા પુત્રને પરનો આર સોપી પર્વેતી ઉપમજા લેખન વીસ વાના પચાસ પાળીને સુખ પ્થાને આરજુમ વિમાન દેવતાખને ત્રણે ઉપવે. ત્યાંથી મદારિદેદ ધુને ગ્વામી મોસુ તો.

અધ્યયન ૧૦ મું

સાસિદીપિયા

કાળ તે મમખને વિને સાવર્ધી નામે નનરી હતી
ત્યાં કોણક નામે વન હતું તે સાવર્ધી નનરીને વિને
જીવજીતુ નામે રાગ સખ્ત હતો. ત્યાં સા
સિદીપિયા નામે ગાથાવનિ વસતા હતો તેને આર
ધ્રાડી મુવજી બેજાયા હોયલા હતા આર કોડી સુવ
ખનો વધાર કરતો હતો જ્ઞાન આર કોડી મુવજીનો પ્રત્યાખવા હતો
નથા આર માફા જોડે આવીય હ નર માથા હતી તેને કામ્બુની
નામે આયા હતી. (સાસિદીપિયાનું સરકુન નામ સાસિદીપિયા.)

તે કાળ તે મમખન વિના મમજી બમખાન મદારીર સ્વામી મ
મુવજીયા તેમની જોડે સાસિદીપિયા ગાથાવનિએ આનંદ આવકની
પેરે જુદા ધધમ આનીકાર કર્યા અને કામરેવ આવકની પેરે વડા પુત્રને
જરતા આર મોપી પોષણગાન વિના મમજી બમખાન મદારીર સ્વામી
મગમ લીજકરની જન નગમિ ઉપજાયા લખ ધમને વિના વિચર્યા
જાગ્યા. જોડામ વિશેષ કે ઉપજાન સદિન આવકની આજ્ઞા નિમિત્ત
બલી પેરે પરિવર્તી જોડા મવ કામરેવ આવકની પેરે નખુનુ થાવન
મુખમ રેવજાકને વિને આજ્ઞાકીયા વિમાન રેવજાકને આર પદ્માવનની
વિનિએ તનિ ઉપજો. આથી મદારિદ કાલ આવી માયા જાલ.

હોએ આવકન પદરમે જોડે જન કરવાની ચિત્તા ઉપની જાત હોએ
આવી જોડા જાનો આવકના પવાય જાગ્યા.

શ્રી

નિર્યાવલીકા સૂત્ર

લેખા

કલ્પવલ્લભ સિંઘ, પુષ્પીઆ, પુષ્પચુડા અને
વિન્હિદશા એ ૪ સૂત્રોનો પણ
સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે

નિર્યાવલીકા સૂત્રના ૧૦ અધ્યયનો.

અધ્યયન ૧ શુ-મલીકુમાર	અધ્યયન ૬ શુ-મદાદપ્પુકુમાર
૨ શુ-મુઠાલીકુમાર	૭ શુ-વીરકુપ્પુકુમાર
૩ શુ-મદામલીકુમાર	૮ શુ-સમદપ્પુકુમાર
૪ શુ-કુપ્પુકુમાર	૯ શુ-વિવસેનકુમાર
૫ શુ-મુદપ્પુકુમાર	૧૦ શુ-મદાસેનકુમાર

પ્રવેશિકા.

કાગ તે મુખન નિા (એટલે અવમરિણીના નોંધા
આશન તિ) । ત્હી નામે નનરી હી, ૭૪૮
ગ્રાક લાંબી અન ૩૫ ગ્રાક પાંચી દાંચ આધે
અધિક અન અવનાદિક કરી સહિત તથા ૭૫૫
રહિત હી.

રા ત્હીની બદાત કચ્છન મેળુના ગુણુથીયા નામે ઉવાન હર્જ,
૭ હસતુના રા- છે કરી સહિત હનું એ જથાનમાં અગ્રિક નામ
એક મેઠ રા હનું તેની નીચ પુશ્વીશિતાપદ્મ દોરો તે વર્ણ
કાચે અન ચિત્રચિત્ર દતા.

અ સિતાપદ્મ ૫ મળ્યુ અમવાન શી મહારીરના સિન્ધ—
પાચમા મળુધર આપ મુખમ આમી (૩ ૭૭૭ તાનિ અન કુત્રે
રી મુક દાંચ ૫ જાતનારાય મધળ્યુ અન મુમચારસ નામક
મહાળના ધણી હાંચ તેઆ) પાચમા માધુના ખગિચાત્ર અહિત એક
આમરી બાંતે તામ વિહાર કાંચ પારીઆરા ઉપકરણુ મરીન સમમ
તથા તપ કરી આ માન આરના મહા ગાન-જાન-અરિતની શક્તિ
કરના મધ વિચરના વિચરના આવીન કિરણ. ત્યાં તેમન વાંચા
રા ત્હીમાંથી નક્કા આપી, ૭ મમકથા આમચી વિશાલ મન્.

સિતાપદ્મ અટલે પાચાત્ર મૃદુ અવચા પાચમા પદ્મ બિ હરેજા રાજા ઉ

આપ સુખર્મ સ્વામીના સિધ્ધ આર્થે લખ્યુરવાથી કે એએ સમચોરસ નામક ચાલાણુના બણી હતા અને સાર્વ આગે સુ દર હતા તથા ૭એએ તેમસુ બેસ્યા આપની ચાખી હતી તેએએ ગુરવર્તેપી આતિ નજીક નહિ તેમ આતિ દૂર નહિ એવે સ્વયે ઉચ્ચ દીક્ષુ કરી, શિર નીચુ તથાવી સેષ ધ્યેન કરતાં પણ વહન નમરદાર કરી સવિનય પૂજ્યું “હે પૂજ્ય ! મમલુ મમવાન મી મદાવીર ગ્વામી મોક્ષ પવાર્થા તેમજે આઠમા તથામને વિશે કેવા આર્થે પરખ્ય છે તે કૃપા કરીને દરખાવશો ?”

આર્થે સુખર્મ સ્વામી કહેતા હવા કે લગુ તપ્તવી મમવાન મદાવીર કેવે આઠમા ઉચંચના પાચ વર્ગે પરખ્ય છે (૧) નિરચાવલીકા (૨) કમપત્ર સિધ્ધ (૩) પુરિસ્થા, (૪) પુષ્પનુષ્ઠ (૫) વિન્દિતલક.

આ પાંચ પૈકી પદ્મથી નિસ્ચાસ્તીકા સુરખાં પશુ ૧ અપ્યવન છે એનું વખેન સાંભળે.

+ વિરલ-સાચકેષ્ઠ-વિરવાલિકા, A states of (man in) વિરલ or hell. નિરલ એટલે નલ, તે લગુ વિદુસલલ અગ્રેને વસાહિ વિ, એટલેનિગમે, કલ એટલે પૂરે અગ્રનાં પુણ્ય (સુખ ફલે) જેમ મુલા વવલપી સિધ્ધે તે વિરલ, એનાં એકમિઃ ખજુમેલુ વખુન એમ અગ્રાયુ છે તે સુચુ નવ નિરવાલિમ સુચ (જીજી રીને, વિરાલકાલ વિરલે અપેખામય મોક્ષ લભા રોજ-અગ્રિપી મમલુ સુચ તે નિરવાલિમ સુચ)

અધ્યયન ૧ લું

કાલીકુમાર

તે કાળ તે મુખને જિં, આ હનુમંતિના કાસલક્ષેન
જિલ કાળ નામે નસરી હતી (તેનું વળન શી દેવ
વાહ મુજવસ્થી જાળવું) નસરીની બહાર કિશન
કેળમાં પૂજાનક નામે એક ઉપાન હતું

આ નસરમાં, એલીક સામનો પુત્ર અને એલિસા રમુનિ આ મ-
ના કોણીક નામે સભા રા ૫ કરેલો હતો. તે મુખદમવન વરન
મુખન મોટો હતો. તેને પામ્મવની નામે સળી હતી, ને બનિ
મુંદર હતી.

એલીકરાખને ખીજ એક કાલીનામક સળી હતી ૭નાથી તેને
એક કાલીકુમાર નામક પુત્ર થયો હતો. તે પજુ મુંદર હતો

(કોણીક અને કાલીકુમાર અદિ દમ્ર મળાને ૧ નામે
અમુ કરી હતી. અમલપકુમારે કિશ વેળાથી વેળે બ ૧ ૧ થમાં
અમુના નહાતો.)

એકા, કાલીકુમાર પેલાના જણ કોણીક સામે સાચને મળી
થયો. ૩ ૦ હાથી ૩ પેદા, ૩ રમ મળુ કોની મળુપને

રથ મન્દીરી તે ઉપર બેસી ધણી દાસ-દાસી સાથે અજાનમરીની
 બધોમબધ મર્મ પૂજીને ઉવાનમાં ગઈ ઠૂંચી તીરકરના છત્ર વનેરે
 અનિશ્ચય જોવામાં આવ્યાં રથથી નીચે ઠીંગરીને ધણી દાસ-દાસી
 આપે પત્રે ચઢીને અમણુ અમવાન સમીપે ચઢીને તેમને તથાપર
 રક્ષિત્વ દેહને, વહન-નમસ્કાર કરી ઉભી રહી. અનવાને રાણી
 સુખમ વિચારવાક ધમકાયા કરી, તેમાં સાગારી અને અણુગારી
 જાન રહારના ધમનું વળન કરું (સાગારી ધમ એટલે આવક-આ
 વિમનના ગાર વનગ્રધ ધમ અને અણુગારી ધમ તે સાધુ-આપ્તીનાં
 પયમદાવનગ્રધ ધમ) આ પ્રમાણે ધમથી આશ્ચર્ય થયય.

ધમકા સાંભળ્યાથી દાન મળેલી કાલી રાણી અનવાનન ત
 નુપર રક્ષિત્વ દેઈ વહન-નમસ્કાર કરી સવિનય પૂછયા સાગી.
 “દે અનવાનાં માતા કાલી ગાર રથમુજા નામક મંદામન વિા બપો
 છે ન છત્રો કે નદિ ? હું તને છત્રો દેખીશ કે નદિ ?” સુવત
 વચા “દે રાણી ! તારો પુત્ર કાલીકુમાર સમામને વિરો દળાયા છે
 અનમમ થયો હા તેના મુખેા મયાયા છે અને પ્વ ન જામએ
 આરે વિમાએ પડે મર્મ છે આ રથએ સમામન વિરો અધકાર
 આપ્યો છે એટલે મયાગ તમે કાલીકુમારનો રથ સામે આવવો

આશ્ચર્ય કરી અન ત પત્રી અસિર્ગન મેરે વજ અવવા આવવો આતરૂ
 છંદ કરી ન જતી અનવાનની સુખમ મર્મ વજ અવવા કિય બે રાત્રેતરે તેમ
 પ્રાપ્તીનાં કિય સમ જાએ નથી જનુ દલમ વિચા । અન દલતી રુન્નિએને કિય
 સમજાએ (અનવાન કે અનવાન પામિ જવા પડેલા સગીર રૂદ કરી, દાનવી
 અમીન જનુ પ્વેલ સગીરની વિમુજા કરી, રથેસ સ વહારાની તેવડીનાં કરી
 જર દાન આવા રથમ જનુ જાવન વચાયકે છે

દેખીને મહાકોલાચમન થઇ પનુષ્પ મહારી માન સંધી તીર બેઠી
એકજ પ્રદારે તેને છત્થી રહિત કર્યો છે મારે દે કાલીચણી । ઈ
કાલીકુમારને છત્તો દેખીત નહિ ”

આ સાંભળી કાલીચણી મહા સોમગુર થઇ નેમ અપારજની
જા કરસીએ કાળવાથી પડે તેમ ભોંયર પડીને પગી અને તેનાં સવ અન
સંકોચનાં ત્યાર ત્યાર એક મુકુર્ચના અનરે ભમવાન મહારીરે ખીસ્ક
દેવાથી ચણી સુએનન થઇ ઉઠી અને ભનવાનને વાંદી નમસ્કાર કરી
કહેવા લાગી “ હે ભગવન । તમે ક્યુ તે સર્વ હું સત્ત અને મરિદ
રહિત માનું છું ” એમ કહી ભગવાનને દરીથી વાંદી નમસ્કાર કરી
ધાર્મિક સ્ત્રી મહી ૭ દિશાથી આવી હતી તે દિશાએ થકને પેર મળ

ત્યાર પછી ગૌતમ સ્વામીએ ભગવાન મહારીરને વાંદી નમ
સ્કાર કરી ક્યું “ હે ભગવન । એ કાલીકુમાર, કમને અવસરે મન
કરીને ક્યા ઉપાયો । ”

આ કાંઈકે કાંઈકે બેઠી સમ કલ્પક થયો કે જો ઉપાસા કરવાન સંસ્કાર
આપાજ અન્નજાત્ર મહામયન થવાને અવધિ હતો એક પાલ્લવી રેવતી તરિ કળિને
ક્યુ ૩ “તું સવ્ય અદોઃ અદોઃસ્ત્રિમા અદાસ ત્વમ કાપલ્લવાણી મૃત્યુ પામી સ્નામ્ભ
નપમ કાપલ્લવા ” આ સુનિધમન સુત્રી નહત કાંઈ પનુ આમનેક્ષ અને ભોત અત્થ
દેનાથી જો ભગવાને દિશામ સ્વામીને મહામયન થવાને અવધેક્ષદુ આપરા સવ
મિત્રમ્ભ તે ભગવાને કિન્નેજ કાલીચણીન આવાં કોજ અને આમનેક્ષ વચન કેમ
કર્તા । તેમ મુદારેતે કેનાથીચણી (પાલ્લવી ખસે) દિશા લેનાર છે કિન્ન
વડણી થામજ સવ બે વચના કર્યા કર્યા જાણીયા દરેક સમ્મ દરેક વર્તનમાં મુગ
અમ્ભવ સ્ત્રેષો લેવા છે.

ભગવાન ઉવાચ—“દ ગૌતમ! કાલીકુમાર વિસ્તીત મરણ
 ધમવાથી કાળને અવસરે કાળ કરીને ચોથી ૫ ક્રમના નરકના હોમાન
 નામે નરકાધામને જિા હસ સામરોપના આયુષ્યે નારણીપણે ઉપન્ન્યો.”

શ્રી ગૌતમે વળી પૂછ્યું “હે ભગવાન! કાલીકુમાર કેવા આરભ
 સમ્પરભ, કેવા અશુભ દુષ્ટ કર્મે કેવી ચીતવણા અને કેવા ભાવે ઠરી
 ચોથી ૫ ક્રમના નરકને જિા નારણીપણે ઉપન્ન્યો?”

ભગવાન ઉવાચ—હે ગૌતમ! સાંભળ—

(૧૪મ કેલ્પિક રાજની કલ્પતિ તથા તેણે રાજ્ય સ્ત્રી રીત
 સંપાદન કર્યું તે દર્શાવત કહી પછી કાલીકુમાર કેલ્પિક રાજની
 આપે વેશકુમાર પાસેથી દ્વાર-દાથી ચેરા સાથે સુખામ કરવા અમે
 ત્યાં તે સ્ત્રી રીતે મરણે વચરે દર્શાવત કદવામાં આવશે.)

તે કાળ તે સમયને જિા રાજયુક્તી નામે નક્કી હતી. તે કાલિ
 અન્નપાદિકે કરી સદિન અને ભય શદિત હતી. તે નક્કીમાં એલ્પિક
 નામે રાજ સ્ત્રી કરતો હતો. તે મોયે સુલોકેમવત પત્ન સમ્પાદન
 હતો. તેને નવા નામે રાણી હતી. તે રૂપે સુર હતી. તે એલ્પિક
 રાજનો પુત્ર અને ન હાથળીનો અનન્ન અભયકુમાર નામે હતો.
 તે રૂપે સુર, મદા જુલિવન અને સામ-દામ-ભેદ-રૂપે ભણુધર
 દોષ રાજનો ભાર ઉપા જાને પીરી સમ્પાદન હતો. એલ્પિક રાજન

૧ ન હાથળી અને નાગીકન હતી. અન્નપાદિક રાજન એલ્પિક વચરે સ્ત્રી પુત્ર
 વત્તા તેમાં એલ્પિક સુલોકી વધારે જુલિવન કેલ્પિકી બીજા ભાગ્યે દેવ ભગ્ન દત્ત
 તેથી તે પદેસ મધ દત્ત, જ્યાં નામે પાત્ન દત્ત.

બીજી થેલણ નામે એક રાણી હતી. તે રૂપે સુંદર હતી. તે એકાદ પ્રસાદે ચરિત્રને સમયે થિ હતું સ્વપ્ન દખ્ખીન જાગી. (૭મ પ્રકાશ- તીથે અધિકાર ક્ષેત્રે તેમ.) સ્વપ્નપાકને તેમનીને તેનું રૂપ પુછીને તેને ઘન દેઈ વિદાય દીધી. પછી એકાદ રસ્તાન થેલણ સર્વને અર્જને રણ માસ પૂર થયે એવો ઘડો ઉપન્યોદે, એલિઝ રાજના મળ નવા માંસના સળા કરી તેને તળા દાર સાથે ખાતી વિચાર્યું હતું છે તે સ્ત્રીને ? એવા મનોરથ પૂરા કરતી હતી. એમ અવધાન જન સમય વિચાર કરતી સરીરે મુખ જન તે તરફિત થઈ તથા કુલ, સુમધે જાગ્રતાર અને સરસ વચ અવધાનની થઈ વિચરવા લાગી.

એકાદ તેના અમી સુમુદા કરવાર ઘસીએ તેને અવધાન પસતી દેખીને એલિઝા ન જાણે આવીને ને ચાત સવિતય નિવેદન કરી તેથી એલિઝા ન ચિતાવર થઈ થેલણસહી જાણ આવીન પૂછવા લાગ્યા " તમે શા માટે અવધાન પડો છો ! " તેનો ઉત્તર તેણે તદિ દેવાથી બીજવાર ત્રીજવાર પછી ત્યારે થેલણસહીએ

* સ્વપ્નપાકે ક્ષેત્રે કે-મુજ સ્વપ્ન પાક છે તેમાં ૪૨ સામગ્ર્ય જન ૩ મુખ ૭ ત બીજા માંસ ૧૮ રૂપિ (૧ હસી, ૨ જામ, ૩ સિંદ, ૪ લાખીય ૫ રુકાઈ માખા, ૬ રુકાઈ સૂરે, ૮ જામ, ૯ જામ, ૧૦ પાચતોતર, ૧૧ કોરસમુદ, ૧૨ ૬૫ વિચાન, ૧૩ રુકાઈ સમુદ, ૧૪ અલિસિયા) જાણ છે ૧-૨ થી સ પૂર્વે તમામ તીથાની માત્ર ૭ રૂપ છે ચાત જાણ આપી જાગ્રતારી માત્ર રૂપ ૧ માંસ સળ વામુરેતની માત્ર રૂપ અને તે થર્મિન્ટ જાણ જાગ્રતારી માત્ર રૂપ, તે માંસનું બે માત્ર ૧૦ થાતી માત્ર રૂપ છે અને આ સિંદ રૂપ રૂપે ૧૨ માંસ ૧૦ રૂપ જાણ થઈ

† જાગ્રતારી ૧૦ માત્ર

હ્યુ: દે આમિના એ શાન તમને કહેવા લાગે નથી. " એલિફ
 સમએ ફરીથી બ, આમદ કરીને કાઢ્યું ત્યારે હ્યુ " હે સ્વા-
 મિના મને સિદ્ધનું સ્વામ દેખવાને તબુ મામુ થયા પછી તમારા
 કાગળનું અંત આવાનો યોદ્ધા કપન્યો છે તેથી આત્મધ્યાન પ્વાર્ણ
 પું. " એલિફ સમએ હ્યુ " તમે આત્મધ્યાન ધરશો નહિ, તમારો
 યોદ્ધા પશુ થશે એમ અમે કરીનું " એમ સંતોષારક વચન કહી
 તેની આમન્યાસના કરી એલિફશબ્દ ત્યાં પોતાને બેસવાની બહા-
 રની કવ્વાલુસાગા છે ત્યાં આવીને સિદ્ધાસન ઉપર પૂર મામુ મૂક
 રીને બેઠા અને ઉત્પાનિયા જુદિ,^૧ વિનય જુદિ,^૨ કમિયા જુદિ,^૩
 અને પરિજ્ઞાનિયાજુદિએ કરી યોદ્ધાએ તબુ કરવાનો ઉપાય શોધ્યો
 જન્મ કામ દાસ લાગ્યો નહિ તેથી આત્મધ્યાન ધરના શોધતુર મૂખે
 બેઠા છે. એવં અવશ્યક અમલક્રમરે આવત કરી, જન્મલકાર પહેરી
 પોતાના પરથી નીકળીત ત્યાં આમ્યા અને એલિફ સ નને સિવા-
 ગુર કબી કહેવા લાગ્યા " હે જિનાઈ! આપ દમેશાં મને દેખોને
 દર્શવત થન આન આજ દરવત થયા નથી તેનું શુ કારણ? "
 ત્યારે એલિફ સ નએ હ્યુ " હે મુત્ત! તારી આતર માત્રા ચેત્તુ-
 ફીત એક રાત્રે સિદ્ધ થત દાઢા પછી તબુ મામુ પૂલુ થયે મામુ
 કાગળના અંતના સુગા કરી તે આવાનો યોદ્ધાએ કપન્યો છે તે
 પૂરો નહિ થવાથી શુ ક કામ આત્મધ્યાન પ્વારે છે. તેથી તે યોદ્ધાએ
 તબુ કરવાનો ઉપાય શોધું પું જન્મ દાસ લાગ્યો નથી. " અમલ-

૧ કાલિંક જુદિ. ૨ વિનય કરવાથી આપણી જુદિ ૩ કામ કરવાથી આપણે
 જુદિ. ૪ રાત્રીના પ્રભાતજુદિ આપણી જુદિ.

મારે મધુ "હે પિતાશ્રી! આપ રિકર કરશો નહિ મારી સાવકી
મતાશ્રમે યેહોલેયો પૂર્ણ થશે તેમ કું કરીશ " "

એમ કરી મેલિક રાજ્યને સતોષી પોતાને ઘેર આવી અને ધરને
ત્રિે મુખ દેશલે પ્રતિતકારી પુરપને તેમનીને મધુ "હે દેવાનુપ્રિય!
તમે ખાદ્યનીય વેસ્થી લેલીમધુ આણુ માંસ તથા કાળજની કૌશલ
લાલે " જમી પ્રતિતકારી પુરપને કુકમ પ્રમાણે મળ વની કૌશલ અને
લેલીમધુ તાલુ માંસ લાવીને આપુ તે માંસને કાપી કટકા કરીને
તે લેઈ મેલિક રા ન પાસે આવી અને જમ ન્હોં છતી મસલત
કરીને મેલિકસ નને રાખાને ત્રિે સીધા સુવાર્ધા, જમી તેમની કસ
જાને ત્રિે લેલી જરાધુ માંસ કાળજની માંસની કૌશલને લીરીને
મુખ સખુ અને ચૈલણસખીને તે રાખાની સન્મુખ તે નરોનર નેઈ
સકે તેરી રીતે ધરના મેઈ કામે લેસારી જમી અમમકુમાર મેલિક
રાજના રૂનિમ કાળજની માંસને લો લો કાપીને કટકા કરીને
ઉત્તમ આલખને ત્રિે મુકીને ચૈલણ સખીના પૂમ આમગ પૂમ
લાલ (માંસને કાપ્યાં મેલિક રાજ્ય રૂનિમ મુકીત લાલ તથા

* જાંદી મેલિકે રાજ્ય કરી કે-આવા પુત્રવત્તણી રાજની જ્યેમ કાપતિ લાલ
કાંઈ લેલણસખીને જાંદી દુઈ રેહોલેયો કેમ કાપતિ લાલ કે તેનો મુલસો કે-આ
જ્યેમ કાપતિ કાપતિ મેલિક રાજના રાજ, પૂર્વ કરે લાપસ કોઈ તે માસ મલક
જમનુ તપ કરશે કોઈ મલક પાલખન આપવા વિવસે મેલિક રાજને તેને લાલ
ન ઘેર જમવા જમવા મળુ કરી કાંઈ પાલખન વિવસે જમવાનુ કોઈનુ સુધી મલક
અમ મળુ વાર મલકમલક પાલખે વિવસે જમવાનુ કોઈનુ સુધી નવા
તરી લાપસે પાલખ કે મલિક રાજ્ય મારી મલકી કરે કે નેથી કે-આવમન લાલ જાંદી
પાંખીને લાલ કરીનિલસુ લીપુ કે માસ લાલ દુઈ દેમ લો મેલિક રાજનો લાલ લાલ

કાળુમય સ્વર કરના હતા) ચિત્રણાચણીએ તે માંમના સગા કરી તમને દાર આપે આપ પોતાનો ડેરાગો પૂર્વ કરી જન પછી મર્મને મુખ મુખે શરિ પમાડવા લાગી.

એકા રસ્થાને મધ્યરાત્રીને મનને ચિત્રણા ચણીને એવો વિચાર ઉપન્ન થયો કે આ જાગકે મખમાં છતાં પોતાના પિતાના કાગ નનું માંસ ખાધું તો જન્મ્યા પછી જૂઠા કૃત્ય કરનારો થશે ખરે તે મનને ઘાટ પાડી આગુ વિચાર કરી એમ વિચારીને થાડું દુઃખ ખર્ચાને એ મનને આડવાના ૧ પા ચનાર ૨ આગવાના વિચાર કરવાના થવું ઉપાય દોષા પળ નેનો વિચાર થયો નહિ ઉપર નવ માસ પૂજા થયે મુકુમ્બાગ અને સ્વાપવત જાગક (કુમ્બર) નો જ મ થયો. તે જમને થાડુ ચિત્રણા ચણીએ વિચાર્યું કે આ જાગક મખમાં ઉત્પન્ન થવું પિતાના કાગળનું માંસ ખાવાનો ડેરાગો જપન્નો તે મોટા થયે ક્રમવા નાશ કરનાર થશે ખરે એ જાગકનું માંસ ન જાહે તેવી રીતે ઉકારે નખાવું એમ વિચારીને એક કાસીને બેઠાસીને કમ્બુ "હે દેવાનુસિને ! આ જાગકને એકાત ઉકારામાં નાખી આવ." ઘાસીએ ચણીના કુકમ આપે ચણી જાગકને દાસ્યા કર્મ આપી કાસીને જા. ઉકારામાં નાખ્યો આ જાગક પનું સ્વાપવત દેરાગો આપી ચણીમાં ઉડાન થઈ રહે. તે જાન જનજાતે આવી એનિસ જા ને મનિનય નિવડન કરી. તથા એનિસ ન સીધ ચણીએ આવી જુએ ઉ નો ઉકારામાં મલારવત જાગકને તેમો તે પાને પોતાના દાસ્યામાં મેડ પડે આવી ચિત્રણા ચણીને માંખા અને ઉકારામાં નાખવા

જાગ્રત જડુ આશોર વચ્ચે કહી કપોડા દીધા તથા હવેથી તેને નદિ
મારવા જાગ્રત પામે જલિનમ્ત કર્યો.

ત જાગ્રતને ઉકરગ્રામાં નાખવાથી કુદરત જણાવે તેની આંખ
બંધાયે છે. દરરોજ હતો તે પાકવાથી તેમાંથી પર, થોડી વહેતું કરું
અને વેદનાએ કરી તે જાગ્રત મોરે મોરે સુન્દે આરતો હતો. તે
આરતરના સુન્દે સાંભળી એણે રાત્ર તે જાગ્રતને હાથમાં લઈ
આંખબંધના ઉગ્રને ખૂબ ખૂબ પાલી પર અને થોડી મુસનો. તેથી તે
જાગ્રત વેદના રહિત થઈને રહતું નષ્ટ કરતો એમ આરે આરે તે
જાગ્રત રાત્રો ત્યારે ત્યારે એણે રાત્ર કરતેથી આમશાનુથોડી પર મુસનો
અને તે જાગ્રત વેદનારહિત થઈ મુપ રહ્યો. હવે ચીતે દિવસે તે
જાગ્રતને અદ-સૂર્યાઈ કસીત કરાવ્યા અને આરમે દિવસે મુસનિપત
(કુદ આનળી કરી આરે) ઠોણે એવું નામ પાડ્યું તે પછી
તેનો ૮ મોત્સવ કર્યો (ધાવત મિષ્ટાન્નરની પેઠે નાણું) અને આઠ
ઠનાએ પરણાવી. એમ અનુક્રમે મોરો થઈ સસારનાં સુખ એ
મરવા લાગ્યાં.

એકદા પ્રત્યક્ ઠોણેકુઆરને અર્ધાંશત્રિએ એનો વિચર
કપ-એ કે નુ હવે રાત્ર કરવા થાયક થયો પુ. તો એણે રાત્ર
રાત્ર કરે એ સાફ નદિ આરે એણે રાત્રને મહા પાપાત પમાડી
મોઝા મ. ૧૭થી હું રાત્રનાટીએ બેસું. એમ વિચારી લાગ જોતો
હતો. પણ તેમાં રતેદ નદિ પામવાથી કાશિ આદિક કુદરતને બેઠા-
વીત કર્યું. “હે રેવાનુપ્રિય! એણે જાનને મારવા હું ભોંઠ
સમપ નથી નારે તેમ જાંખનામાં નાખી હું રાત્રનાટીએ બેસું અને રાત્ર

સમી આપણે અમાર બાને વહેંચી લઈએ." તે વાત તેઓએ
 સ્પષ્ટ કીધી. પછી કોણિકામારે એકલા ઝસવાને સામ જોઈને એણે
 ચાલને બંધનમાં નાખ્યા અને પોતે મોટા મંડળથી રાવ્યગાની
 ઉપર બેઠો. ત્યાર પછી સ્નાન કરી વસ્ત્રાલેખર પેઢેરી પોતાની માતા
 એલણ રાણીને પાંચે લાવવા આવ્યા ત વખતે એલણરાણી આર્ત-
 પાન ધરતી હતી તેથી તને પાંચે લાગી કહેવા લાગ્યા "હે માતાજી!
 અહીં હતો જિન છે તેમ છતાં તમે સોઝતુર કેમ હો? શું મને રાવ્ય
 ગાદીએ એસતો જોઈ તમે ખુશી નથી? એલણ રાણીએ કહ્યું "હ
 પુત્ર! તારા દેવ-મુક સમાન પિતાને બંધનમાં નાખી તું ગાદીએ બેઠો
 છે તો હું ખુશી શી રીતે થાઉં?" કોણિકે કહ્યું "હે માતાજી! મારા
 પિતાજી મને માસ્વા તથા દેશવંશ દેવાનો સામ જોતા હતા તેની હું તેમને
 બંધનમાં નાખી ગાદીએ બેઠો છું" એલણએ કહ્યું "તું બ્યાર નબળાં
 હો ત્યારે મને તારા પિતાના કાગળનું માસ આપનો ગોઠોગો કરવો
 હતો તે પણ તારા પિતાએ પોતાના કાગળનું માંસ ખવરાવીને પૂરો
 કર્યો હતો વગર તું નહોતો તે વખતે તને મેં ઉકરડામાં નખાવ્યો
 હતો ત્યાંથી તારા પિતાએ લાવી મને મોખો હતો ઉકરડામાં કુક-
 ધપણીએ તારી આંજળો હો? કર વાંધી તે પાછી તેમની માદી-
 પર વહતું હતું આન તેની વેઠનાથી તું બહુ જુઓ પાડ્યો હતો તે
 વખતે તારા પિતાએ તારી આમજ પોતાના મોંમાં ધાલી તેનું ધાલી-
 થા જુશી તને લાન્તિ ઉપ નવી હતી. આવી રીતે તારા પિતાને તારા
 ઉપર બહુ મોટો હોવાથી પોતે હું જ વડી તને મેલ્યા કર્યો છે તેમ
 છતાં આ? તું તેમન બંધનમાં નાખી ગાદીએ બેઠો છે તે જોઈ હું
 શી રીતે ખુશી થાઉં?"

ઉપર પ્રમાણે...દક્ષિણ સંમિષ્ટા કેલિસિદ્ધાન્ત નકુ દીક્ષીતે ચર્ચ
 ન્યાયન્યાય કરવા લાગ્યો અને પોતાની માતાને કહેવા લાગ્યો "હે
 માતાશ્રી! મેં ખાસ કેવલ-સુર સંપાદન પિતૃશ્રી નમન કીધું તે નકુલ
 અક્ષરીત કીધું, ખરે હવે સીમા ત્યાં જ્યાં નાંખે તોડીશ." એમ
 કહી લાવ્યાં ૧૨સી લેઈ નાંખીઆના પાસે આવવા લાગ્યો. તેને જા-
 નો દેખી કેલિસિદ્ધાન્ત ન્યાયની વાત અને એ ૧૨સીએ કરી અને
 ખરે એમ પારી વાલપુત્ર નામે વિને ચૂલમાં પાલી એક મૂકુલમાં
 રૂપ રહિત થયા અને કહેવર જુની ઉપર પાડું તે જોઈ કેલિસિ-
 કુમાર નકુલ પળાયો કરવા લાગ્યો અને જેમ જ પાલકની કળી
 ૧૨સીએ કાપવાથી બોંવ થઈ પડે તેમ પોતે જ્યાં આવવાથી બોંવ
 થઈ પડ્યો થઈ એક મૂકુલના અંતરે સ્થાપ થઈ રહેતા કહ્યો
 ઘેર આવરી ધણુ મનુ થતા સમુદાય સાથે સમતાનશ્રીમાં જ્યાં પોતાના
 પિતાના કહેવરને અગ્નિદાહ દીધા પછી ઘેર જ્યારી ચલુકિયા કરી-
 ત્પરનાં કેલ્લીક યુદ્ધને પોતાના પિતાના ચલુકા આનંદસિંહ કુમારને
 લીધે રાજ્યથી નમરીથી નીકળીને પોતાનું અલ્પપુર તથા સર સામ્રાજ્ય
 લેઈ જ પાનમરીએ જાવી રહ્યો અને કેલ્લીક વિશે સોંક સુખા પછી
 કાલિ વગેરે હસ કુમારને બોલાવીને જનપદ દેવની સંખ્યચક્રમાં ૧૧
 માન વહેંચી લઈ પોતે સંખ્યમાલીએ ગેરો

હવે જ પાનમરાને વિશે કેલિસિદ્ધાન્તના પુત્ર અને ચિત્તલ
 ચણીને અનાન્ત તથા કેલિસિદ્ધ કુમારનો સંદોહર (નાનોભાઈ) વિદેશ
 કુમાર રહેતો હતો તે સંદોહર અને રાવત હતા. તેને કેલિસિ-
 રાજ્ય રૂપનાં સિંચાનક અંબદસ્તી અને આદરકરો વચ્ચાર એ ને

દેવ વસ્તુઓ રાજમથી મળેલી હતી. વિદ્યારૂપાર દેવેલાં તે દસ્તી
 બેઠીને અત્યુર તથા પરિવાર સહિત યજ્ઞપાત્રમરીની મધ્યેમધ્ય મળે
 ન તથા મદ્યનદીને વિષાળાક્રિયા કરવા જતો હતો. ત્યાં નદીમાં પેઠા
 પછી તે દાઢી કાઢી રાણીને મુઠે કરી મઠે મળેને મુઠે ઉપર, કાઢીને
 કુબચ્ચમે કાઢીને મસ્તકે અને કાઢીને કુલુલગ ઉપર બેસાડે કાઢીને
 મુઠે માટે બેઠીને ઉઘાડી આકાશ ઉઘાડી ગ્રીષ્મ કાઢીને મુઠે મુઠે પાણીને
 દેવાને કાઢીને દાન વસ્તુ બેઠીને મદ્યાર મદ્યાર કાઢીને મુઠેથી સ્ત્રીત્વ
 પાણી મરીને સ્નાન કરાવે. એ રીતે સર્વને અનેક રીતે ત્વક્રિયા
 કરાવે તથા રમીડે. આતુ જ્ઞેષ્ઠ યજ્ઞપાત્રમરીના સત્ત્વનને વિષે મહા
 થાકો પરમ્પર વાતો કરવા થા ન કે વિદ્યારૂપાર, સિદ્ધાન્તક ગ્રંથ-
 દસ્તીએ કરી અત્યુર તથા પરિવાર સહિત અનેક રીત્તી જળ-
 ક્રિયા કરે-કરાવે છે તેથી રત્નમ તેઓ રાજ્યમધ્યમીનું સુખ ભોગવે
 છે કૌશિક રાજ, રાજા હતાં પણ તેનું સુખ ભોગવતા નથી. આવી
 વાતો પદ્મવતી પદ્મરાણીએ સાંભળવાથી તેને એવો અધ્યવસાય ઉ-
 પજો કે આવે દસ્તી અમારી પાસે નથી તો આ જનપદ દેવનું
 રાજ્ય આ મળતું છે ? એનો વિચાર કરી કૌશિક રાજ પાસે આવીને
 બે દાઢી જ્ઞેષ્ઠને સવિનય કહેવા લાગી “દે સ્વામિન્ ! વિદ્યારૂ-
 પાર સિદ્ધાન્તક ગ્રંથદસ્તીએ કરીને અનેક રીત્તી જળક્રિયા કરે-
 કરાવે છે રમીડે છે બેઠાને છે તો આપને ધેર જનપદ દેવનું રાજ્ય
 દેવા હતા પણ એનો દસ્તી નહીં એ અથ નહિ.” એ વાત કૌશિક
 રાજને સાંભળીને સત્ત્વ કરી માની અને અણુઓમાં રોકા. પદ્મ-
 વતી રાણી, કૌશિક રાજને વારવાર સિદ્ધાન્તક ગ્રંથદસ્તી અને અ-

દારસર વહદારની વાત કહ્યા કરે અને એ સીતે લાવવાની માગણી
કર્તા કરે. એમ કરતાં એકદા રત્નાવ કૅલ્ચિર નામે વિદ્વાનુભારને
મોહાવીને એ દસ્તી તથા અદારસરો વહદાર માગ્યો. જ્યાંજ્યાં તેણે
કહ્યું “હે રચમિન! તે તમે અને રાજ્યજીભાઈથી અર્થે બામ
આપે તો હું તમને એ બન્ને સીતે આપું” પરંતુ તે વાત કૅલ્ચિર
સાળએ કમુચ કીધી નહિ અને વારંવાર એ બંને સીતે માગ્ય
કરે પણ વિદ્વાનુભાર તે આપે નહિ તેથી કૅલ્ચિર સાળએ તે જ
ગાઠારે છીનવી લેવાની ઇચ્છા બહુવારી આથી વિદ્વાનુભાર મુકખે
તે બંને સીતે લેઈ અત્યુપરિચાર તથા પરચખરા સહિત એ
વાનમરીથી નીકળીને વિશાળા નમરીને વિરે (અજમ અધવા આત્મે
એકમે પોતાની માતા ગાય) શિવરા નવા આમર તમે આવી રજા

કૅલ્ચિર ૧ વિદ્વાનુભારને પોતાની આગા સિવાય મંદદમ્તી
અને વહદાર લેઈ વિશાળા નમરીએ મવાની વાત સાંભળી બહુ
કાંપી અને એક હતને મેલાવી કહ્યું “હે દેવાનુપ્રિય! તમે
વિશાળા નમરીમાં શિવરા ન જાણે તમે તેમને વધાવી સવિનય
કરો ૬, ૬ રચમિન! વિદ્વાનુભાર કૅલ્ચિર નથી આગા વચર
સીઆનક મંદદમ્તી અને અદારસરો વહદાર લેઈ તમારી તરફ આવ્યા
૭ મારે તે લાથી તથા હારને કૃપા કરી પાછાં મોકલી આપે” અને
કૅલ્ચિર સાળને વુકમ માથે આવી ગેમ શિવ સારથી સારથી નમ-
રીએ ગયો તેમ વિશાળા નમરીમાં શિવરાજ પાસે ૮ તેમને વધાવી
સવિનય કૅલ્ચિરના કહેવા પ્રમાણે કહ્યું તેના ઉત્તરમાં શિવરાજએ
કહ્યું ૯ હે દેવાનુપ્રિય! કૅલ્ચિર ન કૅલ્ચિરનાળનો પુત્ર શિવરાજ

રાણીને અનન્ય અને આ દોહિત (દીકરીનો દીકરો) છ તેમજ
 વિદ્યારૂપર પણ મેલિક રાનો પુત્ર શિવજીરાણીને અનન્ય
 અને મારો દોહિત છ વિદ્યારૂપરને મેલિકરાણને મધદંતી અને
 વહાર રસમથી આપેલા છે મારે દોહિતરાણ વિદ્યારૂપરને રાજ
 પા દેવના રાજાદારથી અરજી આન આપે તો એ મધદંતી અને
 વહાર મોક્ષી દેવ " એ રમણે કહી ફતન વચ્ચારિકે કરી સ
 માન રેક પાડો ચાલ્યા ત્યાર પછી તે ફતે અનુ રત (બે ધરા
 બેકુ જામે અને બે ધરા આમળ પાછળ એવા) થોડાના રસ ઉપર
 આને વિશ્વાચારનરીની મધ્યામધથી નીકળીને ચાલનરીએ આ
 પી થી ૧૩ ૧એ ૬ મો ઉતર દોહિતરાણને કથા તેની ના
 રાજ રાજ દોહિતરાણને બીજી વાર ફતન બોલાવી કયુ " દે
 રાનુરિયા તમ વિશ્વાચારનરીમાં રાજી થોડાસવને કા કે ૭
 સુતના તાજાના આમળ રાજ વચ્ચે ઉપર તે તે રાજના અસ્તિ
 થિતના થર રાજ તે સીચારક નખે આ અને અસરમયે વહાર
 એ બે રાજ વચ્ચે મેલિકરાણ રાજ રાજા ઉપર ચપલી છ તો
 એ બે વચ્ચે રાજ પરજાણી રહી મુત્ત આમળ આધિન કરે
 તથા વિદ્યારૂપરને મોકલ્યા " ફતે ઉપર રમણે દીક્ષા વિશ્વા
 નરીએ ૮ થોડાસવન સવિનય નિવરન કરી તંત્ર ઉતરમ તમને
 પ્રથમ ફતન કયુ દનું તંત્ર રમણે કા અને ફતન મુકા છે
 મામ આપી વિદ્યારૂપર ફતે તે રાજ આચારનરીએ આવી દોહિત
 રાજ ની નિરેદન કરી ત સીચારી દોહિત અનન્ય દોહિતરાણ થયો
 અને બીજી વાર ફતન બોલાવી કયુ દે રાનુરિયા વિશ્વાચારનરીમાં

તથા શ્રેયસાળના સિદ્ધાસનને ડાબા પગે નેસ્તેર લાવ મારી મણક
 ઉઘાડી નસતીના અમચાને કરી આ રોજ વ્હાપને અને દોષામણ
 થઈ નેવ લાલ કરી ઠપામે બખૂ લીડીએ મદારી મૂડી લથડે
 અમ્મડી તેમને એમ કહતે કે 'દે શ્રેયસાળ ! અનાર્થીત વલુના પ્રાવનાર,
 દુહ લસણના ધણી ! ગુદિ અને લખ્ખી રડિના ! ઠેમ્મિકસાળએ અમેલી
 વલુએ મધેલ્લી અને વઢદાર પાછં આપો અને વિદલ્લકુમાર
 મોકલો અથવા ગુદ કરવા તૈયાર થાઓ. ઠેમ્મિકસાળ શેય ૧૫
 પાસખી સહિત લસર લઈ તમ્મરી તમ્મ કાલજા આપ કં. "
 ત્યાર પછી તે ફત વિલ્લાગાનમરીએ તથા શ્રેયસાળને વંચાલી સવિ-
 નય કરેલા લાઓ. "હ સ્થાપિના ! આશા ફતના ધમ નમાવું
 આપને ધર્મના કૌંકુ અને દર્ મારા ચાળના દુકમ પ્રમાણે કિયા
 કૌંકુ" એમ કહી તેમના સિદ્ધાસનને ડાબે પગે નેસ્તેર લાવ મારી
 અને જાતિ દોષામણ થઈ નસતીના અમચાને કરી લખ આખા
 અને ઠેમ્મિકસા તના કરેલા નમાણે ચર્મ કમ્મુ તેસાંબળ શેયરા અને
 શેયમણ થઈ મૂડી અધારિત કમ્મુ : "હ ઠેમ્મિકસા નને સિઆનક
 મધે લ્લી, અધારમુલે વઢદાર અને વિદલ્લકુમાર સ્થાપિન નદિ
 કૌં અને સમામ કરવા નેયાર થાલ્લ." એમ કહી ફતને અમણ
 કરી અપદાર (મતી) ચર્મે થઈ નમરી બદાર કારવે. ફત અથ
 નમરીએ આવી ઠેમ્મિકસાળને જનેલી દારીકત નિવેલ્લ કાપી તે સ-
 બળી ઠેમ્મિક સાળ જાતિ દોષામણ થઈ કાલિ વ્હાલિ લસકુમારત
 આવી કરેલા લાઓ : "હે દેવાનુપિયા ! વિદલ્લકુમાર મારી આગ
 સિવાય ગમિલ્લસતી અને વઢદાર લઈ વિલ્લાગાનમરીમાં શ્રેયસાળના

શબ્દમાં જઈ રહ્યા છે તેન આવી નેપથ્યના સાર મેં બે વાર ફૂલને
 મેકમ્પે તે તેને એકસાથે નિપજો અને ત્રીજીવાર ફૂલને મેકમ્પે
 તેને અપમાન કરી અપહાર (મઠી) મારે કાઢી પાડે. વાળે. મારે
 એકસ ન પર અર્ધ કરી એ ત્રણ વસ્તુઓ લેવી છે." એ વાન
 સામગ્રી કામિ આદિક દસ કુખરે કહ્યું "હાઓ તમે સુખના ધાઓ
 અને પગ સુખ સૈન્ય કઈ નવાર લાવ્યું "

ત્યાર પછી કામિ આદિક દસે કુખાર પોતપોતાના ત્રણ નર દાથી
 ત્રણ નર મેકમ્પે ત્રણ નર રથ અને ત્રણ કાઢી જાવળ લેઈ સુખ
 છવાયેલ કામિ સદિન દાથી ઉપર બેસી વાજન વમડાવના પોત
 પોતાની નમરીથી નીકળી જ્યાં અમ નામે જનસ રહેને રિને અપ
 નમરીમાં કોમ્પિક રા ન છે ત્યાં આવી તેમને વધાવ્યા પછી કોમ્પિક
 સુખ જ્યાં બેમવાની ઉદાભુલ્યા છે ત્યાં આવી આન તિલકાદિ
 કરી, પદ દમ્પી લખાવવાની તે પર અરી પોતાનું આર પ્રકારનું ક્રિય
 જઈ જ્યાં કામિ આદિક દસ કુખર છે ત્યાં આપ્યા. પછી ત્યાંથી સુખ
 એક જ નેત્રીસ દ નર દાથી તેત્રીસ દ નર રથ, તેત્રીસ દ નર
 પાડ અને તેત્રીસ કાઢી જાવળ કઈ વાજન વમડાવના પુલ માર
 પરિવણ. તેઓ અનગ જાજુ સીસમજુ કરના પોડી પોડી મગજ
 કરના અન અતરે અતરે વાસો વસના અમરેલ મંદી જ્યાં વિરેલ
 નામે રથ અને વિશ્વાસનમરી છે ત્યાં વરેલા પડોઆ.

દરે એકસા ન કોમ્પિકર નન પુલ કગ્ગ આપનો જાજુ નર
 મજી નતિના અને નર લાખી લાનિના કામી અને કોસગ રથના
 અપિપ્તિ અતરે વાજના મમદને એવારી કરેલા લાગ્યા ૮ રથના

ત્રિપા વિદમ્મ કુમાર કૈલિંકરા ને કલા વગર સિંચના મધદમ્મી
 અને અસરમયે વૈદ્યાર લાંબી સત્તર અહીં આમ્મે ૭ તેથી કૈ-
 લિંકરામ્મે એ મધદમ્મી અને વૈદ્યાર પાછાં મળાવવા સાર તથા
 વાર ફતને અને મોક્ષ્યો. તે ફતને મે કશું કે, એ વસ્તુઓ કૈલિંક-
 રા અને વિદમ્મકુમારને આપેલી છે મારે ને કૈલિંકરા ૮ વિદમ્મ
 કુમારને જનપદ દેવની રાજ્યછત્રીમાંથી જામ જાણે તો. અને એ
 દ્વારથી તથા દ્વાર મોક્ષી નાપીયુ પણ એ વાત કૈલિંકરામ્મ કમજ
 નાદિ કર્યાં સાર પ્રકારનું સિંચ લેઈ અને પુદ કરવા સાર આવે છે.
 મારે કે દેવાનુત્રિપા એ મધદમ્મી અને વૈદ્યાર કૈલિંક રામ્મને
 જામ આપવા કે પુદ કરવા” તે સંભળી તથા કાસીદેવના અને નવ
 કૈલિંક દેવના અધિપતિ એમ બન્ને રાજાનો સમુદ્ધ કહેવા લાગ્યો “કે
 અગ્નિના એ દ્વારથી અને દ્વાર પાછાં આપવા ધર્મન નથી. સત્તરને
 કરવા જાય છે કામ નાદિ તમજ વિદમ્મકુમાર સરજે આમ્મે
 તથી તેને પણ મોક્ષવા પડીત નાદિ. મારે અને કૈલિંકરામ્મ સાથે
 પુદ કરીશું” એમ સા અને તે બન્ને દેવના સ અને કશું “કે દેવા
 નુત્રિપા ત્યારે હવ તમે પુદ આમમી સજો.” પછી તે સર્વ રાજાઓ
 પાત પાતના સ પા વિષ જઈ દસ્તી ઉપર અહીં પેતાનું તથા હ નર
 દ્વારથી તથા હ નર થોડા તથા હ નર રમ અને તથા કોડી પાવણ
 અંદર સરકર લેઈ જનાદિક આદિ સદિત વાજાજ વમણવત્ત જેમ
 કાષિ અદિક હસ કુમારે કૈલિંકરામ્મને વધાવ્યા તેમ એ બન્ને દેવના
 રાજ્યએ આવી એમના નન વધા પા પછી તસ્તજ એમના ન પદ્મસ્તી
 સંજુમ્મરાથી તે ઉપર બેસી તજુમ્મનર દ્વારથી તથા હ નર થોડા તથા

દબ્બર ગય અને ત્રણ કોડી પાપકાળ માથે ૭૫ કોલિકરાળ થયા નમરાથી નીકળ્યો તેમ વિચારતા નમરીથી નીકળીને ત્યાં અંધારે દેશના સગત છે ત્યાં આઘ્યા પછી ત્યાંથી અર્ધે એકત્ર થઈ મુત્તાવન દબ્બર દાથી મુત્તાવન દ નર થોડા મુત્તાવન દ નર રથ અને મુત્તાવન કોડી પાપકાળ ક્ષેત્ર વાછત્ર વગડવના થોડે મોટા વિશ્રામો કરતા ત્યાં વિદેશ્યમે દેશને અત છે ત્યાં આવીને મુકામ કર્યો અને કોલિકરાળની ત્રાટ જોતા થઈ મુકામમાં સંજોને તૈયાર રથા

વિદેદ નામે દેશના અત બાગને વિષ આવી થેડરા નવા લ રકરથી ચાર કોડના આતરે પાપ કર્યો. દબે જાને પશુના રા નજો સંધામ જ્ઞાનિ મુકામ કરાવીને મુકામી તૈયારી કરવા લા પા. કોલિકરાળને તેત્રીસ દ નર દાથી તેત્રીસ દબ્બર રથ, તેત્રીસ દ નર થોડા અત તેત્રીસ કોડી પાપકાળ મુકામ નરક જાણીના આકારે (આમળ પર્ણ પાછળ થાકું) રથના કરી અને થેડરા નજો મુત્તાવન દ નર દાથી, મળાવન દ નર રથ મુત્તાવન દબ્બર થોડા અને સંધાવન કોડી પાપકાળ મુકામ મુકામને આકારે (સકલમુકામ આમળ થાકું અને પાછળ થાકું) રથના કરી. પછી જાને પાપના ક્રીડ તપાર કરેલી રથમુકામ મળામ જ્ઞાનિન વિષે આઘ્યા

મુકામ વધુન.

જાને રા નજાના મેન્થ સામમાર્થ જાતરાધિક જાત્રીને તથા લાકો વિષ વિજ્ઞાની પોંચ મળાસ કરતી તગતગે તથા જ્ઞાનિન તાડ જા મો જાકો લ થા લા પા. તેનો કાળ મુકામ મુકામ તાળી જાગ મહારી તીર નામ છે તેમની જાકો વિષ જાગ પા

તેમના બામનેમ કરવાને લીધે નામ કરી રહ્યા છે અને પોતે પણ સિદ્ધતા કરતા પક્ષ સરનાં સરવન મટે એવા અને સહુના પુષ્પ-વાસની પેઠે સખ્દ કરે છે. ધોધના સવારની સામે ધોધના સવાર દર્શાના સવારની સામે દર્શાના સવાર, રથના સવારની સામે રથના સવાર અને પાપડગની સામે પાપડગ એવી રીતે મહિમાદ સામસામાં મુક કરવા લાગી પડ્યા. તેઓ એક બીજાનો કામ કરે છે વધ કરે છે મર્દન કરે છે તથા મનુષ્યને સર્વત્રક વાપુની પડ ઉઘાડે છે નાચે છે મનુષ્યરહિત નિભામણ કરે છે એવી રીતે સમ્મામને નિઃશ્ચેતિનો કાલ કરતા પક્ષ મુક કરે છે તે મુકમાં પ્રથમ કાલિકુમારનું ચિન્હ (કોણિકસળના કટકના બાજારમાં જામે) થોડા સમયના "રથ મુક્ત" x સમ્મામને વિશે દર્શાવી પેઠે મથાણું અને તેમ શ્રી ભગવાન મહારીર સ્વામીએ પ્રથમ કાલીચણી આગળ કશું હતું તેમ જાવત કાલીકુમાર અવિતલથી રહિત થયો.

શ્રી ભગવાન વધા "હે જીવતા કાલીકુમાર એવો આરબ કરીને કાળને અવસરે કાળ કરીને એથી પંકમના નરકને વિશે હોમાએ નામ નરકવાસન વિશે હસ સાનરોપમને આગુળે નારણીપણે ઉપજે. ત્યાંથી અપ્પાસ રહિત નીકળાને મહાવિરોહ થતને વિશે કશી અપ્રતિ અને ભગ્ના કુળન વિશે વપમસી, સરિવત દાસ. તેમ ઉપવાર્ધ મુત્ર મધ્યે દરખાના અધિકાર ક્યો તેમ સર્વ કાપ સિદ્ધ કરી સિદ્ધ હોય." "

સ્વમુક્ત સમ્મામને ૧૧ લાખ મળુસ ખરી વર્ષા તેમ જ સમ્મામને મ-
તુલ્ય માલિકીની કાળ નાક દેવશોભન વિશે અને આ મુકુતન વિશે કાલની

અધ્યયન ૨ જી

મુકાલીકુમાર

જાણનામે નમરી દની તાં પૂજ્ય નામે જાનું દે
દનું ન નમરીન વિરે કેળિય નામે રાજ, પદ્મ
વનીદેરી નામે રાખી અને એળિય રા ની આર્થ
તથા કેળિયરાગની સાવજી આના મુકાલી નામે
રાખી દની તે મુકાલીરાગની મુકાલીકુમાર નામે

પૂજ દનો એકાદ અગાવે ત્રણદ તરદાથી ત્રણદ તર રથ ત્રણ તર
પેડ જન ત્રણધી જમદગ જાન ૭મ કાલીકુમાર, કેળિયરાગની
આપે એકાદ તના ગ્યમુખા મમાનવિર પૂજ કરવા અથા તત્ત
તથા મુકાલીકુમાર જણ તથા તે જણ કાલીકુમારની પદ મગવા

“તે ગાનમ ! મુકાલીકુમાર તારજોએ અથ કરી મ વિરે
એક આવી માત્ર કરો”

અધ્યયન ત્રીણુ, ધોણુ, પાણુ, ઇંડુ, અને સાવણુ,
આણુ, નવણુ અને રસણુ

પહેલા અધ્યયન પ્રમાણેજ લખેલા આઠ અધ્યયનનો અધિકાર
જાણ્યો. વિશેષ એટલું કે કુમારોના નામ જુદાં અને તેમની માતા-
ઓના નામ પણ જુદાં એટલે કુમારોના નામ પ્રમાણેજ જાણ્યાં.
પ્રથમ ઠાણીકુમાર મરાણે તે પ્રમાણે અનુક્રમ રસે કુમારો એકરાજાના
કુદમાં મરાણ તે સર્વે નારાડીમાં ઉપાદ્ય મહાવિદેહે જાણી મોક્ષ જાય.
હતિ વડે બીજાની દમ અધ્યયન સંપૂર્ણ.

* આ રસે અધ્યયનના સુક્ષ્મ ગામના બ. નવણે અને રાદખાનમના મુલ
પાત્રાણ્યે કેવી રીતે જાણ્યા અને કે તેણે જાણ્યા કે જિણ્યા હવે જાણી જાણ્યાં
કે જાણ્યા અને પાત્રાણ્ય જાણ્યાના બીજા સુવેચના બીજા પ્રાસાદી વિસ્મય હવે જાણી
જાણ્યાના અને તે જાણી ગાણ્યાના બાજાજાણ્યા જાણ્યાના કે તેવી રીતે કુદમાં પણ
જાણ્યાના મારે જાણ્યા જાણ્યાજાણ્યા નથી મુલ. રસે અધિકારી બિજાના કે કે તેમજે નામ
જાણ્યાના મહાવિદેહેજે જાણ્યા પાણી કે જાણ્યા મુલ જાણ્યા જાણ્યાના મારે જાણ્યા
રસેજાણ્યા કે જાણ્યા મારે જાણ્યા મારે જાણ્યાજાણ્યા જાણ્યાના કે જાણ્યા જાણ્યાજાણ્યા
જાણ્યાના અને જાણ્યા જાણ્યા નથી મારે જાણ્યા મુલ જાણ્યા જાણ્યાના જાણ્યાના મારે
તે મારે જાણ્યા જાણ્યા

વા. ધા. રાજ.

શ્રી

કલ્પવર્ડિસિયા સૂત્ર

(કલ્પવત્સક સૂત્ર)

લેખા

કલ્પ શોટલે દેવસોઠના વર્તમુક નામે એક
આવામ્મમા ઉપજનારા (દશ) પુરુષોત્ત
વણુન આપવામા આવ્યું છે

૧	પદ્મકુમાર.	૬	પદ્મમેનકુમાર.
૨	મદાપદ્મકુમાર.	૭	પદ્મમુખકુમાર.
૩	જા.કુમાર.	૮	નવીનમુ મકુમાર.
૪	મુખ.કુમાર.	૯	આનંદકુમાર.
૫	પદ્મમ કુમાર.	૧૦	નવકુમાર.

અધ્યવન ત્રીણુ, ચોણુ, પાંચણુ, છંડુ, અને સાતણુ,
આઠણુ, નવણુ અને દસણુ

પહેલા અધ્યવન ત્રીણુજ ઉપરનાં આઠ અધ્યવનનો અધિકાર
જાણીએ. વિશેષ એટલું કે કુમારોના નામ જુદાં અને તેમની માતા-
ઓનાં નામ પણ જુદાં એટલે કુમારોનાં નામ પ્રમાણેજ જાણવાં
પ્રથમ ઠાણીકુમાર મસરો તે ત્રીણુ અનુક્રમે હશે કુમારો ચોણુજાનાં
ચુદામાં મરાણ તે સર્વે નાણીમાં ઉપજ મહાવિદે જાણી મેળા. ત્રી-
સવિ વદે બીજાનાં દસ અધ્યવન સપૂર્ણ.

* આ હશે અધ્યવનના જુદાં ચાતુર્થ વાનરજાનાં બન રૈલ જાનવાં સુધી
પાત્રજાઓ જેવી રીતે નામના અર્થ છે તેજુ વર્ણન છે. હિંદુજા હવે જાણી જાણી
છે. પાત્રુ એમ પ્રજાને વર્ણવેલા બીજા સુરોમાં બીજા પ્રમાણે હિંદુજા હવે જાણી
જાણવામાં બન તે જાણી જાણવામાં જાણવામાં છે તેવી રીતે જુદામાં પાત્ર-
નામનો મોટો વાણુ જાણવામાં નથી. હવે હિંદુજાનાં બીજામાં છે. તેઓ નામમાં
જાણી જાણી મહાવિદેજાને જાણી પાણી છે અને મુખ જાણ છે. જાણમાં મોટું જુદું
જુદું છે. જાણમાં મોટું જાણી મોટી જાણવામાં જાણી જાણી છે. પાત્રુ જાણવામાં
જાણવાં માં જાણી જાણી નથી. મોટું જાણવાં મુનિજાનાં જાણવામાં જાણવામાં
રો મોટું જાણવામાં જાણી.

વા. રા. રા. રા.

શ્રી

કલ્પવાર્ડિસિયા સૂત્ર

(કલ્પવતસક સૂત્ર)

જેમા

કલ્પ ઓટલે દેવલોકના વર્તનક નામે એક
આવામ્મા ઉપજનારા (દમ) પુરવેતું
વણુન આપવામા આવ્યું છે

૧	પદ્મકુમાર	૬	પદ્મમેનકુમાર
૨	મહાપદ્મકુમાર	૭	પદ્મમુખકુમાર
૩	બાકુમાર	૮	નવીણમુખકુમાર
૪	મુખકુમાર	૯	જ્ઞાનકુમાર
૫	પદ્મબાકુમાર	૧૦	નણકુમાર

અધ્યયન ૧ લું

પદ્મકુમાર

ત મળ તે કમળને રિને ચંપ નામે નમરીમાં
કેલિકરણ ચળ્ય કરનો હતો, તેને પદ્માવતી
ચણી હતી.

આ કેલિકાની સાચી માતા (નન કેલિકરણ નથી ઇચ્છી)
તેનું નામ કાલીરાણી હતું તેન કાલીકુમાર નામે એક પુત્ર હતો
કાલીકુમાર પોતાની રમકાની પત્ની પદ્માવતીથી કુળ ભોખતો કિંમત
નિમમન કરતા હતા.

એક પદ્માવતીને પોતાના બરમાં, પુણ્યવત પ્રાણીને ભોખવણ
ચોખ સખાને વિગ આપ ચકા, રાત્રીને સમયે સિ હતું નમ સાંધું
તેની તે નમીને પતિ ખસે ત્હ રાગ પૂજ્યા સાચી કાલીકુમારે
જ્યામ આખો કે એ સ્વમ એમ સચને ઉ કે સુણીને પુણ્યવત
પુત્રની યામિ થઈ.

નવ નામ પરિપર્ણ થયે પુત્રનો / મ થયે તેનું નામ મહાપદ્મ
નામપરથી પદ્મકુમાર એવું પાડવામાં આવ્યું ઉમરચાવક થયે તને
આક કન્યાઓ પરચાવીને આક દાત દેવામાં આવી.

એકદા ભગવાન મહાવીર સ્વામી પંથાર્યો તેમને પાંચા કૅપડિય
 મળા ગયો. પંથાર્યાર પણ મહાજાન સમજી પેઠે માતાપિતાને પુછીને
 વાઢણ નીકળ્યો તથા ત્યાં જાવી ભગવાનને સવિનય વદન કરી ઉપદેશ
 સાંભળ્યો અને દ્વિપણ લાઇ ઇલાસમિતિએ ગાથતો થકો ગુપ્તગ્રામચારી
 થયો. ભગવાનના સિંચર સાધુ પાસે સામાયિક આદિ અન્યારે અમ
 ભણી પણ ઉપવાસ, બેઠા તેમજ ઇસ્પદિક કરતો વિચરવા લાગ્યો.
 એકદા મિથાકુમારની પેઠે ધન નમરિકા ભગવાન થકા ભગવાનને પૂછીને
 વિપુલગિરિ પર્વત ઉપર ચડીને જાણેપગમન સંચારે કીધા. એક માસની
 મુશ્કેલથી એટલે આઠ ભાગનો અનેકન ઇંદી સમ આસોવી, પડીકમી,
 સમાધિ પામી, ઉચ્ચ અદના મુખ ઉઘડીને સ્વાધી અસ આતા મોગન
 ઉપર મુકમ દેવથોઠે દેવતાપણે ઉપજ્યો. તેનું મૃત્યુ નાણી સિંચર
 સાધુએ કાઠસ્ત્રામ કરીને તેના ચારિત્ર જાગવાનાં ઉપકરણુ લઈ વિપુલ
 ગિરિની દગવ દગત કનરી ભગવાન સમીપે મૂક્યા

ભગવાન કોના દગા દે પોતમાં પંથાર્યાર પાચ વર લમી
 ચારિત્ર પ્રવળ જાણી એક માસની સંજ્ઞાથી એટલે આઠ ભાગનો
 અનેકન ઇંદી પડેલા દેવથોઠન ત્રિા બે સામરોપમના આધુને દેવના
 થયો ત પંથાર્યના દેવથોઠથી આપુપ્પ ક્ષય કરી અનિરોદ ક્ષેત્રને
 ત્રિા દુરપદનાની પેઠે દુ ખનો અત કરી મોક્ષ જગ્યો

અધ્યયન ૨ જી

મહાપદ્મકુમાર

મગ તે સમજને જિને ચપા નામે નમરી હતી, બર્ષ પૂર્વજ નામે જામ હતો. તે નમરીમાં કૌશિક નામે રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તેની સાવજી માતા મુકાલી નામે રાણી હતી. તે મુકાલી રાણીને મુકાલ નામે કુમાર હતો. તેને મહાપદ્માવતી નામે રાણી હતી, તે રાણી હતી. તેનાથી કાલીકુમાર મુખ બોમવતો વિષય બનીત કરતો હતો.

એકદા રસ્તાએ મહાપદ્માવતી રાણીને પાતાના રહેવાના ઘરને વિષે પુત્રવત રાણીને બોનવત પોત્તી રમાને વિષે કાર્યા થઈ સુમે સિદ્ધ સ્વપ્ન લાખુ, તેથી નનીને તસ્ત / પાતાના સ્વામી પાસે જઈ તેનું રાજ પાડ્યું. તેના ઉત્તરમાં કાલીકુમારે કહ્યું. "તમને પુત્રવત પુત્રની નામિ થશે." એ વાત સાંભળી મહાપદ્માવતી રાણી બની આનંદ પામી. નવ માસ પૂર્ણ થયે પુત્ર જન્મ્યો. તેનું પાતાના નામ ઉત્તરથી મહાપદ્મકુમાર નામ પાડ્યું. (આવડ સર્વ અધિકાર પહેલા અખમન રમાએ જાણ્યો. એટલું વિશેષ છે.) મહાપદ્મકુમાર ઇશ્વાન દેવભોક્ષને વિષે લોકોને બે આમગ્ની જાહેરી નિધિએ ઉપન્મે.

અધ્યયન ૩-૪-૫-૬-૭-૮-૯ અને ૧૦ મુ

પહેલા અધ્યયન રમણે ઉપરનાં આઠ અધ્યયનોનો અધિકાર
જાણ્યો. વિશેષ એટલું કે માતા શ્રીનાં નામ જાણ્યાં.

પદ્મકુમાર અને મદાપદ્મકુમાર એ બેએ પાંચ પાંચ વાં ચારિત્ર
પાળ્યુ. ભદ્રકુમાર, મુખકુમાર અને પદ્મકુમાર એ ત્રણે ચાર ચાર
વાં ચારિત્ર પાળ્યુ. પદ્મસેનકુમાર, પદ્મમુક્તકુમાર, નલીલુ મુક્તકુમાર
એ ત્રણે ત્રણ ત્રણ વાં ચારિત્ર પાળ્યુ. આનંદકુમાર અને નંદકુ
માર એ બેએ બે બે વાં ચારિત્ર પાળ્યુ.

પદ્મકુમાર મુખર્મ દેવશોકે મદાપદ્મકુમાર ઇલાન દેવશોકે ભદ્ર
કુમાર સુનલકુમાર દેવશોકે મુખકુમાર માર્દન્દ્ર દેવશોકે પદ્મકુમાર
ભદ્ર દેવશોકે પદ્મસેનકુમાર કીતક દેવશોકે પદ્મમુક્તકુમાર મદાશુક
દેવશોકે નલીલુ મુક્તકુમાર સદાશ દેવશોકે આનંદકુમાર પ્રાણુ
દેવશોકે અને નંદકુમાર અમ્મુપ દેવશોકે ઉપન્ના સખગાની ઉત્કૃષ્ટ
નિષ્ઠિતી નજીવી અને એ મધગા મદાવિદેહ હોયે મોક્ષ રસ.

શ્રી પુત્રીઆ સૂત્ર

જેમાં

વેરાનકા પુત્રોની મારફતે ઉપાસ્ય વિમાનમા ઉપ ત્યાર આત્માઓની
હસ્ત અધ્યક્ષનો
આપવામા આવ્યા છે

૧	અકા	૬	મુખીન
૨	સરે	૭	દાકુમાર
૩	ગુફ	૮	શીવકુમાર
૪	ભવપુત્રારેલી	૯	મહાકુમાર
૫	પુખ્ત	૧૦	આશ્વરીકુમાર

પેઠે અદમા ભમવાનને વાંદવા સાથે આત્મે એટલું વિશેષ કે એક
 હજાર ચોળન કિતીરૂપણે અને સાડીભાસા ચોળન ઉંચપણે વિમાન
 તેની માટેના નામની મોટી પ્થળ પચીસ ચોળન ઉંચપણે વિદુર્વા
 ચાવડ સુર્યાભ દેવતાની પેઠે ભમવાન પાસે આવી તેમને વાંદી નમ
 સ્કાર કરી તેમને નાટ્યવિધિ બતાવી આશ્વમેઘ ચપો અન્ય વદા પશુ
 આસતી થઈ.

આ પછી શ્રી જૈતમ સ્વામીએ અમલુ ભમવાન શ્રી મહાવીર
 સ્વામીને વદન નમસ્કાર કરી સવિનય પૂછ્યું “હે ભમવન! ઉપર
 કહેલા દેવતાએ જાણવેલી નાટ્યવિધિની સર્વ કદિ એકદમ ક્યાં
 સમાપ્ત થઈ?”

ભમવાન કહે “હે જૈતમ! એ દેવતાના શરીરમાં સમાપ્ત થઈ
 નેમ કુદનાર સાગ્રામાં સર્વ પશુઓ વિસ્તીર્ય કરી હાથ તેને વણના
 અપધી એકદમ સંકેતી હે તેમ.”

શ્રી જૈતમ સ્વામીએ ભમવાનને પૂછ્યું “હે ભમવન!
 એ અદ દેવતા પૂર્વે ભવે કોણ હો?”

શ્રી ભમવાન ઉપાસ્ય તે કાળ તે સમયને કિન્દ સાવર્ધા નામે
 નમરી હતી ત્યાં અમરિત નામે આશાપતિ વસતો હતો. તે સમયે
 પુરુષ માંડી પ્રધાન અને ચરિત્ર પર્મ અને કુતવનની આરિય કર
 નાર ત્રેવીસમા શ્રી પાર્શ્વનાથ તીર્થંકર સોળ હજાર શ્રાદ્ધ અને અઠ
 ત્રીસ હજાર સાધ્વી સદિત ચાવડ દોટક વને પચ્ચવી. તેમને વાંચ
 વપદા નીકળી તે વાત સાંભળી અમરિત નામે નાશાપતિ પશુ (ભમ-
 વતિ સ્ત્ર-સ્ત્ર ૧૮-છેલો પી ૭ કદવા) કાર્તિકેયી પેઠે વાંદવા મયો.

ત્યાં જઈ ભગવાનને સવિનય વાદી નમ કાર કરી ધનકષ્યા સાંભળી દેવે
 પારીન વસન્નવત લલ્લ ચેર આવી પાપાના વજ્ર કુવને ધરતો આ
 સોંપી મનરત નાથાપતિની પેડે દ્વિષા લીધી. ચાવત્ર યુગ્મલસારી
 થયા જુગ્મની નિયવરતી પામે સામાયિકાદિ અગ્યાર અમ બણા
 યોગનત છૂં અનુમ આદિ તપ કરીને પાવત્ર આત્માને ભાવતા થક
 વળાં વા થયી સામાન્ય આસ્ત્રિ જાગીન પદર દિવસની મુક્તખણ
 કરીને ત્રીમ્ ભગ અનસન હરીને વિસંધીને આસ્ત્રિ ઉત્તર મુક્તમા ધન
 થાઓ કાગને અવસરે કાગ કરીને ચક્રાવનમુક વિમાનને વિરોધ
 વળાની મુખાન વિરોધવાની સમ્યાને વિરોધેવદુષ્ણ વસ્ત્રના આંતરે
 ભોળિનીતા હા પડે કમળો અને ખંડ પ્રકારની જ્યાય નેત્રી કે
 આદ્યર સરીર, આમાઆમ્, હં ? અને આદ્ય તથા મન ભેમાં પામી
 જણાતો થયો. એક પમોપમ અને એક સાખ વાંચી અધિક સ્થિતિ
 આમવી ત્યાંથી અમીને મદ્યવિદેહ ક્ષેત્રે મોક્ષ નસી.

અધ્યયન ૨ જુ

સૂર્ય

કાગ તે સમયને વિન રાજગૃહી નામે નમરી હતી.
અથ એણે નામે રાજા રાજ્ય કરવો હતો. તે નમરત
બુલસીકનામે નામન વિને એકદા મમલુ મમચાન મદ
વીર આમી સમોસર્પો તમને શંકા મદમની પે
સૂર્યેવ પલુ આન્ને વાવલ તાટકવિધિ સમચાન્ને

જાણી જાણે નવો ત્યાર પછી મી ૧૧૫૫ સ્થામીએ સમચાન્ને
વદન નમકાર કરી સવિનય પૂજી "હે સમચન્દ્ર! સૂર્યેવ પૂરે
ભવે કાલુ હતો."

સમચાન જિવાય સાવર્ધો નમરીમાં સરિવત મુનતિ નામે
જાણાવતિ વસતો હતો. તે અમતિ નામે જાણાવતિની પે વદા દિ-
કરને પરતો જાર સીધી વેરીસમી મી પાવનતલ તીર્થકર જાણે દિશા
વદ મુનમદ્યારી મવે. જાવલ મદમની પે તલ કરી વિદ્યાર્થ
મદ સૂચના વિચાનને વિન ઉપન્ને. ત્યાં એક પમોપમ અને એક
દ નર વાનું આપુપ નામની મદાનિદેદ હોવે મોક્ષ જશે.

અધ્યયન ૩ મું

શુક

હાગ તે અમવાન વિશે રાત્રીની નામે નમરી હતી,
 વ્યા એવિષ્ઠ નામે રાત્રી રાત્રી કરતાં હતો. અમવા
 અમવાન શ્રી મહાવીર ત્યાંથી એક આમથી બીજો
 આમ વિદ્યાર કરતાં ઉપર કહેલી રાત્રીની નમરીના
 ગુણશીલ નામે જામને વિશે એકલા પધાર્યા. તેમનું

આમવાન નામો એવિષ્ઠ રાત્રી આરિ પ્રદા વાંચા આવી. આ
 વખતે શુકાવન શુક નામે વિમાનના શુક સિદ્ધાંતને બિરાજતા થઈ
 શુકનાન મોટો મદ આર દ નર સામાનિક રેવના નધાયે અદ્યમાની
 પદે અમવાનન વાંચા આમ્યો. આવત નાદકનિધિ જતાથી અસન્ને થયા.
 અન્ય રાત્રા પજુ આમની થઈ આ પછી શ્રી ગોપતમ ત્યાંથી એ અમવા
 અમવાન શ્રી મહાવીર ત્યાંથી નવન નમસ્કાર કરી સ્વિનવ રાત્રી
 " હ અમવાન! એ શુકરેના પપ અવ કાળુ હતો ! "

અમવાન કયામ્ દ ગોપતમ! વાળુગ્મી નમરીમા એવિષ્ઠ નામે
 અદ્યમાન વસતો હતો. તે આરિવત, મોટો પગામ્યો. તપ નદિ
 એવા અને આર પદ નધા મુપરીનિષ સામના તપ હતો. તે સુમરે
 રાત્રીમા તીર્થ શ્રી સામનાથ શ્રી વલ્લાર્મી નમરીમા અનગાથ

વનમાં બાવી સુખોસુખો તેમને પ્રજ્ઞા વાંઘવા બાવી, તે વાત સોમીસ
 નામે બાકણે સાંભળાને વિચાર્યું કે “કું પશુ જાતની શી પાપનાથને
 પ્રજ્ઞ પૂરું તેઓ તેનો ઉત્તર મથામિત બાકણો તો કું તેમને વારી,
 સેવા કરીશ, નહિતો વચરનએ ધેર બાકણો બાવીશ.” એમ વિચારી,
 સ્નાન કરી, વખાસદાર પહેરી પોતાના ધેરથી નીકળીને ચ પાનમરીની
 મધ્યોમધ્ય મધને પમપાળો ચાલીને વણારસી નમરીના અમચાલ
 વનમાં આવ્યો અને પાર્વનાથ ભગવાન પાસે જઈ તેમને વચર નામે
 નિચે નમાણે પ્રજ્ઞ પૂછવા બાક્યો

સોમીસ—તમારે શાખા છે ?

શ્રી પાર્વનાથ—હા જાન, ઉર્ધ્વ, અરિષ્ટ, બારે મેડે તપ,
 અભિમદ, સત્તરે મેડે સુખ, મુચ્છર, પ્થાન, બાદિ લા શુભ ચોરે
 બપણા કરી (છવ સ્થા કરી) તે રૂપે અમારે શાખા છે

સોમીસ—તમારે ઉદિવાદિનું છત્વું છે ?

શ્રી પાર્વનાથ—હા છત્વું ને પ્રભરે એક પચઉદિ (જાત,
 વજ્ર પ્રાણ, રસ અને સ્પર્શ) ને વચ રાખી છે અને બીજી નેઉદિ
 (દોષ જાન, માયા અને લેભ એ ચાર કણ) ને ઉપચમચી છે.

સોમીસ—તમારે જાપા (ચેમ) ચદિતપણું છે ?

શ્રી પાર્વનાથ—ચાણુ પિત સ્તેષ્ઠ, અનિષ્ઠતાદિનું શેષે
 કરીગમાં છે તે ઉપચમચા છે ઉરેમાં નથી

સોમીસ—તમારે કામુક નિદાન છે ?

* મળુલક કરીમ્મ સાગ્રાક દેહ નેભય છે બાકી સેભાને ૧૮ રેભ ૭
 એકે ૩૨ ૧૧૨૪ રેભ ૭

શ્રી પાર્થનાથ—હા, જ્ઞાન, દેવકુળ સુખ અને ૫ તાદિ
રથાનક શ્રી ૫મું નપુંસક રહિત વસ્તીન વિદ્ય હામુક જન નિર્દોષ
પાદ, પાદશ સખા સુધારે અનીકાર કરીન વિચાર હું

સુભીક્ષ—તમારે સરિસવ ખાવા થોડા કે નહિ ? +

શ્રી પાર્થનાથ—ખાવા થાજ છે અને અસોજ ૫મું છે કારણ
કે જાણજુના અને વિદ્યા જે પ્રકારના સરીસવ કલા ૮ એક મિત્ર
સરિસવ અને બીજે થાજ સરિસવ મિત્ર સરિસવના થજ નકાર—
સાથે ૮ થાજ સાથે રહિ થાજ અને સાથે રમન કરી એ તમે
સાધુને ખાવા થાજ નહિ થાજ સરિસવ જે નહિ —એક સ્વ
નમમ્મુ ૭ અને બીજે નથી નમમ્મુ તે સ્વ નથી નમમ્મુ તે
સાધુન ખાવા થાજ નહિ સ્વ નમમ્મુ ૭ તમારે બદ—એક
સુધનું અને બીજું અસુધનું તેમ જ મળનું બદન છે અને અસુધનું
અબદન ૭ સુધના જે બદ—એક થામીન અવશ્ય અને બીજા
અવશ્ય થા તેમ થામના બદન અને અવશ્ય થા અબદન છે થા
અના થજ જે બદ—એક જુદાન અને બીજા અજુદાન તેમ
અજુદાન ન કાપે જુદાનના જે બદ—તમારે એક થામી અવશ્ય
અને બીજા થામી નથી આ થા થામ થામ નથી આ થા ન ખાવા
થોડા નહિ અને થામરે આપ્યા ૭ ને માધુન ખાવા થોડા ૭

સુભીક્ષ—તમારે મામ ખાવા થાજ નહિ ?

શ્રી પાર્થનાથ—આપણે દેવકે ૪ સરિસવ ખાવા થાજ નહિ તેમ જ
અમન સરિસવ નહિન કરીએ કે તમારે મર ૫ થાજ થાજ થાજ થાજ
તા ૭ને ૫મું થાજ થાજ નહિ

શ્રી પાર્શ્વનાથ—માસ ખાવા ચોખ છે અને અચોખ પણ છે. કારણ કે બાકસુના મળને વિશે ત્રણ પ્રકારે માસ કહ્યા છે એક કાગમસ બીજો અર્ધમાસ અને ત્રીજો ધાન્ય માસ. તેમા આવસુની માંડિને અસાક ધણીના ગાર મરિના તે કાગમસ તે સાકુને ખાવા ચોખ નહિ. બીજા અર્ધમાસ તે એક ધાતુની મદેર છે તે પણ સાકુને ખાવા ચોખ નહિ. ત્રીજા ધાન્ય માસ તે અધક કહવાય છે. તે ધાન્ય સરિસવની પો ખાવા ચોખ છે અને અચોખ પણ છે.

સોમીસ—તમારે કુસથી ખાવા ચોખ કે નહિ ?

શ્રી પાર્શ્વનાથ—ખાવા ચોખ છે અને અચોખ પણ છે. કારણ કે બાકસુના મળને વિશે કુસથી ને પ્રકારે છે એક કુસથી અને કુસથી મદેચપ છે. અને બીજું કુસથી ને ધાન્ય વિશેષ છે તે ભવનું કુસથી કીના ત્રણ ભેદ—એક કુસપુરી, બીજા કુસમસ અને ત્રીજા કુસવડ (૧૩) ને ત્રણ તો ખાવા ચોખ નહિ અને ને ધાન્ય કુસથી છે તે સરિસવની પો કુસથી.

સોમીસ—તમે એક હા કે ને હા ? અસાક હા કે અચાક હા ? અચિત્ત હા કે અનેક જુતજાવિ બાવ સ્વભાવ હા ?

શ્રી પાર્શ્વનાથ—હું એક પણ છું અને ને પણ છું તાવડ અનેક જુતજાવિ બાવ સ્વભાવ પણ છું અસાચાત રોસની અપેક્ષાએ અસાક છું અચાક છું અચિત્ત છું ઉપયોગની અપેક્ષાએ અચાક જુતજાવિ બાવસ્વભાવ હું છું એ રીતે નિશ્ચયિત નમે પણ મસ્તબા.

ઉપર પ્રમાણે ઉત્તર સાંભળી સોમીય આદ્યજી પ્રતિભોધ પામ્યો અને પાર્યન્તક અરિહતને નમસ્કાર કરી રાવજોષી સ્વર્ગમાં વહુવેલા ચિત્રમારથી આવકની પેઠે બાર મન બગીકાર કરી પેતાના ચેર બેસે અને જીવ-અજીવના બેઠા નાણો વિચરવા લાગ્યો ત્યાગ્યાદી મી પાર્યન્તક અમથાન એકલા વહુરથી નમસ્કાર આ બહાલ વનથી નીકળીને આપદેસને જિતે વિદ્યાર કરી વિચરવા લગા.

હવે સોમીય આદ્યજીને ટેલીક મુદને આપુનો સમાગમ નહિ મળવાથી મિથ્યાત્વીના વધાવ વધ્યા અને આવકના પધાવ પટલા થયા તેથી એકલા અર્ધી રાત્રિને સમય કુકુબબમરિયા તમ્બા થઈ એવો વિચાર ઉપન્ન્યો કે હું અતિ મુદ્ધ છું, આદ્યજીના કુળન વિષે જાણ્યો કે જા બધો છું, મી પરદા છું પુત્ર જન્મ્યા છે દેવગદિકે જોઈ સદી છે વધુના વધ કરી વજ કીધા છે આદ્યજીને દાહ્યુ રીધી છે અગ્નિદોષ કીધા છે વજ્રમળ થયા છે તે ખરે દાસે રજાને અગ્નિદોષ દાતા બાવ રેખાનું એમ વિચારી વહુરથી નમરી બહાર પળા આંગના વડા બીલોચા કોઠા આગલી અગ્નિ તથા કુલ થા જીવન સુમેધમિન બામ બામ્યા ત્યાર બાદ એકલા અર્ધી રાત્રિએ એવો વિચાર ઉપન્ન્યો કે અપર કદેશ બામમાં દાસ રજાને મિત્ર મુનિ અને તજીવના મર્મને નાનરીન ત્યાગી તાપસની રમત મજ વિચાર એમ વિચારી પ્રભાતે જાણની દાહમ ભારાની કે તાપસના બાદ્ય પદારીને બનમનનાં બાદ્ય નીચ નરીન મિત્ર મુનિ સુમા જન્મેન ત્યારીને બાદ્ય ત્યારજાદ વજ્ર દીકસને ધરનો બાર સાધી ન મિત્ર મુનિને પૂર્વેને ભાવની કથા કાઠી વમરે તાપસના બા

ને સુધની કાચક જરીન ડાબ ૧૩ સદિત કુલ ૧૮૩ સદિત જાની
 રૂન કરી પાસાણિક લગ પોતાની મરી છે ત્યાં જાણીને કાચ-
 ન નક્કી પકા કરી જીંધી કચરો મરણો. પછી ડાબ, કમસ
 ડાબા સક ગાજા મદાનદામાં ત્હ તેમાં એપચીને પાણીમદિસ્તાન
 ઝીન આચમન બેઠ શુદ્ધ થઇ દેવ સુખથી પિત્ર મુખથી મર્યે કથા.
 ૧૧ ડાબ કમસ દાબા બેઠ જંગમ નદીમાંથી નીકળીને પોતાની
 મીઠા આવીન ડાબે કરી કુઝે કરી વેળાએ કરી વેદિકા રચીને
 અરબીના કાપે અમિ મુગમરી ૧ ઉપકરણ ૨ ભમરો વચ્ચ, ૩
 આસન, ૪ સમ્પા ઉપકરણ, ૫ ૬ કપ્પલ ૧ પાણીપાત્ર ૭ કાઠમ્પ
 ૮ એ માન જાના ડાબ પાસ પાણીન પી અને તાડસે અમિવાન
 કરી અમિની પૂ ન કરી ને જગા અનિધિ અપ નો તની પૂ ન કરી,
 ૧૧ જામી પછી પાને આદાર કરેનો વિચરે. ત્યાર પછી બી ૧
 ટાંચા પાસે ફાલિયુ ટિયાએ સમ મદાસ નથી ચીલ ઇંડને પાસે
 પનિમિશ્ચાએ વાળુ મદાસ નથી અને આથા ઇંડને પાસે જગર
 ટિયાએ એમજ મદાસ નથી આથા માની રજ સ લ પૂરવિશ્વની
 ૧૩ આડર કર એ ૮ ડાબને ત્યાર પિતિયાએથી જગ રજ સ લર્જ
 આ ૧૦ કરે ત્યાર જગી અઠાસ ડાબા સુખાચી વચેન હીન વગલ
 ૧ ઝીન તાક લી પાસેથી ઘેરે બાણીને જગરિયાએ જગમિ-
 મ્પ વિગર કરેનો વિચરે તેમાં આ નીચી જનિ, ૫૨૧, ૫૩
 માન પિત્ર ૫૧ નો ત્યાથી જાગુ ન કાપ એ પ્રજાએ વિદાર કરે
 ૨૫૫ અમાક ૭૫ આવી પકા કરી ૫૨ ડાબા કરેના મંત્રસ-
 વિન મનવ એક દેવના પ્રમદ જા નેને કંઈ જાણે " ૬ મોખીકા

તારી દુઃ પ્રવચ્ચા । ” એ પ્રભાણે એ વાર તજવાર કમું પણ સોમીએ
 સર્વ પાનમાં લીધુ નહિ તેથી તે જાણ્યો હતા તે દિશાએ પાછો
 ગયો. એ પ્રભાણે સોમીએ નિદાર કર્યા બીજો દિવસે, ત્રીજો દિવસે
 અને ચોથો દિવસે દેવતાએ પ્રમદ થઈ ઉપર પ્રભાણે કમું પણ તેને
 નેણે આપે નહિ કરવાથી દેવતા જાણ્યો હતા તે દિશાએ પાછો ગયો.
 ઉપર પાંચમે દિવસે મધ્યરાત્રિને સ્ત્રી દેવતાએ આવીને કમું “ કે
 સોમીજી જીવિ ! તને થી પાચેનાજ અરિદત પાસે શાવનાં જા
 વત અમીકાર કર્યો હતાં હો અમ કરી દુહ પ્રવચ્ચા દિશા) અનિ
 મર કરી ! ” એમ કહી પૂરેની સર્વ દશાત કહી સમજાવી તે
 સોમીએ લક્ષમાં લીધીતેથી દેવતા તેને પાંચી નમસ્કાર કરી ને દિશાથી
 જાણ્યો હતો તે દિશાએ પાછો ગયો.

દશે સોમીજીજીવિ દેવતાની પાત લક્ષમાં લેઈ શાવનાં જા
 વત પોતાની મેજે અમીકાર કરી વિચારવા લાગ્યો. પણ ઉપવાસ,
 બેદા તેજા પાનન માસખમલુ તપ કરી આત્મને આવતો થઈ પણ
 વપ સુધી શાવકપણું જાણી મરણને આત્મે ૧૫ દિવસની સલમણ
 કરી ત્રીસ ભવને હેઠાને તે રજાતક આજેજ્યો નહિ, પડિકાજ્યો નહિ,
 સમ્પત્તવન વિરાધીને તથા ઉત્તર રાજા વિરાધીને મળને જવસરે મળ
 કરીને સુકારતસક વિગાળને જિણે ઉપ જાની સજાને વિષ દેવતાની
 સજાને જિણે શાવત સાત દાસની અવગાહાએ શુક નામે મહામદ
 પજે ઉપજ્યો તે શુક મહામદ તત્કાળ ઉપજ્યો થઈ શાવત માપા
 મન અને પર્વાસાએ કરી સદિત છે એક વખત પમોપમનું આપુખ
 છે તે લપ કરી મહાનિરેદ હોતે સોમી, ગુરુ.

અધ્યયન ૪ થુ

બહુપુત્રા દેવી

કાળ તે સમયને જિત, શા જુદી નામે નમરી દતી
જ્યાં એવિજ નામે રા ન રા ન્ય કરેલો દતો. મમજ
બનચાન મી મદારીર આમી એક મદમરી બીજો જામ
વિદાર કરતા જપર કંઈ રા / મદી નમરીના મુજ

શીષ નામે જાનને વિને એકા પધાર્યાં તેમજુ જાવામમન નજી
એવિજા ૧ આદિ રાજા વાંજા જાવી. આ સુમમે બહુપુત્રિયા
(બહુપુત્રા) દેવી મુખમ દેવજાકને વિને બહુપુત્રિયા વિમ્બનન
વિને મુખમ મજાન વિા બહુપુત્રિયા નામે સિદ્ધમનન વિને
શરદ્ધાર મામાનિક દેવજા જાને શરદ્ધાર માદી દેવી સદિન
સુધાંબદેવતી જે મુખ જોનવતી વિચરે છે તે રામ મપજ
જા જા પ પ્રત્ય વિમ્બીજા જાવિજાને કરી દત્તની થકી સુધાંબ
દેવજાની જેરે મમજ બનચાન મી મદારીરને મુખમીષ નામે
જાનને વિા વિમ્બા દેવી નામે નમરકાર કરીન પ્રધાન સિદ્ધમ-
નને વિને હર દિવા મનુષ્ય મૂખ કરીને એવી અન મુખરા નામે
પરા વમદારી મેવક દેવજાજોને બાજારી થાન નામે વિમ્બન એક
દત્તર મોદન વિમ્બીજાજે વિજુર્તી રતારદિવાના નીકમથાના માને

કરીને એકદળર થોડા ન રમાયું સરીર નિરુર્વાને થાવત સૂર્યમ
 દેવતાની પેરે ભગવાનને પાંડવા ધર્મી. ત્યાં ભગવાનને પાંડો નમસ્કાર
 કરી ધનકથા આંભળી. ધનકથા પૂરી થયા પછે બુદ્ધિપ્રિયારેણીએ
 ભગવાન દાસ પસારી દેવકુમાર સરીખા ૧૮ કુમાર કથા અને
 કામો દાસ પસારી દેવકુમારી સરીખી ૧૮ કુમારિકા કાઢી અને
 કસ વાળા પશુ બાળક અને કસ વાળી પશુ કથા નિરુર્વા સૂચી
 ભદેવતાની પેરે ભગવાનને નમસ્કાર કરી ભગવાનને મળવાની આશ્ચર્ય થઈ
 અને પ્રસાદ થયું આશ્ચર્ય થઈ આ પછીથી બૌદ્ધમત્તમાંએ મમલ
 ભગવાન થી મહાવીર સ્વામીને વચન નમસ્કાર કરી સવિનય પૂજી
 "હે ભગવન! એ બુદ્ધિપ્રિયારેણી દેવી જાદુ કેમ પામી અને એ
 દેવરૂપ કુમાર-કુમારિકાઓ શી રીતે કાઢી જતાં હતાં?"

શ્રી ભગવાન ઉચ્ચ-વચ્ચારથી તમ તમરીમાં મહા જાદુવંત
 ભદ્ર નામે સાથેવાદ વચ્ચે હોય તેને મુખમાં નામે મહા રમ્પત
 બાધા હતી તે સત્તાન રહિત એટલે વચ્ચે હતી જાદુ કે "કેવલ
 નામ એટલે તનુ દીક્ષુની જાતા દાસ નહિ તે વાર જાદુ તે
 રુબા સાથવાહિની એટલા વસ્ત્રાને મળે રહિને સમયે કુકળ ન
 અરિહા નમ્યાં મહા સુકલ નિકલ કરવા જાગી કે-"તુ ભદ્ર સા
 થવાહિની સાથે જામ બેઠાં પુરુ તથાપિ અરે સત્તાન તપી મરિખને
 અધન્ય જા ? શ્રી બાળક જાહે છે તેને ધન્ય છે કે પોતાનાં પુત્ર
 પુત્રીન પોતાનાં અને ધનરાને છે તેઓ મહાર જામને કરી મહાવાસ
 સુદે આજે છે નેઓન મામે નેડીન કરે છે પોતામાં બેઠું મુખ
 છે દુસરા છે તે માતાન ધન્ય જાન મને અધન્ય કે હું એક જામ

ખાગક ન જામી. જોતી રીતે આત્મધ્યાન-વીરધ્યાન ધ્યાવે છે.

એકદા પશુ યાજ્ઞમાં રવિજી જોતી મુવતા નામે આપા પામ
સમિતિ અન તણુ મુનિએ કરી સદિત, પશુ આપાના પરિવાર
મોમનુમામ વિદાર કરતી વજારસી નમરીમા આવી. એકદા રસ્તાવે
તે આપાને એક તિપાડો ઉચકુળ નીચકુળ, મધ્યમકુળે બિલા આપે
કરતો હતો. આપાના પરમાં પોલ તેમને દુખાને મુખના આપા-
દિની દારિત થઈ ન કાળ આસન પરથી ઉડી આત આઈ કમર્ષા માંથી
આવીને વડન નમસ્કાર કરીને બસણ પાણુ ખાખ ખાખ એ
ચર રકારને આદાર રનિશાઓ (વગેરેઓ) અને પછી કાંઈ
હાની "હ આપે તમે રાત્રી બપુય હા પશુ મામ નમ રાત્રિ
નિવ વિચરે હા પશુ રા ન-મંદચાળ આદિના પરને વિા રવર
કરા હા તે કાંઈ રેવઆપના વિવા મત રવામ, આદિ
બા / નમગી ખસ તેમ તેમ બન બપુય ૭ વે હું બાગક બાતું"
આપા મુખકામ સાવચાલિની લાખ આપે. "દ રેવાનુરિય અમ
નિશય ગાપી પામ મુનિતિ અન તણુ મુનિએ મદિત મુમે ગ્રહ
આતિત્રી હીએ તો અમાર એ જાન સાબગવી કરે નદિ, તમ /
પદસ રવા પજુ કરે નદિ રજા રેવગી પર ના મન કદયા કદા"
જતી તે મુખકા માવચાલિની આપા મળીય મન સામગા. હા
નતોય પામી આપાને તણુપર પછી નમકાર કરીને કદરા જમી
નમાઈ આપા નિશચનું રવખા અમુ હ તેમ રમ્યુ હ મારે
હું આપા પન અમીકાર કૈ ?" આપા કદ "દ રેવાનુરિય। અ
પાનમાં રિશય ન કોય."

જહી તે મુખદા સાર્થવાદિનીએ આર્ષો સમીપે આનિહનો પર્ષ
અગ્રીકર કરો. તાર નાદ આર્ષો અન્ય સ્થળે ગયા.

એકદમ મુખદા આનિહને બરબી રાત્રિને સમયે કુંડાનમરિહ
અવત્તા થઈ એવો અધ્યવસાય (ચિન્તર) ઉપન્યોડ "મારે
અવાપિ સુધી એકજમુ બાજકનો પ્રસવ ન થયો મારે માથ પ્રભવે
સર્વે કાલે લોક સાર્થવાદને પૂછીને મુવતા આર્ષો સમીપે આર્ષો થઈ"
એન વિચારી લોક સાથવાદ પાસે બર્ષ દાખ નેડી કહેવા લાગી.
"હં સ્થાનિત્વા મારે અવાપિ સુધી એક જમુ પુત્ર પુત્રી નામ ન થઈ
મારે હું મુવતા આર્ષો પાસે સ્થિત થઈ." તે વારે લોક સાર્થવાદ
કહે "હં દેવાનુરિપે! તું હમણાં સ્થિત ન થે ધ્યાન માગ એન
ભોમની જહી મિથ થે?" એ વાત મુખદા સાર્થવાદિનીએ કમુદ
કરી નહિ અને એ વાર મળુ વાર આગા મની. લોક સાથવાદે તેને
પત્નિદિની પછી લાગત રીધી તથા પછા ઉપર કર્ષો પરતુ તે સર્વ
નિમજ્જ ગયા અને તેને રાખવા સમર્થ ન થયો એકદમ સ્થિત ભેગની
આગા રીધી. જહી લોક સાર્થવાદ પુ કળ આદાર જાળી રેખાવીને
સમ સુનપીને આગીને મુખદા સાર્થવાદિનીને સ્થાન કસવી જમ
લકાર ખોસવીને હ નર પુત્રવ ઉપાડે એવી પામખાખાં બેસાડીને સ્થા
સુનપી પરિવાર સદિન જાણત થા ત્તાં થઈ વજૂરસી નમરીની
મધ્યમધ્ય થઈને બર્ષ મુવતા આર્ષોને ઉપમથ હે ત્યાં આન્યો
ત્વારે જહી મુખદા સાર્થવાદિનીને પામખાખાં પતારીને લોક સાર્થ
વાદ તેને અમજ કરીને બધા મુવતા આર્ષો હ ત્યાં આવીને તેમને
વાંતી નમમ્મર કરી બોલ્યો. "હં દેવાનુરિપે! મુખદા નામે ખરી

આપા ? અને ધણી વદાથી છે તે સસારના ગેમાદિ બાધથી તથા
જન્મ મરણના બાધથી હરીને તમારી સમીપે દિશા લેવા આમે છે.
મારું દુઃખ તમને સિપ્પારૂપ બિંદા દેડેલું ” આર્થા કહે “ હ દેવાનુવિવા
વિધવા આ કડ ” પછી મુબલા સાવવાદિની એવું કથાથી દર્શિત
મર્ધ પોતાના અજ્ઞાતર ઉપરીને પોતાના દાસે પચ્ચુની ભાવ કરી
મુવલા જાણને વળવાર હનિષ્ણ દિશાથી રાસિલ્લા દેઈ થાંદી નમરકાર
કરીને દેવાનુવિવા પેડે ત્રિશા મર્ધ સાધ્વી મર્ધ ગુમ અલ્પાસિલ્લી મર્ધ

મુબલાએ આપાપણું અગ્રીકાર કરવા છતાં બાગમેને વિદા અ
નુરામ દ્વાવાથી મોહ્ય ૮ વરના કુમાર ૮ વર્ષની કુમારિકા અને ૮
૧૧ ઉપરાંતનાં બાગમેનાં સગરિ નેશાદિ આપ દેદ્યાંકને દાસુક પા
ળીએ કરી આન કસરે દેદ્યાંકના પગ-દેહ રમે દેદ્યાંકનું આ
મુચે, દેદ્યાંકની આંખે સુરમાદિક આં ? દેદ્યાંકન લાડુપ રમુખ
લારી અવસરે દેદ્યાંકને ભોજામ્ ભેસારે દેદ્યાંકને નિતક કરે ૨
૨થાંકને દિશા (જાડે તથા) ભેસારે દેદ્યાંકને પંજિએ ભેસારે
દેદ્યાંકન પગ-હાની-આવગ અને મન ભેસારે દેદ્યાંકને બ દાસે
જામ , સગર દેદ્યાંકને ઝીન આપ એવી રીતે પોતાન પુત્રાવી ઉપર
અનિ આન રૂલી દોવાથી ઉપર પ્રમાણે વરના બાગ । રત્ને વ
નતી વિચરે છે આથી એકા પ્રમાણ મુવલા આર્થાએ તેન કયું ” ૮
દેવાનુવિવા ! આજનુ આપી નિમચીને ૨૫ મહિનિએ અવસાનું કયું
અ આ નાં બાગમેન રમકવા કે ઉપર પ્રમાણે દિશા કરી આજનુને
કસરે નદિ આરે અ રાષમિનનું આનપનુ મર્ધ મુદ ધાએ ”
મુબલા આપાએ આ વાન અગ્રી ૧૨ નાં કરવા મનમાં વિચાર ” ૬

જ્યારે ચંદ્રમાસમાં હતી ત્યારે મુગતા આપી મારા ઉપર અતિપ્રેમ રાખતી હતી. પણ જ્યારથી હું સાંપી થઈ ત્યારથી મારા ઉપર પ્રેમ રાખતી નથી. મારે કાલ પ્રભાતે તેની પાસેથી નીકળી બીજે ઉપાસમે તરફ.” એમ વિચારી બી ન જવામરે બર્ત રહી. અને ઉપર પ્રભાતે લેખનાં જાગૃત્તેન તે તી, રમણી, ખરસપતી હુમરાવતી હંમણિક કિયાએ કરતી પાસત્યાની પેરે વિચરણ લામી. ઉપર પ્રભાતે મુખના જાણ મુગ આચાર સુદિત બધાં વા સુધી ચારિત્ર પચાવ જાળી, મરણન જાતે પદર વિવસની સહમણા કરી ત્રીસ ભવ જાદારને છડાને તે જાતે જાગક સુખથી અન્યથા જાણે પા, પડીક્યા સિચાવ મળને અવસરે કાગ કરીને મુખન થમે પ્રથમ દેવશોકે બદુ પ્રતિષા નામે વિમળને વિરે ઉપજાવતી સમ્યાને વિા દેવતાની સમ્યા ન વિમ દેવદુષ્ય વચના આંતરે એક આમગત્ય અમુખજાત્યા જા મની અવમદનાએ બદુપ્રતિષા નામે દેવમનાપણે ઉપજી, તે જાદાર, સરીર ઉડી પાસોપાસ અને જાણ મન એકલાં જાણ પાવ પ્રકારની પપીમ પડી પામી.

ઉપર પ્રભાતે હજીજા કહેવા ઉપરાંત મીખમવાન મદાવીરે મી-
ગોતમ નામીને કહ્યું. “હે જોતમ! એ બદુતિપુત્રદેવી પૂજાને ઉપર પ્રભાતે કરાવી કરવાથી પ્રધાન દેવતાની કાલિ પામી. તારે દેવ-
તાના સગલ શોક ઉસવ કરે ત્યારે તે ૮ વર્ષા ૧ ૮ જાગક અને ૧ ૮ જાગકા વિકૃતી નાટક વિધિ સાથે દેવની કાલિ દેખાડે.”

ગોતમ કહે “હે અમવાન! એ દેવીની દેહમા કાળની સ્થિતિ!

અનવાન કહે “હે જોતમ! માર પામોપમની સ્થિતિ.”

જોતમ કહે "હું જામવનું એ જાદુપ્રતિષ્ઠા દેવી દેવની વિ-
નિ મમ કરીને ત્યાંથી આનંદ રહિત પ્યરીને ક્યાં ઉપજાશે ?"

શ્રીમમસાન ઉવાચ—આ જ જુદિપના જામજનન વિ. વિધ્યા-
આ પવનના મુળને વિ. વિમલ નામે સમિવશમા પ્રાણજનના કુ-
ળને વિ. પુત્રીપત્રે ઉપજે ન પુત્રીનું આરમ દિવસ તેના માનપિના
મોખા બાહિષા નામ જ મે ન બાબાચન્દ્રાથી મુકાદ પાવનાચન્દ્રા
જામ્યે અતિ રૂપવત દેખે તેન પાનાના મોખાક નામ બાજે / વરે
બાજાજત્રે દસે તે વાર પળી મોખા જાજની રા / દ સાથે ધણા
બામ બામવતી થઈ દરવો એ બાગક ને વ જુગે અનુકમે મોખા
વો જતીલ બાગક જુગે નેમોળી હરથાક બાગકોન પાન આનપાન
હસવમે હરથાકન પખાવ પવન નાખમે હરથાકન નેતિ આસમે
હરથાકન આનજીવ જગમગીન અથાવમે હરથાક પી બાનમે હરથાક
ફવ બામમે હરથાક પકથાન બામમે હરથાક આખ બાનમે
હરથાક દમમે હરથાક રડમે હરથાક આકોભ વચન વામે હરથાક
લોકડી લખ બારમે હરથાક નામી ન હરથાક આપની કે / મે
હરથાક બાખ પાસે આપી આકદ કરમે-વિશ્વવિષાદ કરમે-જુમગાલુ
કરમે-નિ. કરમે હરથાક પ્રપુનીતિ (વિષાળ) કરમે હરથાક વીનીતિ
(નિ.ન) કરમે હરથાક વીધી કરમે હરથાકના સર્ગીર અન વચ અ-
મુખીએ જા મે અને દુન. વારમે અ ર ન મોખા જાજની પા-
નાના બાગસપા દિવસ મુનરની આ / દર / દર બામ બામવતી
વિમરમે. મોખા અરથી સમિત મમવ રૂપ વનરિશા જનના મોખા
જાજનીન વિષાદ થઈ કે દુ પળા કમ. જામુર કરીત નેનાં કા

મહાત્માની પરવારી નિશ્ચિત બેસવા જામતી નથી. તથા રાષ્ટ્રદૂતની મુખે ભોમ ભોમવતી વિચ્છી શકતી નહિ. ખારે જીને જાળક પ્રમુદ નહિ હોય (કોપરખાતે એકે જનુ દીક્ષુતી માતા અર્જોત વાંઝણી દર્શી) તેને ધન્ય છે. ૭ મનુષ્ય સજાથી ખોલ પ્રકારના ભોમ ભોમની શકે છે.

એકદા સુવતાલ નામે જાણ ઈર્ષામિતિએ અલ્પતાં મહુ ખરિ-વાર સહિત અનુક્રમે જ્યાં વિમલ નામે મુનિવલ છે ત્યાં જામવા મોખ વસ્તુ થાતી વિચરે છે તેનો - એક સિંધામે સમિવેસને વિર હંચકુળ, નીચકુળ અને મધ્યમ કુળને વિષે નિશ્ચા જરે રસ્તો. થમ રાષ્ટ્રદૂતના મરને જિં પેઠી. તેને દરથી જાવને દેખીને સોમ જાલણી હર્ષિત થઈ ક્રોધગી આસનથી ઢીને સાત આઠ હમણાં સામી જાવીને વહન નખસાર કરી આદાર થાણી, ખારીમ સાદિમ રતિ-લામી કહેવા થાતી. "હે આર્યો! હું રાષ્ટ્રદૂત સાથે ભોમ ભોમવતી દરવેરે જન્મે જાળક જોડેજલણું અનુક્રમે યોગ વૌ જરીક જાળક મેં જલ્પાં છે તે મહાં જાળકે કરીને હું ભોમ ભોમજાને અસમર્થ થઈ વિચ્છું ખારે હું તમારી સમીપે ધર્મ સાંભળવા ઉત્સુક છું."

જામાએ સોમ જાલણી રત્ને કેવળા જરખો ધમ ક્રોધા. તે સાંભળી દેએ પારીને કાવત થઈ જામાને વહન નખસાર કરી કહેવા થાતી. "હે આર્યો! તમાસં સાધ્વી નિમજનાં પ્રવચન સાંભળું મનુષ્ય તે મને રમ્યાં છે. ખારે રાષ્ટ્રદૂતને પુછીને તમારી સમીપે વિદ્યા જાતી-

કાર કરીશ.” આર્થા કહે “હે દેવાનુવિમે ! જેમ મુખ ઉપર તેમ
કેશ પણ ખર્ચના કાર્યમા નિર્લેખ મા કરે.”

પછી તે સૌમા આઠબી આર્થને વાંટી નખકાર કરી ત્યાંથી
પાછી વળી અને ધેર આવી રાખીને તે દાસ ભેડી કહેવા લાગી
“આપા સમીપ દિશા મવાની મને હમ્મય થઈ છે મારે આપની ઈચ્છા
લાવ તો તેમ કહે” રાખી કહે “તું હવેના દિશા મકુટ નહિ થોડા
વચન સમારનાં મુખ આગળને પછી દિશા છે?” પછી તે સૌમા આઠબી-
એ પાતાના આઠબીએ એવાં વચન સાંભળીને વચ્ચે કાર પડેરીને પળા
મનુવના અમુકામે વિભવ સનિવસને વિષે મુક્તિ આપના કથાકર
આરીને મુક્તિ આર્થને વાંટી નખકાર કયા મુક્તિ આપાએ કેવળ
આપિ ધન કહે. તે માંભળીને સૌમા આઠબીએ આર પ્રકાશના
આવિદા ધન આપીકાર કયા. પછી આપાના વાંટી નખકાર કરીને
પોતાના પર આવી. હવે સૌમા આઠબી આવિદા થઈ અને કુવ
અકુવ તથા નવનવની લખી શા ચાવન અવત્તા તમે આપની
વિચરવા લાગી.

જેમક પ્રખ્યાત મુવત આપાએ વિભવ સનિવસથી નીકળીને
જલાર જલપદ રેલન વિા વિહાર કયા. વળી કરીથી તે આપા ત્યા
આવી તે વત સૌમા આઠબીએ માંભળવાની દર્શિ થ પ્રથમથી
પર વાંટવા નીકળી ત્યા ત્ત આર્થને વાંટી નખકાર કરી ધનકથા
સમાજ કહેવા લાગી “હે આર્થો કું રા જુન પછીને તમારી
અનિવ દિશા મકુટ” આપા કહે “જેમ મુખ વપ / તમ કરે
પણ વિલખ મા કરે.” જો સૌમા આઠબી ત્યાં નીકળીને ધન

આવી રાષ્ટ્રકુટન બે હાથ ભેડી કહેવા લાગી “સ્વામિનાં દુઃખવતા
 આર્થ મનિને વિદ્યા ભેડા” રાષ્ટ્રકોરે રાજ આપી એટલે જીવી ચર
 રહારને આદ્ય નીચ નીચે સર્ગ સુખથીને જમાડીને ૭૫ મુખના
 આર્થ મર્ષ તેમ સોભા આદ્યથી પણ આર્થ મર્ષ ઈર્ષ્યમનિ સહિત
 ચાવત મુખ બહાસિથી મર્ષ આચાર્યમાદિક અમાર અમ બહુને
 મળ્યું હતું અમુક, કરતી થઈ પણ વર્ષ સુધી જાતિ પચાપ પાજીને
 એક માસની સુખેમણા કરીને સાક બલ આદ્યાર ઉદીને આદ્યારી
 પીકમી સમાધિ પામીને કાગને અવસરે કાગ કરીને દેવતાના રાત
 માર્ક ના સામાનીક ઉદ્ધિની જયોત્તરના દેવતાપણે વચનકે ત્યાં ૭૩૬
 લાએક દેવતાની બે સામરોપમની સ્થિતિ છે તેમજ આ સોમ દેવ
 તાની પણ બે સામરોપમની સ્થિતિ સુખવલી.

ગૌતમે પૂછ્યું “હે ભગવત્! એ સોમદેવતા ત્યાંથી દેવનું
 અવુખ્ય ક્ષય કરીને ત્યાં વચનકે”

ભગવાન વતી “હે ગૌતમા! મહાવિરેદ ક્ષેત્ર ચાવત કમને
 અત કરશે”

અધ્યયન ૫ મું

પૂર્ણબદ્ધ

કાગ તે સમજને જિત । ત્યારી નામે નમીયા એવિજ
નામે રા ન સુ વ કરેયો દતો ॥ એકઠા અમખુ અમચાન
શી અદારીર ગ્યામી એક મામરી ખાં નામ વિદાર
કરના કષર કાંથી રા ત્યારી નમરીના મુખપાવ નામ

ચાનન વિ ॥ પંચશા ને નું ગ્યાચામમન તખી એવિજ રા ન અદિ
નસા રાંચા અદી ॥ આ મમમ પૂનમ નામે રા મુખન દવચાકન
જિત પ નમક દવચાના વિખને મુખર્મી સચાન જિત પૂર્ણમ નામ
નિદાનન ॥ જિત નિસા ત્યા યજા અરે નર માનનિક દવચા મનિ
અમચાનન ચાકા અમખા ચાવર મુખામ દવચાની પા ખરીસ જિત
નર ત્યા રિજા રી આ પા દતો ન રિજાપા પાજા નસા

આ પડો મી નાનમ ગ્યામી અમખુ અમચાન શી અદારીર
ચા આ વાન નમચાર કી મવિનવ પૂછુ ન અમચા અ પવુ
અડરેવના ૫૫ અવ મે દતો ॥

અવચાન નામ ॥ આ અરેન કરના રા જીવન જિત મનપનિ
નમ સદિવન નમરી રાંથી અર્ધ પૂનમ નામે એક માધાપનિ ૫
મામ દતો ॥ અસા વિજા અમચાન એકે ન નિ મપા ૫, મુતો

જાને ૧ મ મરજુના ભપથી સહિત છ નમો વળા સાધુના પરિવાર
 સહિત પંચગાં તેમને વાંદવા પ્રેમથી નીકળ્યા. પૂજ્યના આશાપત્રિ જુ
 દા સહિત ૭મ ભગવનિસૂત્રમાં ૧ મરજુના અધિકાર કહ્યા તેમ વાંદ-
 વા નીકળ્યો. ત્યાં જઈ તમને વાંદી નમ આર કરી ધમકયા આમજી
 પાવત્ દિશા મહ મુખે જાણાચરી થયો. ત્યાર પછી તે પૂજ્યના અ-
 શુભાર મિત્રર ભગવાન સુમીરે સામાયિક આદિ નમ્યાર એ ન જ
 છીને ધણા ક્રપવામ મેલ્યા તેલ્ય કરતાં આત્મ નત્તે આત્મ થય
 પછી વર સમી સામ્ય નવવ્યા પગીન એક માસની સંલેખણ કરીને
 સાક ભાત આદ્યાર છીન આશાચી પડીકમી સુમાધિ પામી કાગને
 અવસરે કાગ કરીને મુખમ રેવથાકય પૂજ્ય વિમાનની દીપ્ત
 સુઆને વિગ રેવથાની લખ્યા મંદી આદ મન થયાંસિ સહિત કપ-
 ન્યા તેમની મે મામસ્તી રિથાનિ કરી. ત્યાં ય મદ્યવિદ્દ એવ મિત્રી
 (મુક્તિ ૧૬.)

અધ્યયન ૬

મણિમદ્

કાલ ન મુખને જિને, રાત્રીની નામ નમરીયા
 એણિક નામે રાત્રીના કમો દનો એકા મુખ
 માત્ર જામો જિ અમળ અનચન માં મદારીર અપ-
 ની પદાપા. તમન એણિક રાત્રી જાદિ દતા ચંદ્રા
 જાદિ આ મમન મણિમ નામે દેવ મુખન દેવચાલ વિ। આજિ-
 મ મિદામનન જિ મિતલતાં થઈ ગર દ તર આજનિક દેવ-
 મુદિન અમચનન વાદા આજો આજન અગચનન વાદી નારકવિદિ
 જાદી અજાન થયા તેના પૂર અવ માં આજમ આમીએ પૂજા

મા અનચન ગચમ અરતજેનના જાજા પા જિ આજિ-
 નમ નમરી દતી પા આજિમ નામ નાચાવનિ વમને દનો તેન
 નિયર મનુષ દિવા લીધી અજાર અમે અડી પાજા વા અરિ-
 પાજા અમની મમેજા હરી માં અવ હેડન. રાત્રી અવમ-
 રાત્રી હરીન પૂજા જિમાનન જિ ને આમની વિનિમ પ-વા બ
 મનરિ દ દા મિજો

અધ્યયન ૭-૮-૯ અને ૧૦ મુ

સાતમું અધ્યયન હતું આમ ગીત્ર આશાપતિનું તરુ
 બાકનું અને હામ આજ્ઞાદીનું સવનો અધિકાર પુણ્યજ્ઞની પેઠે
 તથા સજ્જાની એ સાવરની ગિહતિ રિમાન અને દેવતાનાં નામ
 સરખા નામવાં તથા -કવ ચેન્દ્ર નામે નમરીને વાસી શીવ
 મિથિલા નમરીના વાસી બાજ આશાપતિ હુચિલાપુર નમરીને વાસી
 અને આજ્ઞાદી શાકદી નમરીના વાસી ચૈત્ય સમદસ્ટી આશાની પેર
 નામવાં

શ્રી

પુષ્પચૂડા સૂત્ર

સેમ,

શ્રી પામનાથ પ્રભુની ચિંત્યા પુષ્પચૂડાની

૧૦ સહચરી સાધ્વીઓનો ઇતિહાસ

આપવામા આપ્યો છે

૧ મંદિરી.	૧ લક્ષ્મીદેવી.
૨ હિંદી.	૨ હંસાદેવી.
૩ ખનિદેવી.	૮ મુસદેવી.
૪ કાનિદેવી.	૬ મુદેવી.
૫ ગુદિદેવી.	૧ ગંધદેવી.

અધ્યયન ૧ હુ

શ્રી દેવી

હજી, તે સમયને વિશે, શા સ્ત્રી નમરીના રાગ એકિ-
ક શુભશીલ બામમાં પધારેલા મવખુ બમવાનને વાં-
વા ગયા તે વખતે સુધમ દેવતાના અવન સક વિ-
ખાનને વિશે સમ્યા સુધર્મન વિા શ્રી નામ સિદાસન

બીરા જેથી શ્રી દેવી નામે દેવી ના સામાનિક દેવતા અને તેથી ન
મારી દેવીના પરિવાર સહિત બહુ મુલા દરીની આદ્ય બમવાનને વાં-
નાદકવિષિ દેખાતી પાછી નાહ (એટલું વિશેષ કે પુત્ર પુત્રી નથી)

બાદ એકાદમ નામીના પાછાથી બમવાન પૂર્વબવ કહેતા દવા
એણીકરા તની રાગસ્ત્રી નમરીમાં મુદ્દાન નામ કાષિવત નામાપતિ
વમતા હતા તેન પ્રિયા નામ રખવતી બાપા દની અને સુચ નામ
પુત્રી હતી તે સરીર છબુ અને મરડી છે તેની કેટલા બામ તથા
તન નમી નયા હ

એકદા રુદા માંથી નધાન અને તેનું નવ દામનું સરીર છે
એવા શી પામનામ અસ્તિત શુભશીલ બામને વિશે પધારા તેમન
વાદ્ય સુચા પુત્રીએ પાત્યની માતપિતાની આગા માત્રી પછી આન
કરી, સરીર અલકાર પદંગી લસીના સમુદે કરી પરિવગી મજી, પો-

પાપ વેરથી નીકળીને જ્યાં જાણીની અમર્યાની સાથા છે ત્યાં આવી
પરમશ્યામ બેસીને પોતાના પરિવાર અદિત રાત્રીની નમ્રગીની
નિશામય સ્વપ્ન નીકળે તે ગુણગીત જાગને વિશે લીધેલરના છે
ત્રાદિક જ્ઞાનિસર દેખીને ધનરથથી હોં કાગીત દામીના રદથી પતિ
જી મજા ત્યાં પાશનાથ અરહિત છે ત્યાં આવીને વદન નમ્રદાર
કણ પછી તે ભૂષા પાશનાથ અમર્યાને ધર્મોપદેશ આજ્ઞા કરવા
જાતી " ૧૧૧૧૧૧ નિશચર્યા પ્રજ્ઞાન સિદ્ધાંત સાચાં માનું છું
તે મન રચ્યા છે આરે દુઃખાપિયો પછીને શિષ્ય સાચાં જ
મગ્ધાન " ૧૧ દેવનુપ્રિયે ૧૧ મુખ ૧૫૧૧ તમ કહે પવન
મના કામમા વિસે બા કહે " જાતી ભૂષા ત ૧૧ ધર્મશ્રી ૧૫૧૧
મહીત પાપનાથ પરને નિષ કારી ૧૧ પોતાનાં અતાપિય છે ૧૧
આવી જામાણીની પહે પાપનાથ આવી અતાપિય ક ૧૧ " ૧૧ દેવનુપ્રિયે
૧૧ મુખ ૧૫૧૧ તમ કહે પછી મુદ્દાન આશાપતિ ૧૧ કળા આ
દાર પાણી નીપ રી મના સજીવિઓન ત્યાંની વનર પુત્ર ૧૧ કયા
એ ૧૧ પાશનાથ ૧૫૧૧ ભૂષા કુતી ૧૧ બેમાર્ગી આ રત પાતે પરિ
વાર મરિત અમર્યા પામ ત્યાં ની જ્યાં રચનાથ તીવરરના
ત્રાદિક જ્ઞાનિસર દેખીને ભૂષાને પાશનાથી રી કો જાગીત જ્યાં સી
પાશનાથ અરહિત છે ત્યાં આવી તમન વાંસી કરવા જાત્યા " ૧૧
અમર્યા અમર્યા ભૂષાનેલી કે ૧૧ અમને પાણી વદાગ્રી છે તે મ
મારના બાપી મીત તમારી મમીય રિમા બેસા તત્પર થયે છે આરે
દુઃખિયાર પિમા રેડે છું " ૧૧ અમર્યા કહે ૧૧ " ૧૧ દેવનુપ્રિય ૧૧
૧૧ મુખ ૧૫૧૧ તમ કહે " ૧૧ ૧૧ તે ભૂષા પાશનાથ અરહિત

અધ્યયન ૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮ અને ૧૦ મુ

પછે આ અધ્યયનની પેઠે બાકીનાં નવે અધ્યયન નજીક મી
 નામા વિમાનને જિા મુખર્મે દેવશાકને જિા પૂર્વે જવ પજ્યા નવર
 ચૈત્ય, જિામાનાના નામ ૭મ પોનાનાં નામ તેમ જલુત્રા ૮મ સ
 મરીજીની નામ અપગાએ પાર્શ્વનાથની સમીપ નીકળી જિા લીધી
 મુર્મે પુણ્યશ્રદ્ધા આપાની સિખા જમ સરીરની સુમુગ ઠીધી સજ્યા
 આનરા રિત અતીન મહાવિરોહ શ્વેત સુખિ ત્યે

શ્રી

વન્દીદશ સૂત્ર

જેમા,

આષ્ટવિષ્ણુ રાજના ૧૨ કુમારોનો
હતિહાસ આપવામાં આવ્યો છે:

૧ નિલય કુમાર	૭ હૃદય
૨ અનિવદ્ય કુમાર	૮ મદાપતુષ્પ
૩ શક કુમાર	૯ મમલનુષ્પ
૪ અગતી કુમાર	૧૦ હસ્ય પતુષ્પ
૫ મુક્તિ કુમાર	૧૧ નામ કુમાર
૬ હસરથ	૧૨ આ મનુષ્ય

અધ્યયન ૧ લું

નિપદકુમાર

૧ : ૧ : ૧ : ૧ : ૧ :

ત : કમ તે મમયન વિઠા કારિકા નામ નારી હતી
 તે બાર વાજન લાંબી નવ યોત પદેળા
 નત્રમ દેવશક ની આન મદ્યમનાદા હતી તે
 નમરીની બદા કથાન મેળુમાં એવ નામે જવત
 દના તે આકાશને આ અવા કયા દનો અને તેના સિખગન વિને
 નાના પ્રકાશના આ નુચ-વગ્ન્યાદિ નુચ-મેમસાદિ સ્વા-અપકાદિ
 વડી-નુરિયા વિદિયાદ ગ્લા દના આન તેમ દમ મુમ, મમુર
 દાંચ, મારસ અકચા કાન, મદન પ્રવલ જનરે નુદા પકીઆ મંકુર
 વર કસ્તા દના આન ત્યાં આ મુશના સમ, દવના મુમ
 વિવાધરના તેડા એકા મગી દમેસરમનાં બલ કસ્તા આન જ મવ
 કમ્પા ના એ દેવન પર્વન અમચા ગીરનાર જવતથી આનિ કા નહિ
 નમ આનિ નકક નહિ એવ કાન ન દનવન નામ જરાન દનું /
 ૧૦ સનુનાં દગલ કરી મહિન આન તેના લાપક દનું ત્યા મુરરિષ
 નામ અક વિલામ આન દનો

૧૫૦ કદલી કારિકા નમરીને વિઠા કુ ૧ નામ ચામુદવ ગાજ
 કસ્તા દના તે જરીન ઝળના વિચે ૭ ત્યા ચમુ-વિ તા નમુન

દમ સાર બગદેવ યુધ્ધ પાંચ મહાવીર (બગવત) હિમસેન યુધ્ધ
 માગ હ નર રા ન હયા તેમને પ્રમુખપ્રમુખ સાગ્રવણ કરો કુમાર
 હયા. સમકુમાર આદિ જીતવા મુરેલ્ય એવા સાડ હ નર પોદા
 વીરસેન યુધ્ધ એકવીસ હ નર મુખ્ય રૂદ્રાવી આદિ યોગ હ નર
 રાણી, અનનસેના યુધ્ધ અનંક મળિકાઓ અને ધન્યા તત્ત્વઓના
 માલીક હયા અને ઉત્તર દિશાએ વૈતાલ્ય પતન લમી ને પૂવ પશ્ચિમ
 દક્ષિણ, મુખ્ય મુખી એરસે દક્ષિણાર્ધે બરતના અધિપતિ તેઓ હયા
 વળી ને હારિકા નમગીને કિયે બગદેવ નામે રાજ્ય હયો તેન દેવની
 નામે કપવતી રાણી હવી તે દેવની રાણી એકલ યન્નારે પુત્રવતન
 પુત્ર રાજ્ય સખાને વિષે મુત્તું થકા સિદ્ધનું સ્વન દેખ્યોને તત્ત્વી
 અને પતિ પાસે ત્ત મચિતમ તેનું રજા પૂજ્યું બગ વચ્ચ નપાકલ
 બોધારી તનું રજા પૂજ્યું, તેના ઉત્તરમાં તેજે ક્યું "રાણીની ૧૫
 માસિક રાતના જીવ કાળમ થયો હ એવી રીત માંભગી દર્
 પામી રમપાકલને દક્ષિણ નાપી વિદાય હાધી અનુકરે મુચનર
 નામ ર્મું થયે રાખીત મહા કપવત પુત્ર ન થયો તેનું મોદ્ય કલસ
 વરી રિવિનરક નિરિવકુમાર નામ પા પું તે જ હયા હીઓ
 મહાનગ કુમારની પડ તેન પ રાજની કન્યાઓ પરણારી પચસ
 રાત તાપી તનાપી ને અનંક રકારનાં મુખ્ય એકમયથા થાયો
 એકલ ધમની આનિા કરનાર બારીસમા થી અરિહનેમીતાજ
 તીરકર તનું દમ પનુષ્પનું દેદ્યાન છે તેઓ પધાર્યા તેમને ચા ચા
 રા નીકળી એ રાત માંભગી થી કુખ્ણવાસુદેવ હરિત થર્ષ સેવક
 નામ તરિત પદમ માળા તે એકવિંશત મળ્યેમુખ્ય કિયે દત્તી

૧૫ તવનારી સુમુદ્રનિક બેગી હ તે વળવા. એવકે આગા અત્રીકાર
 મોટા સુખે કરી બેગી વળવી નેના સ્વર સાંભળીને સુમુદ્રવિગ્ન પ્રમુખ
 હસ દસારની દેવી રૂદ્રમણી પ્રમુખ તથા અન નસેના પ્રમુખ અનેક અભિ-
 કમ્બો અને અનેક રા ન સાવવાદ આદિ સ્નાન કરી મુશાધિત
 વન્નાશકાર પહેરી પ્રજા યોગ દાથી અને નેવજિના સુમુદ્ર સદિન પદિ-
 વપ થકા ત્યાં મી કૃષ્ણ વાસુદેવ છે ત્યાં જીવી ત્યમગી વિ ત્યમરી
 સુખો મોલી તેમને વધાયા ત્યાર પછી કૃષ્ણ વાસુદેવ સંવક રૂદ્ર વામે
 ૫ હન્તી સસુનરાવી યોગ દાથી ગય નનાવી પાને આન કરી
 વન્નાશકા પહેરી ૫ હન્તીપર બેસી સુમુદ્રવિ ત્ય પ્રમુખ હસ દસાર
 અને સુવ સાથ સદિત જ આમસદિક જકિ સદિન માળને વા ત્વ
 કામિ નનગીની મધોમધ્ય સધને અરિત નમીન વાંદવા નીકમ્યા
 ત્યાં ત્વ કોપ્પીકની પેઠે તેમન સુવિનય વાંદોને ચાવત એવ
 બક્તિ કરવા લાગ્યા નિલકુમાર મદ્ય બેઠા થકાં બોધેના મોટા
 સુ આમજીને તે જણ વન્નાશકાર પહેરીને અમવાનને વાંદવા ગયા
 તેઓ જનાલીની પેઠે ધન સાંભળીને હવ ધારીને અમવાનને વાંદો
 નમકાર કરી એમ કહેતા હવા વં પૂજ્યા વં સદકું કુ નિમજના
 મિહાન પ્રવસત સાચા માનુષ્યું ને મને હમ્યાં હ એમ કરી સિત
 આસીની પેઠે આવકના ધમ અનીકાર કરી પાછાં ગયાં પ્રવસ જન
 પાછી નહિ

અરિતનમજાવના વરદા નામે ૧૫ ત્યુધર નિલકુમારને
 તેમને અમવાનને વાંદો નમકાર કરી એમ કહેતા હવા "હે પૂજ્યા
 નિલકુમાર આનું મિ મુંદર અને વજ્રવરૂપ તથા આવી જકિ દે-
 કરી પામ્યા ?"

ભગવાન કૃપાચઃ જમ્બુદ્વિપના ઉત્તરભાગે નિમે રેણી નામ
 ઋદ્ધિવત નગર હતું તેના મેષવજુ કપાલને વિષે અભિહત પશુનું
 રેફ હતું તે નગરને વિષે મહાબળ નામ સુત સમ્મ કરતો હતો
 તેને પદ્મચત્રી નામે રાણી હતી તેના વીરગત નામે કુમાર હતો
 તેને જત્રીષ કન્યા પરજાવી જત્રીષ હાત દીધી તેનાથી અનેક
 પ્રજાગ્ની મુખ બોનવનો વિચરતો હતો તે સુમરે તનિ બને કુલે
 કરી મુલ્લ મહુ મુલ મહુ ગાત્રી મહુ પરિવારના ધણી સિદ્ધાવ
 નામે આશ્વપ રેણી નગરના મેષવજુ ઉરાનન વિષે વિચરતો હતો
 તેમને રાજા વાંદરા નીકળી વીરગતકુમાર પશુ ચાં વા નીકળ્યો ત્યાં
 હતો આશ્વપન વાંદી ધર્મકથા સાંભળી જમાલીની પેરે સાધુ થયો
 માવત મુખ બ્રહ્મચારી થયો. પછી સિદ્ધાવ આશ્વપ પાસે સામાયિક
 આદિ બાધાર આમ બણીન પણુ ઉપવાસ મેલ્ય તેજા કરી પાવત
 જુ માન બાક્યા થમ બતાવીલ વા મુખી સામ્મન્ન્ય પપાવ પાગીને
 ને મામળી મમેમળા કરીન બેકસો વીજ બન આદાર છેડીન મુઠ
 પામ આશ્વવી સમાધી પામી કાગત અવસરે કાળ કરીન પાંચમ
 બ્રહ્મ વશાકલ વિન મનારમા વિચાતે દસ માત્રપામળી મિથિઅ
 દવનાજુ ઉપચા ન વીરગત દવના દવનાકથી આગુખ્ય પદ કરીને
 ચાવત આતગ રહિત અરીત ઉપર હરેલી દ્વારિકા નગરને વિષ
 બગાવ રાગળી રેવતી રાણીની કુખ કુખપણે ઉપચો અન ઉપર
 રમાણુ મુંદર ઉપ અને જાદિ પાપવા સમર્થ થયો

વગરત છે “દ પચ્ચા” એ નિત્યકુમાર રિપ્પ થશે કે નહિ
 બન ન બન દા થશે ત્યાર પછી વગરત સાધુઆત્મને બાક્યા

થતા વિચરતા હતા. અરિહન અરિહનેમી પણ એકાદ રત્નાવે
 ફરિશ નમગીથી વિદાર કરતા હતા. ત્યાર પછી નિલકુમાર યમ
 લેખામુક માવક થયા. એકાદ રત્નાવ પોલકાગામી અવી રબતા
 સુવારા ઉપર એમી અધી રાત્રીને યમને ધર્મ તરિશ નમતાં તત
 એવા અધિવસાવ ઉપન્યો દે "ધન્ય છે । ? નામ, નમરને વિ
 અરિહનેમી વિચરતા હશે તેન તથા ધન્ય છે ? રાત પુરત
 આશ્વાસ અતિ તમન થાશે એવાબક્તિ કરતા હશે તેન તે તેમ
 નંદનવતન વિ પધાર તો કું તમન ત્યાં રહને વાંકુ " ત્યાર પછી
 અરિહનેમી નિલકુમારના એવા અધિવસાવ ભક્તિને અધાર દ ર
 આંકુ આંધે નંદનના આનંદ વિ પધાર્યો તેમને વાંકુ રાત નીકળી
 નિલકુમાર પતુ અર પદગોળા અધરમે એમી થા થા નીકળ્યા
 થાવત જમાલીની પડ માતા પિતાને પછેને દિશા લીધી અત મુમ
 અહાઅરી થયા. અરિહન નેમીનાથની અને તથાપ રિશવત્ની મધ્ય
 અન્ધાર અત ભક્તિ પામુ ઉપવાસ. એવા થાવત વિચિત્ર તપસ
 કરીત આ માન આપતા થકા નવ વગસ લગી સામાન્ય અગ્નિ પાગીત
 બેતાલીસ ભગ આદાર હોત આલેવી પડીકમી કાગત અવમર
 કાગ કીને મનાવી ગામ થયા.

દર વરદન સાંકુ, નિલકુમારને કાગ ગામ થયા રાત્રી
 અરિ ન નમી પામ આવી એમ કરેલા થાન્યા " ન પૂન્ય એ
 નિલકુમાર વચાવે બકિ અને પિતૃવત, કાગ કીત તપ
 ઉપન્યો ! " અમચાન દે " દ વરત મારો સિંકુ, નિલકુમાર
 નવ વગસ રમી મામ થ પમાપ પાગી એતાલીસ ભત આદાર હોત

આશ્વા પીકમી સખામી પામી મંગલ અવસરે મંગ કરીન તેનીક
 મુમંગેપમના નિશિતિએ સવાસસિદ્ધ વિમળને વિા કેવલાપરે ઉપન્મે ”
 વ ન કવ હે અગવન નિપરેવ, દેવશક્તિ અપુષ્પ કાપ કરીન
 આતમ રહિત અગીને ક્યા ઉપગમે ?” જામવાન કદ દ વરહત ।
 આ કૃત્તિ પના મહાવિરેહ ધવને વિા ઉત્તત નામા નવરત વિા રા ના
 કુગત વિા મુખપરે ઉપ ત્યે તે મુનાજ્યાએ તથા રૂપ રિશવસ્તી સુમંદ્ર
 કરી પ થા ધમ સમજ અભ્યાર થયે ધણા ઉપવાસ મેલા તેલા
 આશ્વા પઆશ્વા પ્રતિપદિ નાના રકાગ્ને તપ કરીન આત્માને આકાશ
 મહા પમા વા સની આરિષ પપોષ પાળીને એક મુમતો સુધારે
 કરીન નાદમન અદ્યાર હદીન અસ્તિત્વા અર્થે અપરાધને હણા ઉમ્મ
 આ પિઆ આન કરી સિદ્ધયે

કરેન્દ્ર પહેલા અધ્યયનની પેઠે બાકીના અન્યાર અધ્યયન
 મમદ ગીતી નાથાન અનુસારે બાણુવા

આ ૭ મૂલકા સાર આપા જર્થે મથા કરી મૂલક વહે વા કે બીજ ૪ સુરે
 ના ૧ વર્તી રીત મનક કસા નાગા છે કેઈ કાજ કરવે અ ખર્ચે કપાતી કેવા
 ૭૧૧ ના નામન ખરે બાજ કરે—વા પિા રાહ

